

m.g.y . c o m

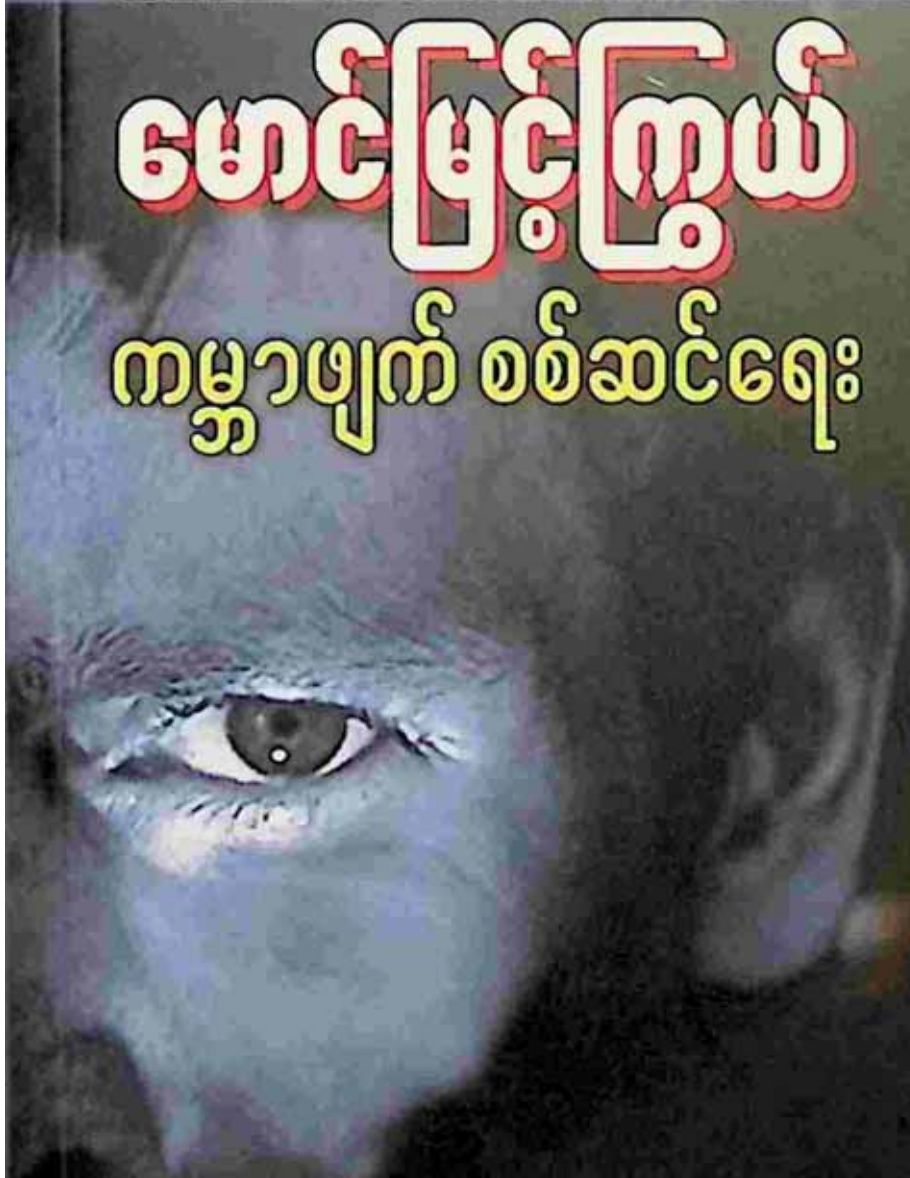
SAMPLE BOOK

SIDNEY SHIELDON

THE DOOMSDAY CONSPIRACY

ဖောင်မြင့်ကြွယ်

ကမ္ဘာဖျက် စစ်ဆင်ရေး

SIDNEY SHELDON

THE DOOMSDAY CONSPIRACY

ဖောင်မြင့်ကြွယ်

ကမ္ဘာပျက် စစ်ဆင်ရေး

တတိယ အကြိမ်၊ ၂၀၂၂၊ မေ
 [ပထမ အကြိမ်၊ ၁၉၉၂၊ ဇွန်၊ ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေ]
 [ဒုတိယ အကြိမ်၊ ၂၀၀၄၊ နိုဝင်ဘာ၊ ပညာရွှေတောင် စာအုပ်တိုက်]

မျက်နှာဖုံး ပန်းချီ တင်ထွက်
 တန်ဖိုး ၈၀၀၀ ကျပ်

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်း ပုံနှိပ်သူ ဒေါ်ခင်စိ (၀၂၄၈)၊ ပြည်ဦးဘေ ပုံနှိပ်တိုက်
 ၁၅၈၊ ၃၇ လမ်း၊ ကျောက်တံတား မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ထုတ်ဝေသူ ဦးနေဝင်း (၀၂၆၄၅)၊ ဘဝတက္ကသိုလ် စာပေ
 ၁၄၉၊ ၃၇ လမ်း၊ ကျောက်တံတား မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

မောင်မြင့်ကြွယ်
ကမ္ဘာ့ဖျက် ခပ်ဆင်ရေး

THE DOOMSDAY CONSPIRACY

Sidney Sheldon

Handwritten text, possibly a signature or title, located in the center of the page.

နိဒါန်း

ယူတင်ဒေါ့ဖ်၊ ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ။

အောက်တိုဘာ ၁၄ ရက်၊ တနင်္ဂနွေ၊ ၁၅:၅၀ နာရီ။

ကွင်းအစပ်၌ ရပ်နေကြသော မျက်မြင် ပုဂ္ဂိုလ်များသည် တုန်လှုပ် ချောက်ချား မှုကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ ငေးစိုက် ကြည့်နေကြသည်။ စကား မပြောနိုင်လောက် အောင်ပင် ကြက်သေ သေနေကြသည်။ သူတို့ ရှေ့ဘက်မှ မြင်ကွင်းမှာ ကိုးရီး ကားရားနိုင်လှသော မြင်ကွင်း ဖြစ်သည်။ ကျောက်ခေတ် လူသားများ၏ မသိ စိတ်ထဲ၌ ပေါင်းစု နစ်မြုပ်နေသော စိတ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ အိပ်မက်ဆိုးများကို အလွန် နက်ရှိုင်းသည့် နေရာမှ ဆွဲထုတ်လိုက်သလို ဖြစ်နေသည်။

မျက်မြင် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်စီ၏ တုံ့ပြန်မှုများမှာ မတူညီကြချေ။ တစ် ယောက်က သတိ လစ်သွားသည်။ ဒုတိယ ပုဂ္ဂိုလ်က အော့အန်ချလိုက်သည်။ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ကမူ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်တုန်ယင် ယင် ဖြစ်နေသည်။ နောက်တစ်ယောက်ကမူ ငါတော့ နှလုံး ရောဂါ ဖြစ်တော့ မှာပဲဟု တွေးတောလိုက်သည်။

အသက် ခပ်ကြီးကြီး ဘုန်းတော်ကြီးကမူ စိပ်ပုတီးကို တင်းတင်းကြီး ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ လက်ဝါးကပ်တိုင်သဖွယ် လက်နှင့် တို့ထိလိုက် သည်။ ကယ်တော်မူပါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဖခင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တော် မူပါ၊ မကောင်းဆိုးဝါး ဝင်စားသော ဤသတ္တဝါ၏ ဘေးရန်မှ အကာအကွယ် ပေးတော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိစ္ဆာနတ်ဆိုး၏ မျက်နှာကို နောက်ဆုံးတွင် မြင် တွေ့ကြရပါပြီ၊ ကမ္ဘာကြီး ပျက်စီးရပါတော့မည်၊ အဆုံးအဖြတ် ပေးမည့် နေ့ကြီး သို့ ရောက်ရှိလာပါပြီ၊ အကောင်းနှင့် အဆိုးတို့၏ အကြိတ်အနယ် တိုက်ပွဲကြီး ဒီမှာ စတင် ဖြစ်ပေါ်နေပါပြီ ဟု ပြောဆို ရေရွတ်နေသည်။

mgyoe.com

အောက်တိုဘာ ၁၄ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့၊ ၂၁:၀၀ နာရီ။

ချက်ချင်း အကြောင်းကြားချက်
အထူး ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်
အင်အက်စ်အေမှ ကွန်ဆက် ဒုညွှန်မှူးထံ။
၎င်းကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုရန် အတွက်သာ။

အကြောင်းအရာ ။ ။ ကမ္ဘာပျက် စီမံချက်
အကြောင်းကြားချက် ။ ။ နိုရက်ဒ်၊ စားပစ်စ်၊ ဂီပန်၊ ဒီအိုင်အက်စ်၊ ဂျီအိတ်ချ်
ဂျီ၊ ဗီအက်စ်အေအက်ဖ်၊ အိုင်အင်အက်စ်တို့ကို
အသက်သွင်းကြောင်း အသိပေး။

အကြောင်းကြားချက် ပြီးပြီ။

စာအုပ် အမှတ် တစ်

မှဆို:

အခန်း တစ်

ပထမနေ့

တနင်္လာ၊ အောက်တိုဘာလ ၁၅ ရက်နေ့။

သူသည် ဗီယက်နမ်ရှိ ချူချီ အခြေစိုက် စခန်းမှ အလွန် လူနာ များသော ဆေးရုံ အဆောင်ထဲသို့ ပြန်ရောက်နေသည်။ ကြွပ်ရွာနေသော အဖြူရောင် သူနာ ပြု ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဆူဆန်သည် သူ့အိပ်ရာပေါ်၌ ခေါင်းငုံ့ရင်း 'ရေတပ်မတော်သားကြီး ထတော့လေ၊ ရှင် မသေချင်သေးပါဘူးလေ' ဟု တိုးတိုးကလေး ပြောနေသည်။

သူသည် ဆူဆန်၏ ဖမ်းစားနိုင်စွမ်း ရှိသော အသံကို ကြားသည့် အခါ နာကျင်သော ဝေဒနာကိုပင် မေ့နိုင်သလိုလို ဖြစ်သွားသည်။ ဆူဆန်သည် သူ့ နားရွက်ကို ပါးစပ်နှင့် ကပ်၍ သီးခြား စကားများကို ခပ်တိုးတိုး ပြောနေသည်။ သို့ရာတွင် ကျယ်လောင်သော ခေါင်းလောင်းသံကြောင့် ဆူဆန် ပြောသည့် စကားများကို သူ ပြတ်ပြတ်သားသား မကြားရပါ။ သူက ဆူဆန်ကို သူ့ဆီသို့ ဆွဲယူရန် လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်လိုက်သည့် အခါ လေကိုသာ ဆုပ်ကိုင်မိ သည်။

ရောဘတ် ဘယ်လာမီအား အိပ်ရာမှ ကောင်းကောင်း နိုးလာစေသော အသံမှာ တယ်လီဖုန်း ခေါင်းလောင်းသံပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် မက်နေသော အိပ်မက်ကို ပျောက်မသွားစေလိုသောကြောင့် မျက်လုံးများကို အင်တင်တင်နှင့် ဖွင့်လိုက်သည်။ သူ့အိပ်ရာ နံဘေးမှ တယ်လီဖုန်း ခေါင်းလောင်းသံက ဇွတ် အတင်း ဆက်မြည်နေသည်။ သူက နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။ နံနက် လေးနာရီ။ သူ့အိပ်မက်ကို နှောင့်ယှက်သောကြောင့် သူက စိတ်ဆိုးဆိုးနှင့် တယ်လီဖုန်းကို ဆတ်ခနဲ ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ 'အခု ဘယ်အချိန်လဲ ဆိုတာ ခင်ဗျား သိ ရဲ့လား'

‘ကွန်မန်ဒါ ဘယ်လာမီလာ’ ခပ်ဩဩ ယောက်ျား အသံ တစ်သံပင် ဖြစ်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ကွန်မန်ဒါ အတွက် အကြောင်းကြားချက် တစ်ခု ရှိနေပါတယ်၊ ခင်ဗျား အနေနှင့် ဒီကနေ့ မနက် ၀၆:၀၀ နာရီမှာ ဖို့တ် မိဒ်မှာ ရှိတဲ့ အမျိုးသား လုံခြုံရေး အေဂျင်စီ (အင်အက်စ်အေ) ရုံးချုပ်က ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်ထံမှာ သတင်း ပို့ဖို့ ညွှန်ကြားထားပါတယ်၊ အကြောင်းကြားချက်ကို နားလည်ပါသလား ကွန်မန်ဒါ’

‘ဟုတ်ကဲ့’ စိတ်ထဲကမူ နားမလည်ဘူး ဟု တွေးလိုက်သည်။

ကွန်မန်ဒါ ရောဘတ် ဘယ်လာမီက စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာနှင့် တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို ဖြည်းညင်းစွာ ပြန်တင်လိုက်သည်။ အင်အက်စ်အေက သူ့ကို ဘာကိစ္စနှင့် လိုချင်ရသနည်း။ သူ့ကို အိုအင်အိုင် တစ်နည်းအားဖြင့် ရေ တပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး ဌာနခွဲ တာဝန် ပေးအပ်ထားသည်။ ပြီးတော့လည်း နံနက် ခြောက်နာရီမှာ အစည်းအဝေး ခေါ်ရလောက်အောင် ကိစ္စက မည်မျှလောက် အရေးကြီးနေပါသနည်း။ သူက အိပ်မက်ကို ပြန်စားမြို့ပြန်ရန် အိပ်ရာပေါ်သို့ ပြန်လှဲချလိုက်ပြီး မျက်စိကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။ အိပ်မက်က သိပ်ကို စင်းလွန်းလှသည်။ မည်သည့် ကိစ္စက အိပ်မက် မက်စေခဲ့သနည်း ဆိုတာကို သူ သိပါ၏။

ယမန်နေ့ ညက သူ့ထံသို့ ဆူဆန် တယ်လီဖုန်း ဆက်ခဲ့သည်။

‘ရောဘတ်’

ဆူဆန်၏ အသံက သူ့အား အမြဲတမ်း ချောက်ချားစေခဲ့သလို ယခုလည်း ချောက်ချားစေခဲ့သည်။

သူသည် တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် အသက် ရှူလိုက်၏။

‘ဟယ်လို ဆူဆန်’

‘ရှင် နေကောင်းရဲ့လား ရောဘတ်’

‘ကောင်းပါတယ်၊ သိပ်ကောင်း၊ ငွေအိတ်ကြီးရော ဘယ်လိုနေသလဲ’

‘အဲဒီလို မပြောပါနှင့်ရှင်’

‘ကောင်းပါပြီ၊ မွန်တီ ဘင့်ခံ နေကောင်းရဲ့လား’

သူက ဆူဆန်ကို ‘မင်းရဲ့ ခင်ပွန်း’ ဟု ပါးစပ်က ပြောမထွက်ရက်ပါ။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကသာ ဆူဆန်၏ ခင်ပွန်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

‘သူ နေကောင်းပါတယ်၊ ကျွန်မတို့ ခဏလောက် ခရီး ထွက်စရာ ရှိတဲ့ အကြောင်း ရှင့်ကို အသိပေးချင်လို့ပါ။ ကျွန်မက ရှင့်ကို သောက မဖြစ်စေချင်ပါဘူး’

ထိုကိစ္စမှာ ကြောင့်ကြ ပူပင်တတ်သော ဆူဆန် ပုံစံပင် ဖြစ်သည်။ သူက သူ့အသံကို တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားလိုက်သည်။

‘ဒီတစ်ခါ မင်းတို့ ဘယ်ကို သွားကြမှာလဲ’

‘ကျွန်မတို့ ဘရာဇီးကို လေယာဉ်ပျံနှင့် သွားကြမလို့’

မန်းနီး ဘက်ခံဟု သူက နောက်ပြောင်၍ ခေါ်ဝေါ်ထားသော ငွေအိတ်ကြီး၏ ကိုယ်ပိုင် ၇၂၇ ဘိုးရင်း ဂျက်လေယာဉ်ပျံကြီးနှင့် သွားမှာပေါ့ ဟု သူက တွေးလိုက်မိသည်။

‘မွန်တီက ဘရာဇီးမှာ သူ့လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းကလေးတွေ ရှိနေတယ်လေ’

‘တကယ်လား၊ ကိုယ်ကတော့ တစ်နိုင်ငံလုံးကို သူ ပိုင်တယ်လို့ ထင်ထားတာ’

‘တော်ပါတော့ ရောဘတ်ရယ်၊ မနောက်ပါနှင့်’

‘ဝမ်းနည်းပါတယ်ကွာ’

အနည်းငယ် ရပ်ဆိုင်းသွားသည်။ ‘ကျွန်မကတော့ ရှင့်ကို အခုထက် ပိုပြီး နေကောင်းစေချင်တယ်’

‘မင်း ဒီမှာ ရှိနေရင်တော့ နေကောင်းနေမှာပေါ့ကွာ’

‘ရှင့်အနေနှင့် အင်မတန် အံ့ဩစရာ ကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ကို ရှာပြီး ပျော်ပျော်ကြီး နေစေချင်ပါတယ်ရှင်’

‘ကိုယ့်အနေနှင့် အလွန် အံ့ဩစရာ ကောင်းသူ တစ်ယောက်ကို ရှာတွေ့ခဲ့ပြီးပြီပဲ ဆူဆန်ရယ်’ သူ့လည်ချောင်းထဲမှ အလုံးကြီး တစ်လုံးက သူ့ကို စကားပြောရ ခက်စေခဲ့သည်။ ‘ပြီးတော့ ဘာဖြစ်သွားသလဲ ဆိုတာ မင်း သိရဲ့လား၊ ကိုယ် သူ့ကို လက်လွှတ် ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်လေ’

‘ရှင်က အခုလို အချိုးမျိုး ချိုးနေရင် ကျွန်မ ရှင့်ဆီကို နောက်ထပ် မဆက်သွယ်တော့ဘူး’

သူ့စိတ်ထဲတွင် ဖြန့်ခဲ ချောက်ချားသွားသည်။ ‘ဒီလို မပြောပါနှင့်ကွာ’ ဆူဆန်သည် သူ့အတွက် အသက် လမ်းကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဆူဆန်နှင့် ဘယ်တော့မှ နောက်တစ်ကြိမ် စကား ပြောခွင့် ရတော့မှာ မဟုတ် ဆိုသော အတွေးကို သူ မတွေးရဲပါ။ သူက ရွှင်ရွှင်မြူးမြူး လေသံကလေး ဖြစ်အောင်

mgyoe.com

ကြီးစားလိုက်သည်။ 'ဒါဆိုရင် ကိုယ် ရွှေရောင် ဆံပင်နှင့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို ထပ်ရှာလိုက်ဦးမယ်လေ'

'ကျွန်မကတော့ ရှင့်အနေနှင့် တစ်ယောက်ယောက်ကို ရှာတွေ့စေချင်ပါပြီ'

'ကိုယ် ကတိ ပေးပါတယ်ကွာ'

'ကျွန်မက ရှင့်အတွက် ကြောင့်ကြမိတယ် အချစ်ရယ်'

'ကြောင့်ကြစရာ မလိုပါဘူးကွာ၊ ကိုယ် တကယ် နေကောင်းပါတယ်' သူသည် မုသား စကား ပြောလိုက်ရသောကြောင့် တံတွေး သီးမလိုလို ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။ အမှန်တရားကိုသာ ဆူဆန် သိသွားရင် ခက်မည်။ သို့ရာတွင် ရောဘတ် အနေဖြင့် ထိုကိစ္စကို မည်သူနှင့်မှ မဆွေးနွေးရဲပါ။ အထူးသဖြင့် ဆူဆန်နှင့် မဆွေးနွေးရဲပါ။ ဆူဆန်၏ သနားမှုကို သူ မခံနိုင်ပါ။

'ကျွန်မ ရှင့်ဆီကို ဘရာဇီးက ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်'

အတော်ကလေး ကြာမြင့်အောင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ သူတို့ နှစ်ဦးထံတွင် နှုတ်က ပြောမထွက်သော ပြောစရာ စကားပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိနေသည့် အတွက် စကား မပြောဖြစ်ဘဲ ငြိမ်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

'ကျွန်မ သွားရတော့မယ် ရောဘတ်'

'ဆူဆန်'

'ရှင်'

'ကိုယ် မင်းကို ချစ်တယ် ကလေးရယ်၊ ကိုယ် အမြဲတမ်း ချစ်နေမှာပါ'

'ကျွန်မ သိပါတယ်၊ ကျွန်မကလည်း ချစ်ပါတယ် ရောဘတ်ရယ်'

ထိုကိစ္စမှာ အလွန် အခံရခက်စရာ ကောင်းသော ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်သည် အလွန် ချစ်ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။

'မင်းတို့ နှစ်ယောက်ဟာ တကယ့် စံပြ အိမ်ထောင်ပဲ' ဟု သူတို့၏ မိတ်ဆွေ အားလုံးက ပြောခဲ့ကြသည်။ ဘာတွေများ မှားယွင်းခဲ့မိပါလိမ့်။

ကွန်မန်ဒါ ရောဘတ် ဘယ်လာမီသည် အိပ်ရာထဲက ထလိုက်ပြီးနောက် တိတ်ဆိတ်နေသော ဧည့်ခန်းကို ဖိနပ် မပါ ဗလာ ခြေဖဝါးများနှင့် ဖြတ်လျှောက်သွားသည်။ ထိုအခန်းက ဆူဆန် တစ်ယောက် မရှိတော့သည့် ကိစ္စကို သတိပေးနေသည်။ အခန်း ပတ်ပတ်လည်တွင် သူနှင့် ဆူဆန်တို့၏ ဓာတ်ပုံများ ဒါဇင်ပေါင်း များစွာ ရှိနေကြသည်။ စကော့တလန်မှ တောတောင်များထဲတွင် သူတို့ နှစ်ယောက် ငါးမျှားနေပုံ၊ ထိုင်းနိုင်ငံရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်း

မှ ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားတော် ရှေ့၌ မတ်တတ် ရပ်နေကြပုံ၊ ရောမ မြို့ရှိ ပန်းခြံထဲတွင် မိုးသည်းသည်း ရွာနေစဉ် မြင်းရထား စီးနေကြပုံ စသည် စသည်ဖြင့်။ ပြီးတော့ လည်း ဓာတ်ပုံတိုင်းတွင် အရူးအမူး ချစ်ခင်နေကြသူ နှစ်ဦး တစ်ဦးကို တစ်ဦးက ပျော်ပျော်မြူးမြူးနှင့် ဖက်ထားကြသည့် ပုံများပင် ဖြစ်သည်။

သူသည် မီးဖိုခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပြီး ကော်ဖီ တစ်အိုး တည်လိုက်သည်။ မီးဖိုထဲမှ နာရီက ၀၄:၁၅ ဟု ညွှန်ပြနေသည်။ သူသည် ခေတ္တမျှ တွန့်ဆုတ် ဆုတ် ဖြစ်သွားပြီးနောက် နံပါတ် တစ်ခုကို လှည့်လိုက်၏။ တစ်ဖက်မှ ခေါင်းလောင်းက ခြောက်ကြိမ်တိတိ မြည်နေပြီး နောက်ဆုံးတွင် အက်ဒ်မိုင်ရယ် ဝှစ်တိတ်ကာ၏ အသံကို ကြားရတော့သည်။

‘ဟယ်လို’

‘အက်ဒ်မိုင်ရယ်’

‘ဆိုစမ်း’

‘ကျွန်တော် ရောဘတ်ပါ။ ဆရာ့ကို အိပ်ရာ နှိုးရတဲ့ အတွက် အများကြီး ဝမ်းနည်းပါတယ် ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်ဆီကို ခုလေးတင် အမျိုးသား လုံခြုံရေး အေဂျင်စီဆီက တယ်လီဖုန်း လာတယ် ခင်ဗျ’

‘အင်အက်စ်အေလား၊ သူတို့က ဘာလိုချင်လို့လဲ’

‘ကျွန်တော် မသိဘူး၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်ဆီကို မနက် ခြောက် နာရီမှာ သတင်း ပို့ရမယ်လို့ ကျွန်တော့်ကို ညွှန်ကြားထားတယ်’

အတွေးနက်နေဟန်နှင့် ငြိမ်ကျသွားသည်။ ‘အဲဒီကို မင်းကို ရွှေ့ပစ်လိုက် တာများလား’

‘ကျွန်တော်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အဲဒါက အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူး၊ သူတို့က ဘာဖြစ်လို့..’

‘အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စ တစ်ခုခု ဖြစ်ပုံ ရတယ် ရောဘတ်ရ၊ မင်း တွေ့ပြီး တဲ့ အခါကျမှ ငါ့ဆီကို ထပ်ဆက်သွယ်ပါလားကွာ’

‘ကျွန်တော် ဆက်သွယ်ပါ့မယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

တယ်လီဖုန်း အဆက်အသွယ် ပြတ်သွားသည်။ ‘ငါ့အနေနှင့် ဒီအဘိုးကြီးကို ဒုက္ခ မပေးသင့်ဘူး’ ဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်သည်။ အက်ဒ်မိုင်ရယ်ကြီးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်က ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး ဌာန၏ အကြီးအကဲ အဖြစ်မှ အနားယူခဲ့သည်။ အလုပ်မှ တမင် အနားယူခိုင်းလိုက်ပုံ ရသည်။ ကောလာဟလ သတင်းများ အရ အက်ဒ်မိုင်ရယ်ကြီးကို ချွေးသိပ်

mg yoe . com

သည့် အနေနှင့် ရေတပ်မတော်က သူ့ကို တစ်နေရာရာမှာ ရုံးခန်းကလေး တစ်ခန်းနှင့် ဗုံမဝင် ဆုံမဝင် ကိစ္စတွေကို လုပ်ခိုင်းထားသည်ဟု ကြားရသည်။ အက်ဒီမိုင်းရယ်ကြီးသည် လက်ရှိ ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို သိလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ရောဘတ်၏ ဆရာသမားပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် ဆူဆန်က လွဲလျှင် ရောဘတ် အတွက် အရင်းနှီးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့လည်း ရောဘတ် အနေနှင့် တစ်ယောက်ယောက်ကို ပြောပြဖို့ လိုအပ်နေသည်။ ဆူဆန် မရှိသည့် နောက်ပိုင်းတွင် သူသည် စိတ်ကူး ယဉ် ကမ္ဘာထဲသို့ ရောက်နေသည်။ သူနှင့် ဆူဆန်သည် အခြား တစ်ချိန်ချိန်၊ အခြား တစ်နေရာရာတွင် ပျော်ရွှင်စွာ လက်ထပ်ကြဆဲပင်ဟု ထင်နေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်မည်ဟု ရောဘတ်က စိတ်ပင်ပန်း နွမ်းနယ် စွာနှင့် တွေးလိုက်သည်။

ကော်ဖီ အဆင်သင့် ဖြစ်ပါပြီ။ အရသာက ခါးသည်။ ထိုကော်ဖီစေ့များ သည် ဘရာဇီး နိုင်ငံက လာလေသလားဟု သူ တွေးမိသည်။

သူက ကော်ဖီ ပန်းကန်ကို ရေချိုးခန်းထဲသို့ ယူသွားပြီး သူ့ရုပ်သွင်ကို မှန်ထဲတွင် ကြည့်လိုက်သည်။ သူသည် အသက် လေးဆယ်ကျော်ခါစ၊ အရပ် ရှည်ရှည်၊ ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် ကျန်းမာရေး ပြည့်စုံသူ၊ အရေးအစင်းများ ပေါ်နေ သော မျက်နှာ၊ အားရှိသော မေးရိုး၊ မည်းနက်နေသော ဆံပင်နှင့် အကင်းပါးပုံ ရသည့် နက်မှောင်သော မျက်လုံး ပိုင်ရှင် အမျိုးသား တစ်ယောက်ကို မြင်လိုက် ရသည်။

သူ့ရင်ဘတ်ပေါ်တွင် ရှည်လျားပြီး အတော်ကလေး နက်သော အမာ ရွတ်ကြီး တစ်ခု ရှိသည်။ လေယာဉ်ပျံ ပျက်ကျရာမှ ရရှိခဲ့သော အမှတ်တရ လက်ဆောင် ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုကိစ္စမှာ မနေ့ တစ်နေ့က ဖြစ်ခဲ့သော ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ဆူဆန် ရှိနေသည်။ ယခုမူ ယနေ့ ကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ဆူဆန် မရှိတော့ပါ။

သူက မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်တို့ကို ရိတ်ပယ်လိုက်ပြီး ရေချိုးပြီး နောက် အဝတ် ဗီရိုဆီသို့ သွားလိုက်သည်။ ငါ ဘာဝတ်ရမလဲဟု တွေးလိုက်သည်။ ရေတပ်မတော် ယူနီဖောင်းလား၊ သို့တည်းမဟုတ် အရပ်ဝတ် အရပ်စားလား။ ပြီးတော့လည်း သူ ဘာကိုပဲ ဝတ်ဝတ် မည်သူက ဂရုစိုက်မည်နည်း။

သူက မီးသွေးခဲရောင် ဝတ်စုံ၊ ရှပ်အင်္ကျီ အဖြူနှင့် မီးခိုးရောင် ပိုးသား လည်စည်းတို့ကို ဝတ်ဆင်လိုက်သည်။

အမျိုးသား လုံခြုံရေး အေဂျင်စီသည် သူတို့ ပဟေဠိ နန်းတော်ဟု အပြောင် အပြက် နာမည် မှည့်ထားသော နေရာ ဖြစ်သည် ဆိုသော အချက်က လွဲ၍ သူ သိပ်မသိလှပါ။ အင်အက်စ်အေသည် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုရှိ အခြားသော ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့အစည်းများထက် ပို၍ ဩဇာ အာဏာ ကြီးမားသည်။ အားလုံးထက် အလျှို့ဝှက်ဆုံး အဖွဲ့အစည်းလည်း ဖြစ်သည်။

သူတို့က ငါနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘာများ လိုချင်လို့ပါလိမ့်၊ ငါ မကြာခင် သိရတော့မှာပါ ဟု တွေးလိုက်သည်။

အခန်း နှစ်

အမျိုးသား လုံခြုံရေး အေဂျင်စီသည် မေရီလင်း ပြည်နယ် ဖိုတ် မိတ်ဒ်ရှိ ၈၂ ဧက ကျယ်ဝန်းသော အချိုးအစား မကျနသည့် မြေပြင်ပေါ်တွင် ကျစ်ကျစ်လျစ် လျစ် ဖုံးကွယ်ထားသည်။ ထိုမြေပေါ်တွင် အဆောက်အအုံ နှစ်ခု ရှိသည်။ အဆိုပါ အဆောက်အအုံ နှစ်ခုကို ပေါင်းလိုက်လျှင် ဗာဂျီးနီးယား ပြည်နယ်၊ လန်ဂလီရှိ စီအိုင်အေ ခေါ် ဗဟို ထောက်လှမ်းရေး အေဂျင်စီ အဆောက်အအုံ ၏ နှစ်ဆမျှ ရှိသည်။

အမျိုးသား လုံခြုံရေး အေဂျင်စီကို ဖွဲ့စည်းထားခြင်းမှာ အမေရိကန် ပြည် ထောင်စု၏ ဆက်သွယ်ရေးများကို ကာကွယ်ရာတွင် နည်းပညာပိုင်း ဆိုင်ရာ အထောက်အကူ ပေးရန်နှင့် ကမ္ဘာ တစ်ဝန်းလုံးမှ ထောက်လှမ်းရေး ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို ရယူ စုဆောင်းရန် အတွက် လူထောင်ပေါင်း များစွာကို ခန့်ထား တည်ထောင်ထားခြင်း ဖြစ်ရာ အေဂျင်စီ၏ လုပ်ငန်းများမှ ရရှိလာသော သတင်း အချက်အလက်များသည် များပြားလွန်းလှသောကြောင့် အေဂျင်စီသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း စက္ကူတန် လေးဆယ်ကျော်ကို ဖြတ်တောက် ဖျက်ဆီးပစ်ရလေ့ ရှိသည်။

ပထမ ဂိတ်တံခါးသို့ ကွန်မန်ဒါ ရောဘတ် ဘယ်လာမီ ရောက်ရှိသွား ချိန်တွင် မှောင်နေဆဲပင် ရှိသေးသည်။ သူသည် အပေါ်ဘက်တွင် သံဆူးကြိုး ထပ်ဆင့် ကာရံထားသော ရှစ်ပေ မြင့်သည့် တံတိုင်းဆီသို့ မောင်းနှင်သွားသည်။ ထိုနေရာတွင် အစောင့် နှစ်ယောက် ရှိနေသည့် ကင်းစောင့် တဲကလေး တစ်လုံး

mg yoe . com

ရှိနေသည်။ အစောင့် တစ်ယောက်က သူ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာနေစဉ် ကျန် တစ်
ယောက်က တဲကလေးထဲသို့ စောင့်ကြည့်နေသည်။

‘ခင်ဗျားကို ဘာများ ကူညီနိုင်ပါသလဲ ခင်ဗျာ’

‘ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်နှင့် တွေ့ဖို့ လာတဲ့ ကွန်မန်ဒါ ဘယ်လာမိပါ’

‘ခင်ဗျားရဲ့ စိစစ်ရေး ကတ်ပြားကို ကျွန်တော် ကြည့်ပါရစေ ကွန်မန်ဒါ’

ရောဘတ် ဘယ်လာမိသည် သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးနောက်
၁၇ စီရင်စု ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး စိစစ်ရေး ကတ်ပြားကို ထုတ်
ယူလိုက်သည်။ အစောင့်က သေချာစွာ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုပြီးနောက် ပြန်ပေးလိုက်
သည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကွန်မန်ဒါ’

ထိုအစောင့်က ကင်းတဲထဲ၌ ရှိနေသော အစောင့်ထံ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်
ရာ ဂိတ်တံခါးကြီး ပွင့်သွားလေတော့သည်။ ကင်းတဲထဲမှ အစောင့်က တယ်
လီဖုန်း တစ်လုံးကို ကောက်ကိုင်လိုက်၏။ ‘ကွန်မန်ဒါ ဘယ်လာမိ လာနေပါ
ပြီ ခင်ဗျာ’

နောက်တစ်မိနစ် ကြာသော အခါ ရောဘတ် ဘယ်လာမိသည် လျှပ်စစ်
ဓာတ်အား လွှတ်ပြီး ပိတ်ထားသော ဂိတ်တံခါးဆီသို့ ရောက်သွားပြန်သည်။

လက်နက်ကိုင် အစောင့် တစ်ယောက်က မော်တော်ကားဆီသို့ ချဉ်းကပ်
လာသည်။

‘ကွန်မန်ဒါ ဘယ်လာမိလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ခင်ဗျားရဲ့ စိစစ်ရေး ကတ်ပြားကို ကျေးဇူးပြုပြီး ကြည့်ပါရစေ’

သူက ကန့်ကွက်ရန် ကြံစည်လိုက်ပြီးမှ ‘ဘာဖြစ်ရမှာလဲကွာ၊ ဒါက သူ
တို့ရဲ့ တိရစ္ဆာန်ရဲ့ပဲ’ ဟု တွေးလိုက်မိသည်။ သူက ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထုတ်ယူ
လိုက်ပြီးနောက် စိစစ်ရေး ကတ်ပြားကို အစောင့်အား ပြရပြန်သည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကွန်မန်ဒါ’ အစောင့်က မသိသာလှသော အချက်ပြ
နည်းဖြင့် ပြလိုက်ရာ ဂိတ်တံခါး ပွင့်သွားပြန်လေတော့သည်။

ရောဘတ် ဘယ်လာမိက ရှေ့သို့ ဆက်မောင်းသွားစဉ် တတိယမြောက်
တံတိုင်းကြီးကို တွေ့လိုက်ရပြန်၏။

ယူနီဖောင်း ဝတ်ဆင်ထားသော နောက်အစောင့် တစ်ယောက် ကားနား
သို့ ချဉ်းကပ်လာပြန်၏။ ရောဘတ် ဘယ်လာမိက သူ့ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထုတ်

mgyoe.com

ယူရန် လက်လှမ်းလိုက်စဉ် အစောင့်က ကားနံပါတ်ကို လှမ်းကြည့်ပြီးနောက် ‘အုပ်ချုပ်ရေး အဆောက်အအုံဆီကိုသာ တန်းမောင်းသွားပါ ကွန်မန်ဒါ၊ တစ်ယောက်ယောက်က ခင်ဗျားကို ဆီးကြိုပြီး စောင့်နေပါလိမ့်မယ်’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ဂိတ်တံခါးကြီး ပွင့်သွားသဖြင့် ရောဘတ်သည် ချဉ်းကပ်လမ်း အတိုင်း အလွန် ကြီးမားသော ဖြူဖြူဖွေးဖွေးနှင့် အဆောက်အအုံကြီးဆီသို့ ဆက်မောင်းသွားသည်။ အရပ်ဝတ် အရပ်စားနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက် အပြင်ဘက်တွင် ရပ်စောင့်နေသည်။ ထိုသူသည် အောက်တိုဘာလ၏ အေးမြသော လေထဲမှာ ခိုက်ခိုက်တုန်နေရှာသည်။ ‘ခင်ဗျားရဲ့ မော်တော်ကားကို အဲဒီမှာ ထားခဲ့နိုင်ပါတယ် ကွန်မန်ဒါ၊ ကျွန်တော်တို့ စောင့်ရှောက်ထားလိုက်ပါ့မယ်’ ထိုသူက လှမ်းအော်လိုက်သည်။

ရောဘတ် ဘယ်လာမီသည် ကားသော့ကို တန်းလန်း ထားရစ်ခဲ့ပြီး မော်တော်ကားထဲမှ ထွက်လိုက်သည်။ သူ့ကို နှုတ်ဆက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အသက်သုံးဆယ်ခန့်သာ ရှိသေးသည်။ ပိန်ပိန် ရှည်ရှည်နှင့် ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေသည်။ သူသည် နေရောင်ခြည်ကို နှစ်ပေါင်း များစွာ မထိတွေ့ခဲ့ရသူလို ဖြစ်နေသည်။

‘ကျွန်တော်က ဟယ်ရီဆန် ကဲလားပါ၊ ဂျင်နရယ် ဟီးလီးယဒ် ရုံးခန်းကို လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်’

သူတို့သည် မျက်နှာကြက် အလွန် မြင့်သော ကျယ်ဝန်းသည့် အခန်းကြီးထဲသို့ ဝင်သွားကြသည်။ အရပ်ဝတ် အရပ်စားနှင့် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်သည် စားပွဲ တစ်လုံး နောက်ဘက်၌ ထိုင်နေသည်။

‘ကွန်မန်ဒါ ဘယ်လာမီ’

သူသည် ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ သူက ကင်မရာ ခလုတ်နှိပ်သံ တစ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

ရောဘတ် ဘယ်လာမီက ကဲလားဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။ ‘ဒါ ဘာလုပ်’

‘ခုကိစ္စက တစ်မိနစ်ပဲ ကြာမှာပါဗျာ’ ဟယ်ရီဆန် ကဲလားက သူ့ကို နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

စက္ကန့် ခြောက်ဆယ် ကြာသော အခါ သူ့ဓာတ်ပုံ ပါသော အဖြူနှင့် အပြာရောင် စိစစ်ရေး ရင်ထိုး တံဆိပ်ကို ရောဘတ် ဘယ်လာမီအား လှမ်းပေးလိုက်၏။

‘ဒီအဆောက်အအုံထဲမှာ ရှိနေတုန်း ဒီတံဆိပ်ကလေးကို အမြဲတမ်း ချိတ် ဆွဲထားပါ ကွန်မန်ဒါ’

‘ကောင်းပါပြီ’

သူတို့သည် ဖြူဖွေးနေသော ရှည်လျားသည့် စင်္ကြံလမ်း အတိုင်း လျှောက် သွားကြသည်။ လုံခြုံရေး ကင်မရာများကို စင်္ကြံလမ်း တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ပေနှစ်ဆယ်စီ ခြား၍ ထားရှိကြောင်း ရောဘတ် ဘယ်လာမိက သတိပြုမိသည်။

‘ဒီအဆောက်အအုံက ဘယ်လောက် ကြီးသလဲ’

‘စတုရန်း ပေပေါင်း နှစ်သန်းကျော်ရုံကလေးပါ ကွန်မန်ဒါ’

‘ဘာပြောတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟောဒီ စင်္ကြံလမ်းဟာ ပေ ၉၈၀ ရှည်လျားပါတယ်၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အရှည်လျားဆုံး စင်္ကြံလမ်းပါ။ ကျွန်တော်တို့ အဖို့ ဒီနေရာမှာ အပြည့်အစုံ ရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ဈေးဝယ်ထွက်နိုင်တဲ့ ဈေးဆိုင်တွေ၊ ကော်ဖီဆိုင်၊ စာတိုက်၊ အဆာပြေ စားနိုင်တဲ့ စားသောက်ဆိုင် ရှစ်ဆိုင်၊ ခွဲစိတ် ခန်း ပါတဲ့ ဆေးရုံ တစ်ရုံ၊ သွားရောဂါကု ဆရာဝန်၊ လောရယ် ဘဏ်ရဲ့ ဘဏ် ခွဲ တစ်ခု၊ အဝတ်အစားကို အခြောက် လျှော်ပေးတဲ့ ပင်မင်းဆိုင်၊ ဖိနပ်ဆိုင်၊ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်နှင့် အခြား တိုလီမိုလီကလေးတွေ ရှိပါတယ်’

ဒီနေရာသည် အိမ်နှင့် ဝေးသော အရပ်ဒေသမှ နေအိမ်ကြီး တစ်လုံးပင် ဖြစ်သည် ဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်၏။ တော်တော် စိတ်ဓာတ် ကျစရာ ကောင်းသည် ဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်မိပြန်သည်။

သူတို့သည် ကွန်ပျူတာ စက်များနှင့် ပြည့်နှက်နေသော အခန်းကျယ်ကြီး တစ်ခန်းကို ဖြတ်သန်းကြရပြန်၏။ ရောဘတ်က အံ့သြလွန်းသောကြောင့် ရပ် တန့်လိုက်မိသည်။

‘အထင်ကြီးစရာ ကောင်းတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကွန် ပျူတာ အခန်း တစ်ခန်းပါ။ ဒီအဆောက်အအုံထဲမှာ ဒေါ်လာ သန်းသုံးထောင် (သုံးဘီလီယံ) ဖိုး ရှိတဲ့ ကွန်ပျူတာတွေနှင့် စကားဝှက်ကို ပြန်အဓိပ္ပာယ် ဖော် တဲ့ စက်တွေ ရှိပါတယ်’

‘ဒီနေရာမှာ လူဘယ်လောက်လောက် အလုပ် လုပ်နေကြသလဲ’

‘လူတစ်သောင်း ခြောက်ထောင်လောက်ပါပဲ’

ဒါနှင့်တောင် ဘာကိစ္စနှင့် ငါ့ကို လိုချင်ရတာလဲ ဟု ရောဘတ် ဘယ် လာမိက တအံ့တသြ တွေးလိုက်မိသည်။

သူတို့သည် ဟယ်ရီဆန် ကဲလားက သော့နှင့် ဖွင့်သော သီးသန့် ဓာတ်
လှေကားထဲသို့ ဝင်လိုက်ကြသည်။ သူတို့သည် အပေါ်သို့ အထက် တစ်ထပ်သာ
တက်လိုက်ကြပြီးနောက် ရှည်လျားသော စင်္ကြံလမ်း အတိုင်း လျှောက်ကြရပြန်
၏။ နောက်ဆုံးတွင် စင်္ကြံလမ်း အဆုံး၌ ရုံးခန်းကြီးများ ရှိနေကြသည်။

‘ဒီအခန်းထဲကို ဝင်ပါ ကွန်မန်ဒါ’ သူတို့သည် အတွင်းရေးမှူး လေးယောက်
အတွက် စားပွဲများ ရှိနေသော အလွန် ကြီးမားသည့် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်
ကြသည်။ အခန်းထဲတွင် အတွင်းရေးမှူး နှစ်ယောက် ရောက်ရှိနေပြီး အလုပ်
လုပ်နေကြသည်။ ဟယ်ရီဆန် ကဲလားက တစ်ယောက်ကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်
၏။ ထိုအမျိုးသမီးကလေးက ခလုတ် တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်ရာ အတွင်းဘက်
ရုံးခန်း တံခါးသည် ချက်ခနဲ မြည်၍ ပွင့်သွားလေတော့သည်။

‘အထဲကို တန်းဝင်သွားကြပါရှင်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ရှင်တို့ကို စောင့်နေ
ပါတယ်’

ဟယ်ရီဆန် ကဲလားက ‘ဒီဘက်ကို လာဗျို့’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရောဘတ် ဘယ်လာမီသည် အတွင်းဘက် ရုံးခန်းထဲသို့ သူ့နောက်မှ
လိုက်သွားရသည်။ သူသည် အလွန် ကျယ်ဝန်းသော ရုံးခန်းထဲသို့ ရောက်နေ
ကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ မျက်နှာကြက်နှင့် နံရံများကို အသံ လုံအောင်
အထူးတလည် စီမံထားသည်။ အခန်းထဲတွင် သက်သောင့်သက်သာ နေနိုင်
အောင် ပရိဘောဂများ ထားရှိသည်။ ဓာတ်ပုံများနှင့် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပစ္စည်း
ကလေးများလည်း အပြည့် ရှိနေသည်။ ဤအခန်းထဲ၌ ရုံးထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
ဤအခန်းထဲ၌ အချိန် ကြာမြင့်စွာ နေထိုင်သည်မှာ သိသာ ထင်ရှားလှသည်။

အမျိုးသား လုံခြုံရေး အေဂျင်စီ၏ ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး
မတ်ခ် ဟီးလီးယဒ်သည် အသက် ၅၅ နှစ်ခန့် ရှိပုံ ရပြီး အလွန် အရပ် ရှည်
သည်။ မျက်နှာမှာ ကျောက်သားကို ထုထားသကဲ့သို့ ရှိနေပြီး အေးစက် မာ
ကျောသော မျက်လုံးများနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို တောင့်တောင့်မတ်မတ်ကြီး နေလေ့
ရှိသူ ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် အဖြူရောင် ရုပ်အင်္ကျီ၊ မီးခိုးရောင် ဝတ်စုံနှင့်
မီးခိုးရောင် လည်စည်းတို့ကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ c1 တွေးတာ မှန်တယ် ဟု
ရောဘတ်က တွေးလိုက်၏။

ဟယ်ရီဆန် ကဲလားက ပြောလိုက်သည်။ ‘ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်၊
သူဟာ ကွန်မန်ဒါ ဘယ်လာမီပါ’

‘ခုလို ခဏတစ်ဖြုတ် ဝင်လာတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကွန်မန်ဒါ’

လက်ဖက်ရည်ပွဲ တစ်ပွဲသို့ ဖိတ်ကြားသလိုပါပဲလား ဟု တွေးမိပြန်၏။
သူတို့ နှစ်ယောက် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။

‘ထိုင်ပါ၊ မင်း ကော်ဖီ တစ်ခွက်လောက်တော့ သောက်နိုင်လိမ့်မယ်နှင့်
တူတယ်’

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် လူ့အတွင်းစိတ်ကို သိသူ ဖြစ်ပေသည် ဟု တွေးမိ
ပြန်၏။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ’

‘ဟယ်ရီဆန်ရော’

‘တော်ပါပြီ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ’ သူက ထောင့်တစ်ထောင့်မှ
ကုလားထိုင်တွင် နေရာယူလိုက်သည်။

လူခေါ်သည့် ခလုတ် တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်တွင် တံခါး ပွင့်လာပြီး
စားပွဲထိုး ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် အရှေ့တိုင်းသား တစ်ယောက်သည်
ကော်ဖီနှင့် ဒိန်းမတ် နိုင်ငံလုပ် ဘီစကွတ်မုန့်များ ထည့်ထားသော လင်ဗန်းကို
ကိုင်၍ ဝင်ရောက်လာသည်။ ထိုစားပွဲထိုးသည် စိစစ်ရေး ရင်ထိုး တံဆိပ်ကို
ချိတ်ဆွဲထားကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ရှက်ဖွယ်။ ကော်ဖီကို ပန်းကန်ထဲသို့
ငှဲထည့်လိုက်၏။ ကော်ဖီ အနံ့က မွှေးကြိုင်လှသည်။

‘မင်းက ဘယ်လို သောက်တတ်သလဲ’ ဂျင်နရယ် ဟီးလီးယဒ်က မေး
လိုက်၏။

‘ဘလက် ကော်ဖီပဲ ပေးပါ ခင်ဗျာ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’ ကော်ဖီက
အရသာ ရှိလှသည်။

သူတို့ နှစ်ယောက် အလွန် နူးညံ့သော ဆိုဖာကြီးများပေါ်တွင် မျက်နှာ
ချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်ကြသည်။

‘ညွှန်ကြားရေးမှူးက ကျုပ်ကို မင်းနှင့် တွေ့ခိုင်းထားတယ်’

ညွှန်ကြားရေးမှူး အက်ဒဝပ် ဆန်ဒါဆန်။ ထောက်လှမ်းရေး အသိုင်းအဝိုင်း
တွင် အလွန် ထင်ရှား ကျော်ကြားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်သည်။ အလွန် ထူးချွန်
သည်။ ကြီးဆွဲ စေခိုင်းရာတွင် အလွန် ရက်စက်သည်။ လူကြားထဲ၌ တွေ့ရ
ခဲ့သူ ဖြစ်သလို နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောသည့် အခါတွင်လည်း သူ့အကြောင်းကို
တိုးတိုးကလေးသာ ပြောရဲကြသည်။

‘မင်းက ၁၇ စီရင်စု ရေတပ် ထောက်လှမ်းရေး အုပ်စုနှင့် ဘယ်လောက်
ကြာခဲ့ပြီလဲ ကွန်မန်ဒါ’ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်က မေးလိုက်၏။

mgyoe.com

ရောဘတ်ကလည်း အမှန်အတိုင်း ဖြေသည်။ ‘၁၅ နှစ် ခင်ဗျ’ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးသို့ ရောဘတ် ဘယ်လာမီ စတင် ဝင်ရောက်သော နေ့ကိုပင် ပြောပြနိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်ဟု သူ့ တစ်လစာ နှင့် လောင်းကြေး ထပ်ရဲပါသည်။

‘အဲဒါ မတိုင်ခင်ကတော့ မင်းဟာ ဗီယက်နမ်မှာ ရေတပ်က လေယာဉ် အုပ် တစ်အုပ်ကို ကွပ်ကဲခဲ့ရတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ’

‘မင်း ကောင်းကင်က ပစ်ချခံခဲ့ရတယ်၊ မင်း အသက် ပြန်ရှင်လာလိမ့် မယ်လို့ သူတို့က မထင်ကြဘူး’

ဆရာဝန်က ‘သူ့ကို အသာထားလိုက်စမ်းပါ။ သူ အသက် ရှင်မှာ မဟုတ်ဘူး’ ဟု ပြောဆိုနေသည်။ သူကလည်း သေချာနေသည်။ နာကျင်သည့် ဝေဒနာမှာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ပြင်းထန်နေသည်။ ထို့နောက် ဆူဆန်သည် သူ့ကိုယ်ပေါ်တွင် မိုးထားသည်။ ‘ရှင့် မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်စမ်းပါ ရေတပ်မတော်သားကြီးရယ်၊ ရှင် မသေချင်သေးပါဘူး’ ဟု ပြောနေသည်။ သူက မျက်စိကို ဇွတ်အတင်း ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ နာကျင်နေသော ဝေဒနာ အကြားမှ သူ မြင်ဖူးသမျှ အထဲတွင် အလှဆုံး အမျိုးသမီး တစ်ဦးက ငေးစိုက် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရတော့သည်။ သူ့ထံတွင် ဘဲဥပုံ နူးညံ့သော မျက်နှာပေါက် ရှိသလို ဆံကေသာများက နက်မှောင်နေသည်။ သောက်ရှူးကြယ်ပမာ တောက်ပသည့် မျက်လုံးများနှင့် သူ့အပြုံးက ဆုတောင်းပြည့်သလိုပင်တည်း။ သူက စကား ပြောရန် ကြိုးစားလိုက်၏။ သို့ရာတွင် အလွန်အမင်း ပင်ပင်ပန်းပန်း ကြိုးစားလိုက်ရသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်က တစ်ခုခုကို ပြောဆိုနေသည်။

ရောဘတ် ဘယ်လာမီက သူ့အတွေးကို ပစ္စုပ္ပန် ကာလဆီသို့ အတင်း ဆွဲခေါ်လိုက်ရသည်။

‘တစ်ဆိတ် ပြန်ပြောပါဦး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ဗျား’

‘ကျုပ်တို့ဆီမှာ ပြဿနာ တစ်ခု ရှိနေတယ် ကွန်မန်ဒါ၊ မင်းရဲ့ အကူအညီကို ကျုပ်တို့ လိုအပ်နေတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ’

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ပြီးနောက် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လမ်းလျှောက်တော့သည်။ ‘အခု ကျုပ် မင်းကို ပြောမယ့် ကိစ္စဟာ အလွန် သိမ်မွေ့တယ်၊ ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်ထက်တောင် ပိုအဆင့်မြင့်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ’

‘မနေ့က ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံက အဲလိပ် တောင်တန်းတွေ အပေါ်မှာ နေတိုးက လွတ်တင်ထားတဲ့ ရာသီဥတု ထောက်လှမ်းရေး ဘောလုံးကြီး တစ်လုံး ပျက်ကျသွားတယ်။ အဲဒီ ဘောလုံးထဲမှာ တပ်မတော်ရဲ့ စမ်းသပ်ဆဲ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပစ္စည်းတွေ ပါသွားတယ်။ အဲဒီ ပစ္စည်းတွေဟာ အလွန် လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေပဲ’

ယခု ပြောနေသည့် စကားက ဘယ်ဆီသို့ ဦးတည်နေလေသနည်းဟု ရောဘတ် တွေးနေမိသည်။

‘ဆွစ်ဇာလန် အစိုးရက အဲဒီ ပစ္စည်းတွေကို ဘောလုံးထဲက ထုတ်ယူထားပြီးပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကံဆိုးချင်တော့ အဲဒီလို ပျက်ကျတဲ့ နေရာမှာ မျက်မြင် သက်သေ အချို့ ရှိနေပုံ ရတယ်။ သူတို့ မြင်တွေ့ခဲ့တာတွေကို အဲဒီ လူတွေက ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြန်မပြောကြဖို့ သိပ်ကို အရေးကြီးနေတယ်။ အဲဒီလို ပြောလိုက်ရင် နိုင်ငံ တချို့ အတွက် သိပ်အဖိုးတန်တဲ့ သတင်း အချက်အလက်တွေ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ မင်း ငါပြောတာကို သဘောပေါက်ရဲ့လား’

‘ကျွန်တော် သဘောပေါက်တယ်လို့ ထင်ပါတယ် ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်က အဲဒီ သက်သေတွေနှင့် သွားတွေ့ပြီး သူတို့ မြင်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စကို မဆွေးနွေးဖို့ သတိပေးရမှာ မဟုတ်လား ခင်ဗျ’

‘အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးဘူး ကွန်မန်ဒါ’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် နားမလည်တော့’

‘ငါ့အနေနှင့် မင်းကို လုပ်စေချင်တာကတော့ အဲဒီ လူတွေကို လိုက်ရှာပေးဖို့ပဲ။ တိတ်တိတ် နေဖို့ လိုအပ်တယ် ဆိုတာကိုတော့ အခြား ပုဂ္ဂိုလ်တွေက လိုက်ပြီး ပြောကြလိမ့်မယ်’

‘ဒီလိုကိုး၊ အဲဒီ မျက်မြင် သက်သေတွေက ဆွစ်ဇာလန်မှာပဲလား’

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်သည် ရောဘတ် ရှေ့၌ မတ်တတ် ရပ်လိုက်သည်။

‘အဲဒါက ငါတို့ရဲ့ ပြဿနာပဲ ကွန်မန်ဒါ။ သူတို့ ဘယ်မှာ နေကြသလဲ ဆိုတာတော့ ငါတို့ မသိဘူး။ ပြီးတော့ သူတို့ ဘယ်သူတွေလဲ ဆိုတာကိုပါ မသိဘူး’

ရောဘတ်က သူ နားကြား လွဲလေပြီဟု ထင်လိုက်မိသည်။ ‘တစ်ဆိတ် ပြန်ပြောပါဦး ခင်ဗျာ’

‘ငါတို့ သိထားတဲ့ အချက်ကတော့ အဲဒီ မျက်မြင် သက်သေတွေဟာ လမ်းပြ ဘတ်စ်ကား တစ်စီးပေါ်မှာ လိုက်ပါလာကြတယ်။ သူတို့က ရာသီဥတု ထောက်လှမ်းတဲ့ ဘောလုံး ပျက်ကျတဲ့ ဘယ်ရွာပါလိမ့်’ သူက ဟယ်ရီဆန် ဘက်သို့ လှည့်မေးလိုက်၏။

‘ယူတင်ဒေါ့ဖ်ပါ ခင်ဗျာ’

‘အဲဒီ ရွာကလေးနားကို ဖြတ်သန်းသွားချိန်နှင့် ကြုံကြိုက်နေတယ်’ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ရောဘတ်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။ ‘ခရီးသည်တွေဟာ အဲဒီလို ပျက်ကျတာကို ကားပေါ်က မိနစ် အနည်းငယ်လောက် ဆင်းကြည့်ပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီ ခရီးစဉ် ပြီးဆုံးတဲ့ အခါမှာ ခရီးသည်တွေ အလျှိုလျှို ပျောက်ကွယ်သွားကြတော့တယ်’

ရောဘတ်က ဖြည်းညင်းစွာ ပြောလိုက်၏။ ‘ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ဗျာ၊ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဘယ်သူတွေလဲ၊ သူတို့ ဘယ်ကို သွားခဲ့ကြသလဲ ဆိုတဲ့ မှတ်တမ်းတွေ မရှိဘူးလို့ ဆိုလိုပါလား ခင်ဗျာ’

‘ဟုတ်ပါတယ်ကွာ’

‘ပြီးတော့လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို သူတို့ကို လိုက်ရှာခိုင်းမယ်ပေါ့’

‘အဲဒီ အတိုင်းပဲ၊ မင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး ထောက်ခံချက် ပေးထားတယ်။ မင်းဟာ ဘာသာ စကား ခြောက်မျိုးကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ပြောတတ် ဆိုတတ်ရုံသာမက ထောက်လှမ်းရေး လုပ်တဲ့ နေရာမှာလည်း အလွန် တော်တယ်လို့ ငါ့ကို ပြောထားတယ်။ ငါတို့ ညွှန်ကြားရေးမှူးက မင်းကို အင်အက်စ်အေကို ယာယီ ပြောင်းရွှေ့ပေးဖို့ စီစဉ်လိုက်တယ်’

သိပ်ကောင်းတာပေါ့ ဟု တွေးမိပြန်၏။ ‘ကျွန်တော်က ဒီကိစ္စမှာ ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ အစိုးရနှင့် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်’

‘မဟုတ်ဘူး၊ မင်း တစ်ယောက်တည်း အလုပ် လုပ်ရလိမ့်မယ်’

‘တစ်ယောက်တည်းလား၊ ဒါပေမဲ့..’

‘အခု ကိစ္စမှာ ငါတို့က ဘယ်သူ့ကိုမှ မပါဝင် မပတ်သက်စေချင်ဘူး။ အဲဒီ ဘောလုံးထဲမှာ ပါတဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ ဘယ်လောက် အထိ အရေးကြီးတယ် ဆိုတာ မင်းကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောပြဖို့ လိုမယ် မထင်ဘူး ကွန်မန်ဒါ၊ အချိန်က သိပ်အရေးကြီးတယ်။ မင်းက လုပ်ငန်း တိုးတက်မှုကို နေ့တိုင်း ငါ့ဆီကို အစီရင်ခံစေချင်တယ်’

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ကတ်ပြားလေး တစ်ချပ်ပေါ်တွင် နံပါတ် တစ်ခုကို ရေးလိုက်ပြီးနောက် ရောဘတ်ထံ လှမ်းပေးလိုက်သည်။ 'ဟောဒီ နံပါတ်က တစ်ဆင့် ငါ့ဆီကို နေ့ရော ညပါ ဆက်သွယ်နိုင်တယ်၊ မင်းကို ဇူးရစ်ချ်ကို လိုက်ပို့မယ့် လေယာဉ် တစ်စင်း အဆင်သင့် စောင့်ဆိုင်းနေတယ်၊ မင်း လိုအပ်တာတွေကို ထုပ်ပိုးပြီး ယူသွားနိုင်တဲ့ အတွက် မင်း အိမ်ခန်းကို လိုက်ပို့ပေးလိမ့်မယ်၊ အဲဒီနောက်တော့ မင်းကို လေယာဉ်ပျံကွင်း လိုက်ပို့ပေးလိမ့်မယ်'

ခဏတစ်ဖြုတ် ဝင်လာတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆိုတဲ့ ကိစ္စကတော့ နိဗ္ဗိတံပေပြီ။ ရောဘတ်က 'ကျွန်တော် ခရီး သွားနေတုန်း ကျွန်တော့် ရွှေငါးကလေးတွေကို အစာ ကျွေးထားပေးမှာလား' ဟု မေးချင်စိတ် ပေါ်လာမိသည်။ သို့ရာတွင် 'မင်းဆီမှာ ရွှေငါး မရှိပါဘူးကွာ' ဆိုတဲ့ အဖြေကိုသာ ရလိမ့်မည်ဟုသာ သူ သိနေသည်။

'မင်း ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးမှာ အလုပ် လုပ်နေတုန်း ပြည်ပမှာ အဆက်အသွယ်တွေ ရှိခဲ့လိမ့်မယ်လို့ ငါ ထင်တယ်'

'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်မှာ အသုံးချလို့ ရမယ့် မိတ်ဆွေတွေ အတော် ခပ်များများ ရှိပါတယ်'

'မင်း သူတို့ကို တစ်ယောက်နှင့်မှ မဆက်သွယ်ရဘူး၊ မင်းအနေနှင့် သူတို့ကို ဆက်သွယ်ခွင့် ပေးမထားဘူး၊ မင်း လိုက်ရှာရမယ့် မျက်မြင် သက်သေတွေဟာ နိုင်ငံ မျိုးစုံက နိုင်ငံသားတွေ ဖြစ်လိမ့်မယ် ဆိုတာ သေချာတယ်' ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဟယ်ရီဆန်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ 'ဟယ်ရီဆန်'

ဟယ်ရီဆန် ကဲလားသည် ထောင့်တစ်ထောင့်ရှိ ဖိုင်တွဲများ ထည့်သော ဗီရိုဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ သူက မနီလာ စာအိတ်အညိုကြီးကို ထုတ်ယူပြီး ရောဘတ်ထံ လှမ်းပေးလိုက်သည်။

'အဲဒီ အထဲမှာ နိုင်ငံ ပေါင်းစုံက ငွေကြေး မျိုးစုံ ဒေါ်လာ ငါးသောင်း ဖိုး ရှိတယ်၊ ပြီးတော့လည်း နောက်ထပ် အမေရိကန် ဒေါ်လာ နှစ်သောင်းလည်း ရှိသေးတယ်၊ မင်းအတွက် အသုံး လိုအပ်လာစရာ ရှိတဲ့ စိစစ်ရေး ကတ်ပြား အတုတွေလည်း မင်း တွေ့ရလိမ့်မယ်'

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်သည် ကတ်ပြား အပေါ်ဘက်တွင် အဖြူရောင် အရစ် တစ်ရစ် ပါသော ပြောင်ပြောင်လက်လက် ရှိနေသည့် ခပ်ထူထူ အနက်ရောင် ပလတ်စတစ် ကတ်ပြား တစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ 'ဟောဒါကတော့ မင်းအတွက် အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား'

‘ကျွန်တော့် အတွက် အဲဒီ ကတ်ပြား လိုမယ် မထင်ပါဘူး ဂျင်နရယ်၊
ငွေသားနှင့်တင် လုံလောက်ပါတယ်၊ ပြီးတော့လည်း ကျွန်တော့်ဆီမှာ ရေတပ်
မတော် ထောက်လှမ်းရေး ဌာနရဲ့ အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြား ရှိနေပါတယ်’

‘ယူသွားပါကွာ’

‘ကောင်းပါပြီ’ ရောဘတ်က ကတ်ပြားကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုလိုက်သည်။
ထိုကတ်ပြားမှာ ဘဏ်နာမည်ကို သူ တစ်ခါမှ မကြားဖူးခဲ့သော ဘဏ်မှ ထုတ်
ပေးထားသော ကတ် ဖြစ်သည်။ ထိုကတ်ပြား၏ အောက်ဘက်တွင် တယ်လီ
ဖုန်း နံပါတ် တစ်ခု ပါရှိသည်။ ‘ကတ်ပြားပေါ်မှာ ဘာနာမည်မှ မပါဘူး’ ဟု
ရောဘတ်က ပြောလိုက်၏။

‘အဲဒါက ဘဏ်က ထုတ်ပေးတဲ့ ချက်လက်မှတ်နှင့် အတူတူပဲ၊ အဲဒီ
အပေါ်မှာ ဘာအမှတ်အသားမှ မလိုဘူး၊ သူတို့ အနေနှင့် အဲဒီ ကတ်ပေါ်က
တယ်လီဖုန်း နံပါတ်ကို ဆက်သွယ်ခိုင်းလိုက်ရုံပဲ၊ အဲဒီ ကတ်ပြားက သိပ်အရေး
ကြီးတဲ့ အတွက် မင်းဆီမှာ ကိုယ်နှင့်မကွာ အမြဲတမ်း ဆောင်ထားဖို့ လိုတယ်’

‘ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ’

‘ပြီးတော့လည်း ကွန်မန်ဒါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ’

‘မင်း အဲဒီ မျက်မြင် သက်သေတွေကို တွေ့အောင် ရှာမှ ဖြစ်မယ်၊ အား
လုံးကို တွေ့အောင် ရှာပါ၊ မင်းက ဒီတာဝန် ပေးချက်ကို စတင် ထမ်းဆောင်
နေပြီလို့ ညွှန်ကြားရေးမှူးကို ငါ သတင်း ပို့လိုက်မယ်’

တွေ့ဆုံပွဲ ပြီးဆုံးပါပြီ။

ဟယ်ရီဆန် ကဲလားက ရောဘတ်အား အပြင်ဘက်ခန်းသို့ လိုက်ပို့သည်။
ယူနီဖောင်းဝတ် မရင်း တစ်ယောက် လာထိုင်စောင့်နေသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်
ဝင်လာချိန်တွင် ထိုသူက မတ်တတ် ရပ်လိုက်သည်။ ‘သူက ဗိုလ်ကြီး ဒေါက်
ဂါတီ၊ သူက ခင်ဗျားကို လေဆိပ် လိုက်ပို့ပေးလိမ့်မယ်၊ ကံကောင်းပါစေ’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

သူတို့ နှစ်ယောက် လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ကဲလားသည် ပြန်လှည့်
ပြီး ဂျင်နရယ် ဟီးလီးယဒ်၏ ရုံးခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားသည်။

‘ခင်ဗျား အဆင်သင့် ဖြစ်ပြီလား ကွန်မန်ဒါ’ ဗိုလ်ကြီး ဒေါက်ဂါတီက
မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ဖြစ်ပါပြီ’

ဒါပေမဲ့ ဘာအတွက် အဆင်သင့် ဖြစ်တာလဲ ဟု သူ့စိတ်ထဲက တွေးမိ ပြန်၏။ သူသည် ယခင်ကလည်း ခက်ခဲသော ထောက်လှမ်းရေး တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ဖူးခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် ယခုလောက် ဆိုးရွားသော ကိစ္စမျိုး မဟုတ် ခဲ့ပါ။ သူ့အနေနှင့် အရေအတွက် မည်မျှ ရှိနေမှန်း မသိရသည်သာမက မည် သည့် နိုင်ငံက မည်သူမည်ဝါမှန်း မသိရသော မျက်မြင် သက်သေများကို ရှာ ပေးရတော့မည် ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကိစ္စ အတွက် ဖြစ်နိုင်ခြေ မည်မျှ ရှိလေသနည်း။

‘ခင်ဗျားကို ခင်ဗျား အိမ်ခန်း လိုက်ပို့ပေးပြီး အဲဒီက အင်ဒရူး လေတပ် စခန်းကို လိုက်ပို့ပေးဖို့ ကျွန်တော့်ကို အမိန့် ပေးထားပါတယ်၊ လေယာဉ်ပျံ တစ်စင်းကလည်း စောင့်နေ..’

ဗိုလ်ကြီး ဒေါက်ဂါတီ၏ စကား မဆုံးမီ ရောဘတ်က ခေါင်းခါပြလိုက် ၏။ ‘ကျုပ်က ကျုပ် ရုံးခန်းကို ပထမဦးဆုံး ခဏ ဝင်ဦးမှ ဖြစ်မယ်’

ဒေါက်ဂါတီ တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်သွားသည်။ ‘ကောင်းပြီလေ၊ အဲဒီ နေရာ ကို ကျွန်တော်ပါ အတူတူ လိုက်လာပြီး ခင်ဗျား အတွက် စောင့်နေမယ်’

သူ့ကို မျက်စိ အောက်က အပျောက်မခံနိုင်သည့် ပုံစံမျိုးပါလား။ ရော ဘတ်က မိုးလေဝသ ထောက်လှမ်းရေး ဘောလုံးကြီး တစ်လုံး ပျက်ကျသွားတဲ့ ကိစ္စကို သိနေလို့များလား။ အဲဒါက အဓိပ္ပာယ် မရှိပါ။ သူက ရင်ထိုး တံဆိပ် ကို ဧည့်ကြို စားပွဲတွင် ပြန်၍ အပ်နှံခဲ့ပြီးနောက် အရုဏ်တက်စ ပြုနေပြီ ဖြစ် သော အေးမြလှသည့် အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့မော်တော်ကား မရှိတော့ပြီ။ ထိုမော်တော်ကား နေရာတွင် ရှည်လျားသော ဇိမ်ခံ ကားကြီး တစ်စီး ရှိနေသည်။

ဗိုလ်ကြီး ဒေါက်ဂါတီက သတင်း ပို့လိုက်၏။ ‘ခင်ဗျား မော်တော်ကား ကို သိမ်းထားပေးပါ့မယ် ကွန်မန်ဒါ၊ ကျွန်တော်တို့က ဒီမော်တော်ကားကို စီး ရမယ်’

ယခု ကိစ္စမှာ အပေါ်စီးက နေ၍ လုပ်ကိုင်နေမှုမျိုး ဖြစ်နေသောကြောင့် ရောဘတ် စိတ်ထဲ၌ ကသိကအောက် ဖြစ်မိသည်။ ‘ရပါတယ်’

သူတို့သည် ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးရုံးဆီသို့ မောင်းနှင်၍ လာ ခဲ့ကြသည်။ နံနက်ခင်းမှ ဖြူလျော့လျော့ နေမင်းကြီးသည် မိုးတိမ်များ နောက် ဘက်သို့ တိုးဝင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ တော်တော် စိတ်ဆင်းရဲဖို့ ကောင်း တဲ့ နေ့ ဖြစ်မှာပဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲစရာတွေက တစ်မျိုးတည်းထက် ပိုလိမ့်မည် ဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်မိသည်။

အခန်း သုံး

အော့တဝါး၊ ကနေဒါ နိုင်ငံ၊ ၂၄:၀၀ နာရီ။

သူ၏ စကားဝှက် အမည်မှာ ဂျေးနပ်စ် ဖြစ်သည်။ သူက အစောင့်အကြပ်များ ထူထပ်စွာ ချထားသော စစ်တပ်ဝင်း အတွင်းမှ အခန်း တစ်ခန်းထဲတွင် လူ ၁၂ ယောက်ကို မိန့်ခွန်း ပြောနေသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ အားလုံးကို အသိပေးပြီး ဖြစ်တဲ့ အတိုင်း ကမ္ဘာဖျက် စီမံချက်ကို အသက် သွင်းလိုက်ပြီ၊ တတ်နိုင်သလောက် သိုသိုသိပ်သိပ်နှင့် ခပ်မြန်မြန် ရှာဖွေရမယ့် မျက်မြင် သက်သေတွေ ရှိနေတယ်၊ ကျုပ်တို့ အနေနှင့် သတင်း ပေါက်ကြားမှာ စိုးရိမ်ရတဲ့ အတွက် ထုံးစံအတိုင်း ထောက်လှမ်းရေး လမ်းကြောင်းတွေက တစ်ဆင့် စုံစမ်း ထောက်လှမ်းဖို့ မကြိုးစားရဲဘူး’

‘ကျုပ်တို့က ဘယ်သူ့ကို အသုံးချနေသလဲ’ မေးသူက ရုရှ လူမျိုး။ ထွားကျိုင်းသည်။ စိတ်တိုသည်။

‘သူ့နာမည်က ကွန်မန်ဒါ ရောဘတ် ဘယ်လာမီ’

‘သူ့ကို ဘယ်လို ရွေးချယ်လိုက်တာလဲ’ မေးသူက ဂျာမန် လူမျိုး။ မင်းမျိုးမင်းနွယ် တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ရက်စက်သည်။

‘စီအိုင်အေ၊ အက်ဖ်ဘီအိုင်နှင့် ဒါဇင်ဝက်လောက် ရှိတဲ့ အခြား လုံခြုံရေး အဖွဲ့အစည်းတွေရဲ့ ဖိုင်တွေကို ကွန်ပျူတာနှင့် ရှာဖွေ စိစစ်ပြီးမှ ကွန်မန်ဒါကို ရွေးချယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်’

‘ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ သူ့ အရည်အချင်းတွေကို မေးပါရစေ’ မေးသူက ဂျပန် အမျိုးသား။ ယဉ်ကျေးသည်။ ဖုံးဖုံးဖိဖိ လုပ်တတ်သည်။

‘ကွန်မန်ဒါ ဘယ်လာမီဟာ ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းတွေမှာ အလွန် ထူးချွန်မှု ရှိပြီး စံထားလောက်အောင် အောင်မြင်မှု ရှိခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ၊ ဘာသာစကား ခြောက်မျိုးကို ကျွမ်းကျင်စွာ ပြောတတ် ဆိုတတ်တယ်၊ သူဟာ ထပ်ခါတလဲလဲ ဆိုသလို အကျပ်အတည်းတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်း ရှိကြောင်း သက်သေပြခဲ့ပါတယ်၊ သူ့မှာ အသက် ရှင်နေတဲ့ ဆွေမျိုး မရှိပါဘူး’

mgyoe.com

‘ဒီလုပ်ငန်းဟာ သိပ်ကို အလျင်စလို လုပ်ရမယ့် လုပ်ငန်း ဖြစ်ကြောင်း သူ သိရဲ့လား’ မေးသူက အင်္ဂလိပ် လူမျိုး။ တစ်ဖက်သားကို အထင်အမြင် သေးသည်။ ကြောက်ဖို့ ကောင်းသည်။

‘သူ သိပါတယ်၊ သူက မျက်မြင် သက်သေ အားလုံးကို သိပ်မြန်မြန် ဆန်ဆန် ရှာဖွေပေးနိုင်စွမ်း ရှိလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်တို့က မျှော်လင့်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီလုပ်ငန်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို သူ နားလည် သဘောပေါက်ရဲ့လား’ မေးသူက ပြင်သစ် လူမျိုး။ အငြင်း သန်သည်။ ခေါင်းမာသည်။

‘မသိပါဘူး’

‘သူက မျက်မြင် သက်သေတွေ အားလုံးကို ရှာတွေ့ပြီးတဲ့ အခါကျရင် ကော’ မေးသူက တရုတ် လူမျိုး။ အကင်းပါးသည်။ စိတ်ရှည်သည်။

‘သူ့ကို သင့်လျော်တဲ့ဆု ချီးမြှင့်ပါ့မယ်’

အခန်း လေး

ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး ဌာန၏ ရုံးချုပ်သည် အလွန် ကြီးမား ကျယ် ပြန့်သော ပင်တဂွန် အဆောက်အအုံကြီး၏ ပဉ္စမထပ် တစ်ထပ်လုံးတွင် နေရာ ယူထားသည်။

၁၇ မိုင် ရှည်လျားသော စင်္ကြံလမ်းများ ရှိပြီး အရပ်သားနှင့် တပ်မတော် သား စုစုပေါင်း ၂၉၀၀၀ အလုပ် လုပ်ကိုင်နေသည့် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အကြီးဆုံး ရုံး အဆောက်အအုံကြီးထဲမှ နယ်မြေကလေး တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး ရုံးချုပ်၏ အတွင်းပိုင်းသည် ပင်လယ် ရေကြောင်း သွားလာမှု၏ အမွေအနှစ်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်၍ ပြသလျက် ရှိသည်။ စားပွဲများနှင့် ဗီရိုများသည် ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် ခေတ်မှ သံလွင်သီး အစိမ်းရောင် များ၊ သို့တည်းမဟုတ် ဗီယက်နမ် စစ်ပွဲ ခေတ်မှ စစ်သင်္ဘော မီးခိုးရောင်များ သာ ဖြစ်ကြသည်။ နံရံနှင့် မျက်နှာကြက်များကို ဝါညိုညို အရောင် သို့မဟုတ် နို့နှစ်ရောင်များနှင့်သာ သုတ်ထားသည်။ အစောပိုင်းကမူ ရောဘတ်က ချွေတာ လွန်းလှသော အပြင်အဆင်များကြောင့် စိတ်ပျက်မိသော်လည်း သူသည် ထို အပြင်အဆင်များနှင့် နေသားကျလာခဲ့သည်မှာ ကြာမြင့်လှလေပြီ။

ယခု သူသည် အဆောက်အအုံထဲသို့ ဝင်သွားပြီး ဧည့်ကြို စားပွဲဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားစဉ် စားပွဲ၌ ရှိနေသော တွေ့မြင်နေကျ အစောင့် တပ်သားက ပြောလိုက်၏။ ‘မင်္ဂလာ နံနက်ခင်းပါ ကွန်မန်ဒါ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ဝင်ထွက်ခွင့် လက်မှတ်ကို ကြည့်ပါရစေ’

ရောဘတ်သည် ဤနေရာ၌ အလုပ် လုပ်ခဲ့သည်မှာ ခုနစ်နှစ်ပင် ရှိခဲ့ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ထိုလုပ်ငန်းစဉ်မှာ မည်သည့် အခါကမှ မပြောင်းလဲခဲ့ပါ။ သူက သူ့ ဝင်ထွက်ခွင့် လက်မှတ်ကို တာဝန်ကျေစွာ ထုတ်ပြလိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကွန်မန်ဒါ’

သူက သူ့ရုံးခန်းဆီသို့ လျှောက်သွားနေစဉ် မြစ်ဘက် ဝင်ပေါက်ရှိ မော် တော်ကား ရပ်နားသည့် နေရာ၌ သူ့ကို စောင့်ဆိုင်းနေသော ဗိုလ်ကြီး ဒေါက် ဂါတီ အကြောင်း တွေးလိုက်မိသည်။ ဆောင်ရွက်ရန် အဖြစ်နိုင်ဆုံး၊ လိုက်လံ ထောက်လှမ်းမှုကို စတင် ပြုလုပ်ဖို့ ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံသို့ သူ့ကို ပို့ဆောင်ပေး မည့် လေယာဉ်ပျံထံ လိုက်ပို့ပေးရန် စောင့်နေရရှာသည်။

သူ့ရုံးခန်းသို့ ရောက်သွားသော အခါ သူ့အတွင်းရေးမှူး ဘာဘရာသည် ရောက်နှင့်နေလေပြီ။

‘မင်္ဂလာ နံနက်ခင်းပါ ကွန်မန်ဒါ၊ ယာယီ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ရှင့်ကို သူ့ရုံးခန်းမှာ တွေ့ဖို့ စောင့်နေပါတယ်’

‘သူ့ကို အသာ ထားစမ်းပါဦး၊ အက်ဒ်မိုင်းရယ် ဝှစ်တီတ်ကာနှင့် ဆက် သွယ်ပေးစမ်းပါ’

‘ကောင်းပါပြီရှင်’

နောက်တစ်မိနစ် ကြာသော အခါ ရောဘတ်သည် ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နှင့် စကား ပြောဆိုနေခဲ့လေပြီ။

‘မင်းတို့ တွေ့ဆုံ ပြီးစီးသွားပြီလို့ ငါ ယူဆတယ် ရောဘတ်’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ မိနစ်ပိုင်း အတွင်းကပါ’

‘အဆင်ပြေရဲ့လား’

‘အဲဒါက စိတ်ဝင်စားဖို့တော့ ကောင်းပါတယ် အက်ဒ်မိုင်းရယ်၊ ဆရာ အနေနှင့် ကျွန်တော်နှင့် အတူ နံနက်စာ စားဖို့ အချိန် အားလပ်ရဲ့လား’ သူက လေသံကို ပုံမှန် ဖြစ်အောင် ကြိုးစား၍ ပြောလိုက်သည်။

ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဘက်မှ တုံ့ဆိုင်းမှု မရှိပါ။ ‘အေးကွ၊ ငါတို့ အဲဒီ မှာပဲ တွေ့ကြမလား’

‘ဖြစ်ပါတယ်၊ ဆရာ့ အတွက် ဧည့်သည် လက်မှတ်ကလေး တစ်စောင် ကျွန်တော် စီစဉ်ထားလိုက်မယ်’

ရောဘတ်က တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို ပြန်တင်လိုက်ပြီး တွေးလိုက်မိသည်။

ငါက ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အတွက် ဧည့်သည် လက်မှတ်လေး တစ်စောင် စီစဉ်ပေးရတာဟာ ကံကြမ္မာရဲ့ အရွဲ့တိုက်မှု တစ်ခုပဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ် သုံးနှစ်က ဆိုရင် သူဟာ ရေတပ် ထောက်လှမ်းရေး ဌာနကို တာဝန် ယူရတဲ့ အတော်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်၊ သူ့အနေနှင့် ဘယ်လိုများ ခံစားရမလဲ မသိဘူး ဟု တွေးလိုက်မိသည်။

ရောဘတ်က ခလုတ် နှိပ်၍ သူ့အတွင်းရေးမှူးနှင့် ဆက်သွယ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ကွန်မန်ဒါ’

‘ကျုပ် အက်ဒ်မိုင်းရယ် ဝှစ်တိတ်ကာနှင့် တွေ့ဆုံဖို့ ရှိတယ်၊ သူ့အတွက် ဝင်ထွက်ခွင့် လက်မှတ် တစ်စောင် စီစဉ်ပေးပါ’

‘ကျွန်မ ခုချက်ချင်း ဆောင်ရွက်ပါ့မယ်’

ယခု အချိန်မှာ ယာယီ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒပ်စတင် သွန်တန်နှင့် တွေ့ဆုံ ရမည့် အချိန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

အခန်း ငါး

ဒပ်စတင် (ဒပ်စတီ) သွန်တန်သည် ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးမှ ယာယီ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဖြစ်သည်။ သူသည် ရေတပ်မတော်၏ သင်တန်းကျောင်း ဖြစ်သော အင်နာပိုးလစ်မှ အထူးချွန်ဆုံး အားကစားသမား တစ်ဦး အဖြစ် ပေါ်ထွက်ခဲ့သူဟု နာမည် ကြီးသူ ဖြစ်သည်။ ယခုလို ကြီးမြတ်သော နေရာကို သူ ရရှိထားခြင်းမှာ ဘောလုံး ကစားပွဲ တစ်ခုကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ တိတိကျကျ ပြောရမည် ဆိုပါက ကြည်းတပ်နှင့် ရေတပ်တို့၏ ဘောလုံး ကစားပွဲကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

သွန်တန်သည် အလွန် ကြီးမာ ထွားကျိုင်းသူ ဖြစ်သည်။ အင်နာပိုးလစ် သင်တန်းကျောင်းတွင် ဝါရင့် ကျောင်းသားကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး ရေတပ်

မတော်၏ အရေးအပါဆုံး အားကစားပွဲ ဖြစ်သော ဘောလုံး ကစားပွဲတွင် နောက်တန်းလူ အဖြစ် ပါဝင် ကစားခဲ့သည်။

စတုတ္ထ ကွာတာကို စတင် ကစားချိန်တွင် ကြည်းတပ်က ၁၃-၀ နှင့် ဦးဆောင်နေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ကံကြမ္မာက ကြားဖြတ် ဝင်ရောက်လာပြီး ဒပ်စတင် သွန်တန်၏ ဘဝ လမ်းကြောင်းကို ပြောင်းလဲပေးခဲ့တော့သည်။ ဒပ် စတင်သည် ကြည်းတပ်ဘက်မှ ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်လာသူကို ကြားမှ ဖြတ် တားလိုက်ပြီးနောက် ချာခနဲ လှည့်လိုက်ပြီး ကြည်းတပ်မှ ဘောလုံးသမား တစ် စုကို အတင်း ကျော်ဖြတ်၍ ဂိုးစည်းထိရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ ဤတွင် ရေ တပ်ဘက်မှ အမှတ် ရလာပြီး ကြည်းတပ်က ၁၃၊ ရေတပ်က ၉ မှတ် ရလာ သည်။ အချိန်ကလည်း စေ့လှနီးပါး ဖြစ်နေပြီ။

နောက်တစ်ကြိမ် ပွဲစတင် ကစားသော အခါ သွန်တန်ထံ ဘောလုံးကို ပစ်ပေးလိုက်သည်။ သူသည် ကြည်းတပ်မှ ဘောလုံးသမား တစ်သိုက်၏ အောက် ဘက်သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ သူသည် အချိန် အတော်ကြာမှ ပြန်၍ မတ်တတ် ရပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဆရာဝန် တစ်ယောက်က ကွင်းထဲသို့ အပြေးအလွှား ပြေးဝင် လာသည်။ သွန်တန်က ဆရာဝန်ကို ဒေါသတကြီး လက်ပြ၍ နှင်ထုတ်လိုက် သည်။

စက္ကန့်ပိုင်းမျှသာ ကျန်သော အချိန်တွင် ဒိုင်လူကြီးက ကွင်းဘေးမှ ဘော လုံးကို သယ်ဆောင်ခွင့် ပြုလိုက်သည်။ သွန်တန်သည် ဆယ်ကိုက် အလိုတွင် ဘောလုံးကို ရရှိလိုက်ပြီး တစ်ဟုန်ထိုး စွတ်ပြေးတော့သည်။ သူ့ကို မည်သူမျှ တားဆီး၍ မရပါ။ သူက တစ်ဖက်မှ ဘောလုံးသမားများကို တင့်ကားကြီး သဖွယ် အတင်း တိုးဝင် ထိုးဖောက်သွားသည်။ သူ့ကို ရှေ့မှ ဆီး၍ ပိတ်ဆို့မိ ကြသော ကံဆိုးသူ မောင်ရှင်တို့ကို အတင်း ဝင်တိုက်ပြီး တွန်းလှဲသွားသည်။ ပွဲပြီးရန် နှစ်စက္ကန့် အလိုတွင် သွန်တန်သည် ဂိုးစည်းကြောင်းကို ကျော်ဖြတ် နိုင်ပြီးနောက် အနိုင်ဂိုး အဖြစ် ဂိုးစည်းကို ဘော်လုံးနှင့် ထိလိုက်နိုင်ခဲ့တော့ သည်။ လေးနှစ်တာ ကာလ အတွင်း ရေတပ်က ကြည်းတပ်ကို ပထမဦးဆုံး အကြိမ် အနိုင်ရလိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်တော့သည်။

ထိုကိစ္စ တစ်ခုတည်းက သွန်တန်၏ ဘဝကို အနည်းငယ်မျှသာ ပြောင်း လဲစေပါလိမ့်မည်။ ထိုကိစ္စတွင် ပို၍ ထူးခြားမှု ဖြစ်စေသည်မှာ အရေးပါသော ဗီအိုင်ပီ လူကြီးများ အတွက် သီးသန့် သတ်မှတ်ပေးထားသော နေရာတွင် ဝီးလီးယဒ် စတုန်းနှင့် သမီး ဖြစ်သူ အယ်လီနာတို့ ရှိနေကြမှုပင် ဖြစ်သည်။

mgyoe.com

ပွဲကြည့် ပရိသတ်က မတ်တတ် ရပ်၍ ရေတပ်မှ လူစွမ်းကောင်းကို ချီးကျူး
နေကြစဉ် အယ်လီနာက သူ့အဖေဘက်သို့ လှည့်၍ 'ကျွန်မ သူနှင့် တွေ့ချင်
တယ်' ဟု ပြောလိုက်တော့သည်။

အယ်လီနာ စတုန်းသည် အလိုရမ္မက် ကြီးသူ ဖြစ်သည်။ မျက်နှာက
ရွက်ကြမ်းရေကျိုမျှသာ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်း ထွားကျိုင်း
သည်။ သူက ရေတပ်မှ လူစွမ်းကောင်း ဒပ်စတင် သွန်တန်ကို သဘောကျနေ
သည်။

နောက်ထပ် ခြောက်လ ကြာသော အခါ အယ်လီနာနှင့် ဒပ်စတင် သွန်
တန်တို့ လက်ထပ်လိုက်ကြသည်။ ထိုကိစ္စမှာ အစမျှသာ ဖြစ်သည်။ ဒပ်စတင်
သွန်တန်သည် ယောက္ခမကြီးထံ သွားရောက်၍ အလုပ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ သူက
ရှိသည် ဟူ၍ တစ်ခါမျှ အိပ်မက်ပင် မမက်ဖူးခဲ့သော လျှို့ဝှက် ဆန်းကြယ်သည့်
လောကထဲသို့ သွတ်သွင်းမှုကို ခံလိုက်ရလေတော့သည်။

သွန်တန်၏ ယောက္ခမ ဖြစ်သူ ဝီးလီးယဒ် စတုန်းသည် နားမလည်နိုင်
အောင် အလွန် ထူးဆန်းသူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် အလွန် ဩဇာ အာဏာ
ရှိသော နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် အဆက်အသွယ် ရှိသူ ကုဋေကြွယ် သူဌေးကြီး
တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူ့အတိတ် ဇာတ်ကြောင်းမှာ လျှို့ဝှက်လျှို့ဝှက် ရှိနေသည်။
သူသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မြို့တော် တစ်ဒါဇင်လောက်ကို နောက်ကွယ်မှ နေ၍
လူမသိ သူမသိ ကြိုးဆွဲနေသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် အသက် ခြောက်ဆယ်
နီးပါး ရှိသူ ဖြစ်ပြီး အလွန် တိကျ သေသပ်သူ ဖြစ်သည်။ သူ့လှုပ်ရှားမှု မှန်
သမျှမှာ တိကျသလို စနစ်တကျလည်း ရှိလှသည်။ သူ့ရုပ်သွင်မှာ အလွန် ထက်
မြက်ပုံ ရသည်။ မျက်ခွံများက အောက်ဘက်သို့ အိကျနေသောကြောင့် ဘာကိုမှ
ဖော်ပြနေခြင်း မရှိပါ။ ဝီးလီးယဒ် စတုန်းသည် စကားလုံးများကိုသော် လည်း
ကောင်း၊ ခံစားမှုများကိုသော် လည်းကောင်း၊ ဖြုန်းတီးပစ်မှုကိုသော် လည်း
ကောင်း မကြိုက်သူ ဖြစ်သည်။ သူ လိုချင်သည့် ပစ္စည်းကို ရအောင် ယူရာ၌
အလွန် ရက်စက်သူလည်း ဖြစ်သည်။

သူနှင့် ပတ်သက်၍ ကြားနေရသော ကောလာဟလများကလည်း စိတ်
ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှသည်။ သူသည် ပြိုင်ဘက် တစ်ဦးကို မလေးရှား နိုင်ငံ
တွင် သတ်ဖြတ်ပစ်ခဲ့သည် ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဇော်ဘွား တစ်ယောက်၏
ဇနီးနှင့် ဖောက်ပြားခဲ့သည် ဟူ၍ လည်းကောင်း သတင်းများ ထွက်ပေါ်ခဲ့သည်။
အစိုးရက သူ့အား စွဲချက် ခြောက်ခုခန့် တင်ခဲ့သော်လည်း ထိုစွဲချက်များသည်

mgvoe.com

ထူးထူးဆန်းဆန်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြသည်။ လာဘ်ပေးမှုများ၊ ဆီးနိတ်တာများကို ဘက်လိုက်၍ ထွက်ဆိုရန် လာဘ်ပေးမှုများ၊ ကုန်သွယ်ရေး ဆိုင်ရာ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ခိုးယူမှုများ၊ သက်သေခံမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ပျောက်ကွယ်သွားမှုများကိုလည်း ပုံပြင်ပမာ ကြားခဲ့ကြရသည်။

ဝီးလီးယဒ် စတုန်းသည် ဘုရင်များနှင့် သမ္မတများ၏ အတိုင်ပင်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်သည်။ သူသည် အလွန် ကြမ်းတမ်း၍ တန်ခိုး ထက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်။ ဝီးလီးယဒ် စတုန်း ပိုင်ဆိုင်သည့် ပစ္စည်းများထဲတွင် ကိုလိုရာဒို တောင်တန်းများပေါ်၌ အလွန် သီးသီးသန့်သန့် ရှိနေသော အလွန် ကြီးမားသည့် ခြံကြီး တစ်ခြံလည်း ပါဝင်သည်။ စက်မှုလောကမှ ထိပ်တန်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ သိပ္ပံပညာရှင်ကြီးများနှင့် ကမ္ဘာ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ဆွေးနွေးပွဲများ အတွက် ထိုနေရာသို့ နှစ်စဉ် သွားရောက်လေ့ ရှိကြသည်။ လက်နက်ကိုင် အစောင့်အကြပ်များက မလိုလားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို တားဆီး ပိတ်ပင်ထားကြသည်။

ဝီးလီးယဒ် စတုန်းသည် သမီး ဖြစ်သူ၏ မင်္ဂလာပွဲကို သဘောတူသည်သာမက ဖြစ်မြောက်အောင်လည်း အားပေးခဲ့သည်။ သူ၏ သမက် အသစ်သည် ထူးချွန်သည်။ ရည်ရွယ်ချက် ကြီးမားသည်။ ပြီးတော့လည်း အရေးအကြီးဆုံး အချက်မှာ ပုံသွင်း၍ ရနိုင်မည့်သူလည်း ဖြစ်နေသည်။

အိမ်ထောင်သက် ၁၂ နှစ် ရှိသော အခါ ဝီးလီးယဒ် စတုန်းက ဒပ်စတင်အား တောင်ကိုရီးယားသို့ သံအမတ်ကြီး အဖြစ် ခန့်အပ် စေလွှတ်ရန် စီစဉ်ပေးခဲ့သည်။ နောက်ထပ် လေးငါးနှစ် ကြာသော အခါ သမ္မတကြီးက ၎င်းအား ကုလသမဂ္ဂသို့ သံအမတ်ကြီး အဖြစ် ခန့်အပ် စေလွှတ်တော့သည်။ ထို့နောက် ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရပ်ဖ် ဝှစ်တိတ်ကာအား ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး ယာယီ ညွှန်ကြားရေးမှူး အဖြစ်မှ ချက်ချင်း ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သော အခါ သွန်တန်သည် ထိုနေရာတွင် ယာယီ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဖြစ်လာခဲ့တော့သည်။

ထိုနေ့က ဒပ်စတင်အား ယောက္ခမ ဖြစ်သူက ခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်။

ဝီးလီးယဒ် စတုန်းက ကတိ ပေးလိုက်သည်။ 'ဒါက အစ ပဏာမလောက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်ကွာ၊ မင်းအတွက် ပိုကြီးမားတဲ့ အစီအစဉ်တွေ ငါ့မှာ ရှိပါတယ်၊ အလွန် ကြီးမားတဲ့ အစီအစဉ်တွေက ဒပ်စတင်ရ' ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဝီးလီးယဒ် စတုန်းက သူ့အစီအစဉ်များကို အကြမ်းဖျင်း ပြောပြသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်က ရောဘတ်သည် ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး ယာယီ ညွှန်ကြားရေးမှူး အသစ်ကျပ်ချွတ်နှင့် ပထမဦးဆုံး အကြိမ် တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။

‘ထိုင်ပါ ကွန်မန်ဒါ’ ဒပ်စတင် သွန်တန်၏ လေသံတွင် ဖော်ရွေမှု အလျှင်း မပါဝင်ပါ။ ‘ခင်ဗျားရဲ့ မှတ်တမ်း အရ ခင်ဗျားဟာ တစ်ကိုယ်ကောင်း တစ် ဇောက်ကန်း ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ပဲ’

အဲဒါက ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ ဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်မိ၏။ သို့ရာ တွင် သူက နှုတ်ဆိတ်နေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

သွန်တန်က မော့ကြည့်လိုက်၏။ ‘ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝှစ်တိတ်ကာ ဒီမှာ အကြီးအကဲ ဖြစ်နေတုန်းက ဒီရုံးကို ဘယ်လို အုပ်ချုပ်သွားတယ် ဆိုတာ ကျုပ် မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ခုအချိန်က စပြီး ကျုပ်တို့က အစစအရာရာကို စာအုပ် ကြီး အတိုင်းပဲ လုပ်ကိုင်သွားကြမယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ အမိန့်ကိုလည်း ညွှန်ကြားထား တဲ့ အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် မျှော်လင့်ထားတယ်၊ ကျုပ် ပြောတာ ရှင်းရဲ့လား’

ကယ်တော်မူပါ ဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်၏။ ကျုပ်တို့ ဒီမှာ ဘာကိစ္စ အတွက် လာပြီး လုပ်ကိုင်နေကြတာလဲ။

‘ကျုပ် ပြောတာ ရှင်းရဲ့လား ကွန်မန်ဒါ’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ။ ဆရာက ဆရာ့ အမိန့်ကို တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာ လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားပါတယ်’ သူ့ကို အလေးပြုတာ ခံချင်လို့များလား ဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်မိသည်။

‘ဒါပါပဲ’

သို့ရာတွင် ထိုမျှနှင့် မပြီးသေးပါ။

တစ်လ ကြာသော အခါ အမေရိကန်သို့ လာရောက် ခိုလှုံချင်သော အရှေ့ ဂျာမနီမှ သိပ္ပံပညာရှင် တစ်ယောက်အား သွားရောက် ခေါ်ယူရန် ရောဘတ်ကို စေလွှတ်လိုက်သည်။ အရှေ့ ဂျာမနီ၏ ဗဟို လုံခြုံရေး လျှို့ဝှက် ရဲအဖွဲ့ (စတာစီ) (Stasi) က ထိုကဲ့သို့ ထွက်ပြေး ခိုလှုံခွင့် ပြုရန် တောင်းခံသည့် ကိစ္စကို သိရှိသွားပြီး အဆိုပါ သိပ္ပံပညာရှင်ကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြပ် ကြည့်ရှု နေသောကြောင့် ထိုကိစ္စမှာ အန္တရာယ် ရှိသော တာဝန်ပေးချက်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့တိုင်အောင် ရောဘတ်သည် ထိုသိပ္ပံပညာရှင်အား နယ်စပ်ကို ဖြတ်ကျော်

mgyoe.com

ခေါ်ဆောင်ပြီး ဘေးကင်းသော အိမ်တစ်အိမ်သို့ အရောက် ခိုးထုတ် လာနိုင်ခဲ့သည်။

ရောဘတ်က ထိုသိပ္ပံပညာရှင်အား ဝါရှင်တန်သို့ ဆက်လက် ခေါ်ဆောင် လာရန် စီစဉ်နေစဉ်မှာပင် ဒပ်စတင် သွန်တန်က ရောဘတ်ထံသို့ တယ်လီဖုန်း နှင့် ဆက်သွယ်လာသည်။ သွန်တန်က အခြေအနေ ပြောင်းလဲသွားသောကြောင့် ရောဘတ် အနေနှင့် ထိုတာဝန်ပေးချက်ကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ဖို့ မလိုအပ် တော့ကြောင်း ပြောဆိုတော့သည်။

ရောဘတ်က ကန့်ကွက်လိုက်၏။ ‘ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို အဲဒီမှာ ထား ပစ်ခဲ့လို့ မဖြစ်ဘူး၊ သူတို့က သူ့ကို သတ်ပစ်ကြလိမ့်မယ်’

သွန်တန်က ပြန်ဖြေသည်။ ‘အဲဒါက သူပြဿနာပဲ၊ မင်းကို ညွှန်ကြားတဲ့ အမိန့်က ဒီကို ပြန်လာခဲ့ဖို့ပဲ’

ချီးမှပဲ ငါတော့ သူ့ကို စွန့်မပစ်ခဲ့ဘူး ဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်သည်။ ရောဘတ်က ဗြိတိသျှ ထောက်လှမ်းရေး (အမ်အိုင် ခြောက်) မှ သူ့မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ထံ တယ်လီဖုန်း ဆက်၍ အခြေအနေကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

ရောဘတ်က ‘သူ အရှေ့ ဂျာမနီကို ပြန်သွားမယ် ဆိုရင် သူ့ကို သတ် ပစ်ကြလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားက သူ့ကို ခေါ်သွားမလား’

‘ကိုယ် လုပ်နိုင်တာတွေကို လုပ်ပေးပါ့မယ် ကိုယ့်လူရာ၊ သူ့ကိုသာ ခေါ် လာခဲ့ပါ’

ဤနည်းဖြင့် ထိုသိပ္ပံပညာရှင်သည် အင်္ဂလန်၌ ခိုလှုံခွင့် ရရှိသွားသည်။

သူ၏ ညွှန်ကြားချက်များကို မလိုက်နာသည့် အတွက် ဒပ်စတင် သွန်တန် က ရောဘတ် အပေါ် လုံးဝ ခွင့်မလွှတ်ခဲ့ချေ။ ထိုအချိန်မှ စ၍ သူတို့ နှစ် ယောက် အကြားတွင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရန်စောင်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တော့ သည်။ သွန်တန်က ထိုအဖြစ်အပျက်ကို သူ့ယောက္ခမနှင့် ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

‘ဘယ်လာမီလို ထိန်းမရတဲ့ ငတိတွေဟာ အန္တရာယ် ရှိတယ်ကွ၊ အဲဒီလို လူတွေဟာ လုံခြုံရေး အတွက် အန္တရာယ်ပဲ၊ အဲဒီလို လူစားမျိုးကို အဆုံးရှုံး ခံရမယ်၊ အဲဒါကို သတိရစမ်းပါကွာ’ ဟု ဝီးလီးယံဒ် စတုန်းက သတိပေး လိုက်သည်။

ထိုကိစ္စကို သွန်တန် မှတ်မိနေပါသည်။

ယခု ရောဘတ်သည် စင်္ကြံလမ်း အတိုင်း ဒပ်စတင် သွန်တန်၏ ရုံးခန်း ဆီသို့ လမ်းလျှောက်လာနေစဉ် သွန်တန်နှင့် ဝှစ်တိတ်ကာတို့ နှစ်ဦး၏ ခြားနား

ချက်များကို မတွေးတောမိဘဲ မနေနိုင်တော့ပါ။ ယခုလို လုပ်ငန်းမျိုးတွင် ယုံကြည် စိတ်ချရမှုသည် ပဓာန လိုအပ်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ရောဘတ်က သွန်တန်ကို မယုံကြည်ပါ။

ရောဘတ်က ရုံးခန်းထဲကို ဝင်လာစဉ် သွန်တန်သည် သူ့စားပွဲ နောက်ဘက်၌ ထိုင်နေသည်။

‘ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို တွေ့ချင်တယ် ဆိုလို့’

‘ဟုတ်တယ်၊ ထိုင်ပါ ကွန်မန်ဒါ’ သူတို့ နှစ်ယောက်၏ ဆက်ဆံရေးသည် ‘ရောဘတ်’ ဟု ရင်းရင်းနှီးနှီး ခေါ်ဝေါ်သော အနေအထား အထိ ဘယ်တုန်းကမှ မရောက်ခဲ့ပါ။

‘မင်းကို အမျိုးသား လုံခြုံရေး အေဂျင်စီကို ယာယီ လွှဲပြောင်းပေးလိုက်တယ်လို့ ကျုပ်ကို အသိပေးထားတယ်၊ မင်း ဒီဌာနကို ပြန်လာတဲ့ အခါကျရင် ကျုပ်က မင်းအတွက်..’

‘ကျွန်တော် ပြန်မလာတော့ပါဘူး၊ ဒါ ကျွန်တော့်ရဲ့ နောက်ဆုံး တာဝန်ပါပဲ’

‘ဘာပြောတယ်’

‘ကျွန်တော် အလုပ်က ထွက်တော့မယ်’

ထိုကိစ္စကို နောက်ပိုင်းတွင် ပြန်၍ တွေးတောကြည့်သော အခါ မည်ကဲ့သို့သော တုံ့ပြန်ချက်မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်ဟု သူက တိတိကျကျ မျှော်လင့်ထားခဲ့ခြင်း မရှိပါ။ အထစ်အငေါ့ တစ်ခုခုတော့ ရှိလိမ့်မည်ဟု တွေးမိခဲ့သည်။ ဒပ်စတင် သွန်တန်က တအံ့တဩ ဖြစ်ပုံမျိုး ပြသနိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် ဒပ်စတင်က ဆင်ခြေတက်နိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် သူက ဒေါပွနိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် စိတ်သက်သာရာ ရမှုမျိုးကို ပြသနိုင်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်မည့်အစား သူက ရောဘတ်အား လှမ်းကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင်လည်း အဲဒါပဲပေါ့ကွာ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

ထို့နောက် ရောဘတ်သည် သူ့ရုံးခန်းသို့ ပြန်လာပြီး သူ့အတွင်းရေးမှူးကို ပြောလိုက်သည်။ ‘ဘာဘရာ၊ ကျုပ် ခဏလောက် အဝေးကို သွားဖို့ ရှိတယ်၊ ကျုပ် တစ်နာရီ အတွင်း ခရီး ထွက်မယ်’

‘ဆရာနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်မယ့် နေရာ တစ်နေရာရာ ရှိပါသလား’

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်၏ အမိန့်ကို ရောဘတ် သတိရလာသည်။

‘မရှိဘူး’

‘ဆရာ တွေ့ရမယ့် လူတွေ ရှိ..’

‘အဲဒီ အချိန်အချက်တွေ အားလုံးကို ဖျက်ပစ်လိုက်’ သူက သူ့လက်ပတ် နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။ အက်ဒ်မိုင်ရယ် ဝှစ်တိတ်ကာနှင့် တွေ့ရမည့် အချိန် ပင်တည်း။

သူတို့သည် ပင်တဂွန်၏ အလယ်ကောင် ဝင်းအတွင်းရှိ ‘ပထဝီ သုညထပ် ကဖီး’ တွင် နံနက်စာ စားခဲ့ကြသည်။ ထိုနာမည်ကို မှည့်ခေါ်ထားခဲ့ခြင်းမှာ လည်း အကယ်၍ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုအား အဏုမြူဗုံးနှင့် တိုက်ခိုက်လာ ခဲ့သည် ရှိသော် ပင်တဂွန်သည် ပထမဦးဆုံး အထိမှန်ခံရမည့် နေရာဟု တစ် ချိန်က ယူဆခဲ့ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ရောဘတ်က သူတို့ အတွက် အနည်းငယ် သီးသီးသန့်သန့် ရှိနိုင်မည့် ထောင့်စားပွဲ တစ်လုံးကို ရွေးချယ် ထားသည်။

ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဝှစ်တိတ်ကာသည် ထုံးစံအတိုင်း အချိန် မှန်သည်။ သူ့စားပွဲဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာနေသည်ကို ရောဘတ်က စောင့်ကြည့်ရင်း ယခုလို အငြိမ်းစား တစ်ပိုင်း လုပ်နေရမှုက ၎င်းကို အသက်အရွယ် ပိုကြီးရင့်လာစေပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကို ကျုံ့သွားစေခဲ့သည့်အလား သူသည် ပို၍ အသက် ကြီးလာပြီး ပို၍ ပိန်သွားသလို ထင်နေရသည်။

သူသည် ယခု အချိန် အထိ ဖြူဖွေးနေသော ဆံပင်များနှင့် ကြည့်ကောင်း နေသူပင် ဖြစ်နေသေးသည်။ ရောဘတ်သည် ဗီယက်နမ်တွင် အက်ဒ်မိုင်ရယ် ကြီး၏ လက်အောက်၌ အမှုထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီးနောက် နောက်ပိုင်းတွင် ရေတပ် မတော် ထောက်လှမ်းရေးဦးစီးဌာန ၎င်း၏ လက်အောက်မှာပင် တာဝန် ထမ်း ဆောင်ခဲ့ရသည်။ သူက ဝှစ်တိတ်ကာကို အထူးပင် လေးစား ကြည်ညိုခဲ့သည်။ လေးစား ကြည်ညိုမှုထက် သာလွန်ပါသည်။ အက်ဒ်မိုင်ရယ် ဝှစ်တိတ်ကာသည် သူ၏ မွေးစား ဖခင်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

အက်ဒ်မိုင်ရယ်ကြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။ ‘မင်္ဂလာ နံနက်ခင်းပါ ရောဘတ်၊ အေးလေ သူတို့က မင်းကို အင်အက်စ်အေကို ပြောင်းပေးလိုက်ပြီလား’
ရောဘတ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ ‘ယာယီပါ’

စားပွဲထိုး တစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသဖြင့် သူတို့က စားသောက်ဖွယ်ရာ စာရင်းကို လေ့လာလိုက်ကြသည်။

‘ဒီနေရာမှာ အစားအသောက် သိပ်ညံ့တယ် ဆိုတာကို ငါ မေ့သွားတယ်’ အက်ဒ်မိုင်ရယ် ဝှစ်တိတ်ကာက ပြီးလိုက်၏။ သူက အခန်း ပတ်ပတ်လည်ကို လျှောက်ကြည့်လိုက်သည်။ ဖွင့်မပြောသော်လည်း သူ့မျက်နှာတွင် အတိတ်ကို လွမ်းဆွေးတသမှုများ ပေါ်လွင်နေသည်။ သူ ဒီနေရာကို ပြန်ရောက်ချင်ပုံ ရ တယ် ဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်၏။

စားသောက်ဖွယ်ရာများကို သူတို့ မှာလိုက်ကြသည်။ စားပွဲထိုးက သူတို့ ပြောသည့် စကားကို မကြားနိုင်သော နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် ရောဘတ် က ပြောလိုက်၏။ ‘အက်ဒ်မိုင်ရယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ဂျင်နရယ် ဟီးလီးယဒ်က ရာသီဥတု ထောက်လှမ်းရေး ဘောလုံး တစ်လုံး ပျက်ကျတာကို မြင်တွေ့လိုက် ရတဲ့ မျက်မြင် သက်သေ တချို့ကို အပူတပြင်း ရှာဖွေဖို့ မိုင်သုံးထောင် ဝေးတဲ့ ခရီးကို လွှတ်နေတယ်၊ အဲဒါ ထူးဆန်းတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်၊ ပြီး တော့လည်း အဲဒါထက် ပိုပြီး ထူးဆန်းတာ တစ်ခု ရှိနေပါသေးတယ်၊ ဂျင် နရယ်ကြီးရဲ့ အဆို အရ အချိန် သိပ်အရေးကြီးတယ်လို့ ဆိုတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပြည်ပမှာ ကျွန်တော့်ကို ကူညီမယ့် ထောက်လှမ်းရေး အဆက်အသွယ်တွေကို လုံးဝ မသုံးရဘူးလို့ အမိန့် ပေးထားပါတယ်’

အက်ဒ်မိုင်ရယ် ဝှစ်တိတ်ကာသည် ဇေဝေဝါ ဖြစ်သွားပုံ ရသည်။ ‘မိုလ် ချုပ်ကြီးမှာလည်း သူ့အကြောင်းနှင့်သူ ရှိမှာပေါ့လေ’

ရောဘတ်က ပြောလိုက်၏။ ‘အဲဒီ အကြောင်းအချက်တွေဟာ ဘာလဲ လို့ ကျွန်တော်တော့ တွေးကြည့်လို့ကို မရဘူး’

အက်ဒ်မိုင်ရယ် ဝှစ်တိတ်ကာက ရောဘတ်ကို လေ့လာလိုက်သည်။ ကွန် မန်ဒါ ဘယ်လာမီသည် ဗီယက်နမ်တွင် သူ့လက်အောက်၌ တာဝန် ထမ်းဆောင် ခဲ့ပြီး လေယာဉ်အုပ်၌ အတော်ဆုံး ပိုင်းလော့ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အက်ဒ်မိုင်ရယ်ကြီး ၏ သား အက်ဒပ်သည် ရောဘတ်၏ ဗုံးကြဲသမား ဖြစ်ပြီး သူတို့ လေယာဉ်ပျံ ပစ်ချခံခဲ့ရသော ကံခေသည့် ထိုနေ့တွင် အက်ဒပ် သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ရောဘတ် ကမူ မသေရုံတစ်မည် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ အက်ဒ်မိုင်ရယ်ကြီးက ရောဘတ်ကို တွေ့ရန် ဆေးရုံသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

‘သူ အသက် ရှင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး’ ဟု ဆရာဝန်က သူ့ကို ပြောပြ ခဲ့သည်။ ပြင်းထန်သော ဝေဒနာကို လဲလျောင်းရင်း အလူးအလိမ့် ခံစားနေရ

သော ရောဘတ်က ‘အက်ဒဝပ် အတွက် ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ သိပ်ကို ဝမ်းနည်းပါတယ်’ ဟု လေသံကလေးနှင့် ပြောခဲ့သည်။

အက်ဒ်မိုင်းရယ် ဝှစ်တီတ်ကာက ရောဘတ်၏ လက်ကို ဖျစ်ညှစ်လိုက်သည်။ ‘မင်း လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာတွေ အားလုံးကို လုပ်ခဲ့တယ် ဆိုတာ ငါ သိပါတယ်၊ အခု မင်း ပြန်နေကောင်းလာဖို့ပဲ လိုတော့တယ်၊ မင်း ပြန်နေကောင်းလာမှာပါ’ သူက ရောဘတ်ကို သွေးရူးသွေးတန်း အသက် ပြန်ရှင်လာစေချင်သည်။ အက်ဒ်မိုင်းရယ်၏ စိတ်ထဲတွင် ရောဘတ်သည် ယခု သူ့သား ဖြစ်နေလေပြီ။ အက်ဒဝပ်၏ နေရာကို ဝင်ယူမည့် သား ဖြစ်နေလေပြီ။

ပြီးတော့လည်း ရောဘတ်သည် ပြန်၍ ကျန်းမာလာခဲ့သည်။

‘ရောဘတ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အက်ဒ်မိုင်းရယ်’

‘မင်းရဲ့ ဆွစ်ဇာလန် တာဝန်ဟာ အောင်မြင်လိမ့်မယ်လို့ ငါ မျှော်လင့်ပါတယ်’

‘ကျွန်တော်ကလည်း အဲဒီလိုပဲ မျှော်လင့်ပါတယ်၊ အဲဒါဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ နောက်ဆုံး တာဝန်ပါပဲ’

‘မင်းက ထွက်ဖို့ ခုထက်ထိ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားတုန်းပဲလား’

ရောဘတ်က မခြင်းမချန် ဖွင့်ဟ၍ တိုင်ပင်ခံရသူမှာ အက်ဒ်မိုင်းရယ် တစ်ဦးသာ ရှိသည်။

‘ကျွန်တော့် အဖို့ တော်လောက်ပါပြီ’

‘သွန်တန်ကြောင့်လား’

‘သူ့ကြောင့် သက်သက် မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ကြောင့်ပါ၊ ကျွန်တော်က တခြား ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ဘဝ ခရီးမှာ ဝင်စွက်ဖက်နေရတာကို ငြီးငွေ့လာပြီ’ သူ့စိတ်ထဲကမူ ကျွန်တော်ဟာ မုသာဝါဒတွေနှင့် လိမ်ရ ညာရတာတွေကို ငြီးငွေ့လှပြီ။ ဘယ်တုန်းကမှ လိုက်နာမည်ဟု ရည်ရွယ်ချက် မရှိခဲ့သော ကတိ စကားများအား ချိုးဖောက်ရမှု၊ ပြီးတော့ လူတွေကို ကြိုးဆွဲရမှု၊ မိမိ ကိုယ်တိုင် ကြိုးဆွဲခံရမှု၊ အဲဒါတွေကို ငြီးငွေ့လှပြီ။ ပြီးတော့လည်း စုံထောက်ရတဲ့ အလုပ်တွေ၊ အန္တရာယ်တွေနှင့် သစ္စာဖောက်ရမှုတွေကို စိတ်ပျက်လှပြီ။ ငါ့အနေနှင့် တွယ်တာမိတဲ့ ကိစ္စတွေ အားလုံးလည်း ဒီလုပ်ငန်းကြောင့် ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီ ဟု တွေးနေမိသည်။

‘မင်း ဘာလုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားသလဲ’

‘ကျွန်တော့် ဘဝ အတွက် အသုံးဝင်မယ့် ကိစ္စ တစ်ရပ်ရပ်၊ အပြုသဘော ဆောင်တဲ့ ကိစ္စ တစ်ခုခုကို ရှာဖွေ ကြိုးစားမယ်’

‘တကယ်လို့ သူတို့က မင်းကို ထွက်ခွင့် မပေးခဲ့ရင်ကော’

ရောဘတ်က ‘သူတို့ အတွက် ရွေးစရာ နည်းလမ်း မရှိပါဘူးလေ၊ ရှိ ကော ရှိလို့လား’ ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

အခန်း ခြောက်

ဇိမ်ခံ မော်တော်ကားကြီးသည် မြစ်ဘက် ဝင်ပေါက်ရှိ မော်တော်ကား ရပ်နား သည့် ကွက်လပ်ထဲတွင် စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

ဗိုလ်ကြီး ဒေါက်ဂါတီက မေးလိုက်၏။ ‘ခင်ဗျား အဆင်သင့် ဖြစ်ပါပြီ လား ကွန်မန်ဒါ’

ကျုပ် အမြဲတမ်း အဆင်သင့် ဖြစ်ခဲ့သလို အခုလည်း ဖြစ်နေပါပြီ ဟု စိတ်ထဲက တွေးလိုက်၏။ ‘ဖြစ်ပါပြီ’

ရောဘတ် အနေနှင့် အဝတ်အစားများကို ထုပ်ပိုးနိုင်အောင် ရောဘတ်၏ အိမ်ခန်းသို့ ဗိုလ်ကြီး ဒေါက်ဂါတီ လိုက်ပါလာသည်။ ရောဘတ် အနေနှင့် ရက်မည်မျှ ကြာအောင် ခရီးသွားမည်ကို သူ မသိပါ။ မဖြစ်နိုင်သော တာဝန် ပေးချက်ကို ထမ်းဆောင်ရန် အချိန် မည်မျှ ကြာမည်နည်း။ သူသည် ရက်သတ္တ တစ်ပတ်စာ အဝတ်အစားများကို ထည့်လိုက်ပြီးနောက် နောက်ဆုံး အချိန်ပိုင်း တွင် မှန်ပေါင် သွင်းထားသော ဆူဆန်၏ ဓာတ်ပုံကို ထပ်ထည့်လိုက်သည်။ သူက ဓာတ်ပုံကို အကြာကြီး စိုက်ကြည့်ရင်း ဆူဆန် တစ်ယောက် ဘရာဇီး နိုင်ငံတွင် ပျော်ရွှင်နေလေမည်လားဟု တွေးလိုက်မိသည်။ သူ မပျော်ရွှင်ပါစေ နှင့်၊ သူ့အနေနှင့် တစ်ချိန်လုံး စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်နေပါစေ ဟု တွေး လိုက်မိသည်။ ထို့နောက် သူသည် သူ့ကိုယ်သူ ရှက်သွားမိသည်။

အင်ဒရူးစ် လေတပ် စခန်းသို့ မော်တော်ကားကြီး ရောက်ရှိလာချိန်တွင် လေ ယာဉ်ပျံက အသင့် စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

ထိုလေယာဉ်ပျံမှာ ဒီ ၂၀ အေ အမျိုး အစား ဖြစ်သည်။ လေတပ်မတော် ၏ ဂျက်လေယာဉ် တစ်စင်းပင်တည်း။

ဗိုလ်ကြီး ဒေါက်ဂါတီက လက်ကမ်းပေးလိုက်သည်။ ‘ကံကောင်းပါစေ ကွန်မန်ဒါ’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’ ကျုပ်အတွက် ကံကောင်းဖို့ လိုတယ် ဟု သူ တွေးမိသည်။ ရောဘတ်သည် လေယာဉ် လှေကားပေါ်သို့ တက်သွားသည်။ လေယာဉ်မောင်း အဖွဲ့သားများ အထဲတွင် ရှိနေကြသည်။ လေယာဉ်ပျံ မထွက်မီ စစ်ဆေးရန် ရှိသည့် ကိစ္စရပ်များကို လက်စသတ်နေကြသည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် လေယာဉ်မှူး၊ တွဲဖက် လေယာဉ်မှူး၊ လေကြောင်းပြ တစ်ဦးနှင့် စားပွဲထိုး တစ် ယောက်တို့ ပါဝင်သည်။ အားလုံးပင် လေတပ်မတော် ဝတ်စုံများကို ဝတ်ဆင် ထားကြသည်။

ရောဘတ်က ဤလေယာဉ်နှင့် ရင်းနှီး ကျွမ်းဝင်ပါသည်။ လေယာဉ်ပေါ် တွင် အီလက်ထရွန်းနစ် ပစ္စည်းများနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ လေယာဉ်ပျံ အပြင် ဘက် အမြီးနားတွင် အလွန် ကြီးမားသော ငါးမျှားတံကြီး တစ်ချောင်းနှင့် တူ သည့် ဖရီကွင်စီ အလွန် မြင့်မားသော ကောင်းကင် ကြိုးတိုင် တစ်ခု ရှိသည်။

လေယာဉ်ပျံ ကေဗင်ထဲရှိ နံရံများပေါ်၌ အနီရောင် တယ်လီဖုန်း ၁၂ လုံးနှင့် လုံခြုံရေး အတွက် စိတ်မချရသော အဖြူရောင် တယ်လီဖုန်း တစ်လုံး ရှိသည်။ ရေဒီယိုနှင့် ထုတ်လွှင့်မှုများကို စကားဝှက်နှင့်သာ ပို့ပေးရလေ့ ရှိသည်။ ထိုလေယာဉ်ပျံ၏ ရေဒါသည် စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ဖရီကွင်စီနှင့် ဆက်သွယ်ထား သည်။ လေယာဉ် အတွင်းဘက်၌ သုတ်ထားသော ဆေးရောင်မှာ လေတပ်၏ အပြာရောင် ဖြစ်ပြီး လေယာဉ်ပျံထဲတွင် သက်သောင့်သက်သာ ရှိသော ကုလား ထိုင်များ ချထားသည်။

ရောဘတ်က ခရီးသည်မှာ သူ တစ်ဦးတည်းသာ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက် ရသည်။ လေယာဉ်မှူးက သူ့ကို နှုတ်ဆက်လိုက်၏။ ‘လေယာဉ်ပျံပေါ်က ကြို ဆိုပါတယ် ကွန်မန်ဒါ၊ ခင်ဗျားက ထိုင်ခုံ သိုင်းကြီးကို ပတ်လိုက်မယ် ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အနေနှင့် စတင် ပျံသန်းခွင့် ရရှိထားပါပြီ’

ရောဘတ်က ထိုင်ခုံ သိုင်းကြီးကို ကိုယ်တွင် ပတ်လိုက်ပြီးနောက် ထိုင်ခုံ ပေါ်သို့ နောက်မှီ၍ ထိုင်ချလိုက်ချိန်တွင် လေယာဉ်ပျံသည် ပြေးလမ်း အတိုင်း စတင်၍ ပြေးစ ပြုလေပြီ။ နောက်ထပ် တစ်မိနစ် ကြာသော အခါ ဂျက်လေ ယာဉ်ပျံက လေထဲသို့ အော်မြည်၍ ပျံတက်လိုက်ချိန်တွင် ကမ္ဘာမြေကြီး၏ ဆွဲ

mgyoe.com

ရောဘတ်က ထိုဝါကျများကို ပြောသော အခါတွင် သူက တခစ်ခစ် ရယ်လေတော့သည်။

ရိန်ဂျာ လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီးပေါ်သို့ ရောဘတ် ပြန်ရောက်လာသော အခါ ဗန်ကောက်သည် ရပ်ဝေး တစ်နေရာမှ အိပ်မက်နှင့် တူနေသေးတော့ သည်။ စစ်ကြီးသည် ပကတိ အရှိ တရား ဖြစ်သည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်လည်း ကောင်းသည်။ ရေတပ်မှ ကမ်းတက် တိုက်ခိုက်ရေး စစ်သားများက ဗီယက်နမ် ပေါ်၌ ကြံချသော စာရွက် တစ်ရွက်ကို တစ်ယောက်ယောက်က သူ့အား ပြသ ခဲ့သည်။

ထိုစာတွင်

ချစ်ခင်ရပါသော နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ ခင်ဗျား။

ဗီယက်နမ် နိုင်ငံသားများ အနေဖြင့် အစား ဆင်းရဲသည့် ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားရမှုတို့မှ ကင်းဝေးပြီး လွတ်လပ်စွာနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်နိုင်ကြ စေရေး အတွက် အမေရိကန် မရင်း တပ်သားများသည် ဒပ်ဖိုရို ဗီယက် နမ် အစိုးရ တပ်မတော်သားများနှင့် လက်တွဲ၍ တိုက်ခိုက်လျက် ရှိပါ သည်။ သို့ရာတွင် ဗီယက်နမ် နိုင်ငံသား အများအပြားသည် ဗီယက် ကောင်း သူပုန်များကို ကူညီခဲ့ကြသောကြောင့် ၎င်းတို့၏ နေအိမ်များ သာမက အသက်များပါ ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော ကူညီမှုများကြောင့် ဟိုင်မွန်၊ ဟိုင်တန်၊ စာဘင်း၊ တာဘင်းနှင့် အခြား နေရာများရှိ ရွာသိမ် ရွာငယ်များသည် ဖျက်ဆီးခံခဲ့ ကြရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အနေနှင့် ဗီယက်ကောင်း သူပုန်များကို ကူညီ သည့် ရွာသိမ် ရွာငယ်တိုင်းကို ဖျက်ဆီးပစ်ရန် လက်တွဲနေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ဗီယက်ကောင်းတို့သည် ဗီယက်နမ် အစိုးရ တပ်မတော်နှင့် မဟာမိတ်တို့၏ စုပေါင်း အင်အားကို တားဆီးရန် အင်အား မရှိကြပါ။ ရွေးချယ်ရန် သင်တို့၏ တာဝန်သာ ဖြစ်သည်။ သင်တို့၏ ကျေးရွာများ နှင့် ရွာသိမ် ရွာငယ်များကို ဗီယက်ကောင်း သူပုန်တို့အား တိုက်ပွဲ ဆင် နွဲ့သည့် နေရာ အဖြစ် အသုံးပြုခွင့် မပေးပါက သင်တို့၏ အိုးအိမ်များနှင့် အသက် စည်းစိမ်များ ချမ်းသာရာ ရရှိကြလိမ့်မည်။

ရောဘတ်က မျက်နှာထား တင်းတင်းနှင့် ငါတို့က ဗီယက်နမ် နိုင်ငံ သားတွေကို ကယ်ဆယ်နေကြတယ်၊ ပြီးတော့ ငါတို့က သူတို့ရဲ့ နိုင်ငံကို ဖျက်ဆီးနေကြတယ်ဟု တွေးကြည့်လိုက်သည်။

လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီး ရိန်ဂျာသည် နောက်ဆုံးပေါ် နည်းပညာရပ်များကို တတ်နိုင်သလောက် အပြည့်အနှက် တင်ဆောင်လာသည်။ ထိုသင်္ဘောကြီးသည် လေယာဉ်ပျံ ၁၆ စင်း၊ အရာရှိ ၄၀ နှင့် တပ်သား ၃၅၀ တို့၏ တပ်စခန်း ဖြစ်သည်။ ပျံသန်းရမည့် အစီအစဉ်များကို နေ့စဉ် စတင် မတိုက်ခိုက်မီ သုံးလေးနာရီ ကြိုတင်၍ ဖြန့်ဝေပေးလေ့ ရှိသည်။

သင်္ဘောကြီး၏ ထောက်လှမ်းရေး ဗဟို ဌာနရှိ ပျံသန်းရေး အစီအစဉ် အနုစိတ်တွင် နောက်ဆုံး ရရှိထားသော သတင်းများနှင့် ထောက်လှမ်း ပျံသန်းရာမှ ရရှိလာသော ဓာတ်ပုံများကို ဗုံးကြဲမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား ထုတ်ပေးလေ့ ရှိသည်။ ဤတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များက ၎င်းတို့ ပျံသန်းရမည့် အစီအစဉ်ကို ရေးဆွဲကြတော့သည်။

‘အလိုလေး၊ ဒီကနေ့ မနက် သူတို့က ကျုပ်တို့ကို တကယ့် ချစ်စရာကလေးကို ပေးလိုက်ပါပကောလား’ ရောဘတ်၏ ဗုံးကြဲသမား အက်ဒဝပ် ဝှစ်တိတ်ကာက ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အက်ဒဝပ် ဝှစ်တိတ်ကာသည် ရုပ်ရည် ရူပကာတွင် သူ့ဖခင်၏ ကိုယ်ပွား အငယ်စားကလေး ဖြစ်သော်လည်း ဥပမိရုပ်တွင်မူ လုံးဝ ကွဲပြား ခြားနားသူ ဖြစ်သည်။ အက်ဒ်မိုင်ရယ် ဝှစ်တိတ်ကာသည် ကြောက်စရာ ကောင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သိက္ခာ ရှိရှိနှင့် အလွန် စည်းကမ်း တင်းကျပ်သူ ဖြစ်သည်။ သူ့သား ဖြစ်သူကမူ အင်မတန် လက်တွေ့ဆန်သူ၊ ရင်းရင်းနှီးနှီး ခင်ခင်မင်မင် နေတတ်သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ပေါင်းရသင်းရ လွယ်ကူသူ အဖြစ် အများက လက်ခံကြသည်။ သူသည် တပ်မှူး၏ သား ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ကျန်သော လေတပ် မတော်သားများက သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ကြသည်။ သူသည် လေယာဉ်အုပ်တွင် အကောင်းဆုံး ဗုံးကြဲသမား ဖြစ်သည်။ သူနှင့် ရောဘတ်တို့သည် အချိန်တိုအတွင်းမှာပင် အင်မတန် ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများ ဖြစ်လာကြသည်။

‘ငါတို့က ဘယ်ကို သွားရမှာမို့လဲ’ ရောဘတ်က မေးလိုက်၏။

‘ကျုပ်တို့ရဲ့ ဒုစရိုက်မှုတွေကြောင့် ဖလားစုံ ကွမ်းအစ်ဆီကို သွားကြရမှာဗျ’

ထိုခရီးမှာ အန္တရာယ် အများဆုံး ခရီး ဖြစ်သည်။ ထိုခရီးမှာ ဟန့်ရှိုင်း၊ ဟိုင်ဖုံ ဆိပ်ကမ်း၏ မြောက်ဘက်နှင့် မြစ်နီ၏ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဒေသသို့ ပျံသန်းရမည် ဖြစ်ပြီး ခုခံ ပစ်ခတ်မှု အများဆုံး နေရာပင် ဖြစ်သည်။ ဤခရီးတွင် ခြွင်းချက် တစ်ခုတော့ ရှိသည်။ သူတို့ အနေနှင့် ဗုံးကြဲရန် အချက်အချာကျ

သော နေရာများသည် အရပ်သားများ နေသော နေရာနှင့် နီးကပ်နေပါက ထို နေရာကို ဗုံးကြဲခွင့် မရှိပါ။ မြောက်ဗီယက်နမ်တို့ကလည်း လူအ လူနများ မဟုတ်ကြသည့် အတွက် ၎င်းတို့၏ စစ်စခန်းများ ပတ်ပတ်လည်တွင် အရပ် သားများကို ချက်ချင်း နေခိုင်းထားတော့သည်။

ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မဟာမိတ်များဘက်တွင် မကျေမနပ် ပြောဆိုမှု များ ရှိသော်လည်း ဝါရှင်တန်၌ အန္တရာယ် ကင်းစွာ နေထိုင်လျက် ရှိသော သမ္မတကြီး လင်ဒန် ဂျွန်ဆန်က အမိန့် ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗီယက်နမ်၌ အမေရိကန် တပ်များ ၁၂ နှစ် ကြာအောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရမှု သည် အမေရိကန်တို့ အတွက် အကြာမြင့်ဆုံး စစ်ပွဲပင် ဖြစ်သည်။ ရောဘတ် ဘယ်လာမီသည် ဗီယက်နမ်သို့ ၁၉၇၂ ခုနှစ် နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင်မှ ရောက်ရှိလာ သည်။ ထိုအချိန်တွင် ရေတပ်မတော်၌ ပြဿနာများနှင့် ကြုံတွေ့နေရသည်။ ရေတပ်မတော်၏ အင်အား ၄ လေးယာဉ်ပျံများသည် ရုရှလုပ် အမ်အိုင်ဂျီ တိုက် လေယာဉ်များထက် သာသော်လည်း အမေရိကန် ရေတပ်က အမ်အိုင်ဂျီ နှစ် စင်းကို ပစ်ချတိုင်း အင်အား ၄ လေးယာဉ်ပျံ တစ်စင်း ဆုံးရှုံးခံနေရသည်။ ထို ကိစ္စမှာ လက်မခံနိုင်သည့် အချိုးအစား ဖြစ်သည်။

အက်ဒ်မိုင်းရယ် ရပ်ဖ် ဝှစ်တီတကာက သူ ရုံးစိုက်သည့် ရုံးချုပ်သို့ ရောဘတ်ကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်။

‘ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ခိုင်းတယ် ဆိုလို့’
‘မင်းဟာ အင်မတန် တော်တဲ့ လေယာဉ်မှူးလို့ ကျော်ကြားနေတယ် ကွန် မန်ဒါ၊ မင်း အကူအညီကို ငါ လိုအပ်နေတယ်’
‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ’

‘ငါတို့ဟာ တစ်ဖက် ရန်သူက တိုက်ခိုက်တာကို အလူးအလှိမ့် ခံနေရ တယ်၊ အဲဒါကို ငါက ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သုံးသပ်ခိုင်းထားတယ်၊ ငါတို့ရဲ့ လေယာဉ် ပျံတွေက ချွတ်ယွင်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ လေယာဉ်မှူးတွေကို လေ့ကျင့်ခန်း ပေးတဲ့ နေရာမှာ ချွတ်ယွင်းနေတာ၊ မင်း နားလည်ရဲ့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ’
‘မင်းက အုပ်စု တစ်စုကို ရွေးပြီး တိုက်ခိုက်ပုံ တိုက်ခိုက်နည်းတွေနှင့် လက်နက်တွေ ကိုင်တွယ် ပစ်ခတ်ပုံတွေကို ပြန်ပြီး လေ့ကျင့် သင်ကြားပေး စမ်းကြာ’

ထိုအုပ်စုကို 'တော့ဝန်' ဟု အမည် ပေးထားသည်။ သူတို့ကို ပြီးဆုံးအောင် သင်ကြား၍ မပြီးသေးခင်မှာပင် တိုက်ပွဲ၌ ကျဆုံးမှု အချိုးအစားသည် 'နှစ်မှ တစ်' အချိုးမှ '၁၂ မှ တစ်' အချိုးသို့ ပြောင်းလဲလာသည်။ အက်ဖ် ၄ လေ ယာဉ်ပျံ နှစ်စင်း ဆုံးရှုံးတိုင်း အမ်အိုင်ဂျီ လေယာဉ် ၂၄ စင်း အထိ ပစ်ချနိုင် ခဲ့သည်။ ထိုတာဝန်ပေးချက် အရ ရက်သတ္တ ရှစ်ပတ် ကြာအောင် အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်ပေးပြီးနောက် ကွန်မန်ဒါ ဘယ်လာမီသည် နောက်ဆုံးတွင် သူ့သင်္ဘော သို့ ပြန်လာခဲ့တော့သည်။ အက်ဒ်မိုင်းရယ် ဝှစ်တီတကာက သူ့ကို စောင့်ကြို နှုတ်ဆက်နေသည်။ 'မင်း လုပ်တဲ့ ကိစ္စက သိပ်ကို ပြောင်မြောက်တယ် ကွန် မန်ဒါ'

- 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဗိုလ်ကြီး'
- 'ကဲ ငါတို့ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် ပြန်လုပ်ကြရအောင်'
- 'ကျွန်တော်ကတော့ အဆင်သင့်ပါပဲ ခင်ဗျာ'

ရောဘတ်သည် လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီး ရိန်ဂျာပေါ်မှ နေ၍ ဗုံးကြဲ ထွက်ခဲ့သည့် အကြိမ်ပေါင်း ၃၄ ကြိမ်ကို အထိအခိုက် မရှိဘဲ ဆောင်ရွက်နိုင် ခဲ့သည်။

သူ၏ ၃၅ ကြိမ်မြောက် ခရီးစဉ်မှာ ဖလားစုံ ကွမ်းအစ်ဆီသို့ သွားရသော ခရီးပင် ဖြစ်တော့သည်။

သူတို့သည် ဟန့်ရှိုင်းကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ပြီးနောက် ဖူသိုနှင့် ယင် ပင်လယ်အော် ရှိရာ အနောက်မြောက်ဆီသို့ ဦးတည် ပျံသန်းလာကြသည်။ အောက်ဘက်မှ ခုခံ ပစ်ခတ်မှုကလည်း ပို၍ ပို၍ များပြားလာသည်။ အက်ဒ်ဝပ် ဝှစ်တီတကာ သည် ရောဘတ်၏ ညာဘက်၌ ထိုင်ရင်း ရေဒါ ဖန်သား မျက်နှာပြင်ကို စိုက် ကြည့်နေသည်။ ရန်သူ၏ ရေဒါများက ကောင်းကင်ပြင်ဆီသို့ လျှောက်ထိုးကြည့် ပြီး ရှာဖွေနေသော အသံများကိုလည်း နားထောင်နေသည်။

အောက်မှ ပစ်ခတ်နေသော အသေးစား အမြောက်ကလေးများမှ ထွက် ပေါ်လာသည့် အဖြူရောင် မီးခိုးတန်းများ၊ ၅၅ မီလီမီတာ အမြောက် ကျည်ဆန် များ ပေါက်ကွဲမှုမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် မီးခိုးရင့်ရောင် မီးခိုးလုံးများ၊ မီလီမီတာ

mgyoe.com

တစ်ရာ အမြောက် ကျည်ဆန်များမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် အနက်ရောင် မီးခိုးလုံးများ၊ ပြောင်းဝ ကျယ်သော စက်သေနတ်များမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် အရောင်ပါသော ထရေစာ ကျည်ဆန်များတို့ကြောင့် သူတို့ ရှေ့တည့်တည့်၌ ရှိနေသော ကောင်းကင်မှာ အမေရိကန် လွတ်လပ်ရေးနေ့ ဖြစ်သော ဇူလိုင်လ ၄ ရက်နေ့နှင့်ပင် ဆင်တူနေသည်။

‘ကျုပ်တို့ ပစ်မှတ်နှင့် နီးလာနေပြီ’ ဟု အက်ဒဝပ်က ပြောလိုက်သည်။ ခေါင်းဆောင်း စကားပြောခွက်မှ ထွက်ပေါ်လာသည့် သူ့အသံမှာ အဝေးကြီးမှ လာသော အသံလို တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေသည်။

အေ ခြောက် အေ အင်ထရူးဒါးစ် ဗုံးကြဲ လေယာဉ်ပျံသည် တစ်နာရီလျှင် မိုင် ၄၅၀ နှုန်းနှင့် မောင်းနှင်နေသည်။ ထိုအမြန်နှုန်းနှင့် ဆိုပါက ဗုံးများ၏ အလေးချိန်နှင့် လေ၏ ဆွဲအားတို့ ရှိနေသည့်တိုင်အောင် လေယာဉ်ပျံကို နိုင်နိုင် နင်းနင်း ထိန်းသိမ်း၍ ရသည်သာမက ရန်သူက လိုက်လံ ရှာဖွေ၍ မရအောင် ပင် လျင်မြန်နေပါသေးသည်။

ရောဘတ်က လက်လှမ်းလိုက်ပြီး လက်နက်များကို ထိန်းချုပ်သည့် ခလုတ်ကို ဖွင့်ပစ်လိုက်သည်။ ပေါင်ငါးရာစီ အလေးချိန် ရှိသော ဗုံး ၁၂ လုံးကို ယခု အချိန်တွင် ကြိုချရန် အဆင်သင့် ဖြစ်နေလေပြီ။ သူက ပစ်မှတ်ဆီသို့ တန်းတန်း မတ်မတ် ပျံသန်းလိုက်သည်။

သူ့ရေဒီယိုထဲမှ အသံ တစ်သံ၏ ပြောသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

‘ရိုမီယို၊ ခင်ဗျားရဲ့ လေးနာရီ အမြင့်လောက်မှာ မှင်စာ တစ်ကောင် ရှိနေတယ်’

ရောဘတ်က နောက်လှည့် ကြည့်လိုက်၏။ အမ်အိုင်ဂျီ လေယာဉ်ပျံ တစ်စင်းသည် ‘နေ’ ရှိရာ အရပ်ဆီမှ ဖြုန်းခနဲ ထွက်လာပြီး သူ့ဆီသို့ ထိုးစိုက်၍ ဆင်းလာနေသည်။ ရောဘတ်က လေယာဉ်ကို စောင်းလိုက်ပြီး အောက်ဘက်သို့ ခပ်မတ်မတ် စိုက်ထိုးချလိုက်သည်။ အမ်အိုင်ဂျီ လေယာဉ်ပျံသည် သူ့နောက်ဘက်၌ ကပ်ပါလာနေဆဲပင်။ ထိုလေယာဉ်ပျံက ဒုံးပျံ တစ်စင်းကို ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။ ရောဘတ်က သူ့ဒိုင်ခွက်များကို ကပျာကယာ စစ်ဆေးလိုက်၏။ ဒုံးပျံကလည်း လျင်မြန်စွာ နီးကပ်လာနေသည်။ ပေ တစ်ထောင် ဝေးသေးသည်။ ပေ ခြောက်ရာ၊ ပေ လေးရာ ..။

‘ချီးမှဲ့၊ ကျုပ်တို့က ဘာကို စောင့်နေတာလဲဗျ’ အက်ဒဝပ်က အော်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ရောဘတ်သည် နောက်ဆုံး အချိန်ပိုင်း အထိ စောင့်နေလိုက်

ပြီးနောက် သတ္တု အစအနကလေးများ ပါဝင်သော မီးတန်းကြီးကို ပစ်ထုတ် လိုက်သည်။ ထို့နောက် အပေါ်ဘက်သို့ ဖြုန်းခနဲ မတ်မတ် ပျံတက်လိုက်လေ ၏။ ဤတွင် ရန်သူ ခုံးပျံသည် သတ္တု အစအနကလေးများ ပါသော မီးတန်း ကြီး နောက်သို့ လိုက်ပါသွားပြီး အောက်ဘက် မြေပြင်ပေါ်၌ ပေါက်ကွဲသွား လေတော့သည်။

အက်ဒဝပ်က ပြောလိုက်၏။ ‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရားသခင်၊ ခင်ဗျား ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သူငယ်ချင်း’

ရောဘတ်သည် အပေါ်သို့ ဆက်၍ ပျံတက်လိုက်ပြီးနောက် အမ်အိုင်ဂျီ နောက်ဘက်သို့ ရောက်အောင် ကွေ့ချလိုက်သည်။ ရန်သူ လေယာဉ်မှူးက ရှောင် တိမ်းရန် ကြိုးစားသေးသော်လည်း သူ့အတွက် သိပ်နောက်ကျသွားခဲ့လေပြီ။ ရောဘတ်က ဆိုက်ဒ်ဝိုင်းဒါး ခုံးကျည် တစ်ခုကို ပစ်လွှတ်လိုက်ရာ ထိုခုံးကျည် သည် အမ်အိုင်ဂျီ၏ နောက်မြီးဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီးနောက် အမ်အိုင်ဂျီ ပေါက် ကွဲသွားသည်ကို စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။ နောက်တစ်ခဏ အတွင်းမှာပင် ကောင်းကင်မှ သတ္တု အစအနကလေးများသည် မိုးရွာသလို ပြန်ကြပြီး ကျလာ လေ၏။

အင်တာကွန်းထဲမှ အသံ တစ်သံ ပေါ်ထွက်လာ၏။ ‘သိပ်ကောင်းတယ် ရိုမီယို’

ယခု အချိန်တွင် ၎င်းတို့၏ လေယာဉ်ပျံသည် ပစ်မှတ် အပေါ်တည့်တည့် သို့ ရောက်ရှိနေလေပြီ။ အက်ဒဝပ်က ပြောလိုက်၏။ ‘ကဲ ချပြီဟေ့’ သူက ဗုံးများကို ဖြုတ်ချသော အနီရောင် ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်ပြီးနောက် ဗုံးများ ပစ် မှတ်ဆီသို့ ဖရိုဖရဲ ကျဆင်းသွားနေသည်ကို စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူတို့၏ လုပ်ငန်း တာဝန် ပြီးဆုံးပါပြီ။

ရောဘတ်က လေယာဉ်ပျံကို ပြန်လှည့်ပြီး လေယာဉ်ပျံတင် သင်္ဘောကြီး ဆီသို့ ဦးတည် ပျံသန်းလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် သူတို့ လေယာဉ်ပျံသည် တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွားသည်ကို ခံစား သိရှိလိုက်ရသည်။ ကျက်သရေရှိရှိနှင့် အလွန် လျင်မြန်သော ဗုံးကြဲ လေယာဉ် ပျံကြီးသည် ချက်ချင်း တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်လာသည်။

အက်ဒဝပ်က လှမ်းပြောလိုက်၏။ ‘ကျုပ်တို့ကို ထိသွားပြီဗျို့’

မီးလောင်နေသည်ဟု အချက်ပြသော မီးလုံးများ ရဲခနဲ ရဲခနဲ လင်းလာ ကြသည်။ လေယာဉ်ပျံသည် ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရ တုန်ခါနေသည်။

ရေဒီယိုပေါ်မှ အသံ တစ်သံ ပေါ်ထွက်လာ၏။ ‘ရိုမီယို၊ ခုပြောနေတာ တိုက်ဂါး၊ ငါတို့က မင်းကို စောင့်ခေါ်ပေးရမလား’

ရောဘတ်က ချက်ချင်း လက်ငင်း ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ချလိုက်သည်။ ‘ဟင့်အင်း၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပစ်မှတ်တွေဆီကိုသာ ရောက်အောက် ဆက်သွားကြ ပါ။ ကျုပ်ကတော့ စခန်းကို ရောက်အောင် ကြိုးစားပြီး ပြန်တော့မယ်’

လေယာဉ်ပျံသည် နှေးကွေး လေးလံလာသည်။ ထိန်းရ ခက်လာသည်။

‘မြန်မြန် မောင်းပါဗျ’ အက်ဒဝပ်က စိတ်လှုပ်ရှားစွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါမှ မဟုတ်ရင် ကျုပ်တို့ နေ့လယ်စာ အတွက် နောက်ကျသွားလိမ့်မယ်’

ရောဘတ်က အမြင့်ပေ ပြသော ဒိုင်ခွက်ကို ကြည့်လိုက်၏။ မြားတံက လျင်မြန်စွာ ကျဆင်းနေသည်။ သူက ရေဒီယို မိုက်ခွက်ကို ခလုတ် ဖွင့်လိုက် ၏။ ‘ရိုမီယိုက အခြေစိုက် စခန်းဆီကို ဆက်သွယ်နေပါတယ်၊ ကျုပ်တို့ ထိမှန် ခံလိုက်ရပြီ’

‘အခြေစိုက် စခန်းက ရိုမီယိုထံ၊ ဘယ်လောက်လောက် ဆိုးရွားသလဲ’

‘သိပ်မသေချာဘူး၊ ကျုပ်ကတော့ စခန်း ရောက်အောင် ပြန်လာနိုင်မယ် လို့ ထင်တယ်’

‘ခဏ စောင့်ဦး’ ခေတ္တမျှ ကြာသော အခါ ထိုအသံ ပြန်ပေါ်လာသည်။

‘မင်း ဆက်သွယ်ရမယ့် စကားက ချာလီ ရောက်လာပြီ၊ ဒါပဲ’

ထိုစကား၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ သူ ချက်ချင်း ဆင်းနိုင်အောင် လေယာဉ်တင် သင်္ဘောပေါ်၌ ရှင်းလင်းထားပြီဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ’

‘ကံကောင်းပါစေ’

လေယာဉ်ပျံသည် လူးလွန်စ ပြုလာသည်။ ရောဘတ်က လေယာဉ်ပျံကို ထိန်းရန် ကြိုးစားသည်။ အမြင့်သို့ တက်နိုင်အောင် ကြိုးစားသည်။ ‘လာပါ ကလေးရယ်၊ မင်း အဲဒီလောက်တော့ တတ်နိုင်ပါတယ်’ ရောဘတ်၏ မျက်နှာ ထား တင်းနေသည်။ သူတို့သည် အောက်ဘက်သို့ သိပ်ပြီး ကျဆင်းနေသည်။

‘ကျုပ်တို့ ပြန်ရောက်ရမယ့် ခန့်မှန်း အချိန်က ဘယ်လောက်လဲ’

အက်ဒဝပ်က သူ့ဇယားကို ကြည့်လိုက်၏။ ‘ခုနစ် မိနစ်’

‘မင်း စားချင်တဲ့ နေ့လယ်စာ ပူပူနွေးနွေးကို ငါကိုယ်တိုင် ယူကျွေးပါ့ မယ်’ ရောဘတ်သည် သူ ရှိသမျှ ကျွမ်းကျင်မှု အားလုံးကို အသုံးပြု၍ လေယာဉ် ပျံကို တယုတယ မောင်းနှင်နေသည်။ စက်ရှိန်မြင့် ကိရိယာနှင့် ပဲ့ထိန်း ကိရိ

mgyoe.com

ယာတို့ကို သုံးစွဲ၍ လေယာဉ်ပျံကို ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း ပျံနိုင်အောင် ကြိုးစားနေသည်။ လေယာဉ်ပျံသည် ထိတ်စရာ လန့်စရာ ကောင်းအောင် အမြင့်ပေကျဆင်းနေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ရောဘတ်သည် သူ့ရှေ့တည့်တည့်၌ တုန်ကင်ပင်လယ်အော်မှ တောက်ပသော အပြာရောင် ပင်လယ်ရေတို့ကို မြင်ရတော့သည်။

‘ငါတို့ အိမ်ကို ချောချောမောမော ပြန်ရောက်ပြီ ကိုယ့်လူ၊ မိုင်နည်းနည်း လောက်ပဲ လိုတော့တယ်’ ရောဘတ်က ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘သိပ်ကောင်းတယ်၊ ကျုပ် ဘယ်တုန်းကမှ မယုံမကြည် မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး’ ဤတွင် အမ်အိုင်ဂျီ လေယာဉ်ပျံ နှစ်စင်းသည် မည်သည့် နေရာက ရောက်လာမှန်း မသိဘဲ ဖြုန်းခနဲ ပေါ်လာပြီးနောက် တဝေါဝေါ အော်မြည်သံနှင့် အတူ စိုက်ထိုးပြီး ဆင်းလာကြသည်။ ကျည်ဆန်များက လေယာဉ်ပျံ ကိုယ်ထည်ကို စတင် ထိမှန်စ ပြုကြသည်။

‘အက်ဒီ၊ အပြင်ဘက်ကို ခုန်ထွက်တော့’ ရောဘတ်က နောက်ဘက်သို့ ပြန်ကြည့်သည်။ အက်ဒီသည် သူ၏ ထိုင်ခုံ ခါးပတ်ကြိုးထဲတွင် ပျော့ခွေပြီး အိကျနေသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ် ညာဘက်ခြမ်းမှာ ဟင်းလင်း ပွင့်နေပြီး လေယာဉ်ပျံ မောင်းခန်းထဲ၌ သွေးစက်များ ပေကျနေသည်။

‘ဟင့်အင်း’ အထိတ်အလန့် အော်ဟစ်သံ ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်စက္ကန့် ကြာသော အခါ ရောဘတ်သည် ဖြုန်းခနဲ နာကျင်သွားသည်။ သူ့ရင်ဘတ်တွင် စူးရှစွာ နာကျင်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ ပျံသန်းရေး ဝတ်စုံမှာ ရုတ်တရက် ချက်ချင်း သွေးများနှင့် စိုရွဲသွားသည်။ လေယာဉ်သည်လည်း ပတ်ချာလည်ရင်း အောက်ဘက်သို့ စိုက်ပြီး ထိုးဆင်းစ ပြုသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် သတိ လွတ်တော့မလိုလို ခံစားနေရသည်။ သူသည် ကျန်ရှိနေသေးသော ရှိရှိသမျှ အင်အားများနှင့် ထိုင်ခုံ ခါးပတ်ကို ဖြုတ်စ ပြုသည်။ သူက အက်ဒီဝပ်ဘက်သို့ နောက်ဆုံး အကြိမ် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ‘ငါ ဝမ်းနည်းပါတယ်ကွာ’ သူက တိုးတိုးကလေး ပြောလိုက်သည်။ သူသည် သတိလစ်သွားပြီး နောက်ပိုင်းတွင် သူ့အနေနှင့် မည်ကဲ့သို့ လေယာဉ်ထဲမှ ကန်ထွက်လာအောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး လေထီးနှင့် ရေထဲသို့ ခုန်ချနိုင်ခဲ့သည်ကို သူ မမှတ်မိတော့ပါ။ ‘ကယ်တော်မူပါ’ ဆိုသည့် အသံလွှင့်ချက်ကိုမူ ထုတ်လွှင့်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သဖြင့် ယူအက်စ်အက်စ် ယော့ခံတောင်း လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီးမှ ဆီကောစကီး အက်စ် အိတ်ချ် သရီး အေ ဆီးကင်း ရဟတ်ယာဉ် တစ်စင်းက သူ့ကို ဆယ်

ယူရန် စောင့်ဆိုင်းရင်း ပျံ့ဝဲနေသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိနေသော တရုတ် နိုင်ငံလုပ် ရေယာဉ်များက အပြတ် ရှင်းရန် လျင်မြန်စွာ ချဉ်းကပ်လာနေကြ သည်ကို ရဟတ်ယာဉ် အဖွဲ့သားများက မြင်နေရသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့ သိပ်နောက်ကျသွားပါပြီ။

သူတို့က ရောဘတ်အား ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်သို့ တင်ပြီးချိန်တွင် ဆေးတပ် သား တစ်ယောက်က ဒဏ်ရာ ရနေသော ရောဘတ်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်ရင်း ‘ဘုရား ဘုရား၊ သူ ဆေးရုံ ရောက်တဲ့ အထိတောင် အသက် ရှင်မှာ မဟုတ် ဘူး’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူတို့က ရောဘတ်အား မော်ဖိန်း တစ်လုံး ထိုးပေးလိုက်ပြီးနောက် သူ ရင်ဘတ် ပတ်ပတ်လည်တွင် ပတ်တီးများကို ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း စည်းပေး လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ချူချီ အခြေစိုက် စခန်း၌ ရှိသော ၁၂ ခုမြောက် ဆုတ်ခွာရေး ဆေးရုံဆီသို့ ပျံသန်းသွားကြတော့သည်။

ကူချီ၊ တေနင်းနှင့် ဒေါတိန် အခြေစိုက် စခန်းများ အတွက် တာဝန်ခံ ကုသပေးနေသော ၁၂ ခုမြောက် ဆုတ်ခွာရေး ဆေးရုံတွင် အဆောင်ပေါင်း တစ်ဒါဇင်ခန့် ရှိပြီး လူနာပေါင်း လေးရာကို လက်ခံ ကုသပေးနိုင်သည်။ ဆေးရုံ တဲများကို အင်္ဂလိပ် အက္ခရာ ‘ယူ’ ပုံသဏ္ဍာန် ရှိသော ခြံဝင်း ပတ်ပတ်လည်တွင် ဆောက်လုပ်ထားပြီး ထိုတဲများကို အမိုး မိုးထားသော စင်္ကြံ လမ်းများနှင့် ဆက်သွယ်ထားသည်။ ထိုဆေးရုံတွင် ခွဲစိတ်ကု လူနာများ အတွက် အထူး ကုသရေး အဆောင် တစ်ဆောင်နှင့် မီးလောင်သည့် လူနာများ အတွက် အထူး ကုသရေး အဆောင် တစ်ဆောင် ပေါင်းနှစ်ဆောင် ရှိနေသည်။ ထိုအဆောင် နှစ်ခုစလုံး၌ ဆိုးဆိုးရွားရွား လူနာများ ပြည့်လျှံနေကြသည်။

ရောဘတ်ကို သယ်ဆောင်လာသော အခါ ဆေးရုံ ကြမ်းပြင် တစ်လျှောက် လုံး၌ အနီရောင် သွေးစီးကြောင်းကြီး ကျကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ခွဲစိတ်ကု ဆရာဝန် တစ်ယောက်က ရောဘတ်၏ ရင်ဘတ်မှ ပတ်တီး များကို ကမန်းကတန်း ဖြတ်တောက်လိုက်ပြီးနောက် စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြောလိုက်သည်။ ‘သူ အသက် ရှင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ သူ့ကို အအေးခန်းထဲ ပြန်ယူသွားတော့’

ထို့နောက် ဆရာဝန်က ဆက်လျှောက်သွားတော့သည်။

သတိ ရတစ်ချက် မရတစ်ချက် ဖြစ်နေသော ရောဘတ်သည် ဆရာဝန် ပြောသည့် စကားကို အလွန် ဝေးလံသော အရပ်ဆီမှ ကြားလိုက်ရသည်။

‘ဪ ဘီလို့ကိုး၊ တော်တော် ရှက်ဖို့ ကောင်းတဲ့ သေရပုံ သေရနည်းပဲ
ဟု သူ့စိတ်ထဲက တွေးလိုက်မိသည်။’

‘ရှင် မသေချင်သေးပါဘူး ရေတပ်မတော်သားကြီးရယ်၊ ရှင်က သေချင်လို့လား၊
ရှင်မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်လိုက်စမ်းပါ၊ လုပ်စမ်းပါ ရှင်ရယ်’

သူက မျက်စိကို ဖွင့်လိုက်ရာ အဖြူရောင် သူနာပြု ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်
ထားသော အမျိုးသမီး တစ်ဦး၏ မျက်နှာကို ခပ်ဝါးဝါး မြင်လိုက်ရသည်။ ထို
အမျိုးသမီးက နောက်ထပ် စကားတွေ ပြောနေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုစကားလုံး
များကို ရောဘတ် သဲသဲကွဲကွဲ မကြားရပါ။ လူနာများ၏ အသံကို ခြစ်၍
အော်ဟစ်သံများ၊ ညည်းညူသံများ၊ အော်ငေါက်၍ ညွှန်ကြားနေသော ဆရာဝန်
များ၏ အသံများ၊ အဆောင်ထဲတွင် တုံးလုံးပက်လက် ဖြစ်နေသူများကို ကယ်
ရန် အပြေးအလွှား ပြေးသွားရင်း ပြုစုပေးနေကြသော သူနာပြု ဆရာမများ၏
အသံ မျိုးစုံသည် အဆောင်ထဲ၌ ပြည့်နှက်ပြီး အလွန် ဆူညံနေသည်။

နာကျင်သော ဝေဒနာကို ခံစားရမှု တစ်လှည့်၊ ကယောင်ချောက်ချား
ဖြစ်နေမှုတို့က တစ်လှည့်နှင့် နောက်ထပ် ၄၈ နာရီကို ရောဘတ်က ပိုးတိုး
ဝါးတားသာ မှတ်မိသည်။ သူနာပြု ဆရာမ ဆူဆန် ဝါဒိက ရောဘတ်အား
ခွဲစိတ် ကုသပေးရန် ဆရာဝန် တစ်ဦးကို စည်းရုံး သိမ်းသွင်းခဲ့ကြောင်းနှင့်
သွေးသွင်းရန် အတွက် ဆူဆန်က သူ့သွေးကို ပေးလှူခဲ့ကြောင်း နောက်ပိုင်း
တွင်မှ ရောဘတ်က သိလာရသည်။ သူတို့က အလွန်အမင်း ပျက်စီး ချွတ်ယွင်း
နေသော ရောဘတ်၏ ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ အကြောဆေး သုံးပုလင်းနှင့် သွေးများ
ကို တစ်လှည့်စီ သွင်းပေးပြီး ရောဘတ် အသက် ရှင်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့
ကြသည်။

ခွဲစိတ် ကုသမှု ပြီးစီးသွားသော အခါ ကြီးကြပ် ကွပ်ကဲခဲ့သော ခွဲစိတ်ကု
ဆရာဝန်ကြီးက သက်ပြင်း ချလိုက်၏။ ‘ငါတို့ သက်သက်မဲ့ အချိန် ဖြန့်ခဲ့ကြ
တာပဲ၊ သူ အသက် ပြန်ရှင်လာဖို့ အတွက် ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းထက် ပိုပြီး အခွင့်
အလမ်း မရှိဘူး’ ဟု ပြောခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် ထိုဆရာဝန်သည် ရောဘတ် ဘယ်လားမီ အကြောင်း မသိပါ။
ပြီးတော့ သူသည် ဆူဆန် ဝါဒိ အကြောင်းကိုလည်း မသိပါ။ ရောဘတ် အဖို့
သူ့မျက်စိ ဖွင့်လိုက်သည့် အခါတိုင်း သူ့လက်ကို ကိုင်ထားသော သူနာဖွဲ့ကို

တယုတယ ပွတ်သပ်ပေးနေသော၊ သူ့ကို ဆေးတိုက်နေသော၊ သူ့ကို အသက် ရှင်လိုစိတ် ဖြစ်အောင် အားပေးနေသော ဆူဆန်သည် သူ ရှေ့မှောက်၌ အမြဲ တမ်း ရှိနေသည်။ သူသည် အချိန် အများစုတွင် ကယောင်ကတမ်း ဖြစ်နေသည်။

ဆူဆန်သည် မည်းမှောင်နေသော အဆောင်ထဲတွင် မည်သူမျှ မရှိသော ညအချိန်၌ ရောဘတ် နံဘေး၌ ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်ရင်း ရောဘတ်၏ ကယောင် ကတမ်း ပြောဆိုနေမှုများကို နားထောင်နေခဲ့သည်။

‘.. ပစ်မှတ် ရှိရာကို ဦးတည်ပြီး ဒိုင်ဗင်ထိုးချတဲ့ နေရာမှာ ဒီဂရီ နည်း နည်းလောက် စွေစောင်းပေးဖို့ သူတို့ကို ပြောလိုက်စမ်း’ ရောဘတ်က ကယောင် ကတမ်း ရေရွတ်နေသည်။ ဆူဆန်က နှစ်သိမ့်သော လေသံနှင့် ပြောလိုက်၏။

‘ကျွန်မ ပြောလိုက်ပါ့မယ်’

ရောဘတ် တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများနှင့် စိုရွဲနေသည်။ ဆူဆန်က ရေဖတ် တိုက်ပေးလိုက်၏။ ‘.. မင်းတို့က လုံခြုံရေး ပင်ချောင်း ငါးချောင်းစလုံးကို ဖြုတ်ပစ်ရမယ်၊ အဲဒီလို မဖြုတ်ရင် ထိုင်ခုံက ကန်ထွက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အဲ ဒါတွေကို စစ်ဆေးစမ်း’

‘ကောင်းပါပြီရှင်၊ အခု ပြန်အိပ်တော့နော်’

ဆူဆန် အနေနှင့် သူ၏ လူနာက ဘာတွေ ပြောဆိုနေသည်ကို ငါးဆယ် ရာခိုင်နှုန်း နားလည်ခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

ဆူဆန် ဝါဒိသည် အရေးပေါ် ခွဲစိတ်ခန်း၏ သူနာပြု ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သလို အတော်ဆုံးလည်း ဖြစ်သည်။ သူသည် အိုင်ဒါဟို ပြည်နယ်ရှိ မြို့ကလေး တစ် မြို့တွင် မွေးဖွားသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် အိမ်နီးနားချင်း ဖြစ်သူ ဖရင့် ပရက် စကော့နှင့် အတူတူ ကြီးပြင်းလာသူ ဖြစ်သည်။ ဖရင့်သည် မြို့တော်ဝန်၏ သား ဖြစ်သည်။

သူတို့ နှစ်ဦး တစ်နေ့နေ့တွင် လက်ထပ်ကြလိမ့်မည်ဟု ထိုမြို့ရှိ မြို့သူ မြို့သား အားလုံးက ယူဆခဲ့ကြသည်။

ဆူဆန်တွင် သူ အလွန် ချစ်သော မိုက်ကယ် ဆိုသည့် မောင်ငယ် တစ် ယောက် ရှိသည်။ မိုက်ကယ် ၁၈ နှစ် ပြည့်သော နေ့တွင် ဗီယက်နမ်သို့ စေ လွှတ်ခံရသည်။ ဆူဆန်က မိုက်ကယ်ထံ နေ့တိုင်း စာရေးသည်။ မိုက်ကယ် စစ်ထဲသို့ ဝင်ပြီး သုံးလ ကြာသော အခါ ဆူဆန်၏ မိသားစုထံ သံကြိုးစာ

mg yoe . com

တစ်စောင် ရောက်ရှိလာသည်။ သံကြိုးထဲ၌ ဘာပါသည်ကို မဖောက်ခင်ကပင် ဆူဆန် သိနှင့်နေသည်။

ထိုသတင်းကို ဖရင့် ပရက်စကော့ ကြားသိရသော အခါ သူသည် အပြေး အလွှား ပေါက်ချလာသည်။ ‘ငါ သိပ်ကို ဝမ်းနည်းပါတယ် ဆူဆန်၊ ငါ မိုက်ကယ်ကို သိပ်ချစ်ပါတယ်’ ထို့နောက် ပရက်စကော့က ‘ကဲ ငါတို့ ခုချက်ချင်း လက်ထပ်ကြရအောင်’ ဆိုသော စကားကို ပြောလိုက်ခြင်းဖြင့် အလွန် ကြီးမားသော အမှားကြီး တစ်ခု ကျူးလွန်လိုက်လေသည်။

ဤတွင် ဆူဆန်သည် ပရက်စကော့ကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ချမှတ်လိုက်လေ၏။ ‘ဟင့်အင်း၊ ကျွန်မ ဘဝမှာ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စ တစ်ခုကို လုပ်ဖို့ ရှိသေးတယ်’

‘ဘယ်လိုလဲကွ၊ ငါနှင့် လက်ထပ်ဖို့ထက် ပိုပြီး အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စ ရှိနေလို့လား’

အဖြေကတော့ ဗီယက်နမ်ပင် ဖြစ်သည်။

ဆူဆန် ဝါဒိသည် သူနာပြု သင်တန်းကျောင်းသို့ သွားတက်ခဲ့သည်။

ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ရောဘတ် ဘယ်လာမီအား ဘီးတပ် တွန်းလှည်းဖြင့် တွန်းယူလာပြီးနောက် သေမိန့် ချမှတ်လိုက်ချိန်တွင် ဆူဆန်သည် ဗီယက်နမ်သို့ ရောက်ရှိနေသည်မှာ ၁၁ လပင် ရှိနေပြီး မမောမပန်း လုပ်ကိုင်နေခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ လူနာ သုံးဦးကို တစ်ကြိမ်တည်း စစ်ဆေးသော နည်းမှာ အရေးပေါ် ဆုတ်ခွာရေး ဆေးရုံများ၌ အများသုံး စနစ်ပင် ဖြစ်သည်။ ဆရာဝန်များသည် လူနာ နှစ်ယောက် သုံးယောက်ကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုပြီးနောက် မည်သည့် လူနာအား ကြိုးစား၍ ကုသပေးမည် ဆုံးဖြတ်တတ်ကြသည်။ ဆူဆန်သည် ရောဘတ် ဘယ်လာမီ၏ ဒဏ်ရာ ဗရပွ ရနေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် သူ့ကို အသေခံခွင့် မပေးနိုင်တော့ပါ။ အဘယ့်ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ကိုလည်း သူ့စိတ်ထဲက ကွဲကွဲပြားပြား မပြောနိုင်ခဲ့ပါ။ သူက သူ့မောင်ငယ်ကို ကယ်ဆယ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာများလား၊ ဒါမှမဟုတ် အခြား ကိစ္စများလား။ ဆူဆန်သည် အလုပ်ကို မတန်တဆ လုပ်ကိုင်ထားပြီး ပင်ပန်း နွမ်းနယ်နေသည်။ သို့ရာတွင် ဆူဆန်သည် နားချိန် ယူမည့်အစား သူ အနားရမည့် အချိန်တိုင်း ရောဘတ်ကိုသာ ပြုစုနေခဲ့သည်။

ဆူဆန်သည် သူ့လူနာ၏ မှတ်တမ်းကို ကြည့်ရှုလိုက်၏။ သူသည် ရေတပ်မှ အလွန် ထူးချွန် ပြောင်မြောက်သည့် လေယာဉ်မှူးနှင့် နည်းပြ ဆရာ

mgyoe.com

တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ရောဘတ်၏ မွေးဇာတိမှာ အီလိနွိုင်း ပြည်နယ်၊ ချီကာဂိုမြို့ တောင်ဘက်ရှိ စက်မှုလက်မှု မြို့ငယ်ကလေး တစ်ခု ဖြစ်သော ဟာဗီမြို့ ဖြစ် သည်။ သူသည် ကောလိပ်၌ ကျောင်းတက်နေစဉ် စစ်တပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ပြီး ပင်ဆာကိုလာတွင် သင်တန်း တက်ခဲ့သည်။ သူတွင် အိမ်ထောင် မရှိပါ။

ရောဘတ် တစ်ယောက် နာလန်ထစ ပြုလာစဉ် သေရေးနှင့် ရှင်ရေး နှစ် ခု အကြား၌ ကြီးတန်း လျှောက်နေခဲ့ရသည်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆူဆန်က ရော ဘတ်ကို တိုးတိုးကလေး ပြောခဲ့သည်။ ‘ကြီးစားစမ်းပါ ရေတပ်သားကြီးရယ်၊ ရှင်ကို ကျွန်မ စောင့်ကြိုနေပါတယ်’

ရောဘတ်ကို ဆေးရုံသို့ ခေါ်လာပြီးနောက် ခြောက်ရက်မြောက်သော နေ့။ ထိုညတွင် ရောဘတ်သည် ကယောင်ကတမ်း လျှောက်ပြောနေသည်။ ထို့နောက် သူသည် အိပ်ရာပေါ်တွင် ဖြန့်ခနဲ ထထိုင်လိုက်ပြီးနောက် ဆူဆန်ကို ကြည့်ရင်း ပီပီသသကြီး ပြောချလိုက်လေ၏။ ‘ဒါက အိပ်မက် မက်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းက တကယ် အစစ်ပဲ’

ဆူဆန် ကိုယ်တိုင်လည်း ထိတ်ခနဲ ရင်ခုန်သွားသည်။ ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မက တကယ် အစစ်ပါ’ ဟု ဆူဆန်က တိုးတိုးကလေး ပြောလိုက်သည်။

‘ကိုယ်က အိပ်မက် မက်နေတယ်လို့ ထင်ခဲ့မိတာ၊ ကိုယ်က ကောင်းကင် ဘုံ ရောက်သွားပြီး ဘုရားသခင်က ကိုယ့်အတွက် မင်းကို တာဝန် ပေးထား တယ်လို့ ထင်နေမိတယ်’

ဆူဆန်က ရောဘတ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် လေးလေး နက်နက် ပြောလိုက်သည်။ ‘ရှင်သာ သေသွားခဲ့ရင် ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ သတ် သေမိလိမ့်မယ်’

ရောဘတ်က လူနာများ တင်းကျမ်း ပြည့်နေသော ဆေးရုံ အဆောင်ကို မျက်စိ ကစားလိုက်သည်။ ‘ကိုယ်.. ကိုယ် ဘယ်မှာ ရောက်နေတာလဲ’

‘ချူချီမှာ ရှိတဲ့ ၁၂ ခုမြောက် ဆုတ်ခွာရေး ဆေးရုံ’

‘ကိုယ် ဒီရောက်နေတာ ဘယ်လောက် ကြာပြီလဲ’

‘ခြောက်ရက်’

‘အက်ဒီ သူ.. သူ ဘာဖြစ်..’

‘ကျွန်မ ဝမ်းနည်းပါတယ်’

‘ကိုယ် ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးကို ပြောပြမှ ဖြစ်မယ်’

ဆူဆန်က ရောဘတ်၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီးနောက် ညင်သာစွာ ပြောလိုက်သည်။ ‘သူ သိပါတယ်၊ သူက ရှင့်ဆီကို လာလာပြီး ကြည့်ခဲ့တယ်’

ရောဘတ်၏ မျက်လုံးအိမ်ထဲ၌ မျက်ရည်များ ပြည့်လျှံလာသည်။ ‘ကိုယ် ဒီ သောက်စစ်ပွဲကြီးကို မုန်းတယ်၊ ကိုယ် ဘယ်လောက် မုန်းတီးတယ် ဆိုတာ မင်းကို မပြောပြတတ်ဘူး’

ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ရောဘတ်၏ တိုးတက်မှုကို ဆရာဝန်များ အံ့ဩကုန်ကြရသည်။ သူ၏ ကျန်းမာခြင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော အရေးကြီး အစိတ်အပိုင်းများ တည်ငြိမ်စ ပြုလာကြသည်။

‘ငါတို့က သူ့ကို မကြာခင် ဒီက ဆင်းခွင့် ပြုတော့မယ်’ ဟု ဆရာဝန်များက ဆူဆန်ကို ပြောပြကြသည်။ ဆူဆန် ရင်ထဲ၌ စစ်ခနဲ နာကျင်သွားလေ၏။

ရောဘတ်သည် ဆူဆန်အား မည်သည့် အချိန်က ချစ်စိတ် ဝင်ခဲ့မိကြောင်း သူ မပြောတတ်ပါ။ ဆူဆန် ဝါဒိက သူ့အနာများကို ဆေးထည့်ပေးနေစဉ်က ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုစဉ်တွင် အနီးအနား၌ ဗုံးကြဲချနေသံများကို ကြားရပြီး ဆူဆန်က ‘သူတို့ကလည်း ကျွန်မတို့ ဆိုတဲ့ သီချင်းကို ဆိုနေကြတယ်’ ဟု တိုးတိုးကလေး ပြောလိုက်သည်။

သို့တည်းမဟုတ် ရောဘတ်အား သူသည် ဝါရှင်တန်ရှိ ဝေါလ်တာ ရိဒ်ဆေးရုံသို့ သွားရောက်ပြီး နာလန်ထူမှုကို အဆုံးသတ်ရန် နေကောင်းလာပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဆရာဝန်များက ပြောပြသည့် အချိန်တွင် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုစဉ်က ‘ရှင့်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို တခြား သူနာပြု ဆရာမတွေက အပိုင်ယူသွားနိုင်ခွင့် ရအောင် ကျွန်မက ဒီမှာ ဆက်ပြီး နေရစ်ခဲ့လိမ့်မယ်လို့ ရှင် ထင်သလား၊ ဟင့်အင်း မရပါဘူး၊ ကျွန်မ ရှင်နှင့် အတူတူ လိုက်လာလို့ ရအောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားမယ်’ ဟု ဆူဆန်က ပြောခဲ့သည်။

နောက်ထပ် ရက်သတ္တ နှစ်ပတ် ကြာသော အခါ သူတို့ လက်ထပ်ခဲ့ကြသည်။ ရောဘတ် အနေနှင့် ကောင်းကောင်း ကျန်းမာလာသည် အထိ နာလန်ထူလာအောင် တစ်နှစ်တိတိ အချိန် ယူခဲ့ရသည်။ ထိုကာလ အတွင်း ဆူဆန်သည် ရောဘတ်ကို နေ့ရော ညပါ ပြုစုခဲ့သည်။ ရောဘတ်သည် ဆူဆန်နှင့် တူသော အမျိုးသမီးကို ဘယ်တုန်းကမှ မတွေ့ဖူးခဲ့ပါ။ ထိုနည်းတူစွာပင် သူ

နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်နိုင်မည့် အမျိုးသမီးကို ရှာတွေ့လိမ့်မည်ဟု အိပ်မက်ပင် မမက်ခဲ့ဖူးပါ။ ရောဘတ်သည် ဆူဆန်၏ ကြင်နာတတ်မှုနှင့် အာရုံ ထက်မြက်မှု၊ ပြင်းထန်သော ဆန္ဒနှင့် ကျန်းမာမှုတို့ကို ချစ်မိသည်။ ရောဘတ်သည် ဆူဆန်၏ အလှနှင့် ဟာသဉာဏ်တို့ကိုလည်း ချစ်မိသည်။

သူတို့ နှစ်ယောက်၏ ပထမဦးဆုံး မင်္ဂလာ နှစ်ပတ်လည် အခါသမယတွင် ရောဘတ်က ‘မင်းကလေးဟာ အချောဆုံး၊ အံ့ဩစရာ အကောင်းဆုံး၊ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အယုယဆုံး ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်ပဲ၊ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ မင်းလောက် ဉာဏ်ထက်တဲ့လူ၊ ဇေနဉာဏ် ရှိသူ၊ ကြင်ကြင်နာနာ ရှိသူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး’ ဟု ဆူဆန်ကို ပြောခဲ့သည်။

ဤတွင် ဆူဆန်က သူ့ကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ပွေဖက်ထားရင်း နှာခေါင်းသံကလေးနှင့် ‘ရှင်ကလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပါပဲရှင်’ ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

သူတို့ နှစ်ဦးသည် ချစ်တာထက် ပိုကြပါသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် နှစ်နှစ်ကာကာ သဘောကျကြပြီး လေးစားကြသည်။ သူတို့၏ မိတ်ဆွေ အားလုံးက သူတို့ကို မနာလို ဖြစ်ကြသည်။ ဒါကလည်း အကြောင်း ရှိပါသည်။ သူတို့က စံပြ အိမ်ထောင်ရှင်များ အကြောင်း ပြောကြဆိုကြတိုင်း ရောဘတ်နှင့် ဆူဆန်တို့ကို စံနမူနာ အဖြစ် ပြောပြလေ့ရှိကြသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်သည် အစစအရာရာတွင် ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်း၍ ရကြသည်။ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် ဖြစ်နေကြသူများပင်တည်း။

ဆူဆန်သည် ရောဘတ်၏ လိုအပ်ချက်များကို ရောဘတ် ကိုယ်တိုင်က မသိခင် ကြို၍ သိနှင့်သူ ဖြစ်ပြီး ရောဘတ်၏ လိုအင်ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးလေ့ရှိသည်။ ရောဘတ်ကလည်း ဆူဆန် အပေါ်တွင် လွန်စွာ ဂရုစိုက်သည်။ ဆူဆန် အနေနှင့် ရောဘတ် ရေးသားထားသည့် ချစ်သဝဏ်လွှာများကို သူ အလှပြင်သည့် မှန်တင်ခုံ သို့မဟုတ် သူ အဝတ်အစား လဲလှယ်စဉ် သို့မဟုတ် ဖိနပ်ထဲမှ တွေ့ရတတ်သည်။ ရှိရှိသမျှ နေ့ထူးနေ့မြတ်များတွင်လည်း ပန်းများနှင့် လက်ဆောင်ကလေးများကို ပေးလေ့ ရှိသည်။

ပြီးတော့လည်း နှစ်ယောက်စလုံး ကြည်ကြည်နူးနူး ရယ်ကြ မောကြသည်။ အလွန် ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းသည့် ရယ်မောရမှုများပင်တည်း။

အင်တာကွန်ထဲမှ နေ၍ ပိုင်းလော့၏ အသံ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ‘ကွန်မန်ဒါ၊ ကျွန်တော်တို့ ဆယ်မိနစ် အတွင်း ဇူးရစ်ချ်မှာ ဆင်းသက်ပါတော့မယ်’

ရောဘတ် ဘယ်လာမီ၏ အတွေးများသည် ပစ္စက္ခ အချိန်နှင့် သူ ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ပိုင်းဆီသို့ ဖျတ်ခနဲ ပြန်ရောက်လာသည်။ သူသည် ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး၌ ၁၅ နှစ် ကြာအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည့် ကာလတွင် အလွန် ခက်ခဲသည့် အမှုများကို ဒါဇင်ပေါင်း များစွာ ကိုင်တွယ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ယခု အမှုကမူ အလွန် ကိုးရိုးကားရားနိုင်လှသည့် အမှု ဖြစ်ပုံ ရသည်။ သူသည် ဘတ်စ်ကား တစ်စီးစာ ရှိသော မည်သူမည်ဝါမှန်း မသိရသည့် မျက်မြက် သက်သေများကို ရှာဖွေရန် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံသို့ သွားနေရသည်။ ထိုသက်သေများသည် အစ ရှာမရအောင် ခြေရာလည်း ပျောက်ရလည်း နောက် ဆိုသလို ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ ကောက်ရိုးပုံထဲမှာ အပ်ရှာခိုင်းသည်ဟု စကားပုံ ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ထိုကောက်ရိုးပုံ မည်သည့်နေရာ၌ ရှိနေသည်ကို သူ မသိပါ။ ရှားလော့ဟုမ်း၏ အကူအညီကို လိုအပ်နေချိန်တွင် ထိုစုံထောက်ကြီးသည် မည်သည့် နေရာသို့ ရောက်ရှိနေလေသနည်း။

‘ကျေးဇူးပြုပြီး ထိုင်ခုံ ခါးပတ်ကို ပတ်ပေးထားပါဗျာ’

စီ ၂၀ အေ လေယာဉ်ပျံသည် မည်းမှောင်နေသော တောအုပ်ပေါ်မှ ဖြတ်၍ ပျံသန်းနေပြီးနောက် တစ်ခဏ အကြာတွင် ဇူးရစ်ချ် နိုင်ငံတကာ လေဆိပ်မှ တစ်ချက် တစ်ချက်တွင် မီးထွန်း၍ ပြထားသော ပြေးလမ်း အစပ်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်လိုက်သည်။

လေယာဉ်ပျံသည် လေဆိပ်၏ အရှေ့ဘက်ဆီသို့ မောင်းနှင်သွားပြီး လေယာဉ် စီးသူများ အဆင်း အတက် ပြုလုပ်သည့် အဆောက်အအုံနှင့် ဝေးရာ အထွေထွေ လေကြောင်း အဆောက်အအုံဆီသို့ ဦးတည်လိုက်သည်။ ကတ္တရာစေး လမ်းပေါ်တွင် ခပ်စောစောပိုင်းက ရွာချထားသော မိုးသက် မုန်တိုင်းများမှ ကြွင်းကျန်နေသည့် ရေအိုင် ရေကွက်ကလေးများ ရှိနေသေးသော်လည်း ထိုည မိုးကောင်းကင်မှာ ကြည်လင်နေသည်။

လေယာဉ်မှူးက မှတ်ချက် ချလိုက်၏။ ‘တော်တော် အူကြောင်ကြောင်နိုင်တဲ့ ရာသီဥတုပဲဗျာ၊ တနင်္ဂနွေနေ့က ဒီမှာ နေပူတယ်၊ ဒီကနေ့ကျတော့ တစ်နေ့လုံး မိုးရွာနေတယ်၊ ဟော ညကျတော့ မိုးသား မိုးတိမ်တွေ ကင်းစင်သွားပြန်

mgyoe.com

ပြီ၊ ခင်ဗျား အတွက် ဒီမှာ လက်ပတ်နာရီ မလိုဘူး၊ ပြဒါးတိုင် တစ်ခု ရှိဖို့ပဲ လိုတယ်၊ ကျွန်တော် ကားတစ်စီးစီး စီစဉ်ပေးရမလား ကွန်မန်ဒါ’

‘ဟင့်အင်း၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ယခု အချိန်မှ စ၍ သူသည် သူ့ဇာတ်ကို သူတစ်ယောက်တည်း ကပြ ရချေတော့မည်။

ရောဘတ်က ထိုလေယာဉ်ပျံသည် လေယာဉ်ပျံ ပြေးလမ်းပေါ်တွင် ပြန် မောင်းနှင်သွားသည် အထိ စောင့်နေလိုက်ပြီးနောက် လေဆိပ် ဟိုတယ်ဆီသို့ ပို့ပေးမည့် ဘတ်စ်ကား အသေးစားကလေးပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်။ လေဆိပ် ဟိုတယ် အရောက်တွင် သူသည် အိပ်မက်ပင် မမက်ဘဲ အိပ်မောကျသွားခဲ့သည်။

အခန်း ခုနစ်

ဒုတိယနေ့ ၀၈:၀၀ နာရီ

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ရောဘတ်သည် ယူရော့ မော်တော်ကား ကုမ္ပဏီ၏ စားပွဲ နောက်၌ ထိုင်နေသော စာရေးဆီသို့ ချဉ်းကပ်သွားလိုက်၏။

ထိုစာရေးက ဂျာမန် ဘာသာဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဤတွင် သူသည် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံမှ ဂျာမန် ဘာသာ စကားကို ပြော ဆိုသော ဒေသသို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း သတိပြုလိုက်မိသည်။ သူက ဂျာမန် ဘာသာ စကားနှင့် ပြန်လည် နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီးနောက် မေးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့မှာ မော်တော်ကား အဆင်သင့် ရှိပါသလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ၊ ရှိနေပါတယ်၊ ဆရာက ဘယ်လောက်လောက် ကြာ အောင် သုံးစွဲမှာလဲ’

မေးသင့်မေးထိုက်တဲ့ မေးခွန်းပဲ။ တစ်နာရီလား၊ တစ်လလား၊ တစ်နှစ် လား၊ နှစ်နှစ်လား။ ‘ကျုပ်ကတော့ မပြောတတ်သေးဘူး’

‘ဆရာက မော်တော်ကားကို ဒီလေဆိပ်ကို ပြန်ပို့ပေးဖို့ စိတ်ကူးထားပါ သလား’

‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ်’

စာရေးက သူ့ကို ထူးထူးဆန်းဆန်း ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ ဒီစာရွက်တွေပေါ်မှာ ကျေးဇူးပြုပြီး ဖြည့်စွက်ပေးပါ’

ရောဘတ်က ထိုမော်တော်ကား အတွက် ကျသင့်ငွေကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်က သူ့အား ပေးလိုက်သော အနက်ရောင် စပါယ်ရှယ် အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားနှင့် ပေးချေလိုက်သည်။ ထိုစာရေးက အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ဦးနှောက် ခြောက်သွားပြီး ‘ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါ’ ဟု ပြော၍ ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ သူ ပြန်ထွက်လာသော အခါ ရောဘတ်က မေးလိုက်၏။ ‘ပြဿနာ တစ်ခုခု ရှိနေပါသလား’

‘မရှိပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ပြဿနာ လုံးဝ မရှိပါဘူး ခင်ဗျ’

သူ ငှားစီးသော ကားမှာ မီးခိုးရောင် အိုပယ် အိုမေဂါ အမျိုးအစား ကားတစ်စီး ဖြစ်သည်။ ရောဘတ်သည် လေဆိပ် အဝေးပြေး လမ်းမကြီးပေါ်သို့ မောင်းတက်လိုက်ပြီး ဇူးရစ်ချ် မြို့လယ်ကောင်ဆီသို့ ဦးတည် မောင်းနှင်လိုက် လေ၏။ သူက ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံကို နှစ်ခြိုက်သည်။ ထိုနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အလှပဆုံး နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။

နှစ်ပေါင်း အတော် ကြာကြာက သူသည် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ၌ နှင်းခဲပေါ် တွင် လျှောစီးခဲ့ဖူးသည်။ မကြာသေးသော ကာလကမူ သူသည် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ၏ ထောက်လှမ်းရေး အေဂျင်စီ ဖြစ်သော ‘အက်စ်ပီယွန်နေချ် အက်ဘ်တိုင် လမ်း’ နှင့် ဆက်သွယ်၍ သူ့အား ပေးအပ်လိုက်သော ထောက်လှမ်းရေး တာဝန် များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးသည်။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် အတွင်းကမူ ထိုအေဂျင်စီကို ဌာနခွဲ သုံးခု အဖြစ် ဒီ၊ ပီနှင့် အိုင်ဟု ခွဲခြမ်း စိတ်ဖြာ၍ ဂျာမနီ၊ ပြင်သစ်နှင့် အီတလီ နိုင်ငံတို့ကို ထောက်လှမ်း စုံစမ်းစေခဲ့သည်။ ယခုမူ အဆိုပါ အေဂျင် စီ၏ အဓိက ရည်မှန်းချက်မှာ ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂကြီး၏ ထီးရိပ်ကို အကာအကွယ် ယူ၍ ဂျီနီဗာတွင် အခြေစိုက်ထားသော ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ မျိုးစုံ၏ ထောက်လှမ်း ရေး လုပ်ငန်းများနှင့် ဆက်စပ်ထားရန်သာ ဖြစ်တော့သည်။ အဆိုပါ အေဂျင်စီ တွင် ရောဘတ်၏ မိတ်ဆွေများ ရှိနေကြသည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ဂျင်နရယ် ဟီးလီးယဒ် ပြောလိုက်သော ‘မင်း သူတို့ တစ်ယောက်နှင့်မှ မဆက်သွယ်ရ ဘူး’ ဆိုသည့် စကားလုံးများကို သတိရနေပါသည်။

မြို့ထဲသို့ ရောက်အောင် မောင်းနှင်ရသည်မှာ ၂၅ မိနစ် ကြာမြင့်ပါသည်။ ရောဘတ်သည် မြို့လယ်ကောင်ရှိ ဒူးဘင်ဒေါ့ဖ် အရပ်ဆီသို့ ရောက်ရှိလာပြီး နောက် ဒိုလ်ဒါ ဂရင်း ဟိုတယ်သို့ ဦးတည်လိုက်သည်။ ထိုဟိုတယ်သည် သူ

ပြန်မှတ်မိလာသည့် ပုံစံအတိုင်း ပစ္စင် ပြအိုးများနှင့် အလွန် ကြီးမား ခုံညားသည့် ရဲတိုက်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်ပြီး ပတ်ပတ်လည်၌ စိမ်းလန်း စိုပြည်သော ရှုမျှော်ခင်း များ ဝိုင်းရံထားသည့် အပြင် ဇူးရစ်ချ် ရေကန်ကြီးကို အပေါ်က စီးမိုး၍ မြင် နေရသည်။ သူက မော်တော်ကားကို ရပ်တန့်ထားခဲ့ပြီးနောက် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ ဘယ်ဘက်တွင် ဧည့်ကြို စားပွဲ ရှိသည်။

ဧည့်ကြို စာရေးက ဂျာမန် ဘာသာနှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်၏။

သူကလည်း ဂျာမန် ဘာသာနှင့် အခန်း တစ်ခန်း ငှားလိုကြောင်း ပြော ဆိုလိုက်သည်။ သူက ဂျင်နရယ် ဟီးလီးယဒ် ပေးလိုက်သော အနက်နှင့် အဖြူ ရောင် အကြွေး ဝယ်ယူခွင့် ကတ်ပြားကိုပင် အသုံးပြုသည်။ ရောဘတ်က ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ၏ မြေပုံ တစ်ပုံ တောင်းလိုက်ပြီးနောက် သူ့အား ဟိုတယ်၏ တိုးချဲ့ အဆောင်သစ်မှ သက်သောင့်သက်သာ ရှိလှသော အခန်း တစ်ခန်းဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။ ထိုအခန်းတွင် ဇူးရစ်ချ် ရေကန်ကို စီးမြင်နေရသော ဝရန်တာ အသေးကလေး ရှိနေသည်။ ရောဘတ်သည် ထိုနေရာ၌ ရပ်နေရင်း ဆောင်းဦး ရာသီ၏ လတ်ဆတ် သန့်ရှင်းသော လေကို တစ်ဝကြီး ရှုရှိုက်၍ အနာဂတ် ကာလတွင် သူ ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ကြီး အကြောင်း တွေးနေ မိသည်။

သူ့အနေနှင့် ဆက်လိုက်စရာ သဲလွန်စ ဘာမှ မရှိပါ။ တစ်ချက်တလေ မျှပင် မရှိပါ။ သူ့ကို ပေးအပ်လိုက်သည့် တာဝန်များထဲတွင် မသိကိန်းများသာ ပါဝင်နေသည်။ ခရီးသွား ဘတ်စ်ကား အေဂျင်စီ၏ အမည်၊ ခရီးသည် ဦးရေ၊ ထိုခရီးသည်များ၏ နာမည်များနှင့် နေရပ်လိပ်စာများ။ ထိုမျက်မြင် သက်သေ အားလုံးသည် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ၌ နေထိုင်ကြပါသလား။ အဲဒါ ငါတို့ရဲ့ ပြဿနာ ပဲ။ သူတို့ ဘယ်သူတွေလဲ။ သူတို့ ဘယ်မှာ နေကြသလဲ ဆိုတာ ငါတို့ မသိ ဘူး။ ပြီးတော့လည်း မျက်မြင် သက်သေ အချို့ကို ရှာတွေ့ရုံမျှနှင့် ပြီးပြတ်မည့် ကိစ္စ မဟုတ်ပါ။ မင်းက မျက်မြင် သက်သေ အားလုံးကို တွေ့အောင် ရှာရ မယ်။ သူ ရရှိထားသည့် တစ်ခုတည်းသော အချက်အလက်မှာ အောက်တိုဘာ ၁၄ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့။ ပြီးတော့ နေရာမှာ ယူတင်ဒေါ့ဖ် ဆိုသော ကျေးရွာ ကလေးသာ ဖြစ်သည်။

သူ့အဖို့ ကိုင်စွဲစရာ ဖက်တွယ်စရာ ကောက်ရိုးကလေး တစ်မျှင်တော့ လိုအပ်နေပါသည်။ သူ မှန်မှန်ကန်ကန် ပြန်သတိရမည် ဆိုပါက နေ့ခင်းပိုင်း တွင် ခရီးသည်များကို ရှုခင်းများအား လှည့်လည် ပြသသော ခရီးသွား ဘတ်စ်

ကား အေဂျင်စီများသည် ဇူးရစ်ချ်နှင့် ဂျီနီဗာ ဆိုသော အဓိက မြို့ကြီး နှစ်မြို့ မှသာ ထွက်ခွာလေ့ ရှိသည်။ ရောဘတ်သည် စားပွဲမှ အံဆွဲ တစ်ခုကို ဆွဲဖွင့် လိုက်ပြီးနောက် အလွန် ထူထဲသော တယ်လီဖုန်း စာအုပ်ကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက် သည်။ တယ်လီဖုန်း စာအုပ်ထဲ၌ ဘတ်စ်ကားနှင့် လိုက်လံ ပြသသော ခရီးသွား အေဂျင်စီ ခြောက်ခုထက် မနည်းအား ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဆန်းရှိုင်းတိုး၊ ဆွစ်စ်တိုး၊ တိုးဆားဗစ်၊ တိုရော်ပီနို၊ တိုးရစ် မာရိုင်ဆင် စသည် စသည်ဖြင့်။

သူ့အနေနှင့် ထိုခရီးသွား အေဂျင်စီ အားလုံးကို မေးမြန်း စုံစမ်းရပါလိမ့် မည်။ သူက ထိုကုမ္ပဏီများ၏ လိပ်စာ အားလုံးကို ကူးယူလိုက်ပြီးနောက် အနီးဆုံး နေရာတွင် ရှိနေသော တိုးဆားဗစ် အေဂျင်စီ၏ ရုံးခန်းဆီသို့ ခြေဦး လှည့်လိုက်သည်။ ခရီးသွား ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မေးမြန်း စုံစမ်းချက်များကို မြေကြား ပေးနေသော စာရေး နှစ်ယောက်သည် ကောင်တာ နောက်ဘက်၌ ရှိနေသည်။ ထိုနှစ်ယောက် အနက် စာရေး တစ်ယောက် အားလပ်သွားသော အခါ ရော ဘတ်စ်ကား ‘ခွင့်ပြုပါဗျာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့တုန်းက ကျုပ်ဇနီး ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဘတ်စ်ကား တစ်စီးနှင့် လိုက်သွားပြီး ပိုက်ဆံအိတ် ကားပေါ်မှာ မေ့ကျန်ရစ်ခဲ့ တယ် ခင်ဗျာ၊ သူက မိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီး ယူတင်ဒေါ့ဖ် အနားမှာ ပျက်ကျ သွားတာကို မြင်ရပြီး စိတ်လှုပ်ရှားသွားတယ်နှင့် တူတယ် ခင်ဗျာ’

ထိုစာရေးက မျက်မှောင် ကုတ်လိုက်သည်။ ‘ခင်ဗျား ကုမ္ပဏီ မှားနေပြီ နှင့် တူတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခရီးစဉ်တွေဟာ ယူတင်ဒေါ့ဖ် အနားကို မသွား ကြဘူး ခင်ဗျာ’

‘ဗျာ၊ တောင်းပန်ပါတယ်’ စုံစမ်းရမည့် နေရာ တစ်ခုကိုတော့ စာရင်း ထဲက ဖျက်ပစ်လို့ ရပါပြီ ဟု သူ တွေးလိုက်မိသည်။

နောက်တစ်နေရာတွင်မူ ပို၍ အလားအလာ ရှိပုံ ရသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ခရီးစဉ်တွေက ယူတင်ဒေါ့ဖ်ရွာ အနားကို သွားသလား ခင်ဗျာ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သွားတယ် ခင်ဗျာ’ စာရေးကလေးက ပြုံးလိုက်သည်။ ‘ကျွန် တော်တို့ရဲ့ ခရီးစဉ်တွေက ဆွစ်ဇာလန်မှာ ရှိတဲ့ နေရာ အနှံ့အပြားကို သွားတယ် ခင်ဗျာ၊ အဲဒီ ခရီးစဉ်တွေ အားလုံးဟာ အလွန် ရှုခင်း ကောင်းကြပါတယ်’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့တုန်းက မိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီး တစ်လုံး ပျက် ကျတာကို မော်တော်ကား ရပ်ပြီး ကြည့်မိတဲ့ ခရီးစဉ်များ ရှိခဲ့ပါသလား၊

ကျုပ်မိန်းမက ဟိုတယ်ကို နောက်ကျပြီး ပြန်ရောက်လာလို့ ကျုပ်က သိလိုက်တာပါ’

ကောင်တာ နောက်ဘက်ရှိ စာရေးက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ‘ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခရီးစဉ်တွေဟာ ဘယ်တော့မှ နောက်မကျဘူး ဆိုတဲ့ အချက်ကို ကျွန်တော်တို့က သိပ်ဂုဏ်ယူတာ ခင်ဗျ။ ကျွန်တော်တို့က အစီအစဉ်ထဲမှာ မပါတဲ့ နေရာတွေမှာ ရပ်လေ့ မရှိပါဘူး’

‘ဒါဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဘတ်စ်ကား တစ်စီးစီးက မိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီး ပျက်ကျတာကို ရပ်တန့်ပြီး မကြည့်ခဲ့ဘူးပေါ့’

‘လုံးဝ မကြည့်ခဲ့ပါဘူး’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

စာရင်းထဲမှ နှစ်ခုကို ပယ်ဖျက်လို့ ရသွားပါပြီ။

ရောဘတ်က တတိယ အကြိမ် သွားရောက်ခဲ့သည့် ရုံးခန်းမှာ ဆန်းရှိုင်းတိုးခရီးသွား လုပ်ငန်းပင် ဖြစ်သည်။ ရောဘတ်သည် ကောင်တာဆီသို့ လျှောက်သွားလိုက်၏။ ‘မင်္ဂလာ ရှိသော မွန်းလွဲပိုင်းပါ ခင်ဗျာ၊ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ခရီးသည် ပို့ဆောင်ရေး ဘတ်စ်ကား တစ်စီး အကြောင်း မေးမြန်းချင်ပါတယ်။ မိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီး တစ်လုံးဟာ ယူတင်ဒေါ့ဖ် အနားမှာ ပျက်ကျသွားပြီး ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ယာဉ်မောင်းတွေ ခရီးသည်တွေ ကြည့်ရှုနိုင်အောင် နာရီဝက် ရပ်တန့်ပေးခဲ့တယ်လို့ ကျုပ် ကြားသိထားရပါတယ်’

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဟုတ်ကို မဟုတ်ပါဘူး၊ သူက ၁၅ မိနစ်ပဲ ရပ်ပေးခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော်တို့မှာ အင်မတန် တိကျတဲ့ အချိန်ဇယား သတ်မှတ်ချက် ရှိပါတယ်’

ဒက်ထီပဲဗျို။

‘ခုကိစ္စမှာ ခင်ဗျားက ဘာကြောင့် စိတ်ဝင်စားတာလဲ’

ရောဘတ်သည် သူ့ကို ပေးလိုက်သော ကတ်ပြားများ အနက် တစ်ခုကို ထုတ်ပြလိုက်သည်။ သူက စိတ်ပါလက်ပါ ပြောလိုက်၏။ ‘ကျုပ်က သတင်းထောက် တစ်ယောက်ပါ။ ကျုပ်က တခြား နိုင်ငံတွေနှင့် နှိုင်းယှဉ်ရင် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံက ဘတ်စ်ကားတွေဟာ ဘယ်လောက် အထိ စွမ်းဆောင်ရည် ရှိတယ် ဆိုတဲ့ သတင်း တစ်ပုဒ်ကို ခရီး သွားလာခြင်းနှင့် အားလပ်ချိန် မဂ္ဂဇင်း

အတွက် ရေးသား ပြုစုနေပါတယ်။ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ယာဉ်မောင်းကို တွေ့ဆုံ မေးမြန်းရရင် ကောင်းမလားပဲ’

‘အဲဒါ ဆိုရင် သိပ်ကို စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတဲ့ သတင်း တစ်ပုဒ် ဖြစ် မှာပဲ။ တကယ့်ကို စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းမှာဗျာ။ ကျုပ်တို့ ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံသား တွေဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ စွမ်းဆောင်ရည် အတွက် အင်မတန် ဂုဏ်ယူကြတာ ခင်ဗျ’

‘အင်မတန် ဂုဏ်ယူထိုက်တဲ့ ကိစ္စပါပဲဗျာ’ ရောဘတ်ကလည်း သူ့ကို ထောက်ခံလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့ ကုမ္ပဏီရဲ့ နာမည်ကို ဖော်ပြပေးမှာလား’

‘ထင်ထင်ရှားရှားကြီးကို ဖော်ပြပေးမှာပါ’

စာရေးက ပြီးလိုက်သည်။ ‘အေးလေ၊ ဒါဆိုရင် ပြဿနာ မရှိတန် ကောင်း ဘူးလို့ ထင်တာပဲ’

‘ကျုပ် အခု သူနှင့် စကား ပြောခွင့် ရမလား’

‘ဒီနေ့ သူ့နားရက်ဗျ’ သူက စာရွက်ပေါ်တွင် နာမည် တစ်ခုကို ရေးချ လိုက်၏။ ရောဘတ် ဘယ်လာမိက ပြောင်းပြန် ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ‘ဟန်စ် ဘက်ကာမင်’။

စာရေးက လိပ်စာကိုပါ ဖြည့်စွက် ရေးသားပေးလိုက်သည်။ ‘သူက ကက်ဝဲလ် ကျေးရွာမှာ နေတယ်။ အဲဒီ ရွာက ဇူးရစ်ချ်နှင့် ကီလိုမီတာ လေးဆယ် လောက် ဝေးတယ်။ အခု အချိန် ဆိုရင် ခင်ဗျား သူ့ကို အိမ်မှာ တွေ့နိုင်လိမ့် မယ်’

ရောဘတ် ဘယ်လာမိက စာရွက်ကလေးကို ယူလိုက်၏။ ‘သိပ်ကျေးဇူး တင်ပါတယ်။ ဒါနှင့် စကားမစပ် ကျုပ်က အချက်အလက်တွေ အားလုံးကို လိုချင်တယ် ဆိုတော့ အဲဒီ ခရီးစဉ် အတွက် ခင်ဗျားတို့က လက်မှတ် ဘယ် နှစောင် ရောင်းလိုက်ရတယ် ဆိုတာ မှတ်တမ်းမှတ်ရာများ ရှိပါသလား’

‘ရှိတယ် ခင်ဗျာ။ ကျုပ်တို့က ခရီးစဉ်တွေ အားလုံး အတွက် မှတ်တမ်းတွေ ထားပါတယ်။ ခဏလေးနော်’ သူက ကောင်တာ အောက်ဘက်မှ လယ်ဂျာ စာအုပ်ကြီး တစ်အုပ်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီးနောက် စာမျက်နှာ တစ်မျက်နှာကို လှန်လိုက်သည်။

‘ဟော ကျုပ်တို့ တွေ့ပါပြီ။ တနင်္ဂနွေနေ့၊ ဟန်စ် ဘက်ကာမင်၊ ပါဆင်ဂျာ က ခုနစ်ယောက်၊ သူ အဲဒီနေ့က ဘတ်စ်ကား အငယ်စားကလေး အိုင်ဗီကို မောင်းသွားတယ်’

ဒါဆိုရင် အမည် မသိ ခရီးသည် ခုနစ်ယောက်နှင့် ယာဉ်မောင်းသူပေါ့။ ရောဘတ်က အမြတ် ထွက်လိုထွက်ငြား စမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ‘ခင်ဗျား အနေနှင့် ခရီးသည်တွေရဲ့ နာမည်တွေကိုများ သိနိုင်ပါသလား’

‘ဆရာသမားရယ်၊ ခရီးသည်တွေက လမ်းမပေါ်က ဝင်လာကြပြီး လက်မှတ်တွေ ဝယ်ကြတယ်။ အဲဒီ ခရီးစဉ်နှင့် ပါသွားကြတယ်။ ကျုပ်တို့က ခရီးသည်တွေကို ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း သက်သေ မပြနိုင်ပါဘူး’

သိပ်ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ ‘နောက်တစ်ကြိမ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ’ ရောဘတ်က တံခါးပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွားစ ပြုသည်။

စာရေးက လှမ်းမေးလိုက်၏။ ‘ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့ဆီကို အဲဒီ သတင်းပါတဲ့ မဂ္ဂဇင်း တစ်စောင်တော့ ပို့ပေးမှာပေါ့နော်’

‘မဖြစ်မနေ ပို့ပေးရမှာပေါ့ဗျာ’

ထိုပဟောဠိမှ ပထမဦးဆုံး ဖြေရှင်းရမည့် အချက်မှာ ထိုနေ့က အသုံးပြုခဲ့သော ဘတ်စ်ကလေးပင် ဖြစ်ရာ ရောဘတ်သည် ဖုံးကွယ်နေသည့် သဲလွန်စ တစ်ခုကို တွေ့ရလို တွေ့ရငြား ဘတ်စ်ကားများ စတင် ထွက်ခွာသည့် နေရာဆီသို့ ဦးစွာ မောင်းနှင်လာခဲ့သည်။ အိုင်ဗီကို ဘတ်စ်ကားကလေးမှာ အညှိရောင်နှင့် ငွေရောင် ဖြစ်ပြီး မတ်စောက်သော အဲလ်ပ် တောင်တန်းများပေါ်မှ လမ်းကျဉ်းများပေါ်တွင် မောင်းနှင်နိုင်သော ၁၄ ယောက်စီး ဘတ်စ်ကား အငယ်စားလေး ဖြစ်သည်။ ခရီးသည် ခုနစ်ယောက်ဟာ ဘယ်သူတွေလဲ။ သူတို့က ဘယ်နေရာ ဆီကို ပျောက်သွားကြတာလဲ။ ရောဘတ်သည် သူ့မော်တော်ကားထဲသို့ ပြန်ဝင်လိုက်သည်။ သူက မြေပုံကို ကြည့်ပြီး အမှတ်အသား လုပ်ထားလိုက်သည်။ သူသည် အဲလ်ပ် တောင်ခြေရင်း၌ ရှိသော ကက်ပဲလ် ကျေးရွာကလေးဆီသို့ ဦးတည် မောင်းနှင်လာခဲ့၏။

သူသည် တောင်ဘက်စူးစူးဆီသို့ ဦးတည် မောင်းနှင်လာခဲ့ပြီး ဇူးရစ်ချ် မြို့ကို ပတ်ချာလည် ဝိုင်းရံထားသော တောင်ကမူလေးများကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ပြီးနောက် အလွန် ကျက်သရေ ရှိလှသော တစ်တောင်ပြီး တစ်တောင် ဆက်တိုက် ရှိနေသည့် အဲလ်ပ် တောင်တန်းများပေါ်သို့ စတင်၍ မောင်းတက်စ ပြုသည်။ သူသည် အက်ဒလစ်ဝီလ်၊ လန်းနောနှင့် ဟောဆင် ကျေးရွာတို့ကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့ပြီး သစ်သား အိမ်ငယ်ကလေးများနှင့် ပို့စကတ်ထဲမှ ရှုမျှော်ခင်း

mgyoe.com

ကဲ့သို့ လှပသော နာမည် မသိရသည့် ကျေးရွာငယ်ကလေးများကိုလည်း ဖြတ် သန်းလာခဲ့သည်။ နောက်တစ်နာရီ နီးပါး ကြာမြင့်သော အခါ သူသည် ကက် ပဲလ် ကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေ၏။ ထိုကျေးရွာကလေးတွင် စားသောက် ဆိုင် တစ်ဆိုင်၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း တစ်ခု၊ စာတိုက် တစ်ခု၊ တောင်ကုန်းလေး များ ပတ်ပတ်လည်တွင် ကြံပြန့်နေသော အိမ်တစ်ဒါဇင်ခန့်သာ ရှိနေသည်။

ရောဘတ်သည် မော်တော်ကားကို ရပ်ထားခဲ့ပြီးနောက် စားသောက်ဆိုင် ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ သူက ဂျာမန် ဘာသာဖြင့် မေးလိုက်၏။

‘မင်္ဂလာပါ မိန်းကလေး၊ မစ္စတာ ဘက်ကာမင် ဘယ်မှာ နေသလဲ ဆို တာ သိပါသလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင့်’ သူက လမ်းအတိုင်း လက်ညှိုး ထိုးပြလိုက်သည်။ ‘ဘုရား ရှိခိုးကျောင်းနားက အိမ်ပါပဲရှင်’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသို့ အရောက်တွင် ညာဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်ပြီး ကြွ အုတ်ကြွပ်ပြားများ မိုးထားသော ဣန္ဒြေ သိက္ခာ ရှိသည့် နှစ်ထပ် တိုက်ကလေး ဆီသို့ မောင်းနှင်လာခဲ့လေ၏။

သူသည် မော်တော်ကားထဲက ထွက်လိုက်ပြီး တံခါးဆီသို့ လျှောက်လာ ခဲ့၏။ လူခေါ် ခေါင်းလောင်း နှိပ်ရန် ဘုကို ရှာမတွေ့သောကြောင့် လက်နှင့်ပင် ခေါက်လိုက်ရသည်။

နှုတ်ခမ်းမွေး ရေးရေးနှင့် ခပ်ဝဖိုင်ဖိုင် အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးက တံခါး ကို လာဖွင့်ပေးသည်။

‘ဘာလဲရှင့်’

‘နှောင့်ယှက်ရတဲ့ အတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ မစ္စတာ ဘက်ကာမင် ရှိ နေပါသလား’

အမျိုးသမီးကြီးက မသင်္ကာ မျက်လုံးများနှင့် သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ‘ရှင်က သူနှင့် ဘာကိစ္စ တွေ့ချင်တာလဲ’

ရောဘတ်က နှစ်လိုဖွယ်ရာ အပြုံးကလေးနှင့် ‘ခင်ဗျားက မစ္စစ် ဘက် ကာမင်နှင့် တူတယ်’ သူက သတင်းထောက် ကတ်ပြားကလေးကို ထုတ်ယူ လိုက်သည်။ ‘ကျုပ်က ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံသား ဘတ်စ်ကား မောင်းသူတွေ အကြောင်း ဆောင်းပါး တစ်စောင် ပြုစုနေပါတယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ ခင်ပွန်းသည်ဟာ ဒီနိုင်ငံမှာတော့ လမ်းလုံခြုံရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး စံတင်ရလောက်အောင် မှတ်

mgyoe.com

တမ်းတင် ခံရသူ တစ်ယောက်ပဲလို့ ကျုပ်တို့ မဂ္ဂဇင်းကို ထောက်ခံစာ ပေးပို့ ထားပါတယ်’

အမျိုးသမီးကြီးသည် လန်းလန်းရွှင်ရွှင် ဖြစ်လာပြီး ဂုဏ်ယူ ဝမ်းသာစွာ ပြောလိုက်သည်။ ‘ကျွန်မ ခင်ပွန်းက တကယ် တော်တဲ့ ယာဉ်မောင်း တစ် ယောက်ပဲရှင်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ လူတိုင်းက အဲဒီလိုပဲ ပြောကြပါတယ်၊ ကျုပ်က သူနှင့် တွေ့ဆုံပြီး မေးချင်မြန်းချင်လို့ပါ’

‘မဂ္ဂဇင်း အတွက် ကျွန်မ ယောက်ျားနှင့် အင်တာဗျူး လုပ်မယ်ပေါ့’ အမျိုးသမီးကြီး ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွားသည်။ ‘သိပ်ကို စိတ်လှုပ် ရှားဖို့ ကောင်းတာပဲရှင်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ဝင်ခဲ့ပါရှင်’

သူက ရောဘတ်အား အင်မတန် သေသေသပ်သပ် ရှိလှသည့် ဧည့်ခန်း ငယ်ငယ်ကလေး တစ်ခု အတွင်းသို့ ခေါ်သွားသည်။ ‘ဒီမှာ ခဏ စောင့်ပါရှင်၊ ကျွန်မ ဟန်စ်ကို သွားခေါ်လိုက်ပါ့မယ်’

ထိုအိမ်ကလေး၏ မျက်နှာကြက်မှာ ခပ်နိမ့်နိမ့် ဖြစ်ပြီး အရောင် ရင့်ရင့် သစ်သား ကြမ်းပြင်နှင့် ခပ်ရိုးရိုး သစ်သား ပရိဘောဂများသာ ရှိနေကြသည်။ ကျောက်တုံးများနှင့် ဆောက်ထားသော မီးလင်းဖို သေးသေးကလေး တစ်ခု ရှိပြီး ပြတင်းပေါက်များတွင် ဇာခန်းဆီးများကို တပ်ဆင်ထားသည်။

ရောဘတ်သည် ထိုနေရာ၌ မတ်တတ် ရပ်ရင်း စဉ်းစားနေသည်။ ဤ နေရာသည် သူ၏ အကောင်းဆုံး သဲလွန်စ ဖြစ်သလို တစ်ခုတည်းသော သဲလွန်စ လည်း ဖြစ်သည်။ ခရီးသည်များသည် လမ်းမပေါ်မှ ဝင်လာကြပြီး လက်မှတ် များကို ဝယ်ယူကြသည်။ ထိုခရီးစဉ်နှင့် လိုက်ပါသွားကြသည်။ ဘယ်သူဘယ်ဝါ တွေ ဖြစ်ကြောင်း မမေးမြန်းခဲ့ပါ။ အဲဒီ လူတွေကို လိုက်လံ စုံစမ်းနိုင်တဲ့နည်း မရှိပါ ဟု ရောဘတ်က စိတ်ပျက်လက်ပျက် တွေးလိုက်၏။ တကယ်လို့ အခု ကိစ္စ မအောင်မြင်ခဲ့ရင် ‘တနင်္ဂနွေနေ့ မိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီး တစ်လုံး ပေါက်ကွဲ ပျက်စီးသွားသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ကြတဲ့ ဘတ်စ်ကားစီး ခရီးသည် ခုနစ်ဦး ကျေးဇူးပြုပြီး နက်ဖြန် နေ့လယ် ၁၂:၀၀ နာရီတိတိမှာ ကျွန်တော့် ဟိုတယ် အခန်းသို့ လာရောက် စုံစမ်းကြပါ။ နံနက်စာနှင့် ဧည့်ခံပါမည်’ ဆို သော ကြော်ငြာကို ထည့်နိုင်သေးသားပဲဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်သည်။

ခပ်ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် ထိပ်ပြောင်နေသော လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာ သည်။ သူ့အသားအရေမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေပြီး သူ့တစ်ကိုယ်လုံးနှင့် မလိုက်

ဖက် မအပ်စပ်သော မည်းမှောင်နေသည့် နှုတ်ခမ်းမွှေး ကားကားကြီးလည်း ရှိနေသည်။

‘မင်္ဂလာ ရှိသော မွန်းလွဲပိုင်းပါ မစ္စတာ’

‘စမစ်ပါ ခင်ဗျ’ ရောဘတ်ကလည်း အားရပါးရ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားနှင့် အလွန် တွေ့ချင်နေတာပါ ခင်ဗျ’

‘ခင်ဗျားက ဘတ်စ်ကား မောင်းသူတွေ အကြောင်း သတင်း တစ်ပုဒ် ရေးနေတယ်လို့ ကျုပ်မိန်းမက ပြောတယ်’ သူက ဂျာမန်သံ ခပ်ဝဲဝဲဖြင့် ပြော လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရောဘတ်က ကျေးဇူးတင်စွာနှင့် ပြုံးပြလိုက်ပြီး ‘မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ မဂ္ဂဇင်းက ခင်ဗျားရဲ့ လမ်းလုံခြုံရေးနှင့် ပတ်သက်တဲ့ မှတ်တမ်း အကြောင်း စိတ်ဝင်စားတဲ့ အပြင်..’

‘ချီးမှပဲ’ ဘက်ကာမင်က ရိုင်းပျစွာ ပြောလိုက်သည်။ ‘ခင်ဗျားက တနင်္ဂနွေနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းတုန်းက ပျက်ကျသွားတဲ့ ပစ္စည်း အကြောင်းကိုသာ စိတ်ဝင် စားတာပါ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

ရောဘတ်က ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ဖြစ်သွားဟန်နှင့် ‘အမှန်အတိုင်း ပြော ရမယ် ဆိုရင် မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျုပ်က အဲဒါနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးဖို့ ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားပါတယ်’

‘ဒါဆိုရင်လည်း ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မပြော တာလဲဗျာ၊ ကဲ ထိုင်စမ်းပါဦး’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’ ရောဘတ်သည် တန်းလျား တစ်ခုပေါ်၌ ထိုင်ချ လိုက်သည်။

ဘက်ကာမင်က ပြောလိုက်၏။ ‘ခင်ဗျားကို ယမကာ တစ်ခုခု မတိုက် နိုင်တဲ့ အတွက် ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်အိမ်မှာ ဘာယမကာကိုမှ မထားတော့ပါဘူး’ သူက သူ့ဝမ်းဗိုက်ကို လက်နှင့် ပုတ်ပြသည်။ ‘အာလ်ဆာ ရောဂါ ဖြစ်နေတယ်ဗျ၊ ဆရာဝန်တွေက နာကျင်တဲ့ ဝေဒနာ ပျောက်သွားအောင် တောင် ဆေးတွေးဝါးတွေ မပေးနိုင်ကြတော့ဘူး၊ ကျုပ်က အဲဒီ ဆေးတွေ အားလုံးနှင့် မတည့်ဘူးလေ’

သူက ရောဘတ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ‘ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားက ကျုပ်ရဲ့ ကျန်းမာရေး အကြောင်း ဆွေးနွေးဖို့ ဒီကို လာတာ မဟုတ် ဘူး၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား သိချင်တာက ဘာလဲ’

ကျုပ်ကတော့ တနင်္ဂနွေတုန်းက ယူတင်ဒေါ့ဖ် အနီးမှာ ရာသီဥတု ဘောလုံးကြီး ပျက်ကျတုန်းက ခင်ဗျားနှင့် ဘတ်စ်ကားပေါ်က ဆင်းကြည့်ကြတဲ့ ဘတ်စ်ကား ခရီးသည်တွေ အကြောင်း ဆွေးနွေးချင်လို့ပါ’

ဟန်စ် ဘက်ကာမင်က သူ့ကို ငေးစိုက် ကြည့်နေသည်။ ‘ရာသီဥတု ဘောလုံးကြီး ဟုတ်လား၊ ဘယ်ကလာ ရာသီဥတု ဘောလုံးကြီး ဖြစ်ရမှာလဲ၊ ခင်ဗျားက ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ’

‘အဲဒီတုန်းက ပျက်ကျသွားတဲ့ ဘောလုံး’

‘ခင်ဗျားက အာကာသယာဉ် အကြောင်း ပြောနေတာလား’

ရောဘတ်က ပြန်၍ ငေးကြည့်ရမည့် အလှည့်ပင်တည်း။ ‘အာကာသ ယာဉ်၊ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ အာကာသယာဉ်ပါ’

ထိုစကားလုံးများကို လက်သင့်ခံနိုင်အောင် အတော်ကလေး အချိန် ယူ လိုက်ရသည်။ ရောဘတ်သည် ချက်ချင်း ဆိုသလို ချမ်းစိမ့်စိမ့် ဖြစ်လာတော့ သည်။ ‘ခင်ဗျားက ပန်းကန်ပြားပျံ တစ်ခုကို မြင်တွေ့ခဲ့ရတယ်လို့ ပြောနေတာ လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီ အထဲမှာ သေနေတဲ့ အလောင်းတွေလည်း ပါတယ်’

မနေ့က ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံက အဲလ်ပ် တောင်တန်းတွေပေါ်မှာ နေတိုးက လွှတ်တင်ထားတဲ့ ရာသီဥတု ထောက်လှမ်းရေး ဘောလုံးကြီး တစ်လုံး ပျက် ကျသွားတယ်။ အဲဒီ ဘောလုံးကြီးထဲမှာ တပ်မတော်ရှဲ့ စမ်းသပ်ဆဲ စစ်ဘက် ဆိုင်ရာ ပစ္စည်းတွေ ပါသွားတယ်။ အဲဒီ ပစ္စည်းတွေဟာ အလွန် လျှို့ဝှက်ထား တဲ့ ပစ္စည်းတွေပဲ တဲ့။

ရောဘတ်က အသံကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဖြစ်အောင် ကြိုးစား၍ ထိန်း ရင်း ‘ပန်းကန်ပြားပျံ တစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း သေချာရဲ့လား’

‘သေချာပါတယ်ဗျ၊ ခင်ဗျားတို့ ပြောပြောနေတဲ့ ယူအက်ဖ်အို (UFO) ဆိုတာမျိုးပဲ’

‘ပြီးတော့လည်း အထဲမှာ လူသေ အလောင်းတွေ ရှိနေတယ်ပေါ့၊ ဟုတ် လား’

‘လူတွေတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ သတ္တဝါတွေ၊ သူတို့ရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ဖော်ပြဖို့ တော်တော် ခဲယဉ်းလိမ့်မယ်’ သူက ကိုယ်ကို အနည်းငယ် တုန်ပြ လိုက်သည်။ ‘အဲဒီ သတ္တဝါတွေဟာ ကိုယ်လုံးက သေးသေး၊ မျက်လုံးတွေက

သိပ်ကြီးပြီး သိပ်ကို ထူးဆန်းနေတယ်၊ သူတို့ဟာ ငွေသတ္တုရောင် ဝတ်စုံတွေကို ဝတ်ဆင်ထားကြတယ်၊ သိပ်ကို ကြောက်စရာ ကောင်းတာပဲဗျာ’

ရောဘတ်က နားထောင်ရင်း သူ့စိတ်ထဲ၌ လေမုန်တိုင်း တိုက်နေသည်။ ‘ခင်ဗျားရဲ့ ဘတ်စ်ကားစီး ခရီးသည်တွေကရော အဲဒါကို မြင်ကြရဲ့လား’

‘ဟာ မြင်ကြရတာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့ အားလုံး မြင်ကြရတာပဲ၊ ကျုပ်က အဲဒီ နေရာမှာ ၁၅ မိနစ်လောက် ရပ်တန့်ပေးခဲ့တယ်၊ ခရီးသည်တွေက ခပ်ကြာကြာ ရပ်ပေးစေချင်ပေမဲ့ ကျုပ်တို့ ကုမ္ပဏီက အချိန်ဇယားနှင့် ပတ်သက်လာရင် သိပ်ကို စည်းကမ်းကြီးတယ်ဗျာ’

ရောဘတ်က သူ မေးမည့် မေးခွန်းကို မမေးမီကပင် အချည်းနှီး ဖြစ်လိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း ကြိုသိလိုက်သည်။ ‘မစ္စတာ ဘက်ကာမင်၊ ခင်ဗျားက အဲဒီ ခရီးသည် တချို့ရဲ့ နာမည်တွေကိုများ သိပါသလား’

‘ဆရာသမား၊ ကျုပ်က ဘတ်စ်ကား မောင်းတဲ့ လူပါ၊ ခရီးသည်တွေဟာ ဇူးရစ်ချ်မှာ လက်မှတ် ဝယ်ပြီး အနောက်တောင်ဘက်မှာ ရှိတဲ့ အင်ကာလာကင်ဆီကို ခရီး ထွက်ကြတယ်၊ အဲဒီနောက်တော့ အနောက်မြောက်ဘက်မှာ ရှိတဲ့ ဘန်းမြို့ကို ခရီး ဆက်ပါတယ်၊ ခရီးသည်တွေဟာ ဘန်းမြို့မှာ ဆင်းချင်ရင် ဆင်းနိုင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဇူးရစ်ချ်ကို ပြန်လိုက်လာနိုင်တယ်၊ ဘယ်သူကမှ နာမည်ကို ပြောခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဘူး’

ရောဘတ်က သွေးရူးသွေးတန်း ပြောလိုက်သည်။ ‘ခင်ဗျားက သူတို့ အထဲက တစ်ယောက်ယောက်ကို ခွဲခြားပြီး မှတ်မိနိုင်စရာ နည်းလမ်း မရှိတော့ဘူးလားဗျာ’

ဘတ်စ်ကား မောင်းသူက ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်သည်။ ‘အေးလေ၊ အဲဒီ ခရီးစဉ်တုန်းက ကလေးတွေတော့ ပါမလာဘူး၊ အမျိုးသားတွေချည်း လိုက်လာတယ် ဆိုတာတော့ ပြောနိုင်ပါတယ်’

‘ယောက်ျားတွေချည်းပဲလား’

ဘက်ကာမင်က ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်ပြန်သည်။ ‘ဟင့်အင်း၊ အဲဒါလည်း မဟုတ်သေးဘူး၊ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်တော့ ပါလာသေးတယ်’

သိပ်ကောင်းတာပေါ့။ ဒါဆိုရင် တော်တော်ကို ဘောင်ကျဉ်းသွားပြီ ဟု ရောဘတ်က နာနာကြည်းကြည်း တွေးလိုက်သည်။ နောက်ထပ် မေးရမည့် မေးခွန်းကတော့ ငါ ဘာဖြစ်လို့ ဒီတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ဖို့ သဘောတူခဲ့ရတာလဲ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

‘မစ္စတာ ဘက်ကာမင်၊ ခင်ဗျား ပြောချင်တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ဇူးရစ်ချ် မှာ ခရီးသည် တစ်သိုက် ကားပေါ်ကို တက်လာကြတယ်၊ ခရီးစဉ် ပြီးဆုံးသွား တဲ့ အခါကျတော့ သူတို့ တကွဲတပြားစီ ဆင်းသွားကြတယ်၊ ဒါပဲ မဟုတ်လား’

‘မှန်ပါတယ် မစ္စတာ စမစ်’

ဒါဆိုရင် အပ်ကို ရှာဖို့ မပြောနှင့်၊ ကောက်ရိုးပုံကိုပင် ရှာမတွေ့တော့ လေပြီ။

‘ခင်ဗျားက ခရီးသည်တွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘာတစ်ခုလေးမှ မမှတ်မိ ဘူးလားဗျာ၊ သူတို့ ပြောတာ ဒါမှမဟုတ် သူတို့ လုပ်တာ တစ်ခုခုပေါ့ဗျာ’

ဘက်ကာမင်က ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်၏။ ‘ဆရာသမားရယ်၊ ကြာ တော့လည်း သူတို့ကို ဂရုမထားမိတော့ဘူး၊ သူတို့က ဟိုဂျာမန် လူမျိုးလို ဒုက္ခ မပေးဘူး ဆိုရင်ပေါ့ဗျာ’

ရောဘတ်သည် ထိုင်နေရင်းကပင် ငြိမ်ကျသွားသည်။ သူက ခပ်ဖွဖွ မေးလိုက်၏။ ‘ဘယ်ဂျာမန်လဲ’

‘သိပ်ဆိုးတယ်ဗျာ၊ တခြား ခရီးသည်တွေက ပန်းကန်ပြားပျက်ကို မြင်နေရ တဲ့ အပြင် အထဲမှာ သေနေတဲ့ သတ္တဝါတွေကိုပါ မြင်တွေ့နေကြရတဲ့ အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားနေကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီအဘိုးကြီးကတော့ ကျုပ်တို့ ဘန်းမြို့ကို မြန်မြန် ရောက်အောင် သွားဖို့ လိုတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူက မနက် ပိုင်းကျရင် တက္ကသိုလ်မှာ သင်ကြား ပို့ချရမှာ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ကြိုတင် ပြင် ဆင်ဖို့ လိုတယ် ဆိုပြီး ဂျီတိုက်နေတာပဲဗျာ’

လမ်းစတော့ ပေါ်ပြီ။ ‘သူနှင့် ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျား ဘာတွေကိုများ သတိရသေးသလဲ’

‘မရတော့ဘူး’

‘လုံးဝ သတိမရတော့ဘူးလား’

‘သူက အနက်ရောင် အပေါ်ဝတ် ကုတ်အင်္ကျီကြီး ဝတ်ထားတယ်’

သိပ်နိပ်တာပေါ့။ ‘မစ္စတာ ဘက်ကာမင်၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် မေတ္တာရပ်ခံ ချင်တဲ့ အချက် တစ်ချက် ရှိတယ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ယူတင်ဒေါ့ဖ် အထိ လိုက်ပို့ပေးပါလားဗျာ’

‘ဒါ ကျုပ်ရဲ့ နားရက်ပါ၊ ကျုပ်လည်း အလုပ်များ..’

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် ငွေကြေး ပေးပါ့မယ် ဗျာ’

‘ဟုတ်လား’

‘မတ်ငွေ နှစ်ရာ’

‘ကျုပ် မလိုက်..’

‘လေးရာ ပေးမယ်ဗျာ’

ဘက်ကာမင်က ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်သည်။ ‘သွားကြတာပေါ့ဗျာ၊ ဒီ ကနေ့ကလည်း ကားမောင်းလို့ ကောင်းတဲ့ နေ့ဗျာ’

သူတို့သည် တောင်ဘက်စူးစူးဆီသို့ ဦးတည်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ရှုခင်း အလွန် လှသော အင်မင်ဆီးနှင့် မက်ဂင် ကျေးရွာများ၊ ပြီးတော့ လူဇန်းကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြသည်။ ရှုခင်းမှာ ရင်သပ် ရှုမောဖွယ် ကောင်းလှသည်။ သို့ ရာတွင် ရောဘတ်သည် သူဦးနှောက်ထဲ၌ အခြား တွေးစရာများ ရှိနေကြသည်။

သူတို့သည် တစ်နာရီ နီးပါး မောင်းနှင်လာခဲ့ပြီးနောက် စပစ်ဇ်သို့ ရောက် လာခဲ့ကြ၏။

ဟန်စ် ဘက်ကာမင်က ပြောလိုက်သည်။ ‘သိပ်မဝေးတော့ဘူးဗျာ၊ သွန်း ဆိုတဲ့ နောက်တစ်မြို့ကို ကျော်ရင် ရောက်ပြီ’

ရောဘတ်၏ ရင်ထဲတွင်လည်း နှလုံးက တဒုတ်ဒုတ် ခုန်လာသည်ကို ခံစားနေရသည်။ သူသည် စိတ်ကူးထဲမှာပင် တွေးတော၍ မရနိုင်သော အခြား ဂြိုဟ်မှ အလည်အပတ် ရောက်လာကြသည့် ဂြိုဟ်သားများကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ရတော့မည်။ သူတို့သည် သွန်းကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့ပြီးနောက် မိနစ် အနည်းငယ် ကြာသော အခါ အဝေးပြေး လမ်းမကြီး နံဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက် စီရှိ သစ်တောအုပ် တစ်ခုဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာချိန်တွင် ဟန်စ် ဘက်ကာမင်က ‘ဟိုမှာ’ ဟု လက်ညှိုး ထိုး၍ ပြလိုက်သည်။

ရောဘတ်က ဘရိတ်ကို နင်းလိုက်ပြီးနောက် လမ်းနံဘေးတွင် ရပ်ထား လိုက်သည်။

‘အဝေးပြေး လမ်းမကြီးကို ကျော်ဖြတ်ပြီး ဟိုသစ်ပင်တွေ နောက်ဘက် မှာဗျာ’

ရောဘတ် ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်လှုပ်ရှားမှု ရှိလာသည်။ ‘ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်တို့ ဆင်းကြည့်ကြရအောင်’

ထရပ်ကား တစ်စီးသည် အရှိန် ပြင်းပြင်းနှင့် ဖြတ်သန်းသွားသည်။ ထို မော်တော်ကား ကျော်လွန်သွားသော အခါ ရောဘတ်နှင့် ဟန်စ် ဘက်ကာမင် တို့သည် လမ်းကို ဖြတ်ကျော်လိုက်ကြသည်။ ရောဘတ်သည် သစ်ပင်များ နောက်

ဘက်ရှိ ကုန်းစောင်း ဆင်ခြေလျှောက်လေး အတိုင်း သစ်ပင်များ နောက်ဘက် ဆီသို့ တက်သွားနေသော ယာဉ်မောင်း နောက်ဘက်မှ လိုက်ပါသွားသည်။

အဝေးပြေး လမ်းမကြီးမှာ မြင်ကွင်းထဲမှ လုံးဝ ပျောက်ကွယ်နေသည်။ သူတို့သည် ကွက်လပ်ကလေး တစ်ခုဆီသို့ ရောက်ရှိလာသော အခါ ဘက်ကာ မင်က ကြေညာလိုက်၏။ ‘ဟောဒီ နေရာမှာပဲဗျို့’

သူတို့၏ ရှေ့ဘက် မြေပြင်ပေါ်၌ ရှိနေသော ပစ္စည်းများမှာ မိုးလေဝသ ဘောလုံး တစ်လုံးမှ ပျက်စီးနေသော အစိတ်အပိုင်းများသာ ဖြစ်နေတော့သည်။

အခန်း ၅၆

ငါဟာ ခုလို စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းမျိုး အတွက် သိပ်ကို အသက် ကြီးနေပြီပဲ ဟု ရောဘတ်က စိတ်ပျက်လက်ပျက် တွေးလိုက်မိသည်။ ငါ ကိုယ်တိုင် ဒီပန်းကန်ပြားပျံ ဆိုတဲ့ ဒဏ္ဍာရီ ပုံပြင်ကို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ လက်ခံမိတော့မလိုလိုပါလား။

ဟန်စ် ဘက်ကာမင်သည် မြေကြီးပေါ်မှ သတ္တု ပစ္စည်းကို ငေးစိုက် ကြည့်ရှုနေသည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်၌ စိတ်ရှုပ်ထွေးနေသည့် အရိပ်အယောင်များ ပေါ်နေသည်။ ‘ဒါ ဟုတ်ကို မဟုတ်ဘူး’

ရောဘတ်က သက်ပြင်း ချလိုက်၏။ ‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီပစ္စည်းက ဟုတ် မှ မဟုတ်တာ’

ဘက်ကာမင်က ခေါင်းခါသည်။ ‘မနေ့တုန်းက အဲဒီ ပစ္စည်း ဒီနေရာမှာ ရှိခဲ့ပါတယ်’

‘ခင်ဗျားရဲ့ အစိမ်းရောင် ပုဂ္ဂိုလ်ကလေးတွေက ပျံပြေးကြသလားမှ မသိ တာ’

ဘက်ကာမင်ကလည်း ခေါင်းခါသည်။ ‘မဟုတ်ဘူးဗျ၊ သူတို့ နှစ်ယောက် စလုံး သေနေကြတာ’

သေတယ် ဆိုတဲ့ စကားလုံးဟာ တစ်နည်းအားဖြင့် သူ လိုက်လံ စုံစမ်း နေသော ထောက်လှမ်းရေး ကိစ္စ အတွက်လည်း နိဗ္ဗိတံပြီ ဟု ဆိုနိုင်ပါမည်။ ငါ့အတွက် တစ်ခုတည်းသော သဲလွန်စမှာ အာကာသယာဉ်တွေကို မြင်ယောင်

နေတတ်သည့် စိတ်မနှံ့သော ယာဉ်မောင်း အဘိုးအိုကြီး တစ်ယောက်သာ ဖြစ် ပါတော့မည် ဟု တွေးလိုက်မိသည်။

ရောဘတ်က အနားသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး အဆိုပါ မိုးလေဝသ ဘောလုံး ကို စေ့စေ့စပ်စပ် လေ့လာလိုက်သည်။ ထိုမိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီးကို ဒန် သတ္တုနှင့် ပြုလုပ်ထားပြီး အချင်း ၁၄ ပေ ရှိသည်။ မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျရောက် ပေါက်ကွဲသော နေရာများတွင် ပွင့်အန် ကွဲထွက်နေသည်။ ဂျင်နရယ် ဟီးလီး ယဒ်က သူ့ကို ပြောခဲ့သည့် အတိုင်း အတွင်းဘက်မှ ပစ္စည်း ကိရိယာ အားလုံး ကို ထုတ်ယူထားပြီး ဖြစ်သည်။ အဲဒီ ဘောလုံးထဲမှာ ပါတဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ ဘယ်လောက် အထိ အရေးကြီးတယ် ဆိုတာ မင်းကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောပြဖို့ လိုမယ် မထင်ဘူး တဲ့။

ရောဘတ်သည် ပိန်ရှ်နေသော ဘောလုံးကြီးကို ပတ်ချာလှည့်၍ ကြည့်ရှု နေသည်။ စိုစွတ်နေသော မြက်ခင်းပေါ်တွင် နင်းနေရသော သူ့ဖိနပ်များကလည်း တကျိကျိ မြည်နေကြသည်။ သူက သူ့အတွက် သဲလွန်စကလေး တစ်ခုခုကို လိုက်ရှာနေသည်။ ဘာကိုမျှ မတွေ့ရပါ။ ထိုမိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီးသည် သူ နှစ်ပေါင်း များစွာ အတောအတွင်း မြင်တွေ့ခဲ့ရဖူးသော အခြား ဘောလုံး များနှင့် အတူတူပင်တည်း။

ဂျာမန် လူမျိုးတို့၏ ခေါင်းမာတတ်ပုံ ရှိနေသော ထိုယာဉ်မောင်း အဘိုး ကြီးက ယခုထက်ထိ အလျှော့ မပေးသေးပါ။ ‘အဲဒီ တခြား ကမ္ဘာက ပုဂ္ဂိုလ် တွေဟာ ဒီလို ပုံစံမျိုး ဖြစ်အောင်လည်း လုပ်တတ်ကြတယ်၊ သူတို့က ဘာမဆို ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ကြတယ်’

ဒီနေရာမှာ ဘာမှ ဆက်လုပ်စရာ မရှိတော့ပြီ ဟု ရောဘတ်က တွေး လိုက်သည်။

သူသည် မြက်ပင်ရှည်ကြီးများ အကြားတွင် လမ်းလျှောက်ခဲ့ရသောကြောင့် သူ ခြေအိတ်များသည်လည်း စိုရွဲနေကြသည်။ သူသည် နောက်ဘက်သို့ ပြန် လှည့်စပြုလိုက်ပြီးမှ အတွေး တစ်ခုခုကြောင့် တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်သွားသည်။ သူက ဘောလုံးကြီးဆီသို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ ‘ဒီပစ္စည်းရဲ့ အစွန်း တစ်ဖက် ကို မပေးစမ်းပါဗျာ’

ဘက်ကာမင်က သူ့ကို တအံ့တဩ ကြည့်လိုက်သည်။ ‘ခင်ဗျားက ကျုပ် ကို ဒီပစ္စည်းကြီးကို မခိုင်းနေတာလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ဘက်ကာမင်က ပခုံး တွန့်လိုက်၏။ သူသည် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရှိသော ထိုပစ္စည်း၏ အစွန်း တစ်ဖက်ကို ကိုင်၍ အထက်သို့ မလိုက်သည်။ ရောဘတ် ကလည်း အခြား အစွန်း တစ်ဖက်က နေ၍ မလိုက်၏။ ရောဘတ်သည် ဒန် သတ္တု ပစ္စည်းကြီးကို သူ့ခေါင်းပေါ်၌ မြှောက်တင်ထားရင်း ထိုဘောလုံးကြီး အောက်ဘက်မှ အလယ်ဗဟိုဆီသို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။ သူ့ခြေထောက် သည် မြက်ထဲသို့ နစ်ဝင်သွားသည်။ ‘ဟောဒီ နေရာမှာလည်း ရွဲရွဲစိုနေတယ် ဗျို့’ ဟု ရောဘတ်က လှမ်းပြောလိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ မနေ့က တစ်နေ့လုံး မိုးရွာနေခဲ့တယ်၊ မြေပြင် တစ်ခု လုံး စိုရွဲနေတာပေါ့’

ရောဘတ်သည် ဘောလုံးကြီး အောက်ဘက်မှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ ‘ခြောက်နေရမှာပေါ့ဗျ’

တော်တော် အူကြောင်ကြောင်နိုင်တဲ့ ရာသီဥတုပဲဗျာ ဟု လေယာဉ် မောင်းသူက သူ့ကို ပြောပြခဲ့သည်။ တနင်္ဂနွေနေ့က ဒီမှာ နေပူတယ်၊ ဒီကနေ့ ကျတော့ တစ်နေ့လုံး မိုးရွာနေတယ်။ ဟော ညကျတော့ မိုးသား မိုးတိမ်တွေ ကင်းစင်သွားပြန်ပြီ။ ခင်ဗျား အတွက် ဒီမှာ လက်ပတ်နာရီ မလိုဘူး။ ပြဒါး တိုင် တစ်ခုပဲ ရှိဖို့ လိုတယ် တဲ့။ ပိုင်းလော့၏ စကားသံကို ပြန် ကြားယောင် လာသည်။

‘ဘာပြောလိုက်တယ်’
‘ခင်ဗျားတို့ ပန်းကန်ပြားပျံကို မြင်ရတဲ့ အချိန်တုန်းက ရာသီဥတုက ဘယ်လိုနေသလဲ’

ဘက်ကာမင်က ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်သည်။ ‘တော်တော် သာယာတဲ့ မွန်းလွဲပိုင်းပဲ’

‘နေပူသလား’
‘ဟုတ်တယ်၊ နေပူနေတယ်’
‘ဒါပေမဲ့ မနေ့တုန်းကတော့ တစ်နေ့လုံး မိုးရွာနေခဲ့တယ်’
ဦးနှောက် ခြောက်သွားသော ဘက်ကာမင်က သူ့ကို ပြန်ကြည့်နေသည်။ ‘ဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ’

‘ဒီတော့ တကယ်လို့ ဒီဘောလုံးကြီးက ဒီမှာ တစ်ညလုံး ရှိနေခဲ့မယ် ဆိုရင် သူ့အောက်မှာ ရှိတဲ့ မြေပြင်က ခြောက်သွေ့နေသင့်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်ဖက်ကို စိမ့်ဝင်တတ်တဲ့ သဘာဝကြောင့် နည်းနည်းကလေးပဲ စိုထိုင်းနေ

ရမယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ နေရာဟာ အခုတော့ ကျန်တဲ့ တခြား နေရာတွေလို ရေ တွေ ရွဲရွဲစိုနေတယ်’

ဘက်ကာမင်က ငေးစိုက် ကြည့်နေသည်။ ‘ကျုပ်တော့ နားမလည်တော့ ဘူး၊ အဲဒါက ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ’

ရောဘတ်ကလည်း သတိထားပြီး ပြောလိုက်သည်။ ‘ဖြစ်နိုင်တာကတော့ တစ်ယောက်ယောက်က မိုးတွေ ရွာချပြီးတဲ့နောက်ကျမှ ခင်ဗျား မြင်ခဲ့ရတဲ့ ပစ္စည်းကို ယူသွားပြီး ဒီဘောလုံးကြီးကို မနေ့က ဒီနေရာမှာ ထားခဲ့တာ ဖြစ် နိုင်တယ်’

ဒါမှမဟုတ် ဒါထက် ပိုပြီး နီးစပ် ကောင်းမွန်တဲ့ ရှင်းလင်းချက်မျိုး ရှိ နိုင်ပါ့မလား ဟု သူ တွေးလိုက်ပြန်၏။

‘ဒီလို ရူးကြောင်ကြောင် ကိစ္စမျိုးကို ဘယ်သူက လုပ်မှာလဲ’

ရူးကြောင်ကြောင်တော့ မဟုတ်ဘူး ဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်သည်။ စပ်စုလိုသော ဧည့်သည်များ အတွက် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ အစိုးရက ဒီပစ္စည်း ကို ဒီနေရာမှာ လာထားတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဖုံးဖုံးဖိဖိ လုပ်မှု၏ ပထမဦးဆုံး လုပ်ဆောင်ချက်မှာ သတင်း အမှားကို ဖြန့်ချိပေးရန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ရောဘတ်သည် စွတ်စိုနေသော မြက်ခင်းပေါ်တွင် လျှောက်နင်းသွားရင်း သူသည် အလွန် အလိမ်ရ လွယ်ကူသော လူအ လူညံ့ ဖြစ်ခဲ့သည့် အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်တင်မိတော့သည်။

ဟန်စ် ဘက်ကာမင်က ရောဘတ်ကို သံသယ ဝင်ဟန်နှင့် အကဲခတ်နေ သည်။ ‘ခင်ဗျားက ဘယ်မဂ္ဂဇင်း အတွက် ရေးနေတယ်လို့ ပြောခဲ့သလဲ ဆရာ သမား’

‘ခရီး သွားလာခြင်းနှင့် အားလပ်ချိန် မဂ္ဂဇင်းပါ’

ဟန်စ် ဘက်ကာမင်သည် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ဖြစ်သွားတော့သည်။ ‘ဟာ ဒါ ဆိုရင် ဟိုတစ်ယောက်လို ခင်ဗျားကလည်း ကျုပ်ဓာတ်ပုံတွေကို ရိုက်ယူချင် လိမ့်မယ်နှင့် တူတယ်’

‘ဘာပြောတယ်’

‘ကျုပ်တို့ကို ဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ယူသွားတဲ့ ဟိုဓာတ်ပုံဆရာကို ပြောတာ ပါ’

ရောဘတ် ကြက်သေ သေသွားသည်။ ‘ခင်ဗျား ဘာတွေ လျှောက်ပြော နေတာလဲ’

‘ဟိုဓာတ်ပုံဆရာ အကြောင်းပါ။ အဲဒီ အပျက်အစီးတွေ နံဘေးမှာ ကျုပ် တို့ကို ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူတဲ့ လူလေ၊ သူက ကျုပ်တို့ဆီကို ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံစီ ပို့ပေးလိုက်မယ်လို့ ပြောတယ်။ တခြား ခရီးသည်တွေဆီမှာလည်း ကင်မရာတွေ ပါလာကြသေးတယ်’

‘ခဏ နေပါဦးဗျာ၊ ပန်းကန်ပြားပျံ ရှေ့မှာ ခရီးသည်တွေရဲ့ ပုံကို တစ် ယောက်ယောက်က ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူသွားတယ်လို့ ခင်ဗျားက ပြောနေတာလား’

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားကို အဲဒီ အကြောင်း ကြီးစားပြီး ပြောပြနေတာပဲဗျ’

‘ပြီးတော့လည်း သူက ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံစီ ပို့ပေးဦးမယ်လို့ ကတိပြုသွား သေးတယ်နော်’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဒါဆိုရင် သူက ခင်ဗျားတို့ရဲ့ နာမည်တွေနှင့် လိပ်စာတွေကို ယူသွား ရမှာပေါ့’

‘သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် အဲဒီ ဓာတ်ပုံတွေ ဘယ်ပို့ရမလဲ ဆိုတာ သူ ဘယ်သိပါ့မလဲ’

ရာဘတ်သည် ကြည်နူးသွားသော ပီတိ အရှိန်ကြောင့် ထိုနေရာတွင် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ကလေး မတ်တတ် ရပ်နေမိသည်။ ရောဘတ်ရေ၊ စိုင့်ကော် လို့ ချုံပေါ် ရောက်တာပဲ၊ မင်း တော်တော် ကံကောင်းတဲ့ ခွေးမသားပဲ ဟု တွေးမိပြန်၏။ လုံးဝ ဖြစ်နိုင်ဖွယ် မရှိသော ထောက်လှမ်းရေး ကိစ္စသည် အလွန် လွယ်ကူသည့် ကိစ္စ တစ်ရပ် ဖြစ်လာရလေပြီ။ သူသည် အမည် မသိသော ပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာရန် မလိုအပ်တော့ပါပြီ။ သူ့အနေနှင့် ထို ဓာတ်ပုံဆရာကို လိုက်ရှာဖို့သာ ရှိပါတော့သည်။ ‘ခင်ဗျားက သူ့အကြောင်းကို အရင်က ဘာဖြစ်လို့ မပြောခဲ့တာလဲ မစွတာ ဘက်ကာမင်’

‘ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ခရီးသည်တွေ အကြောင်းပဲ မေးခဲ့တာကိုး’

‘သူက ခရီးသည် တစ်ဦး မဟုတ်ဘူးလို့ ခင်ဗျားက ပြောချင်တာလား’

ဟန်စ် ဘက်ကာမင်က ခေါင်းခါပြသည်။ ‘မဟုတ်ဘူး’ သူက လက်ညှိုး ထိုးပြလိုက်၏။ ‘သူ့မော်တော်ကားက ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ထိုးရပ်သွား တယ်။ ဆယ်တင်ယာဉ် တစ်စီးက သူ့မော်တော်ကားကို မတင်ပြီး ဆွဲယူသွား တဲ့ အချိန်မှာပဲ အင်မတန် ကျယ်လောင်တဲ့ ပေါက်ကွဲသံကြီး ပေါ်ထွက်လာ တယ်။ အဲဒီမှာတင် သူက ဘာဖြစ်သလဲ ဆိုတာကို ကြည့်ဖို့ လမ်းကို ဖြတ်ပြေး လာတယ်။ ဘာဖြစ်တာလဲ ဆိုတာ သူ တွေ့တဲ့ အခါကျတော့ သူ့မော်တော်ကား’

ဆီ ပြန်ပြေးပြီး ကင်မရာကလေးနှင့် အတူ ပြန်ပြေးလာတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ သူက ကျုပ်တို့ကို ပန်းကန်ပြားပျံ ရှေ့မှာ မတ်တတ် ရပ်ခိုင်းတော့တာပဲ’

‘အဲဒီ ဓာတ်ပုံဆရာက သူ့နာမည်ကို ပြောပြသွားသေးသလား’

‘မပြောဘူး’

‘သူနှင့် ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျား ဘာကိုများ မှတ်မိသေးသလဲ’

ဟန်စ် ဘက်ကာမင်က စူးစူးစိုက်စိုက် တွေးတောလိုက်သည်။ ‘အဲလေ၊ သူက နိုင်ငံခြားသား တစ်ယောက်ပဲ။ အင်္ဂလိပ် ဒါမှမဟုတ် အမေရိကန် လူမျိုး ဖြစ်ရမယ်’

‘ဆယ်တင်ယာဉ် တစ်စီးက သူ့မော်တော်ကားကို ဆွဲယူသွားဖို့ အဆင် သင့် ဖြစ်နေပြီလို့ ခင်ဗျား ပြောခဲ့တယ်နော်’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘အဲဒီ ထရပ်ကားဟာ ဘယ်ဘက်ကို ဦးတည်နေတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျား မှတ်မိသေးသလား’

‘မြောက်ဘက်ကို၊ ကျုပ် စိတ်အထင်ကတော့ ဘန်းမြို့ကို ဆွဲသွားတယ် နှင့် တူတယ်။ သွန်းမြို့က ပိုတော့ နီးတယ်။ ဒါပေမဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့ ဆိုရင် သွန်း မြို့က ကားပြင် စက်ရုံတွေ အကုန် အလုပ် ပိတ်ကြတယ်’

ရောဘတ်က ပြုံးလိုက်၏။ ‘ကျေးဇူးပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားက တကယ် အကူ အညီ ရတာပဲ’

‘အဲဒီ ဆောင်းပါးကို ရေးပြီးတဲ့ အခါကျရင် ခင်ဗျားက ကျုပ်ဆီကို မဂ္ဂဇင်း တစ်စောင်ကို ပေးဖို့ မေ့မယ် မထင်ပါဘူးနော်’

‘မမေ့ပါဘူးဗျာ၊ ဟောဒီမှာ ခင်ဗျား အတွက် ငွေနှင့် ခင်ဗျားက သိပ် အကူအညီ ပေးတဲ့ အတွက် နောက်ထပ် ငွေတစ်ရာ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ် အိမ် ပြန်ပို့ပေးပါ့မယ်’

သူတို့သည် မော်တော်ကားဆီသို့ ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

ဘက်ကာမင်က တံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ပြီးမှ ရောဘတ်ဘက်သို့ လှည့် လိုက်သည်။ ‘ခင်ဗျားက တော်တော် ရက်ရောတာပဲဗျာ’ သူသည် သူ့အိတ်ထဲမှ စီးကရက် မီးခြစ်ကလေး အရွယ် ရှည်မျောမျော သတ္တုပြားကလေး တစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ထို သတ္တုပြားထဲတွင် အဖြူရောင် ကျောက်ခဲ သေးသေး ကလေး တစ်လုံး ပါရှိသည်။

‘အဲဒါက ဘာလဲ’

‘ကျုပ်တို့ တနင်္ဂနွေနေ့တုန်းက ဘတ်စ်ကားဆီကို ပြန်မလာခင် မြေကြီးပေါ်က ကျုပ် ရှာတွေ့ခဲ့တာ’

ရောဘတ်က ထူးဆန်းသော ထိုပစ္စည်းကလေးကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုလိုက်သည်။ ထိုပစ္စည်းကလေးသည် စက္ကူကဲ့သို့ ပေါ့ပါးပြီး အရောင်မှာ သဲညိုရောင် ဖြစ်သည်။ ထိုပစ္စည်း၏ တစ်ဖက်စွန်းမှာ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဖြစ်နေသောကြောင့် ပစ္စည်း တစ်ခုခုမှ ပဲ့ထွက်လာပုံ ရသည်။ မိုးလေဝသ ဘောလုံးထဲ၌ ရှိသော ကီရိယာ တစ်ခုခု၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုပေလော၊ သို့တည်းမဟုတ် ပန်းကန် ပြားပျံ တစ်ခု၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုပေလော ဟု သူ တွေးတောလိုက်သည်။

ဘက်ကာမင်က ရောဘတ် ပေးလိုက်သည့် ငွေစက္ကူများကို သူပိုက်ဆံ အိတ်ထဲသို့ ထည့်ရင်း ‘ခင်ဗျား အတွက် အဲဒီ ပစ္စည်းကလေးက ကံကောင်းစေမှာပါဗျာ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။ ‘ကျုပ်အတွက်တော့ တော်တော်ကို ကံကောင်းစေတာပဲဗျို့’ သူက အားရပါးရ ပြုံးလိုက်ပြီးနောက် ကားထဲသို့ ဝင်လိုက်လေ၏။

သူ့အနေနှင့် ‘ငါဟာ ပန်းကန်ပြားပျံ ဆိုတဲ့ ကိစ္စကို တကယ်ပဲ ယုံကြည်မှု ရှိရဲ့လား’ ဆိုသော မေးခွန်းကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပြန်မေးရမည့် အချိန်သို့ ရောက်ရှိလာပေပြီ။ ‘သူတို့သည် ယူအက်ဖ်အိုဟု လူသိ များသော အမျိုးအမည် မသိ ပျံသန်းနေသည့် ပစ္စည်းများကို တွေ့မြင်လိုက်ရပြီး ဆန်းဆန်းပြားပြား တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်’ ဆိုသော သတင်းပေါင်း တစ်ဒါဇင်ခန့်ကို သူ ဖတ်ရှုခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုသတင်းများကို ဖြန့်ဖြူးသူများသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး အရ ထင်ပေါ် ကျော်ကြားလိုသူများ၊ သို့တည်းမဟုတ် စိတ်ရောဂါကု ဆရာဝန် တစ်ဦးဦးနှင့် အကုသ ခံနေရသူများသာ ဖြစ်ရမည်ဟု ရောဘတ်က ကောက်ချက်ချခဲ့သည်သာ ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ် အတွင်းကမူ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ် တန်ရာဟု လွယ်လွယ်ကူကူ ပယ်ချမပစ်နိုင်သည့် သတင်းများကို ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။ အာကာသ သူရဲကောင်းများ၊ လေတပ်မှ ပိုင်းလော့များနှင့် ရဲအရာရှိများက ယူအက်ဖ်အိုများကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည် ဆိုသော သတင်းများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ယုံကြည်ထိုက်သူများ ဖြစ်ကြသလို နာမည်ကျော်ကြားမှုကို ရှောင်ရှားနေကြသူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။ နောက်ထပ် အနေ

mgyoe.com

နှင့် နယူးမက်ဆီကိုရှိ ရော့ဝဲလ် အရပ်တွင် ယူအက်ဖ်အို တစ်ခု ပျက်ကျသည်။ ထိုယူအက်ဖ်အိုနှင့် ပါလာသော တခြား ကမ္ဘာမှ သတ္တဝါများ၏ အလောင်းများကို ရှာတွေ့ခဲ့ရသည် ဆိုသော စိတ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ သတင်း တစ်ပုဒ် ပေါ်ထွက်လာပြန်သည်။ အစိုးရက ထိုကိစ္စကို ဖုံးဖုံးဖိဖိ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးနောက် သက်သေခံ ပစ္စည်းများကို ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့သည်ဟု ယူဆရသည်။

ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ် အတွင်းကလည်း လေယာဉ်မှူးများက ၎င်းတို့ကို အမျိုးအမည် မသိ ပစ္စည်းများက လာရောက်၍ အနှောင့်အယှက် ပေးခဲ့ကြပြီးနောက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကြသည်ဟု သတင်း ပေးခဲ့ကြသည်။ ၎င်းအပြင် ရှင်းလင်းပြရန် မလွယ်ကူသော ပစ္စည်းများက ကောင်းကင်ယံမှ လျင်မြန်စွာ ပျံသန်းသွားကြသည်ကို မြင်လိုက်ရသော မြို့များ၏ သတင်းများကိုလည်း ကြားသိလာရပြန်သည်။

အခြားသော စကြဝဠာမှ လာသော ယူအက်ဖ်အိုများထဲတွင် ဂြိုဟ်သားများ တကယ် ရှိနေခဲ့ရင်ကော။ အဲဒီ ကိစ္စတွေက ကမ္ဘာကြီး အပေါ်တွင် မည်ကဲ့သို့သော အကျိုး သက်ရောက်မှုများ ရှိစေမည်နည်း။ ငြိမ်းချမ်းရေးပဲ ဖြစ်မည်လား။ စစ်ပွဲကြီးပဲ ဖြစ်မည်လား။ လူ့ယဉ်ကျေးမှု ဆုံးခန်းတိုင်သည့် ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားလေမည်လောဟု ရောဘတ်က တွေးလိုက်မိသည်။

သူ့အနေနှင့် ဟန်စ် ဘက်ကာမင်သည် အလွန် ရူးသွပ်နေသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး တကယ် ပျက်ကျသည့် ပစ္စည်းမှာ မိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီးသာ ဖြစ်နေပါစေဟု မျှော်လင့်နေမိပြန်သည်။ ဟန်စ် ဘက်ကာမင်၏ ပြောစကားကို အတည်ပြုနိုင်ရန် သို့မဟုတ် ငြင်းပယ်နိုင်ရန် သူ့အနေနှင့် နောက်ထပ် သက်သေ တစ်ယောက်ကို ရှာရပါလိမ့်မည်။ ထိုကိစ္စမှာ အပေါ်ယံမှ ကြည့်လျှင် မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်ရသည်။ သို့တိုင်အောင် ရောဘတ်ကို တစ်ခုခုက စိတ်အနှောင့်အယှက် ပေးနေသည်။ ထိုနေ့က ပျက်ကျသော ပစ္စည်းမှာ မိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီး တစ်လုံးသာ ဖြစ်ပြီး ထိုဘောလုံးကြီးထဲ၌ အထူး သီးသန့် ပစ္စည်းများ ပါသွားသည်ဟု ဆိုရမည့်တိုင်အောင် အဘယ့်ကြောင့် သူ့ကို နံနက် ခြောက်နာရီတွင် အမျိုးသား လုံခြုံရေး အေဂျင်စီ၌ လာရောက် တွေ့ဆုံရန် ချိန်းဆိုရလေသနည်း။ ထိုမျက်မြင် သက်သေများကို အမြန်ဆုံး ရှာတွေ့ဖို့ အရေးကြီးသည်ဟု ပြောရလေသနည်း။ ဖုံးဖုံးဖိဖိများ လုပ်ကိုင်နေကြလေသလား။ အကယ်၍ ဖုံးဖုံးဖိဖိ လုပ်နေခဲ့တယ် ဆိုရင် ဘာကြောင့်နည်း ဟု သူက တသိတတန်းကြီး တွေးနေမိသည်။

အခန်း ကိုး

ထိုနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ဂျီနီဗာ မြို့ရှိ ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီး ဌာန ရုံးခန်းထဲတွင် သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲ တစ်ရပ်ကို ကျင်းပခဲ့သည်။ အခန်း ထဲတွင် သတင်းစာဆရာ ငါးဆယ်ကျော် ရှိနေပြီး အပြင်ဘက်ရှိ စင်္ကြံလမ်းထဲ သို့ပင် လျှံထွက်နေသည်။ ရုပ်မြင်သံကြား ဌာန၊ အသံလွှင့် ဌာနနှင့် နိုင်ငံပေါင်း ၁၂ နိုင်ငံကျော်ကျော်မှ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ သတင်းစာဆရာများသည် ရုပ်မြင် သံကြား ရိုက်ကူးစက်များ၊ အသံဖမ်းခွက်များတို့နှင့် အတူ ရောက်ရှိနေကြသည်။ သူတို့ အားလုံးက တစ်ပြိုင်နက်လည်း ပြောဆိုနေကြပုံ ရသည်။

‘အဲဒီ ပစ္စည်းဟာ မိုးလေဝသ ဘောလုံး မဟုတ်ကြောင်း ကျုပ်တို့ သတင်း ရရှိထားတယ်’

‘ပန်းကန်ပြားပျံ တစ်ခု ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား’

‘အဲဒီ အာကာသယာဉ်ပေါ်မှာ ဂြိုဟ်သားတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေ ပါလာ တယ် ဆိုတဲ့ ကောလာဟလတွေ ဖြစ်ပေါ်နေပါတယ်’

‘ဂြိုဟ်သား တစ်ယောက်ယောက်ဟာ အသက် ရှင်နေပါသလား’

‘ပြည်သူတွေ အမှန်တရားကို မသိနိုင်အောင် အစိုးရက ဖုံးကွယ်နေတာ ပါလား’

ပြောရေးဆိုခွင့် ရှိသော အရာရှိက လူထု ပရိသတ်ကို ထိန်းနိုင်အောင် အသံကို မြှင့်လိုက်သည်။ ‘ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီးများနှင့် အမျိုးသားများ ခင်ဗျား၊ အခု ကိစ္စက နားလည်မှုကလေး လွဲမှားနေကြပါတယ်၊ လူတွေက ကျွန်တော်တို့ဆီကို တစ်ချိန်လုံး ဆက်သွယ်ပြီး သတင်း ပို့လေ့ ရှိကြပါတယ်၊ လူတွေ အနေနှင့် ဂြိုဟ်တုတွေ၊ ကြွေကျတဲ့ ကြယ်တွေကို မြင်လေ့ တွေ့လေ့ ရှိကြပါတယ်၊ ယူအက်ဖ်အိုတွေကို မြင်တဲ့ တွေ့တဲ့ လူတွေက ဘယ်သူဘယ်ဝါ မပြောဘဲ သတင်း ပို့လေ့ ရှိကြတာကတော့ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါတယ်၊ ခုလို ဆက်သွယ်ပြီး သတင်း ပို့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က အဲဒီ ပစ္စည်းဟာ ယူအက်ဖ်အိုလို့ အမှန်တကယ် ယုံကြည်ကောင်း ယုံကြည်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ တကယ့် တကယ် ကျတော့ အဲဒီ ပစ္စည်းဟာ မိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီး တစ်လုံး မြေပြင်ပေါ်ကို

mgyoe.com

ပျက်ကျသွားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ နေရာ အထိ ခင်ဗျားတို့ကို ပို့ပေးဖို့ သွားလာရေး အစီအစဉ်တွေကို ပြုလုပ်ထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော့်နောက်က လိုက်လာကြမယ် ဆိုရင်’

နောက်ထပ် ၁၅ မိနစ် ကြာသော အခါ ဘတ်စ်ကား နှစ်စီးနှင့် အပြည့် ရှိနေသော သတင်းထောက်များနှင့် ရုပ်မြင်သံကြား ရိုက်ကူးသူများသည် ပျက် ကျသွားသော မိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီး ရှိရာ ယူတင်ဒေါ့ဖ်သို့ သွားရန် ထွက် ခွာသွားကြလေသည်။ သူတို့ ရောက်ရှိကြသော အခါ သူတို့သည် စိုရွဲနေသော မြက်တောထဲတွင် မတ်တတ် ရပ်ရင်း ပျက်စီးနေသော မိုးလေဝသ ဘောလုံး ကြီးကို ဝိုင်းဝန်း ကြည့်ရှုနေကြသည်။ ပြန်ကြားရေး အရာရှိက ‘ဒီပစ္စည်းကြီး ဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပန်းကန်ပြားပျံကြီးပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့က ဒီဘောလုံးကြီးကို ဗီဗေးမှာ ရှိတဲ့ လေတပ် စခန်းက လွှတ်တင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သိထားရသမျှ ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အစိုးရဟာ ယူအက်ဖ်အိုတိုင်းကို ကျေနပ်မှု ရှိအောင် ဖြေရှင်းပြန်ခဲ့သလို ကျွန်တော်တို့ဆီကို ဘယ်ပြိုဟ်သားမှ ရောက်ရှိ လာခြင်း မရှိသေးပါဘူး။ တကယ်လို့ အဲဒီလို ကိစ္စမျိုး အတွက် သက်သေ အထောက်အထားတွေ ရရှိလာမယ် ဆိုရင် အဲဒီ အချက်အလက်တွေကို နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတွေ သိအောင် ချက်ချင်း လက်ငင်း အသိပေးဖို့ ဆိုတာ ကျွန်တော် တို့ အစိုးရ မူဝါဒပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လို့ နောက်ထပ် မေးချင်မြန်းချင်တာ များ ရှိခဲ့မယ် ဆိုရင်..’

အခန်း တစ်ဆယ်

ဗာဂျီးနီးယား ပြည်နယ် လန်ဂလီ လေတပ် စခန်းရှိ လေယာဉ်ပျံ ထားရှိသည့် အဆောက်အအုံ အမှတ် ၁၇ ကို အစောင့်အကြပ် ထူထပ်စွာနှင့် ထိန်းသိမ်းထား ရှိသည်။ အပြင်ဘက်တွင် လက်နက်ကိုင် မရိန်း တပ်သား လေးဦးက အဆောက် အအုံ၏ ဥပစာကို စောင့်ကြပ်နေကြပြီး အတွင်းဘက်တွင်မူ ကြည်းတပ်မှ အရာ ရှိကြီး သုံးဦးက တစ်ဦးလျှင် ရှစ်နာရီစီ အလှည့်ကျ တာဝန်ယူ၍ ထိုအဆောက် အအုံ အတွင်းရှိ သော့ခတ်ထားသော အခန်း တစ်ခန်းကို စောင့်ကြပ်နေကြသည်။ ထိုအရာရှိများက သူတို့သည် မည်သည့် ပစ္စည်းကို စောင့်ကြပ်နေကြကြောင်း

မသိရှာကြပါ။ အတွင်းဘက်၌ အလုပ် လုပ်နေကြသော သိပ္ပံပညာရှင်များနှင့် ဆရာဝန်များ အပြင် ထိုအခန်းထဲသို့ ဧည့်သည် သုံးဦးသာ ဝင်ခွင့်ပြုထားသည်။

စတုတ္ထမြောက် ဧည့်သည်မှာ ယခု ရောက်ရှိလာလေပြီ။ သူ့ကို လုံခြုံရေး အတွက် တာဝန် ယူထားသော ဗိုလ်မှူးချုပ် ပက်တန်က နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့ရဲ့ တိရစ္ဆာန်ရုံက ကြိုဆိုပါတယ်’

‘ကျုပ်ကလည်း ဒီကို လာချင်နေတာပါ’

‘ခင်ဗျား စိတ်မပျက်စေရပါဘူးဗျာ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ဒီဘက်က ကြွပါ’

သော့ခတ်၍ ပိတ်ထားသော အခန်း တံခါး ရှေ့တွင် လူတစ်ကိုယ်လုံးကို လုံခြုံအောင် ဝတ်ဆင်နိုင်သော ပိုးသတ်ထားသည့် အဖြူရောင် ဝတ်စုံ လေးစုံ တင်ထားသော စင်တစ်ခု ရှိသည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်က မေတ္တာရပ်ခံလိုက်၏။ ‘ကျေးဇူးပြုပြီး အဲဒါကို ယူဝတ်ပေးပါဗျာ’

‘ရပါတယ်ဗျာ’ ဂျေးနပ်စ်က ထိုဝတ်စုံ တစ်စုံကို ဝတ်ဆင်လိုက်၏။ မှန် မျက်နှာဖုံး နောက်ဘက်၌ ရှိသော သူ့မျက်နှာကိုသာ မြင်ရတော့သည်။ သူက သူ့ရှူးဖိနပ်ပေါ်သို့ အဖြူရောင် ကွင်းထိုး ဖိနပ်ကြီးများကို ဝတ်ဆင်လိုက်ရာ ဗိုလ်မှူးချုပ်က သူ့ကို ပိတ်ထားသည့် တံခါးပေါက်ဆီသို့ ခေါ်သွားတော့သည်။ မရိန်း တပ်သားက ဘေးဖယ်ပေးလိုက်သဖြင့် ဗိုလ်မှူးချုပ်က တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ‘အထဲမှာ ခင်ဗျ’

ဂျေးနပ်စ်သည် အတွင်းဘက်သို့ ဝင်သွားပြီး လှည့်ပတ် ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအခန်း၏ အလယ်ကောင်တွင် အာကာသယာဉ် ရှိနေသည်။ တစ်ဖက်၌ ရှိသော ခွဲစိတ် ကုသသည့် အဖြူရောင် ခွဲစိတ်စင် နှစ်ခုပေါ်တွင် ဂြိုဟ်သား နှစ်ယောက်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်များ ရှိနေကြသည်။ ရောဂါဗေဒ ဆရာဝန် တစ်ဦးက ဂြိုဟ်သား တစ်ဦး၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ခွဲစိတ်၍ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုနေသည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ် ပက်တန်က ဧည့်သည် ဖြစ်သူအား အာကာသယာဉ် အကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ‘ကျုပ်တို့ဆီမှာ ခုရှိနေတာကတော့ ကင်းထောက်ယာဉ်လို့ ယူဆရတဲ့ ပစ္စည်းပါပဲ။ ဒီကင်းထောက်ယာဉ်ဟာ မိခင် ယာဉ်ကြီးနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်း တစ်နည်းနည်း ရှိလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်တို့ ယူဆပါတယ်’

သူတို့ နှစ်ယောက်သည် စေ့စေ့စပ်စပ် လေ့လာရန် အာကာသယာဉ် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လိုက်ကြသည်။ ထိုအာကာသယာဉ်၏ အချင်းမှာ ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် ၃၅ ပေခန့် ရှိသည်။ အတွင်းဘက်ကို ပုလဲလုံး ပုံသဏ္ဍာန် ပုံဖော်ထားပြီး

mgyoe.com

နောက်သို့ လှန်ချနိုင်သော ထိုင်ခုံများနှင့် တူသည့် ခုံရှည် သုံးခု ရှိနေသည်။ နံရံများပေါ်တွင် တုန်ခါနေသော သတ္တုပြား အဝိုင်းများ အပြည့်အနှက် ရှိနေကြသည်။

‘ကျုပ်တို့ အနေနှင့် ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားကြည့်လို့ မရတာတွေ အများကြီး ရှိနေပါသေးတယ်’ ဗိုလ်မှူးချုပ် ပက်တန်က ဝန်ခံလိုက်သည်။ ‘ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ သိထားရသမျှကလည်း အံ့ဩစရာတွေချည်းပါပဲ’ သူက တသီတတန်းကြီး ရှိနေသော ပစ္စည်းများကို လက်ညှိုး ထိုးပြလိုက်သည်။ ‘အဲဒါကတော့ မြင်ကွင်းကျယ် ကြည့်ရှုရေး စနစ်၊ ပြီးတော့လည်း အသံကို တုပပြီး ပြောနိုင်စွမ်း ရှိတဲ့ ဆက်သွယ်ရေး စနစ်၊ လေကြောင်း လမ်းပြ စနစ်ကိုတော့ လုံးဝ ဉာဏ်မမီသေးပါဘူး၊ လျှပ်စစ် သံလိုက် လှုပ်ရှားနှုန်းပေါ်မှာ အခြေခံထားတာလို့ ယူဆပါတယ်’

ဂျေးနပ်စ်က မေးလိုက်၏။ ‘အာကာသယာဉ်ပေါ်မှာ လက်နက်တွေ ဘာတွေ ပါလာသေးသလား’

ဗိုလ်မှူးချုပ် ပက်တန်က စိတ်ရှုပ်ဟန်ဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ကို ဖြန့်ပြလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တို့ အနေနှင့် အတိအကျ မပြောတတ်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ နားမလည်တဲ့ အမာထည် ပစ္စည်းတွေ အများကြီး ရှိနေတယ်’

‘စွမ်းအင် ရရှိရေး အခြေခံက ဘာလဲ’

‘ကျုပ်တို့ အကောင်းဆုံး စဉ်းစားလို့ ရတာကတော့ သူတို့က မိုနိုအက်တွန်မစ် ဟိုက်ဒရိုဂျင်ကို သုံးစွဲပြီး စွန့်ပစ် ပစ္စည်း အနေနှင့် ရေပြန်ဖြစ်လာမယ်၊ စွမ်းအင် အမြဲတမ်း ရနေအောင်ကတော့ အဲဒီ ရေကို ဟိုက်ဒရိုဂျင် ဖြစ်လာအောင် စဉ်ဆက်မပြတ် ပြန်လုပ်တယ်လို့ ထင်တာပဲ၊ အဲဒီလို စွမ်းအင်ကို စဉ်ဆက်မပြတ် ရနေမယ် ဆိုရင် ဂြိုဟ်တွေ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု အကြားကို လွယ်လွယ်ကူကူ သွားလာ ကူးသန်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်၊ ဟောဒီမှာ ရှိတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ဖော်ထုတ်ဖို့ ဆိုတာကတော့ ကျုပ်တို့ အနေနှင့် နှစ်ပေါင်း များစွာ အချိန် ယူရလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့လည်း ဦးနှောက် ခြောက်စရာ ကိစ္စ တစ်ခု ရှိနေသေးတယ်၊ ဂြိုဟ်သား နှစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေဟာ ခုံရှည်ကြီးတွေ အပေါ်မှာ ခါးပတ်နှင့် ပတ်ထားပြီးသား ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တတိယမြောက် ခုံရှည်ပေါ်မှာ ချိုင့်ကြီး ထင်နေတဲ့ အရာတွေ အရ အဲဒီ ခုံပေါ်မှာလည်း လူပါလာလိမ့်မယ်လို့ ယူဆရတယ်’

ဂျေးနပ်စ်က ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြောလိုက်၏။ ‘ခင်ဗျားက တစ်ယောက်
ယောက် ပျောက်နေတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား’

‘အဲဒီလို ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေတယ် ခင်ဗျ’

ဂျေးနပ်စ် မျက်မှောင် ကုတ်ရင်း အတန်ကြာအောင် ဆက်မတ်တတ် ရပ်
နေသည်။ ‘ကဲ ကျုပ်တို့ဆီ ကျူးကျော် ဝင်ရောက်လာသူတွေကို ကြည့်ကြရ
အောင်’

သူတို့သည် ဂြိုဟ်သား နှစ်ယောက် ရှိနေသော ခွဲစိတ်စင် နှစ်လုံးဆီသို့
လျှောက်သွားကြသည်။

ဂျေးနပ်စ်က မတ်တတ် ရပ်ရင်း ထူးဆန်းသော ထိုနှစ်ခုကို ငေးစိုက်နေ
သည်။ လူသားများနှင့် မတူ အလွန် ကွဲပြား ခြားနားသော ဤသတ္တဝါများသည်
အာရုံဖြင့် ခံစား၍ သိနိုင်စွမ်း ရှိနေကြခြင်းမှာ အလွန် ထူးဆန်းလှပေသည်။
ဂြိုဟ်သားများ၏ နဖူးများမှာ တွေးထင်ထားသည်ထက် ပိုမို ကြီးမားနေသည်။
ထိုသတ္တဝါများ၏ ဦးခေါင်းတွင် လုံးဝ ဆံပင် မရှိသလို မျက်ခွံနှင့် မျက်ခုံး
မွှေးများလည်း မရှိကြပါ။ မျက်လုံးများကမူ ပင်ပေါင် ဘောလုံးများနှင့် တူ
နေသည်။

သူတို့ ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် ခွဲစိတ် စစ်ဆေးမှု ပြုနေသော ဆရာဝန်က
မော့ကြည့်လိုက်၏။

ဆရာဝန်က ‘သိပ်စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတာပဲ၊ ဂြိုဟ်သား တစ်ယောက်ရဲ့
လက်တစ်ဖက်ဟာ ပြတ်ထွက်သွားတယ်၊ သွေးစသွေးနုကို ရှာမတွေ့ရဘူး၊ ဒါ
ပေမဲ့ အစိမ်းရောင် အရည်တွေ ရှိနေတဲ့ အကြောတွေကိုတော့ တွေ့ရတယ်၊
အဲဒီ အစိမ်းရောင် အရည် တော်တော် ခပ်များများဟာ စီးထွက်သွားကြပြီ’

‘အစိမ်းရောင် အရည်တွေ၊ ဟုတ်လား’ ဂျေးနပ်စ်က မေးလိုက်၏။

‘ဟုတ်ပါတယ်’ ဆရာဝန် တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်သွားသည်။ ‘ကျွန်တော်တို့
အထင်ကတော့ ဒီသတ္တဝါတွေဟာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေရဲ့ ပုံစံ တစ်မျိုးပဲလို့
ယူဆပါတယ်’

‘စဉ်းစား တွေးခေါ်နိုင်တဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်လား၊ ခင်ဗျားက လေးလေး
နက်နက် ပြောနေတာလား’

‘ဟောဒါကို စောင့်ကြည့်ပေါ့ဗျာ’ ဆရာဝန်က ရေဖျန်းသည့် ရေပုံး တစ်ခု
ကို မယူလိုက်ပြီးနောက် လက်တစ်ဖက် မရှိတော့သော ဂြိုဟ်သားပေါ်သို့ ရေ
နှင့် ဖျန်းပေးလိုက်သည်။

ခေတ္တမျှ ဘာမှ ဖြစ်မလာပါ။

ထို့နောက် ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် လက်တစ်ဖက်ထိပ်၌ အစိမ်းရောင် အရည်များ ပန်းထွက်လာပြီးနောက် လက်တစ်ဖက် ဖြစ်ပေါ်စ ပြုလာတော့သည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ငေးကြည့်ရင်း သွေးပျက်သွားကြသည်။

‘ဘုရား ဘုရား၊ ဒီသတ္တဝါတွေဟာ အသေတွေလား၊ အရှင်တွေလား’

‘အဲဒါကတော့ စိတ်ဝင်စားစရာ မေးခွန်းပါပဲ၊ ဒီပုံသဏ္ဍာန် နှစ်ခုဟာ လူသားတွေရဲ့ စံနှင့် ပြောရမယ် ဆိုရင် အသက် မရှိတော့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ဟာ သေခြင်း ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ဖော်ပြချက်နှင့်တော့ မကိုက်ညီပြန်ဘူး၊ သူတို့ဟာ မြဲနေတယ်လို့ ပြောရပါလိမ့်မယ်’

ဂျေးနပ်စ်သည် အသစ် ဖြစ်ပေါ်လာနေသော လက်ကို ငေးစိုက် ကြည့်နေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

‘အပင် တော်တော်များများဟာ အသိဉာဏ် အမျိုးမျိုး ရှိကြောင်း ပြသကြပါတယ်’

‘အသိဉာဏ်၊ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ တချို့ အပင်တွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်ဖို့ အတွက် အသွင် သဏ္ဍာန်ကို ပြောင်းလဲပစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ခုလောလော ဆယ်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့က အပင်တွေရဲ့ အသက်ဇီဝနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အံ့ဩစရာ စမ်းသပ်မှု အချို့ကို ပြုလုပ်နေကြပါတယ်’

ဂျေးနပ်စ်က ပြောလိုက်သည်။ ‘ကျုပ် အဲဒီ စမ်းသပ်မှုတွေကို ကြည့်ချင်တယ်’

‘ရပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာနှင့် စီစဉ်ပေးပါ့မယ်’

အပင်များကို သုတေသန ပြုလုပ်နေသော အဆောက်အအုံ ဓာတ်ခွဲခန်းကြီးသည် ဝါရှင်တန် ဒီစီ၏ အပြင်ဘက် မိုင် ၃၀ ဝေးသော နေရာရှိ အစိုးရ အဆောက်အအုံများ ရှိရာ ခြံဝင်းကြီး အတွင်း၌ တည်ရှိသည်။

အဆိုပါ အဆောက်အအုံ၏ နံရံပေါ်တွင်-

သကြားပင်နှင့် ဋုရင်ကောက်ပင်များ ယခု အချိန် အထိ ပျက်စီးခြင်း မရှိသေးပါ။ သို့တိုင်အောင် ၎င်းတို့သည် အာရုံကို ခံစားတတ်လာကြသည့်

အခါ ၎င်းတို့ကလည်း ဆဲရေးမည်၊ ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်မှာ သေချာလှပေသည်။

ရပ်ဖ် ဝေါလ်ဒို အီမာဆန်
သဘာဝ-၁၈၃၆

ဆိုသော စာသားများကို ရေးသား ချိတ်ဆွဲထားပေသည်။

အဆိုပါ လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုလုံး၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်သော ပရော်ဖက်ဆာ ရက်ချ်မန်သည် သူ့လုပ်ငန်း အတွက် အလွန် အလွန် စိတ်အား ထက်သန်သူ ဖြစ်သည်။

‘အပင်တွေမှာ တွေးတောနိုင်တဲ့ အရည်အချင်း ရှိတယ် ဆိုတာကို ပထမ ဦးဆုံး တွေးတောမိတာကတော့ ချားလ်စ် ဒါဝင် ဖြစ်ပါတယ်။ လူသာ ဘားဘင့်ခံ ကတော့ အဲဒါကို လက်ခံပြီး အပင်တွေနှင့် အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်’

‘အဲဒါ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ခင်ဗျား တကယ် ယုံကြည်သလား’

‘ဖြစ်တယ် ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိကြပါတယ်။ ဂျော့ချ် ဝါရှင်တန် ကာဗာ ဆိုတဲ့ လူမည်း အမျိုးသား စိုက်ပျိုးရေး ဓာတုဗေဒ ပညာရှင်ဟာ အပင်တွေနှင့် ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံခဲ့တဲ့ အတွက် အပင်တွေက သူ့ကို မျိုးသစ်ပေါင်း မြောက် မြားစွာ ထုတ်လုပ်ပေးခဲ့ကြပါတယ်။ ကျုပ်က ပန်းပွင့် တစ်ပွင့်ကို လက်နှင့် ထိလိုက်ရင် ကျုပ်ဟာ အဆုံးအစ မရှိမှုကို လက်နှင့် ထိတွေ့လိုက်တာပဲ ဖြစ် တယ်။ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ လူသားတွေ ဖြစ်ပေါ်မလာခင် ကတည်းက ပန်းပွင့်တွေ ရှိနေခဲ့ကြတယ်။ လူသားတွေ ကွယ်ပျောက်သွားပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာလည်း ပန်း ပွင့်တွေဟာ နှစ်ပေါင်း သန်းပေါင်း များစွာ ကြာအောင် ဆက်ရှိနေဦးမှာပဲလို့ ကာဗာက ပြောခဲ့တယ်’

ဂျေးနပ်စ်သည် သူ ရောက်ရှိနေသော အလွန် ကြီးမားသည့် အပင် သုတေ သန ပြုရာ အဆောက်အအုံ အတွင်းဘက်ကို လျှောက်ကြည့်နေသည်။ ထို အဆောက်အအုံထဲတွင် အခြား နိုင်ငံခြားမှ ပန်းပွင့်ပေါင်း များစွာသည် သက်တံ ကြီး ပေါ်နေသကဲ့သို့ပင်တည်း။ မွှေးရနံ့ ပေါင်းစုံ၏ အမွှေးနံ့များကလည်း စူးရှ ပြင်းထန်လွန်းလှသည်။

‘ဟောဒီ အခန်းထဲမှာ ရှိရှိသမျှ အပင်တွေဟာ အသက် ရှိကြတယ် ခင် ဗျ’ ပရော်ဖက်ဆာ ရက်ချ်မန်က ပြောလိုက်သည်။ ‘ဟောဒီ အပင်တွေဟာ တိရစ္ဆာန်တွေလိုပဲ ချစ်တတ်တယ်၊ မုန်းတတ်တယ်၊ နာကျင်တဲ့ ဝေဒနာ၊ စိတ်

mgyoe.com

လှုပ်ရှားမှုတွေကို ခံစားတတ်ကြပါတယ်။ အပင်တွေဟာ အသံနေ အသံထား ပေါ်မှာ မူတည်ပြီး တုံ့ပြန်တတ်တယ် ဆိုတာကို ဆာ ဂျဝါးဒစ် ချန်ဒရာဘိဝံက သက်သေ ပြခဲ့ပါတယ်’

ဂျေးနပ်စ်က မေးလိုက်၏။ ‘အဲဒါမျိုးကို ဘယ်လို လုပ်ပြီး သက်သေ ပြနိုင်သလဲ’

‘ကျုပ်က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနှင့် လက်တွေ့ ပြသပါမယ်’

ပရော်ဖက်ဆာ ရက်ချ်မန်သည် သစ်ပင်များနှင့် ပြည့်နှက်နေသော စားပွဲ တစ်လုံးဆီသို့ လျှောက်သွားတော့သည်။ ထိုစားပွဲ နံဘေးတွင် ပိုလီဂရပ်စ် စက်တစ်လုံး ရှိနေသည်။

ရက်ချ်မန်သည် အီလက်ထရတ် တစ်ခုကို ကောက်ယူလိုက်ပြီးနောက် အပင် တစ်ပင်တွင် ညှပ်ထားလိုက်သည်။ ပိုလီဂရပ်စ် စက်ပေါ်မှ မြားတံလေး သည် ငြိမ်သက်နေသည်။

‘စောင့်ကြည့်နော်’ ဟု သူက ပြောလိုက်၏။

ပရော်ဖက်ဆာ ရက်ချ်မန်သည် အပင်နားသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး တိုးတိုး ကလေး ပြောလိုက်သည်။ ‘မင်းဟာ သိပ်လှတာပဲလို့ ငါ ထင်တယ်။ မင်းဟာ ဒီမှာ ရှိနေတဲ့ သစ်ပင်တွေ အားလုံးထက် ပိုပြီး လှနေတယ်ကွ’

ဒိုင်ခွက်ပေါ်မှ မြားတံကလေး အနည်းငယ် ရွေ့သွားသည်ကို ဂျေးနပ်စ် က စောင့်ကြည့်နေသည်။

ဖြန်းခနဲ ဆိုသလို ပရော်ဖက်ဆာ ရက်ချ်မန်က အပင်ကို တအားကုန် အော်ဟစ် ပြောဆိုလိုက်ပြန်၏။ ‘မင်းဟာ သိပ်အရပ်ဆိုးတယ်။ မင်း သေရ တော့မယ်။ ငါ ပြောတာကို ကြားရရဲ့လား။ မင်း သေရတော့မယ်’

မြားတံကလေးသည် လှုပ်ရှားစ ပြုလာပြီးနောက် အပေါ်ဘက်သို့ ဒိုင်းခနဲ ဆောင့်တက်သွားလေ၏။

‘မြတ်စွာဘုရား၊ ကျုပ်တော့ မယုံနိုင်လောက်အောင်ဘဲ’ ဂျေးနပ်စ်က ပြောလိုက်မိခြင်း ဖြစ်သည်။

ရက်ချ်မန်က ပြောလိုက်၏။ ‘ခင်ဗျား အခု မြင်တွေ့ရတာဟာ လူတွေ အဖို့ စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်လိုက်တာနှင့် အလားသဏ္ဍာန် တူတယ်။ မဂ္ဂဇင်း တွေထဲမှာ ဒီစမ်းသပ်ချက်တွေနှင့် ပတ်သက်တဲ့ ဆောင်းပါးတွေကို ထည့်သွင်း ဖော်ပြပြီးပါပြီ။ စိတ်ဝင်စားဖို့ အကောင်းဆုံးကတော့ ကျောင်းသား ခြောက် ယောက် ပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ မျက်မမြင် စမ်းသပ်နည်းပဲ။ အဲဒီ ကျောင်းသား ခြောက်

mgyoe.com

ယောက်ထဲက ကျန်တဲ့ ကျောင်းသားတွေကို အသိမပေးဘဲ ကျောင်းသား တစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်လိုက်တယ်။ အဲဒီ ကျောင်းသားကို အပင် နှစ်ပင်နှင့် အတူ အခန်းထဲကို ဝင်သွားခိုင်းလိုက်တယ်။ အပင် တစ်ပင်ကို ပိုလီဂရပ်ဖ် စက်နှင့် ဆက်သွယ်ထားတယ်။ အခန်းထဲ ရောက်တဲ့ အခါကျတော့ ကျန်အပင် တစ်ပင်ကို ကြေမ္မသွားအောင် ဖျက်ဆီးခိုင်းတယ်။ နောက်ပိုင်းကျတော့ အခန်းထဲကို ကျောင်းသား တစ်ယောက်စီ ဝင်ခိုင်းလိုက်ပြီး အပင်တွေ အနားက ဖြတ်လျှောက်သွားစေခဲ့တယ်။ အပြစ် မရှိတဲ့ ကျောင်းသားတွေ ဝင်သွားတဲ့ အချိန်မှာ ပိုလီဂရပ်ဖ်မှာ ဘာမှ မပြဘူး။ အပြစ် ရှိတဲ့ ကျောင်းသား အခန်းထဲကို ဝင်လာတာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပိုလီဂရပ်ဖ်ပေါ်က မြားတံကလေးဟာ ဒိုင်းခနဲ ဆောင့်တက်သွားတော့တာပဲ။

‘မယုံကြည်နိုင်စရာဘဲဗျာ’

‘ဒါပေမဲ့ ဟုတ်ကို ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ပြီးတော့လည်း အပင်တွေဟာ ကွဲပြား ခြားနားတဲ့ တေးဂီတသံတွေကို တုံ့ပြန်တတ်ကြောင်းကိုလည်း သိထားရပါတယ်’

‘ကွဲပြား ခြားနားတဲ့ တေးဂီတသံ၊ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ သူတို့က ဒင်ဗာမှာ ရှိတဲ့ တင်ပယ်ဘူးရယ် ကောလိပ်မှာ အင်မတန် ကျန်းမာ သန်စွမ်းတဲ့ ပန်းပွင့်တွေကို မှန်သေတ္တာ သုံးလုံးထဲမှာ သီးခြားစီ ထားရှိပြီး စမ်းသပ်ခဲ့ကြတယ်။ အင်မတန် ပြင်းထန် စူးရှတဲ့ အက်စစ်ရော့ခ် တေးဂီတကို မှန်သေတ္တာ တစ်လုံးနှင့် ဆက်ပေးထားတယ်။ အရှေ့တိုင်းက သာယာ ညင်းပျောင်းတဲ့ အိန္ဒိယ တေးဂီတသံကိုတော့ ဒုတိယ မှန်သေတ္တာနှင့် ဆက်သွယ်ထားတယ်။ ကျန်မှန်သေတ္တာကိုတော့ ဘာတေးဂီတနှင့်မှ ဆက်သွယ်မထားဘူး။ စိဘီအက်စ် ရုပ်မြင်သံကြား ဌာနရဲ့ ကင်မရာ အဖွဲ့က အဲဒီ စမ်းသပ်မှုကို ရိုက်ကူး မှတ်တမ်းတင်ထားတယ်။ ရက်သတ္တ နှစ်ပတ် ကြာတဲ့ အခါကျတော့ ရော့ခ် တေးဂီတနှင့် ဆက်သွယ်ထားတဲ့ ပန်းပွင့်တွေဟာ သေကုန်ကြတယ်။ တေးဂီတနှင့် ဆက်သွယ်မထားတဲ့ ပန်းပွင့်တွေကျတော့ သာမန်ထုံးစံအတိုင်း ဖူးပွင့်လာကြတယ်။ အင်မတန် ငြိမ့်ညောင်း သာယာတဲ့ အိန္ဒိယ တေးဂီတသံကို နားထောင်ရတဲ့ ပန်းပွင့်တွေကတော့ အလွန် ထူးခြား လှပစွာ ဖူးပွင့်လာကြတဲ့ အပြင် ရိုးတံတွေက တေးဂီတသံ လာရာဘက်ကို ဦးတည်ပြီး ရှည်ထွက်လာတာကို တွေ့ကြရတယ်။ ဝေါလ်တာ ကရွန်ကိုက်က ဒီစမ်းသပ်ချက်ကို သူ့သတင်း အစီအစဉ် ကဏ္ဍမှာ ထုတ်လွှင့် ပြသခဲ့တယ်။ အဲဒါကို

ပြန်စစ်ဆေးချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် အောက်တိုဘာ ၂၆ ရက် နေ့က လွင့်ထုတ်ခဲ့တာပါ’

‘အပင်တွေမှာ အသိဉာဏ် ရှိတယ်လို့ ခင်ဗျားက ပြောနေတာလား?’

‘သူတို့ဟာ အသက် ရှုကြတယ်၊ အစာ စားသောက်ကြတယ်၊ မျိုးပွားကြ တယ်၊ သူတို့ဟာ ဝေဒနာကို ခံစားနိုင်စွမ်း ရှိကြတယ်၊ သူတို့ဟာ ရန်သူကို ခုခံ ကာကွယ်ဖို့ အကာအကွယ်တွေကို အသုံးပြုနိုင်စွမ်း ရှိကြတယ်၊ ဥပမာ ပြရမယ် ဆိုရင် အချို့ သစ်ပင်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ ပြိုင်ဘက် အပင်တွေကို အား မပေးတဲ့ အနေနှင့် အပင် ပတ်ပတ်လည်မှာ ရှိတဲ့ မြေကြီးတွေကို အဆိပ်ခတ် တဲ့ အနေနှင့် တာပင်းနှင့် ကြံဖျန်းထားလေ့ ရှိတယ်၊ တချို့ အပင်တွေကတော့ ပိုးမွှားတွေ အဖို့ စားသုံးလို့ မဖြစ်နိုင်အောင် အယ်ကာလွိုက်တွေကို ထုတ်လုပ် ထားလေ့ ရှိတယ်၊ အပင်တွေဟာ ဖာရီမုန်း (Pheromones) ဆိုတဲ့ ဓာတုဗေဒ ပစ္စည်း တစ်မျိုးနှင့် တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် ဆက်သွယ်လေ့ ရှိကြောင်း ကျုပ်တို့ သက်သေ ပြနိုင်ခဲ့ကြတယ်’

‘ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါကိုတော့ ကျုပ် ကြားဖူးတယ်’ ဂျေးနပ်စ်က ပြော လိုက်သည်။

‘တချို့ သစ်ပင်တွေကတော့ အသားစား သစ်ပင်တွေ ဖြစ်ကြတယ်၊ ဥပမာ ပြရရင် ဗီးနပ်စ် ယင်ကောင် ထောင်ချောက် အပင်ပဲ၊ သစ်ခွပန်း အချို့ဟာ ပျားကောင် အဖိုတွေကို သွေးဆောင်တဲ့ အနေနှင့် အမြင်မှာသာမက အနံ့မှာပါ ပျားမရဲ့ အနံ့နှင့် တူနေကြတယ်၊ တချို့ သစ်ခွပန်းပွင့်တွေကတော့ သူတို့ဆီ ကို နကျယ်ကောင် အဖိုတွေက လာပြီး ဝတ်မှုန်တွေကို သယ်ဆောင်သွားအောင် နကျယ်ကောင် အမတွေနှင့် တူနေတတ်ကြတယ်၊ တချို့ သစ်ခွပန်းတွေကတော့ အနီးအနားမှာ ရှိတဲ့ ကယ်ရီယွန် ယင်ကောင်တွေ သူတို့ဆီ ရောက်လာအောင် အမဲသားပုပ် အနံ့မျိုး ပေါ်ထွက်နေတတ်ကြတယ်’

ဂျေးနပ်စ်က စကားလုံးတိုင်းကို အာရုံစိုက်၍ နားထောင်နေသည်။

‘အမျိုးသမီးရဲ့ ပန်းရောင် ခြေညှပ် ဖိနပ် ဆိုတဲ့ သစ်ခွပန်းကတော့ ပျား တစ်ကောင် လာနားခဲ့ရင် အပေါ်ဘက်က ပွင့်ဖတ်က အုပ်ဆိုင်းပြီး ဖမ်းထား လိုက်တယ်၊ သူ ပြန်ထွက်နိုင်တဲ့ တစ်ခုတည်းသော လမ်းပေါက်ကတော့ နောက် ဘက်က ပြန်ထွက်ဖို့ပဲ၊ ပျားကောင်က လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း အတွက် ရုန်းကန် ရင်း သူနှင့် အတူ ဝတ်မှုန်တွေ ပါသွားတော့တယ်၊ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အရှေ့မြောက် ဒေသမှာ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု စရိုက် လက္ခဏာချင်း မတူတဲ့ ပန်း

ပင်ပေါင်း အမျိုး ငါးထောင်လောက် ရှိတယ်၊ အဲဒီ သက်ရှိ အပင်တွေမှာ အသိဉာဏ် ရှိတယ် ဆိုတာကို ကျုပ်တို့က ထပ်တလဲလဲ သက်သေ ပြနိုင်ခဲ့ကြ ပါတယ်’

ဂျေးနပ်စ်ကမူ ‘ပျောက်နေသော ဂြိုဟ်သား တစ်ယောက်ကတော့ တစ် နေရာရာမှာ ရှိနေပြီ’ ဟု တွေးနေမိသည်။

အခန်း တစ်ဆယ့်တစ်

တတိယနေ့

ဘန်းမြို့၊ အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့။

ဘန်းမြို့သည် ရောဘတ်၏ ဖေးဘရိတ်မြို့ တစ်မြို့ ဖြစ်သည်။ အလွန် ချစ်စရာ ကောင်းသော အထိမ်းအမှတ် ရုပ်တုများ၊ ကျောက်တုံးများနှင့် ဆောက်ထား သည့် ၁၈ ရာစုမှ အလွန် လှပသော အဆောက်အအုံများ ပြည့်နှက်နေသော အလွန် ကျက်သရေ ရှိသည့် မြို့ဖြစ်သည်။ ဘန်းမြို့သည် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ၏ မြို့တော် ဖြစ်ပြီး အလွန် စီးပွား ဖြစ်ထွန်းသည့် မြို့တစ်မြို့လည်း ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့လည်း ဘတ်စ်ကားများကို အစိမ်းရောင် သုတ်ထားခြင်းမှာ ငွေစက္ကူ၏ အရောင်နှင့် ဆက်စပ်မှု ရှိနေလေရောသလားဟု ရောဘတ်က တွေးနေမိသည်။ ဘန်းမြို့တော်သူ မြို့တော်သားများမှာ ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံရှိ အခြား ဒေသများမှ ပုဂ္ဂိုလ်များထက် ပို၍ အေးအေးလူလူ ရှိကြသည်။ သူတို့က စကားကို စဉ်းစဉ်း စားစား ပြောလေ့ ရှိကြသည်။ စကား ပြောရာတွင် ပို၍ အေးဆေးပြီး ယေ ဘုယျအားဖြင့် ပို၍ တည်ငြိမ်မှု ရှိကြသည်။

သူသည် ယခင်က ဘန်းမြို့တွင် နေထိုင်၍ ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ၏ လျှို့ဝှက် စုံထောက် အဖွဲ့နှင့် လက်တွဲပြီး အကြိမ်ပေါင်း များစွာ ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသည်။ သူ့ကို ကူညီမည့် မိတ်ဆွေများလည်း ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် သူ့ကို ညွှန်ကြားထားချက်ကလည်း ရှင်းလင်း ပြတ် သားပါ၏။ ဦးနှောက် ခြောက်ဖို့ ကောင်းသော်လည်း ရှင်းလင်း ပြတ်သားလှ ပါသည်။

ရောဘတ် အနေနှင့် ဓာတ်ပုံဆရာ၏ မော်တော်ကားကို လာဆွဲပေးခဲ့သော မော်တော်ကား စက်ပြင်သည့် အလုပ်ရုံကို သိရှိနိုင်အောင် တယ်လီဖုန်း ၁၅ ကြိမ် ဆက်သွယ်ခဲ့ရသည်။ ထိုစက်ပြင် အလုပ်ရုံမှာ ဖရိုင်ဘိုစ် စထရက်ဆီး ပေါ်တွင် တည်ရှိသော လုပ်ငန်းငယ်ကလေး တစ်ခု ဖြစ်ပြီး စက်ပြင်ဆရာ ဖရစ် မန်ဒယ် ကိုယ်တိုင် ပိုင်ရှင် ဖြစ်နေသည်။ မန်ဒယ်သည် အသက် လေး ဆယ် နီးပါး ရှိသူ ဖြစ်ပြီး ရိုးကြီးဂေါင်ဂင်နှင့် ဘီယာဗိုက် အကြီးကြီး ရှိနေ သူ ဖြစ်သည်။ ရောဘတ် ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် သူသည် အမဲဆီ ထိုးသော ကျင်းထဲ၌ အလုပ် လုပ်နေခိုက် ဖြစ်သည်။

ရောဘတ်က အော်ပြောလိုက်၏။ ‘မင်္ဂလာ ရှိသော မွန်းလွဲပိုင်းပါ’
မန်ဒယ်က မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ‘ကျုပ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲဗျို့’
‘ခင်ဗျား တနင်္ဂနွေနေ့တုန်းက ဆွဲယူလာတဲ့ မော်တော်ကားကို ကျုပ် စိတ်ဝင်စားလို့’

‘ကျုပ် ဒီဟာကလေး ပြီးအောင် တစ်မိနစ်လောက်တော့ စောင့်ပါဗျာ’
နောက်ထပ် ဆယ်မိနစ် ကြာသော အခါ မန်ဒယ်သည် ကျင်းထဲမှ တက် လာပြီးနောက် ဆီများ ပေကျဲနေသော သူ့လက်ကို ညစ်ပတ်နေသော အဝတ် စုတ်နှင့် သုတ်လိုက်သည်။

‘ဒီကနေ့ မနက် တယ်လီဖုန်း ဆက်တဲ့ လူဟာ ခင်ဗျားပဲ၊ အဲဒီလို ဆွဲ ယူလာတဲ့ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်က ကန့်ကွက်နေလို့လား၊ ကျုပ်မှာ ဘာတာဝန်မှ မရှိ..’

မန်ဒယ်၏ စကားကို ရောဘတ်က ဖြတ်ပြောလိုက်သည်။
‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဘယ်သူကမှ မကန့်ကွက်ပါဘူး၊ ကျုပ်က လေ့လာ ရေး တစ်ခု ပြုလုပ်နေတာပါ၊ ကျုပ်က အဲဒီ မော်တော်ကား မောင်းတဲ့ လူကို စိတ်ဝင်စားလို့ပါ’

‘ရုံးခန်းထဲကို လာဗျာ’
သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ခပ်ကျဉ်းကျဉ်း ရုံးခန်းကလေးထဲသို့ ဝင်သွား ကြပြီး မန်ဒယ်က ဖိုင်တွဲများ ထည့်ထားသော ဗီရိုကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ‘အရင် တနင်္ဂနွေနေ့လို့ ခင်ဗျား ပြောတယ်နော်’

‘ဟုတ်ပါတယ်’
မန်ဒယ်က ကတ်ပြား တစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်၏။ ‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ဟို ယူအက်ဖ်အို ရှေ့မှာ ကျုပ်တို့ကို ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူခဲ့တဲ့ လူပဲ’

ရာဘတ်၏ လက်ဖဝါးများသည် ချွေးပြန်လာကြသည်။ ‘ခင်ဗျားက ယူအက်ဖ်အိုကို မြင်ခဲ့ရသလား’

‘မြင်ခဲ့ရတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ဖြင့် အသက်ရှူကို မှားသွားတာပဲ’

‘ခင်ဗျားက အဲဒီ ယူအက်ဖ်အိုရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ပြောပြနိုင်ပါသလား’

မန်ဒယ် တုန်လှုပ်သွားသည်။ ‘အဲဒီဟာက အသက် ဝင်နေသလိုပဲ’

‘ဘယ်လို ဘယ်လို’

‘ဒီလိုပါဗျာ၊ အဲဒီ ပစ္စည်း ပတ်ပတ်လည်မှာ အလင်းရောင် တစ်မျိုး ရှိနေတယ်၊ အဲဒါက တစ်ချိန်လုံး အရောင် ပြောင်းနေတယ်၊ အပြာရောင်လို့ ထင်ရတယ်၊ နောက်တော့ စိမ်းသွားတယ်၊ ကျုပ် မပြောတတ်တော့ဘူးဗျာ၊ ပုံဖော်ပြဖို့ အတော် ခက်တယ်၊ ပြီးတော့လည်း အထဲမှာ သတ္တဝါကလေးတွေ ရှိနေကြသေးတယ်၊ လူတွေတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့..’ သူ့စကား ပြတ်တောက်သွားသည်။

‘ဘယ်နှယောက်လဲ’

‘နှစ်ယောက်’

‘သူတို့က အသက် ရှင်နေကြသလား’

‘ကျုပ် အမြင်မှာတော့ သူတို့ သေနေကြပြီ’ သူက နဖူးကို ချွေးသုတ်လိုက်သည်။ ‘ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ယုံကြည်တဲ့ အတွက် ဝမ်းသာပါတယ်၊ ကျုပ်က သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေတွေကို ပြောပြတော့ သူတို့က ဟားပစ်ကြတယ်၊ ကျုပ်မိန်းမကတောင် ကျုပ် အရက် မူးနေလို့လို့ ထင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ် ဘာမြင်ခဲ့သလဲ ဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ်ဗျာ’

ရာဘတ်က ပြောလိုက်၏။ ‘ခင်ဗျား ဆွဲပေးခဲ့တဲ့ ဟိုမော်တော်ကားက’

‘အင်း ရေးနောက်ကားဗျာ၊ အင်ဂျင်ပိုင်တွေ ယိုစီး ထွက်ကျပြီး ဘယ်လာရင်တွေ ပျော်သွားတယ်၊ အဲဒီလို ဆွဲပေးရတဲ့ အတွက် ၁၂၅ ဖရန့် ကျတယ်၊ ကျုပ်က တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ဆိုရင် နှစ်ဆ ယူတယ်’

‘ယာဉ်မောင်းတဲ့ လူက ချက်နှင့် ပေးသလား၊ အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားနှင့် ပေးသလား’

‘ကျုပ်က ချက်လက်မှတ်လည်း မယူဘူး၊ အကြွေး ဝယ်ခွင့် ကတ်ပြားလည်း မယူဘူး၊ သူက ငွေသားနှင့် ပေးချေသွားတယ်’

‘ဆွစ်ဖရန့်နှင့်လား’

‘ပေါင်စတာလင်နှင့်’

‘ခင်ဗျားဟာက သေချာရဲ့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျုပ် မှတ်မိပါတယ်၊ ကျုပ်က ငွေလဲလှယ်တဲ့ နှုန်းကိုတောင် ပြန်စစ်ခဲ့ရသေးတယ်’

‘မစ္စတာ မန်ဒယ်၊ ခင်ဗျားဆီမှာ အဲဒီ မော်တော်ကားရဲ့ လိုင်စင် နံပါတ် ပြားကို မှတ်သားထားပါသလား’

‘ရှိတာပေါ့’ မန်ဒယ်က ပြောလိုက်ပြီး ကတ်ပြားကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။
‘အဲဒီ ကားက အေဗစ် ကုမ္ပဏီက ငှားလာတဲ့ ကား၊ သူက ဂျီနီဗာမှာ ငှားခဲ့ တယ်’

‘ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို လိုင်စင် နံပါတ် ပေးလို့ ရမလား’

‘ရပါတယ်ဗျ’ သူက စာရွက်ကလေး တစ်ရွက်ပေါ်တွင် လိုင်စင် နံပါတ် ကို ရေးချလိုက်သည်။ သူက ရောဘတ်ကို လှမ်းပေးလိုက်၏။ ‘ဒါနှင့် ခုကိစ္စ က ဘာပါလိမ့်၊ ယူအက်ဖ်အိုနှင့် ပတ်သက်နေသလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး’ ရောဘတ်က အင်မတန် ရိုးသား ဖြစ်သော လေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။ သူက ပိုက်ဆံအိတ်ကို ထုတ်ယူပြီး ကတ်ပြား တစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ‘ကျုပ်က အိုင်အေစီ၊ အင်တာနေရှင်နယ် အော်တို ကလပ် ကပါ၊ ကျုပ်တို့ ကုမ္ပဏီက ဆယ်တင်ယာဉ်တွေ အကြောင်း လေ့လာနေပါတယ်’
‘ဪ’

ရောဘတ်သည် စက်ပြင် အလုပ်ရုံထဲမှ ထွက်လာပြီးနောက် မူးတူး ရီဝေ စွာ တွေးတောလိုက်သည်။ ဒါဆိုရင် ငါတို့ လက်ထဲမှာ ယူအက်ဖ်အို တစ်ခု နှင့် သေနေတဲ့ ဂြိုဟ်သား နှစ်ယောက် ရောက်ရှိနေပြီ။ ဒါဖြင့်ရင် ဂျင်နရယ် ဟီးလီးယဒ် သူနှင့် တွေ့စဉ်တုန်းက သူ ရှာဖွေမည့် ပစ္စည်းမှာ ပျက်ကျသော ပန်းကန်ပြားပျံ ဖြစ်ကြောင်း မပြောဘဲ ရောဘတ်ကို အာယံ့ကြောင့် ညာပြော ခဲ့ရလေသနည်း။

ထိုကိစ္စကို ရှင်းပြနိုင်မည့် အချက်မှာ တစ်ချက်သာ ရှိသည်ကို တွေးမိ သောကြောင့် ရောဘတ်သည် ရုတ်တရက် အေးစက်ပြီး တုန်လှုပ်သွားမိတော့ သည်။

အခန်း တစ်ဆယ့်နှစ်

အလွန် ကြီးမားသော မိခင် အာကာသ ယာဉ်ကြီးသည် မည်းနက်နေသော အာကာသထဲတွင် အသံ မထွက်ဘဲ မျောပါ ပျံသန်းနေသည်။ ကမ္ဘာ မြေကြီး၏ လည်ပတ်နှုန်းနှင့် ကိုက်ညီအောင် တစ်နာရီလျှင် မိုင်ပေါင်း ၂၂၀၀၀ နှုန်းနှင့် အတိအကျ ပျံသန်းနေသည် ဖြစ်ရာ နေရာမှ မရွေ့သလို ဖြစ်နေသည်။ အာကာသ ယာဉ်ပေါ်၌ ရှိနေသော ဂြိုဟ်သား ခြောက်ဦးတို့သည် အာကာသယာဉ်၏ နံရံ တစ်ဖက်ကို ဖုံးအုပ်ထားသော သုံးဖက်မြင် ကားချပ်ကြီးကို လေ့လာ ကြည့်ရှုနေကြသည်။ ကမ္ဘာကြီး၏ ဝင်ရိုးပေါ်၌ လည်ပတ်နေစဉ် သူတို့သည် မော်နီတာပေါ်၌ ပေါ်လာသော အောက်ဘက်မှ ဟိုလိုဂရမ် ရုပ်ကြွများကို စောင့်ကြည့်နေကြစဉ် အီလက်ထရွန်းနစ် စပက်ထိုဂရပ်ဖ် စက်ကလည်း ပေါ်ထင်လာသော ပုံရိပ်များ၌ ပါဝင်သော ဓာတုဗေဒ ပစ္စည်းများကို ဓာတ်ခွဲ၍ ပေးနေသည်။ သူတို့သည် မြေသားထု ပတ်ပတ်လည်၌ ရှိသော လေထုထဲ၌ ဖြတ်သန်း၍ ပျံသန်းနေခြင်း ဖြစ်ပြီး ထိုလေထုသည် အလွန် အလွန် ညစ်ညမ်းနေသည်။ အလွန်ကြီးမားသော စက်ရုံကြီးများက မည်းနက်သော မီးခိုးများ၊ အဆိပ် ဓာတ်ငွေ့များနှင့် လေထုကို ညစ်ညမ်းအောင် လုပ်နေကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အညစ်အကြေးများကို မြေထဲတွင် လည်းကောင်း၊ ပင်လယ်ထဲသို့ လည်းကောင်း စွန့်ပစ်နေကြသည်။ တစ်ချိန်သော အခါက ပြာလဲ့နေခဲ့သော်လည်း ယခု အချိန်တွင် ရေနံများနှင့် အညစ်အကြေးများကြောင့် ညို၍ နက်မှောင်နေသော ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာကြီးများကို ဂြိုဟ်သားများက ငုံ့ကြည့်နေကြသည်။

ဩစတြေးလျတိုက်၌ ရှိသော ဂရိတ် ဘယ်ရီယာ သန္တာ ကျောက်တန်းကြီး၏ အရောင်သည် ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေပြီး ငါးများသည် သန်းနှင့် ချီ၍ သေဆုံးနေကြသည်။ အမေရိကန် မိုးများ သစ်တောတွင် ခြောက်သယောင်းနေသော မီးတောင်ဝကြီးပမာ သစ်ပင်များကို ခုတ်လှဲထားသည့် နေရာ၌ ကွက်လပ်ကြီးများ ဖြစ်နေကြသည်။ အာကာသ ယာဉ်ပေါ်၌ ရှိနေသော ပစ္စည်း ကိရိယာ၏ အလို အရ ကမ္ဘာ မြေကြီး၏ အပူရှိန်သည် လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်က သူတို့ လာရောက် လေ့လာစဉ်ကထက် ပိုမို မြင့်တက်နေကြောင်း သိကြရသည်။ ကမ္ဘာ

mgyoe.com

ဂြိုဟ်ပေါ်၌ စစ်ပွဲများ ဆင်နွဲနေကြပြီး အဆိပ် ဓာတ်ငွေ့သစ်များကို လေထုထဲ သို့ ထုတ်လွှင့်နေကြကြောင်း သူတို့ တွေ့မြင်နေကြရသည်။

ဂြိုဟ်သားများသည် စိတ်ချင်း ဆက်သွယ်သည့် နည်းဖြင့် ဆက်သွယ်ကြ သည်။

ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားများနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာမှ မပြောင်းလဲသေးပါ။

သနားစရာပဲ။ သူတို့ဟာ ဘာကိုမှ သင်ခန်းစာ မရကြသေးဘူး။

ငါတို့က သူတို့ကို သင်ကြားပေးရမယ်။

မင်းက အခြား ပုဂ္ဂိုလ်တွေနှင့် ဆက်သွယ်ဖို့ ကြိုးစားသေးသလား။

ဟုတ်ကဲ့။ တစ်ခုခု မှားယွင်းနေပါတယ်။ ပြန်ကြားချက် မရပါ။

မင်းတို့ ဆက်ပြီး ကြိုးစားနေရမယ်။ ငါတို့က ယာဉ်ကို ပြန်တွေ့အောင် ရှာမှ ဖြစ်မယ်။

အာကာသယာဉ်၏ ကမ္ဘာပတ် လမ်းကြောင်း အောက်ဘက် ပေထောင်ပေါင်း များစွာ ဝေးကွာသော နေရာရှိ ကမ္ဘာမြေပေါ်တွင်မူ ရောဘတ်သည် လုံခြုံ စိတ်ချရသော တယ်လီဖုန်း တစ်လုံးနှင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟီးလီးယဒ်ထံ ဆက်သွယ် လိုက်သည်။ သူသည် ချက်ချင်းလိုလိုပင် အဆက်အသွယ် ရရှိသွားသည်။

‘မင်္ဂလာ မွန်းလွဲပိုင်းပါ ကွန်မန်ဒါ၊ မင်း အနေနှင့် ဘာများ သတင်း ပို့ စရာ ရှိနေသလဲ’

ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ၊ ခင်ဗျားဟာ အလွန် လိမ်ညာ ပြောဆိုတတ်တဲ့ မသူ တော်ကြီး ဖြစ်ကြောင်း သတင်း ပို့စရာ ရှိနေပါတယ် ဟု စိတ်ထဲက တွေး လိုက်မိ၏။

‘မိုးလေဝသ ဘောလုံးကြီးနှင့် ပတ်သက်နေပါတယ် ဂျင်နရယ်၊ အဲဒါက ယူအက်ဖ်အို တစ်ခု ဖြစ်လာပုံ ရပါတယ်’ သူက စောင့်နေလိုက်သည်။

‘အေး၊ ငါ သိပါတယ်၊ ခပ်စောစောပိုင်းတုန်းက အရေးကြီးတဲ့ လုံခြုံရေး အကြောင်းပြချက်တွေကြောင့် မင်းကို အစအဆုံး ပြောမပြနိုင်ခဲ့ဘူး’

ဗျူရှိကရက်တွေ့ရဲ့ စကား နှစ်ခွ ပြောနည်းပဲ ဟု သူ တွေးလိုက်သည်။ ခေတ္တ ငြိမ်ကျသွားသည်။ ဂျင်နရယ် ဟီးလီးယဒ်က ပြောလိုက်၏။

‘ငါက မင်းကို အင်မတန် ယုံကြည်လို့ တစ်ခု ပြောပြမယ် ကွန်မန်ဒါ၊ ငါတို့ အစိုးရဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်က ဂြိုဟ်သားတွေနှင့် တစ်ခါ ဆုံတွေ့ခဲ့ရ

ဖူးတယ်၊ သူတို့က ငါတို့ရဲ့ နေတိုး လေတပ် စခန်း တစ်ခုမှာ ဆင်းသက်ခဲ့ကြ
တယ်၊ သူတို့နှင့် ငါတို့ ဆက်သွယ် ပြောဆိုနိုင်စွမ်း ရှိခဲ့ကြတယ်’

ရောဘတ်၏ နှလုံးသည် ပို၍ လျင်မြန်စွာ ခုန်စ ပြုလာသည်။ ‘သူ့..
သူတို့က ဘာပြောသလဲ ခင်ဗျ’

‘သူတို့က ငါတို့ကို ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ ရည်ရွယ်တဲ့ အကြောင်းပဲ’

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်သွားသည်။ ‘ကျွန်တော်တို့ကို ဖျက်ဆီးပစ်မယ်၊
ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ သူတို့က ဒီကမ္ဘာ ပြိုဟ်ကြီးကို အပိုင်စီးပြီး ငါတို့ကို
ကျွန်အဖြစ်နှင့် ခိုင်းစေဖို့ ပြန်လာကြမယ်၊ ငါတို့ အနေနှင့် သူတို့ကို ခုခံ ကာ
ကွယ်နိုင်စွမ်း မရှိဘူးတဲ့၊ အခုထက်ထိတော့ မဖြစ်မြောက်သေးဘူးပေါ့ကွာ၊
ဒါပေမဲ့ ငါတို့က သူတို့ကို တားဆီး ဟန့်တားနိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေကို ရှာ
ဖွေနေကြတယ်၊ အဲဒါကြောင့် ငါတို့ အနေနှင့် အချိန်ကလေး ပိုရအောင် ပြည်သူ
တွေ ချောက်ချောက်ချားချား ဖြစ်မသွားကြစေဖို့ သိပ်ကို အရေးကြီးတယ်၊ ဒါ
ကြောင့် မျက်မြင် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အနေနှင့် သူတို့ မြင်တာ တွေတာတွေကို ဆွေးနွေး
ပြောဆိုခြင်း မပြုကြဖို့ သတိပေးရမယ့် ကိစ္စ ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်
ဆိုတာ မင်းလည်း အခုလောက် ဆိုရင် သဘောပေါက်လောက်ပါပြီ၊ သူတို့နှင့်
ပတ်သက်တဲ့ သတင်း စကားတွေ ပေါက်ကြားကုန်မယ် ဆိုရင် တစ်ကမ္ဘာလုံး
မှာ ဆုံးရှုံး ပျက်စီးမှုတွေ ဖြစ်ကုန်ကြတော့မှာပဲ’

‘လူတွေကို အဆင်သင့် ဖြစ်အောင် ကြိုတင်ပြီး ပြင်ဆင် အသိပေးထား
တာက ပိုမကောင်းပေဘူးလား’

‘ကွန်မန်ဒါ၊ ၁၉၃၈ ခုနှစ်တုန်းက အော်ဆန် ဝဲလ် ဆိုတဲ့ မင်းသား ခပ်
ငယ်ငယ် တစ်ယောက်ဟာ ပြိုဟ်သားတွေ ကမ္ဘာကြီးကို ဝင်ရောက် စီးနင်း
တိုက်ခိုက်ကြောင်း ဇာတ်လမ်း ဆင်ထားတဲ့ ကမ္ဘာကြီးများ၏ စစ်ပွဲ ဆိုတဲ့
ရေဒီယို ဇာတ်လမ်း တစ်ခုကို လွှင့်ထုတ်ခဲ့တယ်၊ မိနစ်ပိုင်း အတွင်းမှာပဲ အမေ
ရိကန်မှာ ရှိတဲ့ မြို့ကြီးပြကြီးတွေမှာ သွေးရူးသွေးတန်းတွေ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်၊
သွေးပျက်နေတဲ့ လူထုဟာ စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်းထဲက လာရောက် တိုက်
ခိုက်သူတွေရဲ့ ရန်က လွတ်မြောက်အောင် ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်၊
တယ်လီဖုန်းလိုင်းတွေ အလုပ် များလွန်းပြီး ခေါ်မရတော့ဘူး၊ လမ်းမကြီးတွေ
ပေါ်မှာလည်း ပိတ်ဆို့မှုတွေ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်၊ လူတွေ သေကုန်ကြတယ်၊
တကယ်ကို ဗရုတ်သုတ်ခတွေ ဖြစ်ပွားခဲ့တယ်၊ မဖြစ်သေးဘူး၊ ငါတို့ အနေနှင့်

mgjoe.com

ဒီကိစ္စ လူသိရှင်ကြား မကြေညာမီ ဂြိုဟ်သားတွေနှင့် ရင်ဆိုင်ဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်ထားဖို့ လိုတယ်။ ငါတို့က အဲဒီ မျက်မြင် သက်သေတွေကို သူတို့ရဲ့ လုံခြုံမှု အတွက် မင်းက ရှာဖွေပေးဖို့ လိုတယ်။ ဒါမှပဲ ငါတို့က ဒီကိစ္စကို နိုင်နိုင် နင်းနင်း ထိန်းချုပ်ထားနိုင်မယ်’

ရောဘတ်က သူ ချွေးပြန်နေကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်’

‘ကောင်းတယ်၊ မင်းအနေနှင့် မျက်မြင် သက်သေ တစ်ယောက်ယောက် နှင့် စကား ပြောဆိုပြီးပြီလို့ ငါ ယူဆတယ်’

‘ကျွန်တော် နှစ်ယောက်ကို တွေ့ပြီးပါပြီ’

‘သူတို့ နာမည်တွေက’

‘ဟန်စ် ဘက်ကာမင်၊ သူကတော့ ခရီးသွား ယာဉ်ကို မောင်းနှင်တဲ့ ယာဉ်မောင်းပါ။ သူက ကက်ဝဲလ်မှာ နေထိုင်ပါတယ်’

‘နောက် ဒုတိယ ပုဂ္ဂိုလ်ကရော’

‘ဖရစ် မန်ဒယ်၊ သူက ဘန်းမြို့မှာ ကိုယ်ပိုင် စက်ပြင် အလုပ်ရုံ ရှိပါတယ်။ သူက တတိယမြောက် ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ မော်တော်ကားကို ဆယ်တင်ယာဉ်နှင့် ဆွဲပေးခဲ့တဲ့ စက်ပြင်ဆရာပါ’

‘အဲဒီ သက်သေရဲ့ နာမည်ကရော’

‘အဲဒါကိုတော့ ခုထိ မသိရသေးပါဘူး။ ကျွန်တော် လိုက်လံ စုံစမ်းနေဆဲ ပါ။ ကျွန်တော်က သူတို့ကို ယူအက်ဖ်အိုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘယ်သူနှင့်မှ မဆွေးနွေးကြဖို့ သွားပြီး ဆွေးနွေးပေးစေချင်ပါသလား’

‘မလုပ်နှင့်၊ မင်းကို ပေးတဲ့ တာဝန်က အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို တွေ့အောင် ရှာပေးဖို့ပဲ။ အဲဒီ နောက်ပိုင်းကျရင် သက်ဆိုင်ရာ အစိုးရတွေက သူတို့နှင့် ဆက်ဆံကြလိမ့်မယ်။ သက်သေ ဘယ်နှယောက် ရှိတယ် ဆိုတာ မင်း သိပြီလား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ခရီးသည် ခုနစ်ယောက်နှင့် ယာဉ်မောင်း တစ်ယောက်၊ ပြီးတော့ မော်တော်ယာဉ် စက်ပြင် တစ်ယောက်နှင့် ဖြတ်မောင်းသွားတဲ့ မော်တော်ကားသမား တစ်ယောက်’

‘မင်းက သူတို့ အားလုံးကို တွေ့အောင် ရှာဖို့ လိုတယ်။ အဲဒါ ပျက်ကျတာကို မြင်လိုက်ရတဲ့ သက်သေ ဆယ်ယောက်စလုံးကို တွေ့အောင် ရှာဖို့ လိုတယ်။ မင်း နားလည်တယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး’

ရောဘတ်က စကားပြောခွက်ကို ပြန်တင်လိုက်၏။ သူ့စိတ်မှာ ချာချာလည်နေသည်။ ယူအက်ဖ်အိုတွေသည် တကယ် အစစ်အမှန်တွေ ဖြစ်နေကြသည်။ ဂြိုဟ်သားတွေက ရန်သူတွေ ဖြစ်နေသည်။ တော်တော် ကြောက်ဖို့ကောင်းသည့် အတွေးပင်တည်း။

ဖြုန်းခနဲ ဆိုသလို ခပ်စောစောပိုင်းက ရောဘတ်၏ စိတ်ထဲ၌ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အတွေး တစ်ခုသည် သူ့ခေါင်းထဲသို့ အလုံးအရင်းနှင့် ပြန်ပေါ်လာပြန်တော့သည်။ ဂျင်နရယ် ဟီးလီးယဒ်က ဤတာဝန်ကို သူ့အား ပေးအပ်ခဲ့ပါ၏။ သို့ရာတွင် သူ့ကို အကုန်အစင် ပြောမပြလိုက်ပါ။ သူတို့က အသိမပေးဘဲ ချန်ထားသော အခြား မည်သည့် ကိစ္စတွေ ရှိနေပါသေးသနည်း။

အေးဗစ် မော်တော်ကား ငှားရမ်းသော ကုမ္ပဏီသည် ဂျီနီဗာ မြို့လယ်ကောင်ရှိ အမှတ် ၄၄ ရူးဒီလောဆန်းနီးတွင် တည်ရှိသည်။ ရောဘတ်သည် ရုံးခန်းထဲသို့ ဝုန်းဝုန်းခိုင်းခိုင်းနှင့် ဝင်ရောက်သွားပြီး စားပွဲ နောက်မှ အမျိုးသမီးထံ ချဉ်းကပ်သွားလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ ရှင့်ကို ကူညီနိုင်ပါမလားရှင်’

ရောဘတ်သည် ရေးနော့တ် မော်တော်ကား၏ လိုင်စင် နံပါတ်ကို ရေးသားထားသော စာရွက်အား ဆောင့်ချ ပေးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့က ဒီမော်တော်ကားကို လွန်ခဲ့တဲ့ အပတ်က ငှားရမ်းလိုက်တယ်၊ အဲဒီ ကားကို ငှားသွားတဲ့ လူရဲ့ နာမည်ကို ကျုပ် သိချင်တယ်’ သူလေသံက ဒေါသသံ ပါနေသည်။

စာရေးမကလေး တွန့်ဆုတ်သွားသည်။ ‘ကျွန်မ ဝမ်းနည်းပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မတို့ အနေနှင့် အဲဒီလို အချက်အလက်တွေကို ပြောခွင့် မရှိပါဘူး’

‘အေးလေ၊ ဒါဆိုရင် သိပ်ဆိုးတာပေါ့ဗျာ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အဲဒီလို မပေးခဲ့ရင် ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီကို ငွေကြေး အများဆုံး ရလိုမှုနှင့် တရားစွဲမလို့ပဲ’

‘ကျွန်မတော့ နားမလည်တော့ဘူးရှင်၊ ပြဿနာက ဘာများပါလိမ့်’

‘ဒီမှာ အမျိုးသမီး၊ ပြဿနာက ဘာလဲ ဆိုတာ ကျုပ် ပြောပြမယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့က ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ဒီမော်တော်ကားက ကျုပ်

မော်တော်ကားကို ဝင်တိုက်ပြီး အများကြီး ပျက်စီးသွားစေခဲ့တယ်။ ကျုပ်က မတားနိုင်ခင် အဲဒီ လူက မောင်းပြေးသွားတဲ့ အတွက် ဒီကားနံပါတ်ကိုပဲ မှတ်ထားလိုက်ရတယ်’

‘ဒီလိုကိုး’ ထိုစာရေးမက ရောဘတ်အား ခေတ္တမျှ အကဲခတ် ကြည့်ရှုလိုက်သည်။ ‘ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်မကို ခွင့်ပြုပါရှင်’

ထိုစာရေးမကလေးသည် နောက်ဘက်မှ အခန်း တစ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ မိနစ် အနည်းငယ် ကြာ၍ သူ ပြန်လာသော အခါ သူ့လက်ထဲတွင် ဖိုင်တွဲ တစ်ခု ပါလာသည်။ ‘ကျွန်မတို့ရဲ့ မှတ်တမ်းတွေ အရ အဲဒီ မော်တော်ကားရဲ့ အင်ဂျင်စက် ချွတ်ယွင်းသွားတယ် ဆိုတာပဲ ပါရှိပါတယ်။ ယာဉ်တိုက်မှု ဖြစ်တယ်လို့ မပါပါဘူး’

‘ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုရင် ကျုပ်က အခု သတင်း ပို့တယ်ဗျာ၊ ပြီးတော့လည်း ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီမှာ တာဝန် ရှိတယ်လို့ သတ်မှတ်တယ်။ ကျုပ် မော်တော်ကားကို ပြင်ဆင်ရတဲ့ စရိတ်စက အားလုံးကို ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီက ပေးရမယ်။ အဲဒီ မော်တော်ကားက ပေါ့ရှေး မော်တော်ကား အသစ်ကျပ်ချွတ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ အတွက် အတော်ကလေး ကုန်ကျသွားလိမ့်မယ်’

‘ကျွန်မ သိပ်ကို ဝမ်းနည်းပါတယ်ရှင်၊ ဒါပေမဲ့ ယာဉ်တိုက်မှု ဖြစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာကို သတင်း ပို့မှု မရှိခဲ့တဲ့ အတွက် ကျွန်မတို့ အနေနှင့် ဘယ်လို နည်းနှင့်မှ တာဝန် မယူနိုင်ပါဘူး’

‘နေဦးလေဗျာ’ ရောဘတ်က ပို၍ ပြေပြေလည်လည် ဖြစ်လိုသော လေသံနှင့် ပြောလိုက်ပြန်၏။ ‘ကျုပ်က မျှမျှတတ ဖြစ်စေချင်လို့ပါဗျာ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီမှာ တာဝန် ရှိတယ်လို့ မသတ်မှတ်ချင်ပါဘူး။ ကျုပ် ဖြစ်စေချင်တာကတော့ ကျုပ်ကားကို သူ ဝင်တိုက်ခဲ့တဲ့ အတွက် ပျက်စီးတဲ့ တန်ဖိုးကို သူကပဲ ပေးလျော်စေချင်လို့ပါ။ သူက ဝင်တိုက်ပြီး ထွက်ပြေးသွားတာဗျာ၊ ကျုပ်က ဒီကိစ္စမှာ ရဲကိုတောင် တိုင်သင့်တယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျားက အဲဒီလူရဲ့ နာမည်နှင့် လိပ်စာကို ပြောမယ် ဆိုရင် ကျုပ်က သူနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်နိုင်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကုမ္ပဏီနှင့် မပတ်သက်စေဘဲ ကျုပ်တို့ အချင်းချင်း ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းနိုင်လိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် မျှတတယ် မဟုတ်လား’

ထိုစာရေးမသည် မတ်တတ်ရပ်ရင်း ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။ ‘ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ ကျွန်မတို့က အဲဒါကို ပိုပြီး လိုလားပါတယ်’ သူက သူ့လက်ထဲရှိ

mgyoe.com

စာတွဲကို ငုံ့ကြည့်လိုက်၏။ ‘အဲဒီ မော်တော်ကားကို ငှားရမ်းတဲ့ သူရဲ့ နာမည် ကတော့ လက်စလီ မားသားရှက်ပဲ’

‘သူ့လိပ်စာကရော’

‘၂၁၃ အေ၊ ဂရိတ်လမ်း၊ ဝိုက်ချက်ပယ်၊ လန်ဒန်၊ အရှေ့ ၃’ သူက မော့ ကြည့်လိုက်ပြန်၏။ ‘ကျွန်မတို့ အနေနှင့် ရှင် တရားစွဲဆိုတဲ့ အမှုမှာ ဘယ် နည်းနှင့်မှ မပါဘူး ဆိုတာ သေချာပါတယ်နော်’

ရောဘတ်ကလည်း ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားကို ကျုပ် လေးလေးနက်နက် ကတိ ပေးပါတယ်ဗျာ၊ ခုကိစ္စက ကျုပ်နှင့် လက်စလီ မားသားရှက်တို့ အကြားမှာ ဖြစ်တဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စ သက်သက်ပါ’

ကွန်မန်ဒါ ရောဘတ် ဘယ်လာမီသည် နောက် ထွက်ခွာသော ဆွစ်အဲယား လေယာဉ် ခရီးစဉ်နှင့် အတူ လန်ဒန်သို့ လိုက်ပါသွားတော့သည်။

သူသည် ချောင်ထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေရင်း သမာဓိ ရအောင် ကြိုးစားပြီး စီမံချက်၏ အဆင့်တိုင်းတွင် လစ်ကွက် ဟာကွက်များ မဖြစ်ရလေ အောင်၊ မှားယွင်း ချွတ်ချော်မှုများ မဖြစ်ရလေအောင် အသေးစိတ် စဉ်းစား တွေးတောနေသည်။

ခပ်တိုးတိုး ပေါ်ထွက်လာသော တယ်လီဖုန်း ခေါင်းလောင်းသံက သူ့ အတွေးများကို ပြတ်တောက်သွားစေခဲ့သည်။

‘ဂျေးနပ်စ်ပါ’

‘ဂျေးနပ်စ်၊ ဂျင်နရယ် ဟီးလီးယဒ်ပါ’

‘ဆက်ပြောလေ’

‘ကွန်မန်ဒါ ဘယ်လာမီက ပထမ သက်သေ နှစ်ယောက်ကို ရှာတွေ့ခဲ့ ပါပြီ’

‘သိပ်ကောင်းတယ်၊ ချက်ချင်း ဆောင်ရွက်ပေတော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ’

‘အခု ကွန်မန်ဒါက ဘယ်မှာလဲ’

‘သူ လန်ဒန်ကို သွားနေပါပြီ၊ သူက နံပါတ် သုံးကို မကြာခင် အသေ အချာ ပြောနိုင်ပါလိမ့်မယ်’

ကျုပ်က သူတိုးတက်မှုကို ကော်မတီမှာ တပ်လှန့်ထားလိုက်မယ်၊ ကျုပ်ကို ဆက်ပြီး အစီရင်ခံပါ။ ဒီအော်ပရေးရှင်းရဲ့ အနေအထားဟာ နိဗ္ဗာန်ရက်ဒ် အဆင့်မှာပဲ ရှိနေစေရမယ်'

'သဘောပေါက်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် အကြံပြုချင်တာကတော့..' တစ်ဖက်က စကားပြောခွက်ကို ပြန်ချသွားလေပြီ။

ချက်ချင်း အကြောင်းကြားချက်
အထူး ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်

အင်အက်စ်အေမှ ဘန်ဒက်စ်ဆန် ဝေါ့တ်ရှပ်ဖ်
ညွှန်ကြားရေးမှူးထံ၊ ၎င်းကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုရန် အတွက်သာ။
မိတ္တူ တစ်ရွက်တည်းသာ။

အကြောင်းအရာ။ ။ ကမ္ဘာဖျက် စီမံချက်
တစ်၊ ဟန်စ် ဘက်ကာမင် - ကက်ပဲလ်
နှစ်၊ ဖရစ် မန်ဒယ် - ဘန်း
အကြောင်းကြားချက် ပြီးဆုံးပြီ။

အခန်း တစ်ဆယ့်သုံး

ယူတင်ဒေါ့ဖ် ကျေးရွာမှ ၁၅ မိုင် ကွာဝေးသော လယ်တဲကလေး တစ်ခုရှိ လာဂင်ဖဲလ် မိသားစုသည် ညသန်းခေါင်ယံတွင် ဆက်တိုက် ဖြစ်ပေါ်လာသော အလွန် ထူးဆန်းသည့် အဖြစ်အပျက်များကြောင့် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ကလေး အကြီးကောင်သည် အိပ်ခန်း ပြတင်းပေါက်မှ အခန်းထဲသို့ ခပ်အုပ်အုပ် ကျရောက်လာသော ဝါထိန်နေသည့် အလင်းရောင်ကြောင့် အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့သည်။ သူသည် ထိုမီးရောင်ကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရန် အိပ်ရာမှ ထလိုက်သည့် အခါ အလင်းရောင်သည် ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ခြံဝင်းထဲတွင်မူ ဂျာမန် အမဲလိုက်ခွေး တော့ဇီက ဒေါသတကြီး ဟောင်နေသောကြောင့် အဘိုးကြီး လာဂင်ဖဲလ် အိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့ရသည်။ သူက

ဟောင်နေသော ခွေးကို ငြိမ်သွားအောင် လုပ်ရန် အတွက် အင်တင်တင်နှင့် အိပ်ရာထဲမှ ထလိုက်သည်။ သူ အိမ်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လိုက်သော အခါ အလွန် ကြောက်လန့်နေကြသော သိုးများက ခြံထဲမှ တိုးထွက်ရန် ကြိုးစားနေသည့် အသံများကို သူ ကြားရတော့သည်။ မကြာသေးခင်က မိုးရွာခဲ့သောကြောင့် မိုးရေ အပြည့် ဖြည့်ထားသော တိရစ္ဆာန်များကို ရေတိုက်သည့် ရေခွက်ကြီးမှာ ရေတက်တက်စင်အောင် ပြောင်နေသည်ကို ထိုသောက်ရေခွက်ကြီး အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသော ဂင်ဖဲလ်က တွေ့လိုက်ရသည်။

ဂျာမန် အမဲလိုက် ခွေးကြီး တော့ဇီသည် သူ့နံဘေးသို့ ပြေးကပ်လာပြီး တအိအိနှင့် အော်မြည်နေသည်။ လာဂင်ဖဲလ်က စိတ်မှတ် ကင်းမဲ့စွာနှင့် တော့ဇီ၏ ဦးခေါင်းကို လက်နှင့် ပုတ်ပေးနေသည်။ ‘မကြောက်ပါနှင့် ကိုယ့်လူရ၊ မကြောက်ပါနှင့်’

ထိုအခိုက်အတန့်မှာပင် အိမ်ထဲ၌ ရှိနေသော မီးအားလုံး မှိတ်သွားကြပြန်သည်။ ထိုလယ်သမားကြီးက အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်လာပြီး လျှပ်စစ် ကုမ္ပဏီကို အကြောင်းကြားရန် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည့် အခါ တယ်လီဖုန်းကလည်း တိတ်နေပြန်သည်။ အကယ်၍သာ မီးရောင်များသည် ခပ်စောစော မှိတ်မသွားပါက ထိုလယ်သမားကြီးသည် ၎င်း၏ ခြံဝင်းထဲမှ ထူးထူးခြားခြား အလွန် လှပသော အမျိုးသမီး တစ်ဦး ခြံအပြင်ဘက်ရှိ လယ်ကွင်းများထဲသို့ ထွက်သွားသည်ကို မြင်တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

အခန်း တစ်ဆယ့်လေး

ဘန်ဒက်စ်ဆန် ဝေါ့တ်ရှပ်ဖ်၊ ဂျီနီဗာ၊ ၁၃:၀၀ နာရီ။

ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ၏ ထောက်လှမ်းရေး အေဂျင်စီ ရုံးချုပ်မှ အခန်း တစ်ခန်းထဲ၌ ထိုင်နေသော အစိုးရ ဝန်ကြီးက အဆိုပါ ညွှန်ကြားချက်အား ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူးက ဖတ်ရှုနေသည်ကို စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူက ထိုညွှန်ကြားချက်ကို ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်ဟု ရေးသားထားသော ဖိုင်တွဲထဲသို့ ထည့်လိုက်ပြီးနောက် ဖိုင်တွဲကို အံဆွဲထဲသို့ ထည့်၍ အံဆွဲကို သော့ခတ်လိုက်သည်။

‘ဟန်စ် ဘက်ကာမင်နှင့် ဖရစ် မန်ဒယ်’
 ‘ဟုတ်တယ်’
 ‘ပြဿနာ မရှိပါဘူး ဝန်ကြီး ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ကြည့်ရှင်းလိုက်ပါ
 မယ်’
 ‘ကောင်းတယ်’

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ဟန်စ် ဘက်ကာမင်သည် အလုပ်ခွင်သို့ သွားနေစဉ် သူ၏ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှ အာလ်ဆာ ရောဂါက ဒုက္ခ ပေးတော့သည်။ ငါ မြေကြီး ပေါ်က ကောက်ရတဲ့ ပစ္စည်း အတွက် ပိုက်ဆံ ပေးအောင် ငါက ဟိုသတင်း ထောက်ကို အကျောက်အကန် ပြောခဲ့ဖို့ ကောင်းတယ်၊ ဒီမဂ္ဂဇင်းတိုက်တွေဟာ သိပ်ချမ်းသာကြတယ်၊ ငါ့အနေနှင့် မတ်နှစ်ရာ သုံးရာလောက် ရနိုင်တယ်၊ ဒါဆိုရင် ငါက ဆရာဝန် ကောင်းကောင်း တစ်ယောက်ဆီ သွားပြီး ငါ့ အာလ်ဆာ ရောဂါကို ကုနိုင်မှာပဲ ဟု တွေးနေသည်။

သူက တာလာ ရေကန်ကို ကွေ့ပတ်၍ မောင်းနှင်နေစဉ် သူ့ရေဘက် ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီး၏ နံဘေးတွင် ကားကြို လိုက်ချင်ပုံ ရသော အမျိုးသမီး တစ်ဦးက လက်ပြ၍ တားနေသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ထိုအမျိုးသမီးကို ကွဲ ကွဲပြားပြား မြင်နိုင်အောင် သူက မော်တော်ကား အရှိန်ကို လျှော့ချလိုက်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကလေးသည် အသက် ငယ်ပြီး ချစ်ဖို့ ကောင်းသည်။ ဟန်စ်က မော်တော်ကားကို လမ်းပခုံးပေါ်သို့ ဆွဲချပြီး ရပ်တန့်လိုက်သည်။ အမျိုးသမီး ကလေးက မော်တော်ကား အနားသို့ ချဉ်းကပ်လာသည်။

ဘက်ကာမင်က မေးလိုက်၏။ ‘ကျုပ် မင်းကို ကူညီနိုင်ပါသလား’ ထို အမျိုးသမီးကလေးသည် အနီးကပ် ကြည့်လျှင် ပို၍ပင် လှသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ရှင့်၊ ကျွန်မက ကျွန်မ ရည်းစားနှင့် ရန်ဖြစ်ပြီး သူက လမ်း လယ်ကောင်မှာ ချထားခဲ့တယ်ရှင့်’

‘ကျွတ် ကျွတ် တယ်ဆိုပါလား’
 ‘ရှင်က ကျွန်မကို ဇူးရစ်ချ် အထိ လိုက်ခွင့် ပြုပါလားဟင်’
 ‘ရပါတယ်၊ ရပါတယ်၊ အထဲကို ဝင်ခဲ့လေ’

ကားကြိုလိုက်စီးသူ အမျိုးသမီးသည် တံခါးကို ဖွင့်ပြီး သူ့နံဘေးသို့ ဝင် ထိုင်လိုက်သည်။ ‘ရှင်က သိပ်ကြင်နာတတ်တာပဲ၊ ကျွန်မ နာမည် ကာရင်ပါ’

‘ကျုပ်နာမည် ဟန်စ်’ သူက မော်တော်ကားကို စတင် မောင်းနှင်စ ပြုသည်။

‘ရှင်သာ ပေါ်မလာရင် ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုတာ မသိတော့ပါဘူး ဟန်စ်ရယ်’

‘ဟာ မင်းလို ချောတဲ့ မိန်းကလေးကို တစ်ယောက်ယောက်က တင်ခေါ်မှာ သေချာပါတယ်ကွာ’

အမျိုးသမီးကလေးက သူ့အနားသို့ ပူးပူးကပ်ကပ်နှင့် တိုးလာသည်။ ‘ဒါပေမဲ့ အဲဒီ လူဟာ ရှင့်လောက် ချောမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်မ လောင်းရဲတယ်’

ဟန်စ်က သူ့ကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ ‘ဟုတ်ရဲ့လား’

‘ကျွန်မကတော့ ရှင်ဟာ သိပ်ချောတယ်လို့ ထင်တယ်’

သူက ပြုံးလိုက်သည်။ ‘မင်းက အဲဒီ စကားကို ငါ့မိန်းမကို ပြောပြစေချင်တယ်ကွာ’

‘အယ် ရှင်က အိမ်ထောင်နှင့်ကိုး’ သူ စိတ်ပျက်သွားပုံ ရသည်။ ‘ဘာဖြစ်လို့ သဘောကျစရာ ကောင်းတဲ့ ယောက်ျားတွေ အားလုံးဟာ အိမ်ထောင်သည်တွေ ဖြစ်နေရတာလဲ၊ ရှင့်ကြည့်ရတာ အကင်းပါးပုံလည်း ရပါတယ်’

ဟန်စ်သည် ကိုယ်ကို မတ်မတ် ပြန်ထိုင်လိုက်မိသည်။

‘ရှင့်ကို အမှန်အတိုင်း ပြောရမယ် ဆိုရင် ကျွန်မ အခု ရည်းစားနှင့် ပတ်သက်မိတာကို ဝမ်းနည်းနေမိတယ်၊ ကျွန်မက ပိုပြီး အသက် ကြီးတဲ့လူ၊ ပိုပြီး ရင့်ကျက်တဲ့ လူကိုမှ သဘောကျတာရှင့်၊ ရှင်ကရော ကျွန်မကို သဘောမကျဘူးလား’

သူက လည်ချောင်းကို ရှင်းလိုက်သည်။ ‘ကျုပ်က မင်းကို သဘောကျသလား၊ ဟုတ်လား၊ ကျုပ်လည်း ယောက်ျား တစ်ယောက်ပါကွာ’

‘အဲဒါကိုတော့ ကျွန်မ သိတာပေါ့ရှင်၊ ကဲပါလေ၊ ကျွန်မ ရှင့်ကို ဘယ်လောက် အထိ ချစ်ကြောင်း လက်တွေ့ သက်သေ ပြရမလား’

ဟန်စ်က တံတွေးကို မျိုချလိုက်သည်။ ‘ငါက အလုပ်ခွင်ကို သွားနေတာကွ’

‘မကြာပါဘူး ရှင်ရယ်၊ ဟိုရှေ့နားမှာ တောအုပ်ထဲကို ဝင်သွားတဲ့ လမ်းခွဲကလေး တစ်ခု ရှိတယ်၊ ကျွန်မတို့ အဲဒီမှာ ခဏ နားကြရအောင်ပါ’

‘ဖြစ်ပါတယ်ကွာ၊ နားကြတာပေါ့’

ဟန်စံက မော်တော်ကားကို ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးပေါ်မှ ခွဲဆင်းလာပြီး လမ်းခွဲကလေး အတိုင်း မောင်းနှင်လာခဲ့သည်။ ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးပေါ်မှ လှမ်းမမြင်နိုင်သော တောအုပ်တွင် ရပ်တန့်လိုက်လေ၏။

ဟန်စံသည် ထိုအမျိုးသမီးကလေး၏ အတွေ့အထိတွင် သာယာနေမိပြီး မျက်စိကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။ သူ့ပေါင်ကို အပ်နှင့် ထိုးလိုက်သောကြောင့် စူးခနဲ ဖြစ်သွားသည့် အခါတွင်မှ သူ့မျက်လုံး ဖွင့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ‘ဘာလုပ်’

ဟန်စံ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်လာပြီးနောက် သူ့မျက်လုံးများသည် အပြင်သို့ ပြူးထွက်လာကြသည်။ သူသည် အသက် ရှုမရဘဲ အသက်ရှု ကျပ်နေသည်။ ဟန်စံ ဘက်ကာမင်သည် လက်ကိုင်ဘီးပေါ်သို့ ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျသွားသည်ကို ထိုအမျိုးသမီးက စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူသည် ကားထဲမှ ထွက်လိုက်ပြီးနောက် ဟန်စံ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ပါဆင်ဂျာ ထိုင်ခုံပေါ်သို့ တွန်းရွှေ့လိုက်သည်။ အမျိုးသမီးကလေးသည် လက်ကိုင်ဘီးခွေ နောက်သို့ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး မြေကြီးလမ်း အတိုင်း ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးဆီသို့ ကားကို ပြန်မောင်းယူလာသည်။ မော်တော်ကားသည် မတ်စောက်သော တောင်ဘက်လမ်းသို့ အရောက်တွင် သူက လမ်းရှင်းသည် အထိ စောင့်နေလိုက်ပြီးနောက် မော်တော်ကားကို တောင်အောက်သို့ လှိမ့်ချလိုက်သည်။ သူကမူ ကားပေါ်မှ ခုန်ချပြီး နေရစ်ခဲ့သည်။ မော်တော်ကားသည် မတ်စောက်သော တောင်ကမ်းပါးမှ အောက်သို့ ဒလိမ့်ခေါက်ကွေး ကျသွားလေ၏။ နောက်ထပ် ငါးမိနစ် ကြာသော အခါ အနက်ရောင် မော်တော်ကားကြီး တစ်စီးသည် သူ့အနားတွင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။

ဖရစ် မန်ဒယ်သည် စက်ပြင် အလုပ်ရုံ တံခါးကို ပိတ်တော့မည့်ဆဲဆဲတွင် လူနှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာကြသည်။

‘ကျုပ် ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ် အလုပ်ကို ရပ်နားလိုက်ပါပြီ၊ ကျုပ် မတတ်နိုင်တော့ဘူး’

ဝင်လာသူ တစ်ယောက်က အတင်း ဖြတ်၍ ပြောလိုက်သည်။ ‘ကျုပ်တို့ မော်တော်ကားက ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ထိုးရပ်သွားတယ်၊ ကျုပ်တို့ ကားကို ဆွဲယူပေးဖို့ လိုတယ်ဗျ’

‘ကျုပ်မိန်းမက ကျုပ်ကို စောင့်နေပြီ၊ ဒီကနေ့ ကျုပ်တို့ အိမ်ကို ဧည့်သည် လာဖို့ ရှိတယ်၊ ကျုပ်က တခြား စက်ပြင် အလုပ်ရုံ တစ်ရုံရဲ့ လိပ်စာကို ပေးလိုက်နိုင်ပါတယ်ဗျာ’

‘ကျုပ်တို့က ဒေါ်လာ နှစ်ရာ ပေးမှာပါဗျာ၊ ကျုပ်တို့က အလျင်စလို ကိစ္စ ရှိနေလို့’

‘ဒေါ်လာ နှစ်ရာ၊ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ မော်တော်ကားကလည်း တော်တော် ကလေး အခြေအနေ ဆိုးနေတယ်၊ ခင်ဗျားက အဲဒါကိုပါ ပြင်ဆင်ပေးစေချင် ပါတယ်၊ အဲဒီ ပြင်ဆင်ခကလည်း နောက်ထပ် ဒေါ်လာ နှစ်ရာ သုံးရာ ရှိလာ နိုင်တာပေါ့ဗျာ’

မန်ဒယ် စိတ်ဝင်စားစ ပြုလာသည်။ ‘ဆိုစမ်းပါဦး’

‘မော်တော်ကားက ရိုးစိရိုက်စိ တစ်စီးဗျာ၊ ခင်ဗျားဆီမှာ ရှိတဲ့ ပစ္စည်း ကိရိယာတွေကို ကြည့်ပါရစေဦး’ သူတို့သည် စက်ပြင်သည့် နေရာဆီသို့ လျှောက်လာကြပြီး မော်တော်ကား ပြင်သည့် ကျင်းထိပ်၌ မတ်တတ် ရပ်လိုက် ကြသည်။ ‘တော်တော် ကောင်းတဲ့ ပစ္စည်းတွေပဲ’

‘ဟုတ်တယ် ခင်ဗျာ၊ အကောင်းဆုံး ပစ္စည်းတွေပါ’ မန်ဒယ်က ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြွားစွာ ပြောလိုက်သည်။

ကိုလူစိမ်းက ပိုက်ဆံအိတ် တစ်အိတ်ကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ ‘ဟောဒီ မှာ ခင်ဗျားကို ကျုပ်က ကြိုတင်ငွေ တချို့ ပေးထားနိုင်ပါတယ်’ သူက ပိုက်ဆံ အချို့ကို ထုတ်ယူပြီး မန်ဒယ်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ သူက ထိုသို့ လှမ်းပေး လိုက်စဉ် ပိုက်ဆံအိတ်သည် သူ့လက်ထဲမှ လွတ်ထွက်သွားပြီး ကျင်းထဲသို့ ကျသွားလေ၏။ ‘ချီးမှပဲ’

‘စိတ်မပူပါနှင့်ဗျာ၊ ကျုပ် ဆင်းယူပေးပါ့မယ်’

မန်ဒယ်က ကျင်းထဲသို့ ဆင်းလိုက်သည်။ သူက ကျင်းထဲသို့ ဆင်းနေစဉ် လူနှစ်ယောက် အနက် တစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်က ဟိုက်ဒရောလစ် ပင့်စက် ကို အောက်သို့ နှိမ့်ချသော ခလုတ်အား နှိပ်လိုက်သည်။ ထိုပင့်စက်သည် အောက်ဘက်သို့ ကျဆင်းစ ပြုလာသည်။

မန်ဒယ်က မော့ကြည့်လိုက်၏။ ‘သတိထားဗျာ၊ ခင်ဗျားက ဘာတွေ လျှောက်လုပ်နေတာလဲ’

မန်ဒယ်သည် ကျင်းထဲမှ အပေါ်ကို တက်ရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

သူ၏ လက်ချောင်းများက ကျင်းနှုတ်ခမ်းကို ကုပ်လိုက်မိချိန်တွင် ဒုတိယ လူက မန်ဒယ်၏ လက်ချောင်းကလေးများကို ကျိုးသွားအောင် ခြေထောက်နှင့် ဆောင့်နှင်းချလိုက်သည်။ မန်ဒယ်သည် စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်ရင်း ကျင်းထဲသို့ ပြန်ကျသွားသည်။ လေးလံသော ဟိုက်ဒရောလစ် ပင့်စက်ကြီးသည် တားမနိုင် ဆီးမရ သူ့အပေါ်သို့ ကျဆင်း၍ လာနေလေပြီ။

မန်ဒယ်က ငိုယို ပြောဆိုလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကို ဒီအထဲက ထွက်ခွင့်ပေးပါ၊ ကယ်တော်မူပါဗျို့’

ပင့်စက်ကြီးသည် သူ့ပခုံးကို ထိတွေ့လိုက်ပြီးနောက် သူ့ကို အောက်ဘက် ရှိ သမံတလင်းဆီသို့ စတင်၍ ဖိနှိပ်စ ပြုတော့သည်။ မိနစ် အနည်းငယ် ကြာ ပြီးနောက် စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်သံများ ငြိမ်ကျသွားသည့် အခါ တစ်ယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်က ပင့်စက်အား အပေါ်သို့ ပြန်ကြွစေသည့် ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက် ၏။ သူ့အဖော်က ကျင်းထဲသို့ ဆင်းသွားပြီး သူ့အဝတ်အစားပေါ်တွင် သွေးများ ပေကျံခြင်း မရှိအောင် သတိထားရင်း ပိုက်ဆံအိတ်ကို ပြန်ကောက်ယူလိုက် သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ယောက်သည် မော်တော်ကားဆီသို့ ပြန်လာပြီး တိတ်ဆိတ် နေသော ညအချိန်တွင် မောင်းနှင် ထွက်ခွာသွားကြလေ၏။

ချက်ချင်း အကြောင်းကြားချက်
အထူး ထိပ်တန်း လျှို့ဝှက်

အက်စ်ပီယွန်နေချ် အက်ဘ်တိုင်လန်းထံမှ အင်အက်စ်အေ
ဒုတိယ ညွှန်မှူးထံ၊ ၎င်းကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုရန် အတွက်သာ။
မိတ္တူ တစ်ရွက်တည်းသာ။

အကြောင်းအရာ။ ။ ကမ္ဘာဖျက် စီမံချက်
တစ်၊ ဟန်စ် ဘက်ကာမင်၊ ရှင်းလင်းပြီးပါပြီ။
နှစ်၊ ဖရစ် မန်ဒယ်၊ ရှင်းလင်းပြီးပါပြီ။
အကြောင်းကြားချက် ပြီးဆုံးပြီ။

အော့တဝါးမြို့၊ ကနေဒါ နိုင်ငံ၊ ၂၄:၀၀ နာရီ။

ကျေးနပ်စ်သည် ၁၂ ဦး ပါဝင်သော အဖွဲ့ကို ပြောကြားနေသည်။

‘ကျေနပ်လောက်သော တိုးတက်မှုတွေ ရရှိနေပါတယ်၊ သက်သေ နှစ် ယောက်ကို နှုတ်ပိတ်ပြီးပါပြီ၊ ကွန်မန်ဒါ ဘယ်လာမိက တတိယ ပုဂ္ဂိုလ် နောက် ကို ခြေရာခံပြီး လိုက်နေပါတယ်’

‘အက်စ်ဒီအိုင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မှု ရရှိထားပါ သလား’ အီတလီ အမျိုးသားက မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ကမူးရှူး ထိုး လုပ်တတ်သူ၊ ပေါက်ကွဲ လွယ်သူ ဖြစ်သည်။

‘ခုထက်ထိတော့ မရသေးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကြယ်တာရာ စစ်ပွဲ နည်းပညာ ရပ်တွေဟာ တိုးတက်မှု ရလာပြီး မကြာခင် အသုံးချနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်တို့ တထစ်ချ ယုံကြည်ထားပါတယ်’

‘အဲဒါကို ကျုပ်တို့က ဖြစ်နိုင်သလောက် မြန်မြန်ထက်ထက် လုပ်ကြရ လိမ့်မယ်၊ တကယ်လို့ ငွေရေးကြေးရေးကြောင့် ဆိုရင်’ ဆော်ဒီ လူမျိုးက ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ပဟေဠိ ဆန်သူ၊ နှုတ်နည်းသူ ဖြစ်သည်။

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ နောက်ထပ် နည်းနည်းလောက် စမ်းသပ်ဖို့ လိုအပ်နေ လို့ပါ’

‘အဲဒီ စမ်းသပ်မှုကို ဘယ်တော့ လုပ်မှာလဲ’ ဩစတြေးလီးယန်း အမျိုး သားက မေးလိုက်၏။ သူသည် အားရပါးရ ဆက်ဆံတတ်သူ၊ လိမ္မာ ပါးနပ်သူ ဖြစ်သည်။

‘တစ်ပတ် အတွင်း စမ်းသပ်မှု ပြုလုပ်ပါ့မယ်၊ ကျုပ်တို့ ဒီနေရာမှာ နောက် ၄၈ နာရီ ကြာရင် ပြန်ဆုံကြမယ်’

အခန်း တစ်ဆယ့်ငါး

စတုတ္ထနေ့

လန်ဒန်၊ ကြာသပတေး၊ အောက်တိုဘာ ၁၈ ရက်နေ့။

လက်စလီ မားသားရှက် အတုယူသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရော်ဘင် လိချ်ပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် 'ချမ်းသာသူများ၏ နေထိုင်ပုံ နေထိုင်နည်း' အစီအစဉ်ကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း ကြည့်ရှုသူ ဖြစ်သည်နှင့် အညီ ထိုရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်၌ ပါရှိလာသော ရော်ဘင် လိချ်၏ ဧည့်သည်များ ပြောပုံဆိုပုံ၊ လမ်းလျှောက်ပုံတို့ကို စေ့စပ်စပ် လေ့လာသည်။ တစ်နေ့သော အခါတွင် လက်စလီ မားသားရှက် ကိုယ်တိုင် ထိုရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်၌ ပါရှိလာမည်ဟု သူ သိထားသည်။ သူသည် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝပြီး နာမည် ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက် ဖြစ်ရန် ဇာတာ ပါလာသူဟု ကလေး ဘဝကပင် ခံစား သိရှိထားသူ ဖြစ်သည်။

သူ့မိခင်ကလည်း ပြောလေ့ ရှိသည်။ 'မင်းဟာ တကယ့် စပါယ်ရှယ် ပုဂ္ဂိုလ်လေးပဲ၊ ငါ့သားကလေးဟာ ကမ္ဘာကျော် တစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်'

သူသည် ထိုဝါကျကလေးကို အထပ်ထပ်အခါခါ ကြားယောင်မိရင်း အိပ်ရာ ဝင်လေ့ ရှိရာ ထိုဝါကျကို တကယ်တမ်း ယုံကြည်လာလေတော့သည်။ မားသားရှက် အသက်အရွယ် ရလာသော အခါ သူ့တွင် ပြဿနာ တစ်ရပ် ရှိနေကြောင်း သူ သိလာသည်။ သူသည် မည်သည့် နည်းနှင့် ချမ်းသာလာမည်၊ အောင်မြင် ကျော်ကြားမှု ရရှိလာလိမ့်မည်ကို သူ မသိပါ။ တစ်ကြိမ်တွင် သူသည် ရုပ်ရှင်မင်းသား ဖြစ်လျှင် ကောင်းလေမလားဟု တွေးတောမိသည်။ သို့ရာတွင် သူသည် လွန်လွန်မင်းမင်း ရှက်တတ်သူ ဖြစ်နေသည်။ သူက ထူးချွန်သော ဘောလုံးသမား ဖြစ်လျှင် ကောင်းလေမလားဟု တွေးကြည့်မိပြန်၏။ သို့ရာတွင် သူသည် အားကစားသမား မဟုတ်ပြန်ချေ။

သူသည် အလွန် ကျော်ကြားသော သိပ္ပံပညာရှင် သို့မဟုတ် ဉာဏ်ပူဇော်ခ အမြောက်အမြား တောင်းယူ ရရှိနိုင်သည့် ရှေ့နေကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်လျှင် ကောင်းလေမည်လားဟု တွေးမိပြန်၏။ ကံဆိုးချင်တော့ သူသည် ကျောင်းတွင်

mgyoe.com

အမှတ် ကောင်းကောင်း ရသူ မဟုတ်။ သူလို ငါလိုမျှသာ ဖြစ်သည်။ သူသည် ကျော်ကြားမှုနှင့် နီးစပ်ခြင်း မရှိဘဲ ကျောင်းကသာ ထွက်ခဲ့ရလေ၏။ ဘဝ သည် မတရားချေ။ သူသည် ရုပ်ရည်ရူပကာအားဖြင့် နှစ်လိုဖွယ်ရာ ရှိသူ မဟုတ်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ပိန်သည်။ ဖြူဖပ်ဖြူရော်နှင့် မကျန်းမာသော အသားအရေ ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ပြီးတော့ အရပ်ကလည်း ပုသည်။ ငါးပေ ငါးလက်မခွဲသာ ရှိသည်။ မားသားရှက်က သူသည် ငါးပေ ခြောက်လက်မ ရှိ သည်ဟု လက်မဝက် အမြဲ မြှင့်၍ ပြောလေ့ ရှိသည်။ ကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ် များသည် အရပ် ပုကြသည်။ ဥပမာ ဒပ်ဒလီ မိုး၊ ဒပ်စတင် ဟော့ဖ်မင်း၊ ပီတာ ဖော့ခ်...။ သည်လိုနှင့် သူ့ကိုယ်သူ ဖြေသိမ့်လေ့ ရှိသည်။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်း အနေနှင့် သူ တကယ် စိတ်ဝင်စား သည့် လုပ်ငန်းမှာ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဓာတ်ပုံ ရိုက်ရသည်မှာ သိပ်ကို လွယ်ကူလွန်းလှသည်။ လူတိုင်း လုပ်နိုင်ကြသည်။ ခလုတ် တစ်ခုကို နှိပ်ရုံမျှသာ လိုအပ်သည်။ သူ အသက် ခြောက်နှစ် ပြည့်သော မွေးနေ့တွင် သူ့ မိခင်က သူ့အတွက် ကင်မရာ တစ်လုံး ဝယ်ပေးပြီး သူ ရိုက်သော ဓာတ်ပုံ များကို အလွန်အကျူး ချီးမွန်းခန်း ဖွင့်ခဲ့သည်။ လက်စလီ မြီးကောင်ပေါက် အရွယ်သို့ ရောက်ရှိလာသော အခါ သူသည် အလွန် ထူးချွန်သော ဓာတ်ပုံဆရာ ဖြစ်သည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်သွားသည်။ သူသည် နာမည်ကျော် ဓာတ်ပုံ ဆရာကြီးများ ဖြစ်ကြသော အန်ဆယ် အဒမ်၊ ရစ်ချတ် အေဗီဒွန် သို့မဟုတ် မာဂရက် ဘုတ်ဂိုက်တို့လောက် နီးပါး ၎င်းတို့၏ ခြေရာကို နင်းနိုင်သူ ဖြစ် သည်ဟု ယုံကြည်လာသည်။ လက်စလီသည် သူ့မိခင်ထံမှ ချေးယူသော ငွေ နှင့် ဝိုက်ချက်ပယ်ရှိ သူ နေထိုင်သော အိမ်ခန်းတွင် ကိုယ်ပိုင် ဓာတ်ပုံ လုပ်ငန်း ကလေး တစ်ခုကို စတင် တည်ထောင်လိုက်သည်။

သူ့မိခင်က လက်စလီအား ‘ကျဉ်းကျဉ်းနှင့် စပြီး အလုပ် လုပ်၊ ဒါပေမဲ့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တော့ တွေး’ ဟု ပြောလေ့ ရှိသည်။ သူသည် မိခင်၏ စကားကို လိုက်နာခဲ့သည်။ သူသည် အလုပ်ကို ကျဉ်းကျဉ်းနှင့် စတင်ခဲ့သော် လည်း ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မျှော်မှန်းခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ကံဆိုးချင်တော့ သူ သည် ဓာတ်ပုံ ပညာဘက်တွင် ပါရမီ ပါသူ မဟုတ်ချေ။ သူသည် စစ်ရေးပြ အခမ်းအနားများ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ ပန်းများ စသည်တို့ကို ရိုက်ကူးပြီး သတင်းစာ တိုက်များနှင့် မဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ ယုံကြည် စိတ်ချစွာ ပေးပို့ခဲ့သည်။ ထိုဓာတ်ပုံ များကို အမြဲတမ်း ပြန်အပို့ခံရလေ့ ရှိသည်။ ပါရမီရှင်များသည် သူတို့၏ စွမ်း

mg yoe . com

အင်ကို အများက သတိ မထားမိခင် ယခုလို ငြင်းပယ်ခံကြရသည်သာ ဖြစ်သည်ဟု သူ့ကိုယ်သူ ဖြေသိမ့်လေ့ ရှိသည်။

ထို့နောက် ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမပါ သူ့အတွက် အခွင့်အရေးကြီး တစ်ရပ်သည် ဖြန့်ခနဲ ပေါ်ပေါက်လာတော့သည်။ သူ့မိခင်၏ ဝမ်းကွဲ ညီအစ်မ တစ်ယောက်သည် ဗြိတိသျှ စာအုပ် ထုတ်ဝေရေး လုပ်ငန်း ဖြစ်သော ဟာပါ ကောလင်းစ်တွင် အလုပ် လုပ်နေသည်။

ထိုအခေါ်က ဟာပါ ကောလင်းစ်သည် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံနှင့် ပတ်သက်သော ဓာတ်ပုံ စာအုပ် တစ်အုပ်ကို ထုတ်ဝေရန် စီစဉ်နေကြောင်း သူ့ကို ကျိတ်၍ သတင်း ပေးခဲ့သည်။

‘လက်စလီ၊ သူတို့က ခုထက်ထိ ဓာတ်ပုံဆရာကို မရွေးချယ်ရသေးဘူး၊ ဒီတော့ မင်းက ဆွစ်ဇာလန်ကို ခုချက်ချင်း သွားပြီး ပုံကောင်းတွေကို ရိုက်ယူလာခဲ့မယ် ဆိုရင် အဲဒီ စာအုပ်ဟာ မင်းရဲ့ စာအုပ် ဖြစ်မှာပဲ’

လက်စလီ မားသားရှက်သည် သူ့ကင်မရာများကို စုဆောင်း သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီးနောက် ဆွစ်ဇာလန်သို့ အပြေးအလွှား လာခဲ့လေ၏။ ဒီကိစ္စမှာ သူ့အတွက် အလွန် ကောင်းမွန်သော အခွင့်အရေး တစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း သူ သိလိုက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် လူ့အန္တရာယ်သည် သူ့အရည်အချင်းကို အသိအမှတ် ပြုကြရတော့မည်။ သူသည် ဂျီနီဗာတွင် မော်တော်ကား တစ်စီးကို ငှားရမ်းလိုက်ပြီးနောက် ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ အနံ့ ခရီး ထွက်ခဲ့သည်။ သူသည် ဆွစ်ဇာလန်မှ သစ်သား အိမ်ကလေးများ၊ ရေတံခွန်များနှင့် ဆီးနှင်းခဲများ ဖုံးလွှမ်းနေသော တောင်ထိပ်များကို ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူခဲ့သည်။ သူသည် နေဝင်ပုံ၊ နေထွက်ပုံနှင့် လယ်ကွင်းထဲ၌ လယ်သမားများ အလုပ် လုပ်နေကြပုံတို့ကို ဓာတ်ပုံ ရိုက်ခဲ့သည်။

ထိုကိစ္စများကို လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေစဉ် ကံကြမ္မာက တစ်မျိုးတစ်ပုံ ဖန်လာပြီး သူ့ဘဝ လမ်းကြောင်းကို ပြောင်းလဲစေလိုက်တော့သည်။ ဘန်းမြို့သို့ အသွားတွင် သူ့မော်တော်ကား စက်ချွတ်ယွင်းသွားသည်။ သူသည် မော်တော်ကားကို လမ်းဘေးသို့ ဆွဲချပြီး အကြီးအကျယ် ဒေါပွနေသည်။ သူ့ကျမှ အခုလို ဘာကြောင့် ဖြစ်ရတာလဲ။ သူသည် ထိုနေရာ၌ ထိုင်နေရင်း အဖိုးတန်သော အချိန်များ ကုန်ဆုံးရမှု၊ သူ့မော်တော်ကားကို ဆယ်တင် ယာဉ်နှင့် ဆွဲယူပါက ကုန်ကျမည့် စရိတ်တို့ကို တွေးပြီး အကြီးအကျယ် ဒေါသ ဖြစ်နေသည်။ သူသည် သွန်းမြို့မှ ၁၅ ကီလိုမီတာသာ ဝေးကွာသေးသည်။ ‘အဲဒီ နေရာကို ဆွဲ

ယူသွားမယ်' ဟု မားသားရှက်က တွေးလိုက်၏။ 'ဒါဆိုရင် သိပ်ကုန်မှာ မဟုတ်ဘူး'

သူက ဓာတ်ဆီသုံး ထရပ်ကားကြီး တစ်စီးကို တားလိုက်သည်။ မားသား ရှက်က ရှင်းပြလိုက်သည်။ 'ကျုပ်အတွက် ဆယ်တင်ယာဉ် တစ်စီး လိုတယ်၊ ခင်ဗျားက သွန်းမြို့က စက်ပြင် အလုပ်ရုံ တစ်ခုခုမှာ ကျုပ်ကို လာဆွဲပေးဖို့ မှာပေးခဲ့ပါလားဗျာ'

ထရပ်ကား မောင်းသူက ခေါင်းခါပြသည်။ 'ဒီကနေ့က တနင်္ဂနွေနေ့ ကိုယ့်လူရ၊ အနီးဆုံး စက်ပြင် အလုပ်ရုံက ဘန်းမြို့မှာပဲ ဖွင့်လိမ့်မယ်'

'ဘန်းမြို့၊ ဟုတ်လား၊ ဒီက ဆိုရင် ကီလိုမီတာ ငါးဆယ်တောင် ဝေး တယ်၊ ကျုပ်အတွက် ငွေတွေ အများကြီး ကုန်တော့မှာပဲ'

ထရပ်ကား မောင်းသူက ပြုံးပြလိုက်သည်။ 'ဟုတ်တယ်၊ သူတို့က တနင်္ဂနွေနေ့မှာလည်း ဖွင့်ကြတယ်' ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဆက်မောင်းလိုက်သည်။

'နေပါဦး' သူက နှုတ်က ဖွင့်ပြောရမှာ ခက်နေသည်။ 'ကျုပ်က ဘန်း မြို့က ဆယ်တင်ယာဉ် အတွက် ကျသမျှ ပေးပါ့မယ်ဗျာ'

'ရပါတယ်၊ ကျုပ်က တစ်ယောက်ယောက်ကို လွှတ်ခိုင်းလိုက်မယ်'

လက်စလီ မားသားရှက်သည် စက်ပျက်နေသော မော်တော်ကားထဲ၌ ထိုင် ရင်း ကျိန်ဆဲနေသည်။ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေတယ်ဟု သူက တွေးတောနေမိသည်။ သူသည် ဖလင်များ အတွက် ငွေအတော်များများ သုံးစွဲခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ယခု အလွန် ငွေဆာနေသော ခွေးသူခိုး တစ်ယောက်ကို သူ့မော်တော်ကားအား ဆွဲ ယူပေးဖို့ အတွက် ငွေပေးရပေဦးမည်။ ဆယ်တင်ယာဉ် ရောက်လာသည် အထိ နှစ်နာရီ ကြာအောင် ထိုင်စောင့်ခဲ့ရသည်။ စက်ပြင်ဆရာက သူ့မော်တော်ကား အား ဆယ်တင်ယာဉ်နှင့် ချိတ်စ ပြုနေစဉ်မှာပင် ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီး၏ ဟို ဘက်မှ အလင်းရောင်များ ဝင်းခနဲ လက်လာပြီး အလွန် ကျယ်လောင်သည့် ပေါက်ကွဲသံကြီး ပေါ်ထွက်လာတော့သည်။

လက်စလီ မားသားရှက်က မော့ကြည့်လိုက်သည်တွင် အလွန် လင်းထိန် နေသော အရာဝတ္ထု တစ်ခုသည် ကောင်းကင်ဆီမှ ထိုးကျလာသည်ကို တွေ့ လိုက်ရလေ၏။ ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးပေါ်၌ သူ့မော်တော်ကား အပြင် သူ့ကား နောက်ဘက်၌ ထိုးရပ်လိုက်သော နယ်လှည့် ခရီးသည်တင် ဘတ်စ်ကား တစ်စီးသာ ရှိနေကြသည်။ ဘတ်စ်ကားပေါ်မှ ခရီးသည်များသည် အဆိုပါ ပျက်ကျသည့် နေရာဆီသို့ အူယားဖားယားနှင့် ပြေးနေကြသည်။

စပ်စုလိုသော စိတ်နှင့် ဆက်လက်၍ ခရီးထွက်လိုသော စိတ်တို့ အကြား တွင် လွန်ဆွဲရင်း သူ တွန့်ဆုတ်နေမိသည်။

သူသည် ချာခနဲ လှည့်လိုက်ပြီး ဟိုင်းဝေးကို ကျော်ဖြတ်၍ ဘတ်စ်ကား ခရီးသည်များ နောက်ဘက်မှ လိုက်ပါသွားသည်။ သူသည် အခင်း ဖြစ်ပွားသည့် နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားသော အခါ ထိုနေရာတွင် ကျောက်ချသလို ရပ်နေမိတော့ သည်။ ဘုရား ဘုရားဟု သူ့စိတ်က တွေးလိုက်မိသည်။ ဒါ တကယ့် အစစ် မဟုတ်ဘူး။ သူသည် ပန်းကန်ပြားပျံ တစ်ခုကို ငေးကြည့်နေသည်။ လက်စလီ သည် ပန်းကန်ပြားပျံများ အကြောင်း ကြားဖူးပါသည်။ ဖတ်ဖူးပါသည်။ သို့ ရာတွင် ပန်းကန်ပြားပျံများ ရှိနေသည်ဟု သူ မယုံကြည်ခဲ့ပါ။ သူသည် တအံ့ တဩ ဖြစ်မိပြီး ပါးစပ် အဟောင်းသား ဖြစ်နေသည်။ ပန်းကန်ပြားပျံ၏ ကိုယ် ထည်မှာ ပေါက်ကွဲ ပျက်စီးနေသောကြောင့် အတွင်းဘက်မှ အလောင်းငယ် နှစ်ခုကို မြင်နေရသည်။ ထိုအလောင်းများသည် ကိုယ်လုံး ငယ်သည်။ ဦးခေါင်း ခွံ ကြီးမားသည်။ မျက်လုံးများက ချိုင့်ဝင်နေကြသည်။ နားရွက် မပါ။ မေးစေ့ ကလည်း မရှိသလောက် ဖြစ်နေသည်။ သူတို့သည် ငွေရောင် သတ္တု ဝတ်စုံ တစ်မျိုးကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။

ခရီးသွား ယာဉ်ပေါ်မှ အုပ်စုသည် သူ့ပတ်ပတ်လည်၌ မတ်တတ် ရပ်ရင်း ကြောက်လန့်မှုကြောင့် အသံ မထွက်ဘဲ ငေးစိုက် ကြည့်နေကြသည်။ သူ့အနား မှ အမျိုးသား တစ်ယောက် သတိလစ်သွားသည်။ နောက်အမျိုးသား တစ်ယောက် သည် ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး အန်ချလိုက်လေ၏။ အသက် ခပ်ကြီးကြီး ဘုန်းကြီး တစ်ပါးလည်း ပါလာသည်။ အဆိုပါ ဘုန်းတော်ကြီးသည် စိပ်ပုတီးကို ဆုပ် ကိုင်ထားရင်း အဓိပ္ပာယ် ကင်းမဲ့စွာ ရေရွတ် ပြောဆိုနေသည်။

တစ်ယောက်ယောက်က ပြောလိုက်၏။ 'ဘုရား ဘုရား၊ ဒါ ပန်းကန် ပြားပျံ တစ်ခုပဲ'

ထိုအခိုက်အတန့်မှာပင် လက်စလီသည် အသိဉာဏ် ပွင့်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ အံ့ဩဖွယ်ရာ ကိစ္စ တစ်ရပ်သည် သူ့ရင်ခွင်ထဲသို့ ကျရောက်လာလေပြီ။ သူ၊ လက်စလီ မားသားရှက်သည် ကင်မရာများနှင့် အတူ ရာစုနှစ် အတွက် ထူး ခြားသော သတင်း ရှိရာ ဒေသတွင် ရောက်ရှိနေသည်။ သူ ယခု ရိုက်ကူးမည့် ဓာတ်ပုံများကို ငြင်းပယ်မည့် မဂ္ဂဇင်း သို့မဟုတ် သတင်းစာသည် ဤကမ္ဘာ ပေါ်တွင် ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ဆွစ်ဇာလန် နိုင်ငံ အကြောင်း ဓာတ်ပုံ စာအုပ် ကိစ္စကို ပြန်တွေးမိသည်။ ထိုစာအုပ် အတွက် သူ အသံ ထွက်၍ ရယ်မိတော့

မလိုပင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးကို အံ့အားသင့်အောင် လုပ်တော့ မည့်ဆဲဆဲပင်တည်း။ ရုပ်မြင်သံကြား ဌာနများက သူ့ကို တောင်းတောင်းပန်ပန် နှင့် လာရောက် ဖိတ်ခေါ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ရောဘင် လီချ်၏ ရုပ်မြင်သံကြား ကဏ္ဍတွင် ဦးစွာ ပါဝင်မည်။ သူက ဓာတ်ပုံများကို လန်ဒန် တိုင်းမ်စ်၊ သည်ဆန်း၊ သည်မေးလ်၊ သည်မီးရာ၊ အေးလေ အင်္ဂလန် သတင်းစာ အားလုံးကို ရောင်းချမည်။ နိုင်ငံခြား သတင်းစာများနှင့် မဂ္ဂဇင်းများကိုလည်း ရောင်းချမည်။ မားသားရှက်၏ နှလုံးသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် တဆတ် ဆတ် တုန်နေသည်။ ငါက ဘယ်သူ့ကိုမှ အထူး အခွင့်အရေး မပေးဘူး။ လူ တိုင်းက ငါ့ကို တစ်ဦးချင်းစီ ငွေပေးကြရမည်။ ငါက ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံကို ပေါင်တစ်သိန်းနှင့် ရောင်းမည်။ ပေါင်နှစ်သိန်းလည်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ ပြီး တော့ ငါက အဲဒီ ဓာတ်ပုံကို ထပ်ခါတလဲလဲ ရောင်းမယ်။

သူက ရရှိနိုင်မည့် ငွေပမာဏကို အဖျားတက်သလို ပေါင်းကြည့်နေသည်။ သူက သူ ရရှိမည့် စည်းစိမ် ချမ်းသာ ပမာဏကို ပေါင်းကြည့်နေသော ကြောင့် ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူရန် ကိစ္စကိုပင် မေ့လုနီးပါး ဖြစ်သွားရသည်။ 'မြတ် စွာဘုရား၊ ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုပါဗျာ' သူက မည်သူ့ကို ပြောမှန်း မသိဘဲ ပြော လိုက်ပြီးနောက် သူ့ကင်မရာ ပစ္စည်းများကို ယူရန် ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးဆီသို့ ပြန်ပြေးလေတော့သည်။

စက်ပြင်ဆရာသည် ချို့ယွင်းသွားသော မော်တော်ကားကို လေထဲသို့ မြှောက်တင်ထားပြီး ဆွဲယူသွားရန်ပင် အဆင်သင့် ဖြစ်နေလေပြီ။

စက်ပြင်ဆရာက မေးလိုက်၏။ 'ဟိုမှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ' မားသား ရှက်သည် ကင်မရာ ပစ္စည်းများကို ဆွဲယူရင်း အလုပ် ရှုပ်နေသည်။ 'ခင်ဗျား ကိုယ်တိုင် လာပြီး ကြည့်ပေါ့ဗျာ'

အမျိုးသား နှစ်ယောက်သည် ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးကို ကျော်ဖြတ်ပြီး သစ်ပင်များ ရှိသော နေရာသို့ လျှောက်လာကြသည်။ မားသားရှက်က ဝိုင်းထား သော ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်များ ကြားထဲသို့ တိုးဝင်လိုက်သည်။

'ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုပါ၊ ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုပါ'

သူက ကင်မရာကို ချိန်လိုက်ပြီးနောက် ယူအက်ဖ်အိုနှင့် ကြောက်စရာ ကောင်းသော သတ္တဝါများကို တဖျပ်ဖျပ်နှင့် ဓာတ်ပုံ ရိုက်စ ပြုသည်။ သူက အဖြူ အမည်း ဖလင်နှင့်လည်း ရိုက်သည်။ ဆေးရောင်စုံ ဖလင်နှင့်လည်း ရိုက် သည်။ ကင်မရာ ခလုတ်ကို တစ်ခါ နှိပ်လိုက်တိုင်း သူ့စိတ်ထဲက ပေါင်တစ်

သန်း၊ နောက်ထပ် ပေါင်တစ်သန်း၊ နောက်ထပ် ပေါင်တစ်သန်း... ဟု တွေးနေမိသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးက သူ့ကိုယ်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင် သဏ္ဍာန် လက်နှင့် ထိ၍ ဘုရားရှိခိုးရင်း ‘ဒါဟာ မာရ်နတ်ရဲ့ မျက်နှာပဲ’ ဟု ရေရွတ် ပြောဆိုနေသည်။

မာရ်နတ်တဲ့လား၊ ခေါက်ထားလိုက်စမ်းပါ ဟု မားသားရှက်က ကြည်နူးစွာ တွေးလိုက်သည်။ ဒါဟာ ပိုက်ဆံရဲ့ မျက်နှာပါဗျ။ ဒီဓာတ်ပုံတွေဟာ ပန်းကန်ပြားပျံတွေ ရှိနေကြောင်း သက်သေ ပြမယ့် ပထမဦးဆုံး ဓာတ်ပုံတွေပဲ။ ဤတွင် သူသည် လန့်စရာ ကောင်းသည့် အတွေး တစ်ခုကို တွေးမိလေတော့သည်။ တကယ်လို့ မဂ္ဂဇင်းတွေက ဒီဓာတ်ပုံတွေကို အတုလို့ ထင်ရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ။ ယူအက်ဖ်အိုတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဓာတ်ပုံ အတုတွေ အတော် ခပ်များများ ရှိခဲ့ဖူးသည်။ သူ၏ ကြည်နူးမှုကလေး ပျောက်သွားသည်။ တကယ်လို့ သူတို့က ငါ့ကို မယုံကြည်ကြရင်ကော။ ဤတွင် လက်စလီ မားသားရှက်သည် အလွန် ကောင်းမွန်သည့် အတွေးကို ဒုတိယ အကြိမ် တွေးလိုက်မိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ့ပတ်ပတ်လည်တွင် သက်သေ ကိုးယောက် စုစုဝေးဝေး ရောက်ရှိနေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် သူ၏ ရှာဖွေ တွေ့ရှိမှုကြီးကို အစစ်အမှန် ဖြစ်ကြောင်း သက်သေ ထူပေးကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များပင် ဖြစ်ကြတော့သည်။

မားသားရှက်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်များဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်၏။ ‘ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီးနှင့် လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား၊ ဒီနေရာမှာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပုံတွေကို ဓာတ်ပုံ အရိုက်ခံချင်ကြတယ် ဆိုရင် တန်းစီပေးကြပါ။ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ ဆီကို ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံစီ အခမဲ့ ပို့ပေးပါ့မယ်’

စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ‘အို’ ‘ဟင်’ စသော အော်သံများ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးက လွဲလျှင် ခဏ အတွင်းမှာပင် ခရီးသွား ဘတ်စ်ကား ပေါ်မှ ခရီးသည်များသည် ပျက်စီးနေသော ယူအက်ဖ်အို အနီးတွင် မတ်တတ်ရပ်၍ ရောက်ရှိနေကြတော့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကတော့ တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်နေသည်။ ‘ကျုပ် ဝင်ပါလို့ မဖြစ်ဘူး၊ အဲဒါက မကောင်းဆိုးဝါးပဲ’

မားသားရှက် အဖို့ ဘုန်းတော်ကြီးပါ ပါရန် လိုအပ်နေသည်။ သူသည် အခိုင်အလုံ သက်သေ အပြနိုင်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

mgyoe.com

မားသားရှက်က ဖျောင်းဖျောင်းဖျဖျ ပြောဆိုလိုက်သည်။ ‘အဲဒါကို ပြော တာပေါ့ ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား သဘောပေါက်တယ် မဟုတ်လား၊ ဒီကိစ္စဟာ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ ရှိနေတယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်း အရှင်ဘုရားရဲ့ သက်သေ ထွက်ဆိုချက်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်’

နောက်ဆုံးတွင် ဘုန်းတော်ကြီးကို စည်းရုံး၍ ရရှိခဲ့သည်။ မားသားရှက် က အမိန့် ပေးလိုက်သည်။

‘နောက်ဘက်က ပန်းကန်ပြားပျံကြီးကို မြင်နိုင်အောင် လူတွေ နည်းနည်း လောက် ချပေးကြပါ’

သက်သေများက အနေအထားများကို ပြင်လိုက်ကြသည်။

‘ဒါပဲပေါ့၊ သိပ်ကောင်းတယ်၊ သိပ်ကောင်း၊ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နေကြပါ၊ ကဲ’

သူက နောက်ထပ်၍ ခြောက်ပုံခန့် ရိုက်ယူလိုက်ပြီး စာရွက် တစ်ရွက်နှင့် ခဲတံ တစ်ချောင်းကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့က နာမည်နှင့် လိပ်စာကလေးတွေ ရေးပေးကြမယ် ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ဆီကို ဓာတ်ပုံ တစ်ပုံစီ ပို့ပေးမယ်’

သူ့အနေနှင့် ဓာတ်ပုံများကို ပို့ပေးရန် ရည်ရွယ်ချက် မရှိပါ။ သူ လိုချင် သည်မှာ သူ့ကို ထောက်ခံ ထွက်ဆိုမည့် သက်သေများသာ ဖြစ်သည်။ သတင်း စာနှင့် မဂ္ဂဇင်းတိုက်တွေကသာ သူတို့နှင့် ထပ်ပြီး မေးမြန်းနိုင်အောင် ကြိုးပမ်း ကြပေတော့ ဟု တွေးလိုက်ပြန်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ဖြန့်ခနဲ ဆိုသလို ထိုအုပ်စုထဲ၌ ပါရှိသော ခရီး သည် အတော်များများထံတွင် ကင်မရာများ ရှိနေကြကြောင်း သတိ ပြုလိုက်မိ ပြန်သည်။

သူက သူ့ဓာတ်ပုံက လွဲ၍ အခြား မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ဓာတ်ပုံ များကိုမှ ခွင့်မပြုနိုင်ပါ။ လက်စလီ မားသားရှက် ရိုက်ကူးသည်ဟု တံဆိပ် နှိပ်ထားသော ဓာတ်ပုံများသာ တည်ရှိရပေလိမ့်မည်။

‘တစ်ဆိတ်ဗျာ’ သူက ခရီးသည် အုပ်စုကို ပြောလိုက်သည်။ ‘ခင်ဗျား တို့မှာ ကင်မရာ ပါလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိရင် အဲဒီ ကင်မရာတွေ ကျုပ်ကို ပေး ကြပါ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင်ကို ဓာတ်ပုံ ပြန်ရိုက်ပေးပါ့မယ်၊ ဒါမှ ခင်ဗျားတို့က ကိုယ့်ကင်မရာနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဓာတ်ပုံ ရိုက်ပြီးသား ဖြစ် ပါလိမ့်မယ်’

ကင်မရာများကို လက်စလီ မားသားရှက်ထံ ခပ်မြန်မြန် ပေးလိုက်ကြသည်။ သူက ပထမဦးဆုံး ဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူရန် ဒူးထောက်လိုက်စဉ် မည်သူမျှ မမြင်အောင် ဖလင် ထည့်ထားသည့် အခန်းကို လက်မနှင့် လှည့်ဖွင့်လိုက်ပြီး နောက် အနည်းငယ် ပွင့်သွားအောင် ပြုလုပ်လိုက်သည်။ ကဲ နေရောင်ခြည်တွေက အထဲ ဝင်သွားပြီ၊ အဲဒီ ဓာတ်ပုံတွေကို ပျက်သွားအောင် ကူညီကြလိမ့်မယ်။ သိပ်ဆိုးတာပေါ့ မိတ်ဆွေတို့ရာ၊ ဒါပေမဲ့ သမိုင်းဝင် အချိန်ပိုင်းတွေမှာ တကယ် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်း ပြုလုပ်နေတဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာတွေကိုသာ ရိုက်ယူဖို့ ခွင့်ပြုထားတယ်ဗျာ ဟု စိတ်ထဲက တွေးနေသည်။

နောက်ထပ် ဆယ်မိနစ် ကြာသော အခါ မားသားရှက်သည် သူတို့၏ နာမည်များနှင့် လိပ်စာများကို ရရှိလိုက်သည်။

သူက ပန်းကန်ပြားပျံကို နောက်ဆုံး အနေနှင့် ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် မေမေ မှန်တယ်၊ ငါဟာ ချမ်းလည်း ချမ်းသာရမယ်၊ နာမည်လည်း ကျော်လိမ့်မယ် ဟု ကြည်ကြည်နူးနူး တွေးလိုက်မိသည်။

သူသည် အင်္ဂလန်သို့ ပြန်ပြီး ဖလင်များကို ဆေးကူးချင်လှပါပြီ။

‘ဘာတွေ ဖြစ်နေကြတာလဲ’

ထိုနေ့ တစ်ညနေခင်းလုံး ယူတင်ဒေါ့ဖ် နယ်မြေ အတွင်းရှိ ရဲစခန်းများသို့ တယ်လီဖုန်းများနှင့် အဆက်မပြတ် ဆက်သွယ် မေးမြန်းနေကြသည်။

‘ကျုပ်အိမ် ပတ်ပတ်လည်မှာ တစ်ယောက်ယောက်က လာချောင်းမြောင်းနေတယ်’

‘အပြင်ဘက်မှာ ထူးထူးဆန်းဆန်း အလင်းရောင်တွေကို တွေ့နေရတယ်’

‘ကျုပ်ရဲ့ ကြက်တွေ ဝက်တွေ အရမ်း ဆူညံနေကြတယ်၊ ဒီနား တစ်ဝိုက်မှာ ဝံပုလွေတွေ ရှိကို ရှိနေရမယ်’

‘တစ်ယောက်ယောက်က တိရစ္ဆာန်တွေ ရေတိုက်တဲ့ ရေခွက်ကြီးထဲက ရေတွေကို ပြောင်စင်သွားအောင် လုပ်ပစ်လိုက်တယ်’

‘ဆရာသမား၊ ဟိုင်းဝေး လမ်းမကြီးပေါ်ကို ခင်ဗျားက ဆယ်တင်ယာဉ်တွေ အများကြီး ခုချက်ချင်း လွှတ်ပေးဖို့ လိုတယ်၊ တကယ့် အိပ်မက်ဆိုးကြီးပဲဗျာ၊ မော်တော်ကားတွေ အားလုံး ရပ်ကုန်ကြပြီ’

‘ဘာပြောတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ဘယ်သူမှ မပြောတတ်ကြဘူး ဆရာ၊ မော်တော်ကား အင်ဂျင်တွေ သူ့ အလိုလို ရပ်သွားကြတယ်’

ထိုနေ့ ညသည် သူတို့ အတွက် မေ့မရနိုင်သည့် ညတစ်ညပင်တည်း။

အခန်း တစ်ဆယ့်ခြောက်

ဒီလုပ်ငန်း တာဝန်ဟာ ဘယ်လောက် အထိ ကြာနေဦးမှာလဲ ဟု ဆွစ်အဲယား ပျံသန်းရေး ခရီးစဉ်တွင် ပထမတန်း ထိုင်ခုံပေါ်၌ သူ့ကိုယ်သူ ခါးပတ် ပတ် ရင်း ရောဘတ်က တွေးလိုက်မိသည်။ လေယာဉ်ပျံကြီးက ပြေးလမ်း အတိုင်း အရှိန်အဟုန်နှင့် ပြေးထွက်လာစဉ် အလွန် ကြီးမားသော ရိုးစိမ်းစိမ်း အင်ဂျင် ကြီးများကလည်း ညချမ်းကာလမှ လေများကို အငမ်းမရ စုပ်မျိုနေသည်။ ထို အချိန်တွင် ရောဘတ်သည် အကြောအခြင်များကို ဖြေလျှော့ချလိုက်ပြီး သူ့ မျက်လုံးများကို မှိတ်ထားလိုက်သည်။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ် သုံးနှစ်တုန်းက ဆူဆန် ကို လန်ဒန် လိုက်ပို့ခဲ့တာ ဒီခရီးစဉ်နှင့်ပဲ မဟုတ်လား၊ မဟုတ်သေးပါဘူးလေ၊ အဲဒါက တစ်သက်တာလောက် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီပဲ ဟု တွေးနေမိသည်။

ထိုလေယာဉ်ပျံသည် လန်ဒန် ဟိသရိုး လေဆိပ်သို့ ပုံမှန် အတိုင်း ညနေ ၆ နာရီ ၂၉ မိနစ်တွင် ဆင်းသက်ခဲ့သည်။ ရောဘတ်သည် ဝက်ပါထဲမှ ထွက်ခဲ့ ပြီးနောက် အလွန် ကြီးမား ကျယ်ပြန့်သော လန်ဒန် မြို့ကြီးဆီသို့ အငှားကား တစ်စီးနှင့် လာခဲ့သည်။ သူနှင့် ရင်းနှီးနေသော နေရာပေါင်း တစ်ရာကျော်ကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့သည်။ ထိုနေရာများနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပြောဆို နေသော ဆူဆန်၏ အသံကိုလည်း သူ ကြားယောင်နေမိသည်။ ပျော်စရာ ကောင်း လှသော ထိုအချိန် ထိုကာလကမူ သူတို့ အဖို့ ရောက်ရှိနေသည့် နေရာ ဌာန သည် အရေးမပါလှပါ။ သူတို့ နှစ်ယောက် အတူတူ ရှိနေရုံမျှနှင့်ပင် လုံလောက် နေပါပြီ။ သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ပျော်ရွှင်မှုများကို သူတို့နှင့် အတူ သယ်ဆောင် လာခဲ့ကြသည်။ တစ်ယောက်က တစ်ယောက် အပေါ် စိတ်လှုပ်ရှားမှုသည်လည်း

သူတို့နှင့် အတူ ပါလာခဲ့သည်။ သူတို့၏ အိမ်ထောင်ရေးသည် ပျော်ရွှင်မှုနှင့် အဆုံးသတ်ရမည့် အိမ်ထောင်သာ ဖြစ်သည်။

ရောဘတ်နှင့် ဆူဆန်တို့ ထိုင်းနိုင်ငံ၌ ရှိနေကြစဉ် အက်ဒ်မိုင်းရယ် ဝှစ် တိတ်ကာက ပင်လယ်ရပ်ခြားမှ နေ၍ တယ်လီဖုန်း ခေါ်လိုက်မှုကလေးက သူ တို့၏ ပြဿနာများကို ရိုးရိုးကလေး စတင် မီးမွှေးပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ရော ဘတ်သည် ရေတပ်မတော်မှ အလုပ် ထွက်လာခဲ့သည်မှာ ခြောက်လပင် ရှိခဲ့ လေပြီ။ ထိုကာလ အတွင်း သူသည် အက်ဒ်မိုင်းရယ်ကြီးနှင့် တစ်ကြိမ် တစ်ခါ မှ စကား မပြောခဲ့ပါ။ ဘန်ကောက်ရှိ အိုရီရင်း ဟိုတယ်၌ ရှိနေသော သူတို့ထံ တယ်လီဖုန်း ဆက်သွယ်လာမှုကပင် အံ့ဩစရာ ဖြစ်နေသည်။

‘ရောဘတ်လား၊ အက်ဒ်မိုင်းရယ် ဝှစ်တိတ်ကာပါ’

‘အက်ဒ်မိုင်းရယ်၊ ဆရာ့ အသံကို ကြားရတာ နားဝင် ချိုလိုက်တာဗျာ’

‘မင်းကို လိုက်ပြီး ရှာရတာ မလွယ်ဘူးကွ၊ မင်းက ဘာတွေကို ကြံစည် နေတာလဲ’

‘ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ အေးအေးလူလူ နေတာပါပဲ၊ ပျားရည်ဆမ်း ခရီးကို အကြာကြီး ထွက်နေတာပါ’

‘ဆူဆန်ကော နေကောင်းရဲ့လား၊ မင်းအမျိုးသမီး နာမည်က ဆူဆန် မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ သူ နေကောင်းပါတယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

‘မင်း ဝါရှင်တန်ကို ခပ်စောစော ဘယ်တော့လောက် ပြန်လာနိုင်မလဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ခင်ဗျာ’

‘ခုထက်ထိတော့ မကြေညာသေးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့ကို တာဝန် အသစ် တစ်ရပ် ပေးလိုက်ပြီ ရောဘတ်ရေ၊ သူတို့က ငါ့ကို ၁၇ စီရင်စု ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး ဌာနမှာ ညွှန်ကြားရေးမှူး အဖြစ် တာဝန် ပေးလိုက်ပြီ၊ မင်း ငါနှင့် အတူတူ လာပြီး အလုပ် လုပ်စေချင်တယ်’

ရောဘတ် တအံ့တဩ ဖြစ်သွားသည်။ ‘ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး ဟုတ်လား အက်ဒ်မိုင်းရယ်၊ ကျွန်တော်က ထောက်လှမ်းရေး အကြောင်း ဘာမှ နားမလည်ဘူး’

‘မင်း လေ့လာ သင်ကြားနိုင်ပါတယ်ကွာ၊ မင်းက နိုင်ငံတော် အတွက် အရေးကြီးတဲ့ တာဝန်နှင့် အလုပ်အကျွေး ပြုရမှာကွ ရောဘတ်ရ၊ မင်း ငါ့ဆီ လာပြီး ငါနှင့် ဆွေးနွေးပါလားကွာ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

‘ကောင်းတယ်၊ တနင်္လာနေ့ မနက် ကိုးနာရီကျရင် မင်းကို ငါ့ရုံးခန်းက စောင့်နေမယ်၊ ဆူဆန်ကို ငါ့ကိုယ်စား နှုတ်ဆက်လိုက်ပါကွာ’

ရောဘတ်က ရေတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် ဆွေးနွေးချက်များကို ဆူဆန်အား ပြန်ပြောပြသည်။

‘ရေတပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေး ဟုတ်လား၊ ကြားရတာ စိတ်လှုပ်ရှားဖို့ ကောင်းလိုက်တာ’

‘ကောင်းချင်လည်း ကောင်းမှာပေါ့ကွာ’ ရောဘတ်က သံသယ ရှိစွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ ‘ဘာတွေ လုပ်ရမလဲ ဆိုတာ ကိုယ်လည်း မသိသေးဘူး’

‘ရှင် စုံစမ်းကြည့်ရမှာပေါ့’

ရောဘတ်က ဆူဆန်ကို ခေတ္တမျှ အကဲခတ်လိုက်သည်။ ‘မင်းက ကိုယ့်ကို လုပ်စေချင်တယ်ပေါ့၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား’

ဆူဆန်က ရောဘတ်ကို သိမ်းကျုံး ဖက်ထားလိုက်သည်။ ‘ရှင် လုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်ကို ကျွန်မက လုပ်စေချင်ပါတယ်၊ ရှင် အလုပ်ခွင်ကို ပြန်ဝင်ဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေပြီလို့ ကျွန်မ ထင်တယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ် သုံးပတ်က စပြီး ရှင် ဘယ်လောက် အထိ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်လာတယ် ဆိုတာ ကျွန်မ သတိထားမိတယ်’

ရောဘတ်က ဆူဆန်ကို စလိုက်၏။ ‘ကိုယ့်အထင်ကတော့ မင်းက ကိုယ့်ကို ပထုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်လို့ ထင်တယ်၊ ပျားရည်ဆမ်း ခရီး ပြီးဆုံးသွားပြီလေ’

ဆူဆန်က သူ့နှုတ်ခမ်းများကို ရောဘတ်၏ နှုတ်ခမ်းများနှင့် ဖိကပ်ထားလိုက်သည်။ ‘ဘယ်တော့မှ ရှင့်ကို ပထုတ်ဘူး၊ ရှင့်အပေါ်မှာ ကျွန်မက ဘယ်လောက် အထိ ချစ်တယ် ဆိုတာ ရှင် သိတယ် မဟုတ်လား’

ထိုကိစ္စကို နောက်ပိုင်းတွင် ပြန်စဉ်းစားကြည့်သော အခါ ထိုကိစ္စသည် သူတို့၏ အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲ ပျက်စီးစေမှု၏ အစ ပထမပင် ဖြစ်ကြောင်း ရောဘတ်က ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အက်ဒ်မိုင်းရယ်ကြီး၏ ကမ်းလှမ်းချက်သည် ထိုအချိန်က အလွန် ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ကောင်းသော ကိစ္စဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ သူသည် အက်ဒ်မိုင်းရယ်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံရန် ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်သွားခဲ့သည်။

‘ရောဘတ်ရေ၊ ဒီအလုပ်က ဦးနှောက် ကောင်းဖို့၊ သတ္တိ ရှိဖို့နှင့် ထိုးထွင်းဉာဏ် ရှိဖို့ လိုတယ်၊ မင်းက အဲဒီ အချက် သုံးချက်စလုံးနှင့် ပြည့်စုံတယ်၊

ငါတို့ နိုင်ငံဟာ အကြမ်းဖက် အုပ်စုကလေးတွေကို မွေးထုတ်ပေးနိုင်တဲ့ ဒါမှ မဟုတ် ဓာတုဗေဒ လက်နက် ပစ္စည်း စက်ရုံကို တည်ဆောက်နိုင်တဲ့ အာဏာ ရှင်တွေ အုပ်စိုးတဲ့ နိုင်ငံငယ်တိုင်းရဲ့ ပစ်မှတ် ဖြစ်နေပြီ။ ခုလောလောဆယ်မှာ တော့ အဲဒီလို နိုင်ငံ ခြောက်ခုလောက်ဟာ ငါတို့ကို အကျပ်ကိုင် ပြန်ပေးဆွဲ နိုင်ဖို့ အတွက် အဏုမြူ ဗုံးတွေ ထုတ်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေကြတယ်။ ငါ့အလုပ် တာဝန်ကတော့ သူတို့ ဘာတွေ လုပ်နေကြတယ် ဆိုတာ စုံစမ်းပြီး သူတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို တားဆီးပစ်နိုင်မယ့် ထောက်လှမ်းရေး ကွန်ရက် တစ်ခုကို ဖွဲ့ စည်း တည်ထောင်ဖို့ပဲ။ မင်း ငါ့ကို ကူညီစေချင်တယ်ကွာ’

နောက်ဆုံးတွင် ရောဘတ်သည် ရေတပ် ထောက်လှမ်းရေး အလုပ်ကို လက်ခံလိုက်ရတော့သည်။ ပြီးတော့လည်း သူ့အနေနှင့် တအံ့တဩ ဖြစ်ယူရ လောက်အောင် သူသည် ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းတွင် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင် ရသည်ကို အရသာ တွေ့နေသည်။ သူသည် ထိုလုပ်ငန်းနှင့် အံဝင်မှု ရှိကြောင်း ကိုလည်း တွေ့လာရသည်။ ရောဘတ် အလုပ် လုပ်သည့် နေရာနှင့် မဝေးလှ သော ဗာဂျီးနီးယား ပြည်နယ်၊ ရော့စ်လင်းတွင် ဆူဆန်က နေချင့်စဖွယ် ကောင်း သော အိမ်ခန်း တစ်ခန်းကို ငှားရမ်းလိုက်ပြီး ထိုအိမ်ကို မွမ်းမံရင်း ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် အလုပ် ပေးထားလိုက်သည်။ ရောဘတ်ကိုမူ လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေး ပုဂ္ဂိုလ်များအား သင်ကြား ပို့ချနေသည့် ‘ယာတော’ ဟု နာမည် ပေးထားသော စီအိုင်အေ သင်တန်းကျောင်းသို့ ပို့လွှတ်လိုက်သည်။

ဗာဂျီးနီးယား ပြည်နယ် ကျေးလက် ဒေသပိုင်း၌ ရှိနေသော အစောင့်အကြပ်များ ထူထပ်စွာ ချထားသည့် ‘ယာတော’ သည် စတုရန်း မိုင်နှစ်ဆယ် ကျယ်ဝန်း သည်။ နေရာ အများစုတွင် မြင့်မားသော ထင်းရှူးပင်ကြီးများ ပေါက်နေကြပြီး ဗဟို အဆောက်အအုံများမှာ ရှေ့ဘက် ဂိတ်နှင့် နှစ်မိုင် ဝေးသော နေရာရှိ ရှင်းလင်းထားသော ဆယ်ဧက ကျယ်ဝန်းသည့် နေရာ၌ ဆောက်လုပ်ထားသည်။ သော့ခတ်ထားသော ဂိတ်တံခါးများနှင့် ဝင်ခွင့် မပြု ဆိုသော ဆိုင်းဘုတ်များ ချိတ်ဆွဲထားသော မြေကြီးလမ်းများသည် သစ်တောထဲသို့ ဖြာထွက် ဖြတ်သန်း သွားကြသည်။ သေးငယ်သော လေယာဉ်ကွင်းကလေး တစ်ခုသို့ အမှတ်အသား မပါသော လေယာဉ်ပျံများသည် တစ်ရက်လျှင် အကြိမ်ပေါင်း များစွာ ဆင်း သက်လိုက် ပြန်ထွက်လိုက် ပြုလုပ်နေကြသည်။ စီအိုင်အေ သင်တန်းကျောင်း

‘ယာတော’ တွင် တောသဘာဝဆန်ဆန် သစ်ရွက်တွေ ဝေဆာနေသည့် သစ်ပင်များ၊ လယ်ကွင်းထဲတွင် ပြေးလွှားနေကြသည့် သမင်များ၊ ကျယ်ဝန်းသော ကွင်းကြီးထဲတွင် ဟိုတစ်အိမ် ဒီတစ်အိမ် ရှိနေကြသည့် အဆောက်အအုံငယ်ကလေးများ ရှိနေကြသည်။ သို့တိုင်အောင် ခြံဝင်း အတွင်း၌မူ လုံးဝ ကွဲပြားခြားနားသည့် ကမ္ဘာ တစ်ခု ဖြစ်နေသည်။

ရောဘတ်က သူသည် ရေတပ်မတော်မှ အခြား ဝန်ထမ်းများနှင့် အတူ လေ့ကျင့် သင်ကြားရလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်ခဲ့သော်လည်း သူ အံ့ဩယူရလောက်အောင် စီအိုင်အေက စည်းရုံး သိမ်းသွင်းထားသူများ၊ မရင်း တပ်သားများ၊ ကြည်း ရေ လေ တပ်မတော်သားများတို့နှင့် အတူ လေ့ကျင့် သင်ကြားရလေသည်။

ကျောင်းသား တစ်ဦး အတွက် ကျောင်းသား နံပါတ် တစ်ခု သတ်မှတ်ပေးထားပြီး နှစ်ထပ်တိုက် အဆောက်အအုံများအနက် နှစ်ထပ်တိုက် တစ်တိုက်၏ အခန်းကျယ်ကြီး တစ်ခန်းထဲတွင် နေရာ ပေးလေ့ ရှိသည်။ ရောဘတ်အတွက် နေရာ ပေးထားသော လူပျို အရာရှိဆောင်တွင်မူ တစ်ယောက် တစ်ခန်းစီ နေကြရသည်။ အိမ်သာနှင့် ရေချိုးခန်းကိုမူ သင်တန်းသား တစ်ဦးနှင့် အတူ ပူးတွဲ၍ သုံးရသည်။ ထမင်းစားဆောင်မှာ လူပျို အရာရှိဆောင်နှင့် လမ်းခြားနေသော နေရာတွင် ရှိသည်။

ရောဘတ် ရောက်ရှိသွားသော နေ့တွင် သူ့ကို အခြား လူသစ် သုံးဆယ်နှင့် အတူ ခန်းမကြီး တစ်ခုထဲသို့ ခေါ်သွားသည်။ လေတပ် ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော အရပ် ရှည်ရှည်နှင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ခပ်တောင့်တောင့် လူမည်း အမျိုးသား ဗိုလ်မှူးကြီး တစ်ယောက်က ထိုအုပ်စုကို မိန့်ခွန်း ပြောသည်။ သူသည် အသက် ၅၅ နှစ်ခန့် ရှိပုံ ရပြီး အေးဆေး၍ လျင်မြန်သော အသိဉာဏ် ရှိသူ ဖြစ်ပုံ ရသည်။ သူသည် ကြည်ကြည်လင်လင် ပြတ်ပြတ်သားသားနှင့် တိတိကျကျ ပြောဆိုနေသည်။

‘ကျုပ်ကတော့ ဗိုလ်မှူးကြီး ဖရန့် ဂျန်ဆန်ပါ။ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ကို ဒီက ကြိုဆိုပါတယ်။ ဒီမှာ ရှိနေကြစဉ် အတောအတွင်း ခင်ဗျားတို့က ပထမ နာမည် စာလုံးကိုပဲ ခေါ်ဝေါ် သုံးစွဲကြရမယ်။ အခု အချိန်က စပြီး ခင်ဗျားတို့ ရဲ့ ဘဝဟာ လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ ဘဝ ဖြစ်သွားပြီ။ ခင်ဗျားတို့ဟာ လျှို့ဝှက်ပါမယ်လို့ သစ္စာ ဆိုကြရမယ်။ အဲဒီလို ဆိုထားတဲ့ သစ္စာကို လေးလေးနက်နက် ဆောင်ရွက်ကြဖို့ ကျုပ်က အကြံပေးချင်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းကို ခင်ဗျား

တို့ရဲ့ ဇနီးမယားတွေ၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မိသားစုတွေ၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ၊ အိုဗျာ ဘယ်သူနှင့်မှ မဆွေးနွေးရဘူး။

‘ခင်ဗျားတို့မှာ အထူး စပါယ်ရှယ် အရည်အချင်းတွေ ရှိနေတဲ့ အတွက် ခင်ဗျားတို့ကို ရွေးချယ်ပြီး ဒီကို လာကြရခြင်း ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ အရည်အချင်း တွေကို ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် လုပ်ဖို့ အနာဂတ် ကာလမှာ တော်တော် ပင်ပင် ပန်းပန်း လုပ်ကြရလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ အားလုံး အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းကြမှာ တော့ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ဟာ အရင်တုန်းက ကြားတောင် မကြားဖူးသေးတဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ ပါဝင် ပတ်သက်လာရလိမ့်မယ်။ ဒီမှာ ပြီးဆုံးအောင် သင်ကြား ပြီးတဲ့ အခါကျရင် ခင်ဗျားတို့ ထမ်းဆောင်ရမယ့် တာဝန်ရဲ့ အရေးပါ အရာ ရောက်ပုံကို ကျုပ်က ပြောလိုတောင် ကုန်မှာ မဟုတ်ဘူး။’

‘ကျုပ်တို့ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့အစည်းတွေကို အဲဒီ အဖွဲ့အစည်းဟာ စီအိုင်အေပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကြည်းတပ် ရေတပ် လေတပ်ကပဲ ဖြစ်ဖြစ် အပုပ်ချတဲ့ လုပ်ငန်းကို လစ်ဘရယ်သမားတွေ အကြားမှာ ခေတ်စားလာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့လို တိုင်းပြည် အတွက် ကိုယ်ကျိုး မဖက်ဘဲ ဆောင်ရွက်ပါ့မယ် ဆို တဲ့ လူစားမျိုးတွေ မရှိခဲ့ရင် ဒီနိုင်ငံဟာ အကြီးအကျယ် ဒုက္ခ ရောက်တော့မှာ သေချာတယ်။ ဒီတိုင်းပြည် ဒုက္ခ မရောက်အောင် ကာကွယ်ပေးဖို့ဟာ ခင်ဗျား တို့ရဲ့ တာဝန်ပဲ။ ခင်ဗျားတို့ အထဲက အောင်မြင်သွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ အမှု ကိုင် အရာရှိတွေ ဖြစ်လာကြလိမ့်မယ်။ အဲဒါကို ခင်မြောင်ကျကျ ပြောရမယ် ဆိုရင် အမှုကိုင် အရာရှိ ဆိုတာ သူလျှို တစ်ယောက်ပဲ။ သူက အသွင်ပြောင်း ဘဝနှင့် တာဝန် ထမ်းဆောင်ရတယ်။’

‘ဒီမှာ ရှိနေခိုက် ခင်ဗျားတို့ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကောင်းဆုံး သင်ကြား ပြသမှုကို ခံယူရမယ့် သူတွေပဲ။ ခင်ဗျားတို့ကို ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းတွေ နှင့် တန်ပြန် ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းတွေမှာ လေ့ကျင့် သင်ကြားပေးမယ်။ ရေဒီယို ဆက်သွယ်ရေး၊ ဝှက်စာ ဖော်နည်း၊ လက်နက် ကိုင်တွယ် ပစ်ခတ် နည်းနှင့် မြေပုံ ဖတ်တဲ့ ပညာရပ်တွေကို သင်ကြားကြရမယ်။’

‘သင်တန်းသား အချင်းချင်း ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံပြီး သင်တန်း တက် ကြရမယ်။ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ခင်မင် ရင်းနှီးလာအောင် ဘယ်လို လုပ်ရမယ်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေကို ဘယ်လို ဖော်ထုတ်ရမယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ပစ်မှတ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို စိတ်အေးလက်အေး ရှိအောင် ဘယ်လို လုပ်ရမယ် ဆိုတာတွေကို သင်ကြားပေးမယ်’

သင်တန်းသား အားလုံးက စကားလုံးတိုင်းကို နားစိုက်ပြီး ထောင်နေကြသည်။

‘လူတစ်ယောက်နှင့် ဘယ်လို တွေ့ဆုံပြီး သူ့ကို အေးဂျင့် ဖြစ်လာအောင် ဘယ်လို စည်းရုံးရမယ်၊ တွေ့ဆုံမယ့် နေရာတွေဟာ လုံခြုံမှု ရှိအောင် ဘယ်လို ဆောင်ရွက်ရမယ် ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ လေ့လာ သင်ကြားကြရမယ်။

‘တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အမြဲတမ်း အဆက်အသွယ် လုပ်ကြမယ့် နေရာတွေ၊ ကိုယ် ဆက်သွယ်ရမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို လျှို့ဝှက်တဲ့ နည်းလမ်းတွေနှင့် ဆက်သွယ်ပုံ ဆက်သွယ်နည်းတွေကိုလည်း လေ့လာကြရမယ်၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်မှုတွေဟာ အောင်မြင်နေမယ် ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ လုပ်သမျှကို သတိမထားမိကြဘဲ မသိရှိကြဘဲ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါလိမ့်မယ်’

သူတို့ အားလုံး၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုသည် လေထဲ၌ပင် ပျံ့လွင့်နေကြောင်း ရောဘတ် ခံစား သိရှိလိုက်ရသည်။

‘ဒီအထဲက တချို့ကတော့ တရားဝင် အကာအကွယ်နှင့် အလုပ် လုပ်ကြရမယ်၊ ဒါကလည်း သံတမန်ဘက်က ဖြစ်စေ၊ တပ်မတော်ဘက်က ဖြစ်စေ တစ်ခုခု ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ကျန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ဝန်ထမ်း မဟုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အနေနှင့် ကုန်သွယ် လုပ်ငန်းရှင် တစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် ရှေးဟောင်း သုတေသန ပညာရှင် တစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် စာရေးဆရာ တစ်ယောက်၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ် ဝင်ထွက်ချင်တဲ့ နယ်ပယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အချက်အလက်တွေကို လေ့လာ စုံစမ်းလို့ ရနိုင်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေနှင့် ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းလို့ ရစေမယ့် ဘယ်အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းမှု လုပ်ငန်းနှင့်မဆို အသွင် ပြောင်းပြီး တာဝန် ထမ်းဆောင်ကြရလိမ့်မယ်၊ ကဲ အခု ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ကို သင်ကြားပေးမယ့် ဆရာတွေ လက်ထဲကို လွှဲအပ်ပေးလိုက်တော့မယ်၊ ကံကောင်းကြပါစေ’

ထိုသင်တန်းသည် ရောဘတ် အဖို့ အလွန် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သင်တန်း ဆရာများသည် ထောက်လှမ်းရေး လုပ်ငန်းများကို လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြသလို အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။ ရောဘတ်သည် နည်းပညာရပ် ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို လွယ်ကူစွာ မှတ်သားနိုင်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဂျွန်ဆန် ပြောခဲ့သော သင်တန်းများ